İSTANBUL
SANAYİ ODASI

İSTANBUL SANAYİ ODASI 13.SANAYİ KONGRESİ

VASATLIKTAN ÇIKIŞ İÇİN İNSAN VE KÜLTÜR

"Geleceği Birlikte Kuralım"

İSTANBUL CHAMBER OF INDUSTRY 13TH INDUSTRY CONGRESS

TO OVERCOME MEDIOCRITY: THE HUMAN FACTOR AND CULTURE

"Let's Build the Future Together"

İSTANBUL
SANAYİ ODASI

İSTANBUL SANAYİ ODASI 13.SANAYİ KONGRESİ

VASATLIKTAN ÇIKIŞ İÇİN İNSAN VE KÜLTÜR

"Geleceği Birlikte Kuralım"

İSTANBUL CHAMBER OF INDUSTRY 13TH INDUSTRY CONGRESS

TO OVERCOME MEDIOCRITY: THE HUMAN FACTOR AND CULTURE

"Let's Build the Future Together"

İSTANBUL
SANAYİ ODASI

SUNUŞ

İstanbul Sanayi Odası olarak 2014 yılında temasını "21. Yüzyılla Büyük Yüzleşme" gibi güçlü bir başlık olarak belirlediğimiz Sanayi Kongremizde, ülkemizin karşı karşıya kaldığı vasatlık sorununu "Ekonomi, Devlet-Demokrasi-Toplum, Şirketler ve Eğitim" bağlamında, her alanda yetkin paydaşların katılımıyla, ayrıntılı olarak irdelemiş ve ortaya çıkan sonucu bir "Kongre Bildirgesi" ile ilan etmiştik.
Bu kongrenin bir devamı olarak 13. Sanayi Kongremizin temasını, "Vasatlıktan Çıkış İçin: İnsan ve Kültür" olarak belirledik. Bu kongreyi bütünsel kalkınma yönünde daha önce deneyimlenmemiş ve sonuç getirecek bir çalışma olarak, "Geleceği Birlikte Kuralım" mottosuyla ve tüm paydaşlarımızla birlikte oluşturmayı amaçladık.
Günümüzde küresel ekonomiyi yeniden biçimlendiren başlıca kuvvetleri ele aldığımızda ekonomilerde insanın tuttuğu yerin baskın bir rol oynamaya başladığını görüyoruz. Ülkelerin ve şirketlerin 21. yüzyılda fark yaratabilmeleri ve başarılı olabilmeleri her şeyden önce inovasyon yapabilme–yaratıcı fikirler geliştirebilme, yeni ve karmaşık problemleri ele alabilme ve küresel piyasalara inovatif ürün ve hizmetler sunabilme yeteneklerine bağlı olacaktır.

Dijital değişim, iklim değişikliği ve jeo-ekonomik değişim altında yaşayan 21. yüzyıl insanının sahip olması gerekenler sadece bilgi, teknoloji ve üretim faktörleriyle bağlı değildir. Çok daha geniş bir donanıma ve hassasiyetlere sahip olmalıdır. Yetenek ve yaratıcılık kapasitesi, liderlik özelliklerine, uzlaşma ve çözüm kültürüne sahip olmalıdır. İnsan haklarına, demokrasiye ve hukukun üstünlüğüne saygılı, çevreye ve doğal hayata hassas, dünyaya açık, teknoloji dostu olmalıdır. Ağ becerileri ve benzeri birçok konuda yüksek vasıflar kazanmalıdır.

İşte bu bağlamda kongremiz "Nasıl Üretim?", "Nasıl Sürdürülebilirlik?", "Nasıl İnsan?", "Nasıl İşbirliği?" ve konularını gündemine almalıydı. Bütün bu konuların çözümünde son tahlilde "eğitim" belirleyici olduğu için de bu alanda son yıllarda olağanüstü başarılar kaydeden Finlandiya'dan yetkili kişilerin bize ülkelerinin deneyimlerini aktarmalarını istedik.

Bunun da ötesinde günümüz koşullarında herkes kendi görüşünü paylaşabileceği interaktif etkinlikler arayışında. Kongre ve toplantıların alışılagelmiş formatları artık ilgi çekmiyor. 13. Sanayi Kongremiz yeni bir arayışı temsil etmeliydi, "yeni nesil kongre" olarak düzenlenmeliydi.

Kongre katılımcılarımız çok çeşitli kesimlerin temsilcilerinden oluşmalıydı; çok farklı fikirler özgürce gündeme gelebilmeliydi; fikir paylaşmanın birbirini tamamlayan değişik formatları uygulanmalıydı; fikirler söz ve metinlerin yanı sıra sanat, mizah, video, grafik gibi değişik ifade biçimleriyle dile getirilebilmeliydi. Geleneksel iletişim yöntemlerinin yanı sıra yeni dijital iletişim teknolojileri de kullanılmalıydı.

Bunları gerçekleştirebilmek için aylara yayılan uzun bir hazırlık süreci ve yoğun bir uğraş gerekiyordu. Bu sürecin ayırt edici özelliği her bir aşamasının değerli paydaşlarla, farklı kişi, kuruluş ve kesimlerle işbirliği içinde yürütülmüş ve sonuçlandırılmış olmasıdır.

"Vasatlıktan Çıkış İçin: İnsan ve Kültür" temalı 13. Sanayi Kongremizde Türkiye'de bir ilki hayata geçirdik. Kongremizi ilk kez Anadolu'dan çok sayıda Sanayi ve Ticaret Odasının işbirliğiyle hazırladık ve interaktif bir platforma dönüştürdük. Bu çerçevede Türkiye genelinde 13 Oda ile yakın işbirliği gerçekleştirilerek tek tek her Oda ziyaret edildi. Çalıştaylarımıza hazırlık için oda temsilcilerinin yanı sıra bölgelerinden iş dünyasından, akademiden, erkek ve kadın girişimcilerden, melek yatırımcılardan ve gençlerden oluşan heyetlerle öngörüşmeler gerçekleştirildi.

İşbirliği anlayışının bir başka güzel örneği de kongre sonunda ortaya çıkan "açık çağrı" oldu. Günlerce önceden sosyal medya araçlarıyla tüm Türkiye'ye duyurulduğu gibi, Kongre sabahı internet ortamına bir taslak metin kondu ve gün boyu kongre salonundan ve ülkemizin dört bir yanından insanlar salondaki tweetwall üzerinden bu metne değişik katkılarda bulundular. Böylece gelişen ve son halini alan "açık çağrı" kongre akşamı düzenlenen gala yemeğinde katılımcılara sunuldu ve kamuoyuna duyuruldu.

Size sunduğumuz bu kitapta İSO 13. Sanayi Kongresinin tüm öyküsünü bulacaksınız. Bizim bu kongreden çıkardığımız sonuç şudur: Dünyamız ve sanayimiz hızla dönüşüyor. İnsan faktörü bu dönüşümün belirleyici gücüdür. Gelin insanı başa alarak ve işbirliği kültürünü geliştirerek geleceği bilinçli olarak yönlendirelim.

Kongremizin hazırlık sürecine değerli katkı veren, başta İSO Başkan Yardımcısı ve Kongre Düzenleme Komitesi Başkanı Sayın Adnan Dalgakıran'a, Kongre Düzenleme Komitesi üyelerine ve emeği geçen herkese teşekkür ediyorum.

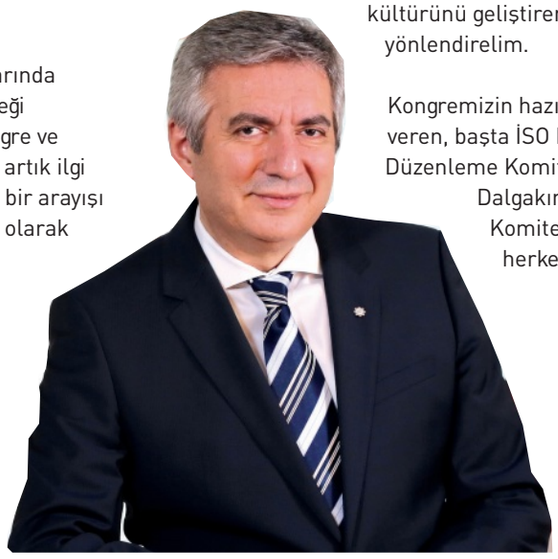

Erdal BAHÇIVAN
Yönetim Kurulu Başkanı

İSTANBUL
SANAYİ ODASI

INTRODUCTION

As the Istanbul Chamber of Industry, last year we had decided to give our Industry Congress 2014 a powerful theme: "A Major Coming to Terms with the 21st Century." This was situated in relation to the problem of mediocrity faced by our country as regards the issues of economics, state-democracy-society, enterprises and education. With the participation of competent attendees from a wide range of relevant fields, we discussed the theme in depth and announced the results of our deliberations through a "Declaration of the Congress."

As a continuation of those efforts, this year we set the theme of the thirteenth Industry Congress as "Overcoming Mediocrity: Human Factor and Culture". We sought to organize this congress as an original and result-oriented project held with other stakeholders under the motto "Let's Build the Future Together".

When we consider the main forces that are reshaping the global economy today, we can see that the human factor has started to play a dominant role. The ability of countries and companies to make a difference and be successful in the 21st century will depend primarily on their capacity to innovate and develop creative ideas, deal with new and complex problems, and offer innovative products and services to global markets.

For people living through the digital, climate and geo-economic changes of the 21st century, simply having information, technology and production is not enough. People need to be much better equipped and be more meticulous in their work. They should have talent, creativity, leadership qualities, and a culture of negotiations and solutions. They must respect democracy, the rule of law, and human rights, while also caring about the environment and wildlife. Also, taking a sophisticated approach to things and being good with technology is key, as is having strong networking skills.

In this regard, for our congress we deemed it necessary to include the topics production, sustainability human factor and cooperation on the agenda. Given the fact that education plays a decisive role in these issues, we asked some leaders in the field from Finland, which has chalked up outstanding achievements in education in recent years, to share their experiences with us.

In today's world everyone is seeking out interactive activities as a way of sharing their views. The usual formats for congresses and meetings are no longer very stimulating, and for that reason we wanted our 13th Industry Congress to be designed as a "next generation congress" so it could represent an entirely new quest.

We decided that our congress participants should be representatives from various sectors so that very different ideas could be freely placed on the agenda, and we wanted new and complementary formats to be used as a way of sharing ideas. We thought it best if those ideas were expressed not only in words and writing but also other forms of expression such as art, humour, video and graphics. In short, besides traditional communication methods, new digital communication technologies needed to be used.

In order to achieve this, a long process of preparation involving intense efforts spread over a period of several months was needed. The distinguishing feature of this process was that it was carried out and finalized with the cooperation of important stakeholders as well as various individuals, organisations and sectors in each stage.

Through "Overcoming Mediocrity: Human Factor and Culture" we accomplished a first for Turkey by organising our congress in collaboration with numerous Anatolian Chambers of Industry and Commerce, and in this way we transformed it into an interactive platform. We cooperated with 13 chambers around Turkey and visited each of them. Also, in preparation for our workshops preliminary meetings were held with people from the business world, academicians, entrepreneurs, angel investors, and young people.

Another strong example of this concept of cooperation was the "Open Call" text which emerged at the end of the congress.

This call was made public in Turkey via social media several days in advance, and a draft text was also put on the internet on the morning of the congress. Throughout the day of the event, various contributions to this text were made on the tweet wall by attendees and also by other people all around Turkey. The final version of the "Open Call" was then presented to participants at the gala dinner held on the evening of the congress and it was also released to the public.

In this book, you will find the entire story behind the 13th Industry Congress. To sum up, the conclusion we drew from the congress is as follows: Our world and industry are rapidly changing, and the human factor is the determining force behind this transformation. By working together and putting humanity first while developing a culture of cooperation, let's consciously shape the future.

I would like to thank the ISO Vice President and the President of the Congress Organisation Committee, Adnan Dalgakıran, the Congress Organisation Committee members, and all of the participants for their valued contributions during the preparations for this congress.

Erdal BAHÇIVAN
Istanbul Chamber of Industry / Chairman of the Board of Directors

İSTANBUL
SANAYİ ODASI

İSO 13. SANAYİ KONGRESİ
VASATLIKTAN ÇIKIŞ İÇİN İNSAN VE KÜLTÜR

© ISO Yayın No: 2016 / 1

Yapım : Optimist Yayın Grubu
Tasarım : Çetin Akdeniz
Basım : Şubat 2016, İstanbul
ISBN : 978 - 605 - 137 - 523 - 6

Baskı ve Cilt : Tor Ofset San. Tic. Ltd. Şti.
Osmangazi Mahallesi
3112. Sokak. No: 2
Esenyurt – İstanbul
Tel : 0212 886 34 74

İSTANBUL SANAYİ ODASI
Meşrutiyet Cad. No:62, 34430 Tepebaşı/İSTANBUL
Tel : (0212) 252 29 00

İÇİNDEKİLER

TABLE OF CONTENTS

Sunuş 3
Introduction

İçindekiler 7
Table of Contents

13. Kongre Hazırlık Süreci 8
Preparations for the 13th Congress

Kongre Açış Konuşması, Erdal Bahçıvan, İSO Yönetim Kurulu Başkanı 54
Opening Speech, Erdal Bahçıvan, Chairman of the Board of Directors of ICI

Kongre Açış Konuşması, Zeynep Bodur Okyay, İSO Meclis Başkanı 62
Opening Speech, Zeynep Bodur Okyay, President of the Assembly of ICI

Finlandiya Nasıl Başardı? 72
How did Finland Succeed?

Serbest Kürsü Çalıştayları: Şimdi Sıra Sende 84
Open Discussion Workshops: The Floor is Yours

Nasıl Üretim? 86
Production
Nasıl Sürdürülebilirlik? 100
Sustainability
Nasıl İnsan? 110
The Human Factor
Nasıl İşbirliği? 122
Cooperation

Öğle Yemeği, Gençlerle Deney Paylaşımı 132
Lunch, Sharing Experiences with the Youth

Özel Gösterim: Vasatlıktan Çıkış 136
Special Event: Overcoming Mediocrity

Yeni Teknoloji Trendleri: Gelecek Neler Getirecek? 146
New Trends in Technology: What Will the Future Bring?

Bazen Olmaz: Başarısızlık da Hayatın Bir Parçasıdır 152
Sometimes It Doesn't Work Out: Failure is a Part of Life

Zanaatkâr 2.0 Geliyor: Maker Hareketi Sanayi Kongresinde 162
Craftsman 2.0 is on the Way: The Maker Movement at the Industry Congress

Hayat Oyundur, Oyun Matematiktir 166
Life is a Game, and the Game is Mathematics

Akşam Yemeği 180
Lunch

Açık Çağrı 185
Open Call

Basın Yansımaları 188

13
BORSA
ISTANBUL
FORD OTOSAN
SABANCI
vodafone
Ziraat Bankası
ÜLKER
arçelik
TEB
BOSCH
CAN
ISUZU
HALİÇ
KONGRE MERKE

HAZIRLIK SÜRECİ

PREPARATIONS FOR THE 13TH CONGRESS

İstanbul Sanayi Odası 21. yüzyıla girdiğimiz günlerde karşı karşıya bulunduğumuz sorunları derinlemesine ele almak amacıyla her yıl bir Sanayi Kongresi düzenleme kararı almıştı. İlk Sanayi Kongresi 2002 yılında toplandı. O tarihten bu yana düzenli olarak her yıl toplanan sanayi kongreleri her seferinde iş dünyasının dikkat odağında yer aldı. Her kongre can alıcı sorunların tartışma gündemini belirlediği, dünya çapında ünlü konuşmacıların tebliğ sunduğu ve ülkemizin önde gelen iş insanlarının, akademisyen ve düşünürlerinin katkıda bulunduğu bir platform oldu.

Orta Gelir Tuzağı – Nasıl Çıkılacak?

2000'li yılların ilk on yılında Türkiye art arda gerçekleştirdiği köklü reformlarla büyük bir başarı göstererek kişi başına GSMH'sını 10 bin

The Istanbul Chamber of Industry decided to hold an annual Industry Congress as a way of dealing in depth with the problems we face in the 21st century. The first Industry Congress was held in 2002 and since then the Industry Congresses which have been held every year have always grabbed the attention of the business world. Each year crucial issues of debate shape the Congress Agenda, world renowned speakers give keynote speeches, and a platform is created and joined by Turkey's leading business people, thinkers and scholars.

The Middle Income Trap – How to Get Out?

During the first decade of the 2000s, the sustained application of fundamental reforms in Turkey resulted in resounding successes and increased the GDP to $10,000 per capita. Later the growth rate lost

dolar düzeyine çıkarmıştı. Sonra sında büyüme hızı ivmesini yitirmiş ve ülke ekonomisi yerinde saymaya başlamış, kişi başına GSMH 10 bin dolar eşiğine takılıp kalmıştı. 2014 yılına geldiğimizde Türkiye'nin gelişmekte olan birçok ülke gibi "orta gelir tuzağına" yakalandığı kesinlik kazanmıştı.

Bu tuzaktan nasıl çıkılacaktı ve aşmamız gereken temel engeller neydi? Bu soruların hazır cevapları yoktu. Hiçbir ülkenin gelişim stratejisi 21. yüzyıl koşullarında başka ülkeler için örnek alınacak bir model oluşturmuyordu. Tek çare birlikte yeni bir arayış sürecini başlatmaktı.

Bu saptama ışığında İstanbul Sanayi Odası'nın 2014 yılı Sanayi Kongresini düzenlerken yeni bir yaklaşım getirmesini gerekiyordu. Bu yeni yaklaşımı formüle edebilmek için bir Kongre Program Komitesi oluşturuldu. Bu komitenin yönlendirmesiyle 2014 yılının ilk dört ayında dört ayrı çalıştay düzenlendi. "Küresel Eğilimler", "Küresel Ekonomide Türkiye" ve "Türkiye'de Şirketler ve Vasatlık" konulu ilk üç çalıştayda iktisatçı ve araştırmacıların sundukları raporlar ve karşılaştırmalı analizler geniş katılımlarla ayrıntılı olarak tartışıldı. Son bir çalıştay da eğitim konusuna ayrılmıştı. Çalıştayların toparlayıcı sonuç raporları değerlendirilerek 12. Sanayi Kongresi'nin gündemi belirlendi.
Böylece Mayıs 2014 tarihinde düzenlenen 12. Sanayi Kongresi "21. Yüzyılla Büyük Yüzleşme" temasıyla toplandı.

Her Alanda Vasatlık

Kongre şöyle diyordu: *"ISO olarak yüzleşmeyle kastettiğimiz Türkiye'nin dikkatini krizlerden, olumsuzluklardan, skandallardan bir an önce uzaklaştırıp geleceğimiz için en büyük tehdit olarak gördüğümüz ve giderek yapısal hale dönüşen her alandaki vasatlığımızı ortaya koymaktır.*
"Ayrıca amacımız küresel, bölgesel, yerel ve sektörel trendlerle ülkemizi, kurumlarımızı ve yaşamlarımızı dönüştürecek yeni fırsatlara odaklanmak ve bu temelde ortak aklın yeni stratejiler üzerinde birleşmesine olanak sağlamaktır."

"Bugün Türkiye kritik bir eşikte duruyor."

"Uygulanagelen, daha çok inşaatçılığa, tüketime ve ranta dayalı ve dış kaynaklara bağımlı büyüme modeli potansiyelini büyük ölçüde yitirmiş bulunuyor. Ülke ekonomisi 'orta gelir tuzağına' hapsolmuş durumda. Demokratik gelişme toplumun beklentilerinin gerisinde kalmaya devam ediyor.

"İstikrarlı büyüme, gelir dağılımının iyileştirilmesi, işsizliğin ve yoksulluğun azaltılması, fırsat eşitliği, özgür girişimcilik, hukukun üstünlüğü, adil rekabet

Hiçbir ülkenin gelişim stratejisi 21. yüzyıl koşullarında başka ülkeler için örnek alınacak bir model oluşturmuyordu. Tek çare birlikte yeni bir arayış sürecini başlatmaktı.

Given the conditions of the 21st century, no country's development strategy can be used as a model for other countries. The only solution was to start a new search.

its momentum and the country's economy came to a standstill, and as a result, the GDP became mired where it was. By 2014, like many other developing countries, it was clear that Turkey had fallen into the "middle-income trap".

How could we get out of this trap and what were the main obstacles that needed to be overcome? There were no ready answers to these questions. Given the conditions of the 21st century, no country's development strategy can be used as a model for other countries. The only solution was to start a new search.

In light of this, the Istanbul Chamber of Industry (ISO) needed to take a new approach in organising its 2014 Industry Congress. With the aim of developing a novel approach, a new Congress Program Committee was established. Under the guidance of this committee, in the first four months of 2014 four workshops were held. Comparative analyses in the reports of the first three workshops ("Global Trends", "Turkey in the Global Economy" and "Companies and Mediocrity in Turkey") submitted by economists and researchers were discussed in detail by all the participants, and the last workshop was dedicated to education. By evaluating the results of the workshop reports, the agenda of 12th Industry Congress was drawn up.
As a result of these developments, the 12th Industry Congress on May 2014 was themed "A Major Coming to Terms with the 21st Century".

Mediocrity in All Areas

The Congress stated: "What we as the Chamber of Industry are referring to as regards coming to terms

ortamı gibi unsurlarda da maalesef hâlâ başarılı bir performans sergileyemediğimizi görüyoruz."

Bütünsel Kalkınma Önerimiz

Kongreden sonra yayınlanan sonuç bildirgesi şunun altını çiziyordu:

"Eski ile yeninin bir arada var olduğu bu muazzam değişim döneminde yaygınlaşan belirsizlikleri aşmak ve vasatlıktan kurtulup refah ve esenliğe ulaşmak için yeni bir zihniyet ve yaklaşım gerekiyor.

"Bu yeni koşullarda biz İSO olarak ülkemiz iş dünyasına, siyaset insanlarımıza, devlet yetkililerimize, sivil toplum kuruluşlarımıza, akademimize ve tüm yurttaşlarımıza Bütünsel Kalkınma yaklaşımını öneriyoruz."

is for Turkey to shift its attention from the crisis and scandals to what we see as the greatest threat to our future - our mediocrity in all areas, which is gradually becoming structural.

"Furthermore, our aim is to focus on global, regional, local and sectoral trends and on new opportunities to transform our country, corporations and lives, so that a collective wisdom concerning new strategies can emerge."

"Today, Turkey stands at a critical threshold.

"The potential of a growth model based on construction, consumption, and rent, and one that is dependant on external sources, has largely been lost. The country's economy has become stuck in the 'middle-income trap'. Democratic development continues to lag behind society's expectations. "Unfortunately it is still apparent that we are

Yeni küresel koşullarda temel gerçek şudur: Kalkınma ancak ekonomik gelişmişlik, sosyal gelişmişlik, insani gelişmişlik, sürdürülebilirlik ve yönetişim unsurlarının aynı anda ve birbirleriyle uyumlu olarak gelişmesi halinde sağlanabilir. Kalkınmayı ancak tüm bu unsurlarda sağlanacak uyumlu bir gelişme sürdürülebilir kılabilir.

"İnovasyona dayalı bütünsel kalkınma anlayışı aynı zamanda orta gelir tuzağından çıkışın yoludur."

12. Kongre Bildirgesi daha sonra her alanda izlenmesi gereken yaklaşımları somutluyor ve şu temel saptamayı yapıyordu:

En Büyük Eksiğimiz: İşbirliği Kültürü

"Günümüzde tüm dünyada olduğu gibi Türkiye'de de özellikle sanayileşmenin, yüksek katma değerli üretim *ve inovasyonun önünü açmak için özel sektörle kamu arasında yeni tür bir işbirliğine ve birlikte yönlendirmeye ihtiyaç vardır. Akademinin ve sivil toplumun da bu işbirliğinde vazgeçilmez rolleri olacaktır. Beşeri sermaye, eğitim ve araştırma-geliştirme yatırımlarında kamunun ve özel sektörün rolü daha da artmalıdır.*

"Kamu otoritelerinin sanayi strateji ve politikalarında yönlendirici ve özendirici işlevinin bu bağlamda yeniden tanımlanmasına ihtiyaç vardır.

"Günümüzde tüm dünyada 'birlikte yaratma' paradigması kaliteli iş yapmanın, topluma değer katmanın başlıca önkoşulu haline gelmektedir. Bu nedenle tüm sosyal paydaşlarımızı bu anlayışı benimsemeye çağırıyoruz. Bunun için gerekli güven ortamı sağlanmalı, diyalog ve müzakere kültürü içselleştirilmelidir."

13. Kongreye Doğru

Türkiye için Bütünsel Kalkınma anlayışını öneren 12. Kongrenin ardından İSO açısından sorun burada tutulacak ana halkanın hangisi olduğuydu. Bu sorunun yanıtını aramak üzere 12. Kongrenin hazırlık çalışmalarını yürüten çalışma grubu 2014 sonbaharında bir araya gelerek 13. Kongre sürecini başlattı.

Son Derece Hareketli, Oynak Yıllar

Önceki yıllara kıyasla 2014 ve 2015 yılları son derece hareketli, oynak yıllar olmuştu. Küresel jeopolitik gerginlikler artıyordu. Tüm dünyada gelir eşitsizlikleri artmış, işsizlik artmaya devam ediyordu. Beklenmedik iklim olayları sıklaşıyordu. Ekonomiler dünya çapında giderek

"İnovasyona dayalı bütünsel kalkınma anlayışı aynı zamanda orta gelir tuzağından çıkışın yoludur."

"A holistic development approach based on innovation is at the same time the only way out of the middle income trap."

unable to succeed in matters such as steady growth, improving income distribution, reducing poverty, unemployment, equal opportunities, free entrepreneurship, supremacy of law and fair competition."

Our Proposal for Holistic Development

The final declaration issued after the congress highlighted the following conclusions:

"To overcome widespread uncertainty and get rid of mediocrity in this time of tremendous change which brings together the old and new, a new mind-set and approach are needed for prosperity and peace.

"Under these new conditions, we as the ISO (Istanbul Chamber of Industry) propose an approach of holistic development for Turkey's business world, politicians, government officials, civil society institutions, academicians and all our citizens.

"The new basic truth of global conditions is this: Development can only be achieved if the factors behind economic development, social development, human development, sustainability and governance are all driven forward simultaneously and in harmony with each other. Development can only be achieved with the sustained harmonious development of all these factors."

"A holistic development approach based on innovation is at the same time the only way out of the middle income trap."

daha çok bütünleşirken, politik sistem daha da parçalanıyordu. Küreselleşmeye karşı tepkiler ve milliyetçilik yükseliyordu. Politik ve ekonomik yapılar arasındaki bu kopukluk büyük bir endişe kaynağı haline gelmiş durumdaydı. Herhangi bir şokun hızla tüm dünyaya yayılabileceği kadar bağlantılı bir dünya, ama aynı zamanda "sahipsiz" bir dünya! Küresel liderlik krizi derinleşiyordu. Uluslar ve politik liderler işbirliği ve inovasyon yoluyla toplumsal ve ekonomik sorunlara çözüm geliştirecekleri yerde, izolasyona, milliyetçi hamasete ve jeopolitik güç oyununun eski paradigmalarına sığınıyorlardı.

Türkiye de dünyadaki bu gelişmelerin dışında değildi. 12 ve 13. Sanayi Kongreleri arasında geçen döneme damgasını vuran olgu siyasi ve ekonomik belirsizlik ve öngörülemezlik olmuştu.
Ancak gene de tüm dünyada teknolojik ve bilimsel ilerleme her alanda inovasyona temel olmayı sürdürüyordu.

Dünya Ekonomik Forumu tarafından yayınlanan "Küresel Gündem 2015" başlıklı raporda da sentetik biyoloji, beyin-bilgisayar etkileşimleri gibi alanlardaki en son teknolojik gelişmeler incelendikten sonra şunlar vurgulanıyordu:

"Nesnelerin İnterneti ağ araçlarının insanların ağ (network) ilişkilerine katkıda bulunmasını sağlayarak beyin-bilgisayar etkileşiminde bir devrimin koşullarını hazırlayacak. Bağlantılı ortamlarda insan bilişi, yetenekleri ve eylemleri muazzam potansiyellere sahip olabilecek. Burada büyük olanaklar kadar büyük riskler de söz konusu. Bir aşırı uçta bağlantılı insanların dışarıdan sürü gibi güdüldüğü koşullar dururken, karşı uçta kolektif bilince sahip empatik bir toplum olanağı

"Yarın çok geç olmadan artık geleceği öngörmeye ve geleceğin getireceği sonuçları anlamaya çalışmak yerine, nasıl bir gelecek arzu ettiğimizi belirtmenin ve bu hedefe yönelmenin, geleceği yapmanın zamanı gelmiş bulunuyor."

"Before it is too late, rather than trying to predict the future and figure out the ramifications of our predictions, we should say what we want the future to look like and move towards that goal."

The final declaration of the 12th Congress also emphasised the approaches that had to be undertaken and identified in terms of this fundamental point.

Our Biggest Lack: A Culture of Cooperation

Nowadays, as with all countries, Turkey needs the private sector and the public sector to cooperate and be managed together so as to pave the way for industrialization, high added value production and innovation. Academicians and civil societies will also play indispensable roles in this cooperation. The roles of the public and private sectors should be increased as regards investment, research and development (R&D), education and human capital.

"The leading and motivating function of the public sector in industrial strategies and policies needs to be redefined in this context.

"These days, all around the world the 'co-creation' paradigm is becoming an essential precondition of doing quality work and bringing value to society. We therefore urge all our social partners to adopt this approach. In order to do this, an environment of trust must be enabled and a dialogue and negotiation culture should be internalized."

Towards the 13th Congress

After the 12th Congress, which proposed a holistic development approach for Turkey, the ISO decided that the main problem was about where to begin. In order to find an answer to this question, the working group managing the organisation of the 12th Congress came together in the autumn of 2014 and kicked off the process for the 13th Congress.

Extremely Active, Dynamic Years

Compared to previous years, 2014 and 2015 were very dynamic, volatile years. Global geopolitical tensions were rising. Income inequality increased all around the world and unemployment rates continued to rise. Also, unexpected climate disasters became more frequent. While the economies of the world continued to integrate, political systems were falling apart. Nationalism and reactions to globalization became increasingly strident. This disconnect between political and economic structures was a major source of concern; a world where news spreads so rapidly is at the same time "nobody's" world! The global leadership crisis was deepening. Instead of developing solutions to social and economic problems through collaboration and innovation, nations and political leaders were hiding behind isolation, nationalist animosity and old paradigms of geopolitical power games.
Turkey was part of these global developments.

duruyor – herkesin toplumun sorunlarını birlikte çözmenin ve her bireyin potansiyellerini artırmanın kendi yararına olduğunu anlayacağı bir toplum."

Bütün bunların ışığında şu söylenebilir:

"Yarın çok geç olmadan artık geleceği öngörmeye ve geleceğin getireceği sonuçları anlamaya çalışmak yerine, nasıl bir gelecek arzu ettiğimizi belirtmenin ve bu hedefe yönelmenin, geleceği yapmanın zamanı gelmiş bulunuyor."

Belirsizlik ve Öngörülemezlik

Türkiye'nin yaşamakta olduğu belirsizlik ortamında şunları söylemek de mümkündü:

Türkiye'de de ülkedeki mevcut politik kampların ötesinde değişimden yana insanların farklı/yaratıcı

The period between the 12th and 13th Industry Congresses was marked by political and economic uncertainty and unpredictability.

However, scientific and technological progress all over the world still continued to be the main basis for innovation in every field.

In a report titled "Global Agenda 2015" published by the World Economic Forum, after evaluating the latest technological advances in fields such as synthetic biology and brain-computer interactions, the following was emphasized:

"As we move from networking devices through the Internet of Things to networked humans, we'll witness a revolution in brain-computer interaction. By capturing human cognition, capabilities and actions, and putting them in a connected environment, we will have tremendous potential.

fikirleri, yaklaşımları vardır. İnsanlar dolaysız bir siyasi beklenti içine girmeden bir araya gelip bu temelde birlikte açık ve eşit haklı bir arayış gerçekleştirebilirler. Böyle bir arayış değişim yönünde olumlu bir etki yaratabilir, ülkemizin ihtiyaç duyduğu yepyeni yaklaşımlar ortaya çıkabilir. Burada en başta söylenmesi gereken köklü bir yapısal dönüşümün öncelikle köklü bir zihniyet dönüşümü gerektirdiğiydi.

21. yüzyıl mutlak hakikatlerin, tartışılmaz nihai gerçeklerin, kesin reçetelerin ve hazır modellerin kabul görmediği bir dönemdir. Sonuç alıcı bilgi bir yerlerde hazır bizi bekleyen bir şey değil birlikte yapılan, birlikte yaratılan bir şeydir. Tekrar tekrar denenip yenilenen ve sürekli geliştirilen bir şeydir. Bu yeni koşullarda asıl belirleyici olan sorun çözücü tek bir dâhiyane fikir bulmak değil, en iyisine ulaşana kadar belki yüz başka çözümü deneyip başarısız olmaktır. Ataletin üstesinden gelmek için, iyi fikirler yeterli değildir. Özenli planlama yeterli değildir. Ancak girişimi başlatan, hızlı inovasyon döngülerine öncülük eden, ellerinden geldiğince kısa sürede yaparak öğrenen kurumlar, topluluklar ve uluslar gelişip büyüyebilir.

Here we can face great opportunities as well as great risks. At one extreme people would no longer have a choice over their actions – an external mind, more powerful than yours, would control your every move. The other imagining would see us build an empathic society with a collective consciousness. In such a scenario, we would share each other's perceptions of the world, along with our problems. It would be in our own self-interest to solve society's problems and to maximize the potential of every human being.

"Before it is too late, rather than trying to predict the future and figure out the ramifications of our predictions, we should say what we want the future to look like and move towards that goal."

Uncertainty and Unpredictability

Given the uncertainty prevailing in Turkey, it was possible to say the following:

Beyond the political camps present in Turkey, there are different ideas and approaches in support of

O nedenle ihtiyaç duyulan yeni yaklaşımların bir seferde eksiksiz ortaya çıkıp ete kemiğe bürünmesi mümkün değildi. Asıl gereken önkabulsüz bir arayış sürecinin başlamasıydı.

Yeni Nesil Kongre

Böyle düşünüldüğünde kongre/toplantı/sempozyum vb. bilgi üretme etkinliklerinin alışıla gelmiş formatlarının artık böyle bir arayışa hizmet edemeyeceği de görülebiliyordu. Bu formatların ortak özelliği bir'den-çok'a bir iletişimle hazır bilginin bilenler tarafından bilmeyenlere aktarılmasıydı. Oysa yeni bilgi üretimi için gereken eşitler arası diyalog, karşılıklı etkileşim, birlikte yaratımdı, çok'tan çok'a bir iletişimdi.

Bunlar dikkate alındığında 13. Sanayi Kongresi yeni bir arayışı temsil etmeliydi, "yeni nesil kongre" olarak düzenlenmeliydi. Toplantı düzenlemede hem format, hem içerik, hem de hazırlık süreci olarak bir inovasyonu temsil etmeliydi.

Kongre katılımcılarımız çok çeşitli kesimlerin temsilcilerinden oluşmalıydı; çok farklı fikirler özgürce gündeme gelebilmeliydi; fikir paylaşmanın birbirini tamamlayan değişik formatları uygulanmalıydı; fikirler söz ve metinlerin yanı sıra sanat, mizah, video, grafik gibi değişik ifade biçimleriyle dile getirilebilmeliydi. Geleneksel iletişim yöntemlerinin yanı sıra yeni dijital iletişim teknolojileri de kullanılmalıydı. Yeni nesil kongre bu olguları dikkate almalıydı. Akla ve kalbe, göze ve kulağa çok çeşitli biçimlerde hitap edebilmeliydi.

Aynı şekilde disiplinler arasındaki, bilim ile sanat arasındaki, fiziksel ile sanal arasındaki kesin sınırların silikleşmekte olduğunu da dikkate alarak, fikirleri ifade etmenin bütün bu farklı yollarının hepsinden birden yararlanmalıydı.

Kongrenin her bileşeni, her oturumu kendi başına bir cazibe merkezi olmalıydı.

Vasatlıktan Çıkış İçin: İnsan ve Kültür

Bütün bunların ışığında 13. Kongrenin teması "Vasatlıktan Çıkış İçin: İnsan ve Kültür" olarak belirlendi. Ana slogan olarak da "Geleceği Birlikte Kuralım" çağrısı seçildi.

Günümüzde küresel ekonomiyi yeniden biçimlendiren başlıca kuvvetler arasında insan baskın bir rol oynuyor. Ülkelerin ve şirketlerin 21. yüzyılda fark yaratabilmeleri ve başarılı olabilmeleri her şeyden önce inovasyon yapabilme – yaratıcı fikirler geliştirebilme, yeni ve karmaşık problemleri ele alabilme ve küresel piyasalara inovatif ürün ve

Yeni bilgi üretimi için gereken eşitler arası diyalog, karşılıklı etkileşim, birlikte yaratımdı, çok'tan çok'a bir iletişimdi.

If we want to produce new information, interactive collective creation and dialogue between equals is needed, and a from many to many communication needs to be established.

change. Without any direct political expectations, people could come together and maintain an open process of searching with equal rights. Such efforts could create a positive effect towards change, and brand new approaches much needed by our country could flourish.

Here it should be pointed out that for a radical structural transformation to be realized, a radical transformation of mentality is needed first.

In the 21st century there is no place for absolute truths, unquestionable final "facts", definite prescriptions and ready models. Knowledge concerning problem solving is not something out there that is ready and waiting for us; rather, it is something we must create together. We must try to achieve it again and again, and it needs to be constantly renewed and developed.

Under these new conditions, the determining factor is not a matter of finding one ingenious problem-solving idea but trying and failing repeatedly, even a hundred times if needed, until we find the best solution. If we want to overcome inertia, good ideas are not enough. Careful planning is not enough. However, by taking the initiative and putting rapid innovation cycles at the forefront, institutions, communities and nations that quickly learn by doing can develop and flourish.

For that reason we should realize that it is not possible for new approaches to emerge and perfectly materialize in one stroke. What is needed is the launching of an unbiased process of searching.

hizmetler sunabilme – yeteneklerine bağlı olacaktır. Bunların hepsinin merkezinde insan yer almaktadır. Dijital değişim, iklim değişikliği ve jeo-ekonomik değişim altında yaşayan 21. yüzyıl insanı bilgi ve teknolojinin ötesinde çok daha geniş bir donanıma ve hassasiyetlere sahip olmalıdır. Yaratıcılık kapasitesinin yanı sıra liderlik özelliklerine, uzlaşma ve çözüm kültürüne sahip olmalıdır. İnsan haklarına, demokrasiye ve hukukun üstünlüğüne saygılı, çevreye ve doğal hayata hassas, dünyaya açık, teknoloji dostu olmalıdır. Ağ becerileri ve benzeri birçok konuda yüksek yetenekler kazanmalıdır.

İşte bu bağlamda kongremiz "Nasıl Üretim?", "Nasıl İnsan?", "Nasıl İşbirliği?" ve "Nasıl Sürdürülebilirlik?" konularını gündemine almalıydı. Bütün bu konuların çözümünde son tahlilde "eğitim" belirleyici olduğu için de bu alanda son yıllarda olağanüstü başarılar kaydeden Finlandiya'nın deneyimleri tüm dünyada dikkat merkezine geliyordu. Bu deneyimin dersleri de bir şekilde kongremize aktarılmalıydı.

Hazırlık Başlıyor

Bunları gerçekleştirebilmek için aylara yayılan uzun bir hazırlık süreci ve yoğun bir uğraş gerekiyordu. Bu sürecin ayırt edici özelliği her bir aşamasının değerli paydaşlarla, farklı kişi, kuruluş ve kesimlerle işbirliği içinde yürütülmüş ve sonuçlandırılmış olmasıdır.

Sürecin ayırt edici özelliği her bir aşamasının değerli paydaşlarla, farklı kişi, kuruluş ve kesimlerle işbirliği içinde yürütülmüş ve sonuçlandırılmış olmasıdır.

The distinguishing feature of this process was that it was carried out and finalized with the cooperation of major stakeholders as well as various individuals, organisations and sector representatives in each and every stage.

A Next Generation Congress

In consideration of these issues, it became apparent that the usual format of the information production activities of congresses, conferences, symposiums and so on are no longer useful in such a process of searching. The common feature of these formats is an approach to communication in which knowledge is transferred from one person to many, and from those who know to those who don't know. However, if we want to produce new information, interactive collective creation and dialogue between equals is needed, and communication needs to be established.

Given that the 13th Industry Congress had to represent a new approach, we knew that a "next generation congress" was in order. When organizing such a meeting, the format and content as well as the process of preparation had to be innovative. Our congress participants would be representatives from various sectors so that very different ideas could be freely placed on the agenda, and we wanted unique yet complementary formats to be used as a way of sharing ideas which were to be expressed not only in words and writing but also others forms of expression such as art, humour, video and graphics. In short, besides traditional communication methods, new digital communication technologies needed to be used.

Our next generation congress needed to take into consideration all of these facts and appeal to the mind, heart, eyes and ears in numerous ways. Likewise, taking into account the fact that there are fuzzy boundaries between the physical, virtual, art, science and the disciplines, we thought that the expression of ideas should benefit from all of these at the same time.

Each component and each session of the congress was to be an event in itself.

"Overcoming Mediocrity: The Human Factor and Culture"

In light of all these issues, the 13th Congress theme was set as "Overcoming Mediocrity: Culture and the Human Factor", and "Let's Build the Future Together" was chosen as the motto.

One of the main forces in global development today is the human factor. The ability of countries and companies in the 21st century to succeed and make a difference whilst putting innovation first is dependent on their ability to develop creative ideas, deal with new and complex problems, and offer innovative products and services to global markets. In all of these regards, the human factor is the main issue at hand.

Konuk ülke: Finlandiya

Tutulacak ana halka İnsan ve Kültür olduğunda Eğitim konusu doğrudan merkeze geliyordu. 21. yüzyılın insanının yetişmesine elverişli bir eğitim anlayışı ve sistemi nasıl olacaktı? İşbirliği kültürü nasıl bir eğitim sistemiyle teşvik edilebilirdi. Kuşkusuz bu gibi soruların kesin ve hazır cevapları olmadığı gibi herhangi bir ülkenin yaptığı başarılı uygulamaları bir model olarak benimsemek de çıkar yol değildi. Gene de kendi yolumuzu inşa etmeye çalışırken başarılı ülkelerin deneyimi arayış ufkumuzu zenginleştirici bir işlev görebilirdi.
Son yıllarda bu alanda bütün dünyanın ilgisini çeken bir ülke vardı: Finlandiya. Finlandiyalı çocuklar birçok küresel bilgi ölçüm testinde hep en önde geliyorlardı, bu ülkede sunulan eğitimin içeriği ve yönetişimi çarpıcı inovasyonlar içeriyordu ve Finlandiya'da öğretmenlerin toplumsal statüsü benzersizdi. Bunlar nasıl elde edilmişti?

Finlandiyalı yetkililerin gelip bunları bize anlatması gerekiyordu. Program Komitesi bu amaçla Finlandiya İstanbul Fahri Konsolosu Jeff

People living through the digital, climate and geo-economic changes in the 21st century need to better equipped and possess a sensitivity that goes beyond technology and knowledge. They should have a capacity for creativeness and leadership and a culture of negotiations and problem solving. They must respect democracy, the rule of law, and human rights, while also caring about the environment and wildlife. In addition, taking a sophisticated approach to things and being well-versed in technology is also a must, and networking skills are needed as well.

In this regard, we decided that our congress had to have the following themes on its agenda: production, the human factor, cooperation and sustainability.

The final solution to all these issues is clearly education. Since Finland has been noted around the world for its remarkable achievements in this field in recent years, we requested that their experiences be discussed at our congress.

Preparations Begin
In order to achieve our goals, a long process of intense preparations lasting several months was needed. The distinguishing feature of this process was that it was carried out and finalized with the cooperation of major stakeholders as well as various individuals, organisations and sector representatives in each and every stage.

Guest Country: Finland

When culture and human factors are the main subject at hand, education naturally must be the centre of focus. Which approach to educational systems should be used to ensure that they are

Günümüzde küresel ekonomiyi yeniden biçimlendiren başlıca kuvvetler arasında insan baskın bir rol oynuyor.

One of the main forces in global development today is the human factor.

Hakko'ya başvurdu. Sayın Hakko hemen konuya sahip çıkarak Finlandiya Ankara Büyükelçisi Nina Vaskunlahti ile görüşme olanağı sağladı. Yapılan görüşmeler sonucunda sanayi kongresinin yeni konsepti doğrultusunda en iyi katkıyı sağlayacak Finlandiya'dan iki konuşmacının kimler olacağı belirlendi.

Serbest Kürsü Çalıştayları

13. Sanayi Kongresine yaklaşık 1200 kişinin katılması bekleniyordu. Açılışın ardından Finlandiya deneyiminin tanıtılacağı ilk bölümü "Nasıl Üretim?", "Nasıl Sürdürülebilirlik?", "Nasıl İnsan?" ve"Nasıl İşbirliği?" konularının tartışılacağı 4 paralel çalıştay izleyecekti. "Şimdi Sıra Sende" başlığı altında yapılacak her bir çalıştaya yaklaşık 250-300 kişinin katılacağı düşünülüyordu.

Çalıştaylara ayrılan süre bir buçuk saat olacaktı.

Çalıştaylarda bir baş konuşmacı olmayacaktı, her katılımcı söz alıp kendi katkısını yapacaktı. Herkese en fazla 3 dakika konuşma hakkı tanınacaktı. Çalıştaylarda bir tür tutuşturucu işlevi görmek ve söz alış süreçlerini yönlendirmek üzere biri kadın biri erkek iki moderatör görevlendirilecekti. Kendi alanlarında deneyimli medya çalışanları arasından seçilecek moderatörler pürüzsüz bir akış sağlayacaktı. Her çalıştayda gene uzman bir toparlayıcı da oturum sonunda gelen katkıları özetleyecekti.

Geliştirilen bu çalıştay konsepti kongre öncesinde belirlenen moderatör ve toparlayıcı arkadaşlarla paylaşıldı ve son hali verildi.

13. Sanayi Kongresinin ülkemiz deneyimine yaptığı bir diğer katkı da son yıllarda birçok ülkede yaygınlaşan grafik kayıt yönteminin çalıştaylarda uygulanması oldu.

13. Sanayi Kongresinin ülkemiz deneyimine yaptığı bir diğer katkı da grafik kayıt yönteminin çalıştaylarda uygulanması oldu.

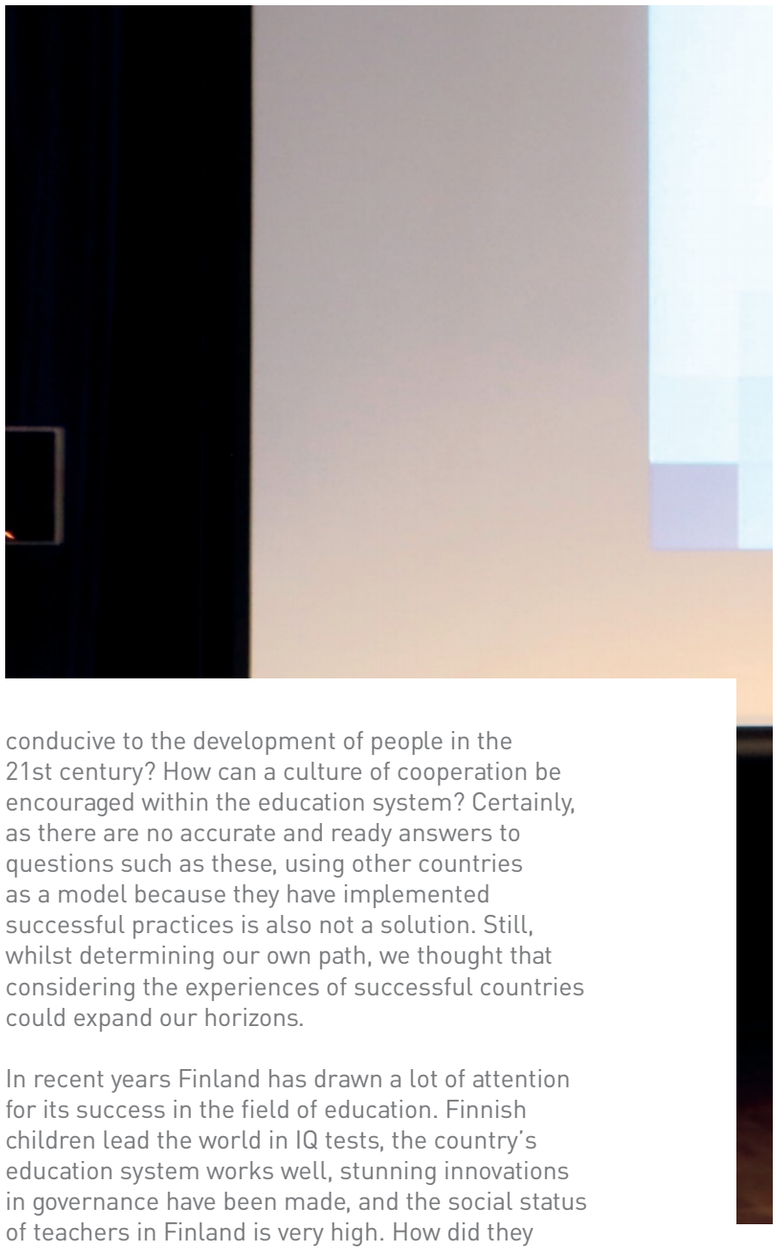

Another contribution that the 13th Industry Congress made was the implementation of graphic recording methods in workshops, conducive to the development of people in the 21st century? How can a culture of cooperation be encouraged within the education system? Certainly, as there are no accurate and ready answers to questions such as these, using other countries as a model because they have implemented successful practices is also not a solution. Still, whilst determining our own path, we thought that considering the experiences of successful countries could expand our horizons.

In recent years Finland has drawn a lot of attention for its success in the field of education. Finnish children lead the world in IQ tests, the country's education system works well, stunning innovations in governance have been made, and the social status of teachers in Finland is very high. How did they manage this?

We decided that the Finnish authorities should come and explain all this to us. So the Program Committee asked Jeff Hakko from the Finland Istanbul Honorary Consulate for assistance. Mr. Hakko immediately arranged a meeting with the Finnish Ambassador, Nina Vaskunlah. In accordance with the results of the meetings and the new concept of the Industry Congress, it was decided that two particular speakers from Finland would provide the most valuable contributions in this regard.

Open Discussion Workshops

It was expected that the 13th Industry Congress would be quite large with around 1,200 participants. Following the opening ceremony, the first part was to be dedicated to discussing the Finnish experience and then the issues of production, sustainability, the

Grafik kayıt yönteminde yapılmakta olan bir toplantıda gündeme getirilen görüşlerin ana fikirleri toplantıyı izlemekte olan bir grafik sanatçısı tarafından toplantı boyunca bir resim tahtasına görselleştirilerek aktarılır. Toplantının sonunda resim tahtasında toplantının bir tür görsel özeti çıkmış olur. Bu görsel kolaylıkla dijital olarak kopyalanıp sanal mecralarda anında paylaşılabilir. Ülkemizde bu tür bir yaratıcı çalışmanın en iyi mizah dergilerinde deneyim kazanmış çizerler tarafından yapılabileceği görüşünden yola çıkarak Program Komitesi sanatçı Mehmet Çağçağ'ın girişimiyle oluşan 4 kişilik grafik kayıt grubuyla bir hazırlık çalışması yaptı. Daha sonra sanatçılarımız Emrah Ablak, Hakan Karataş, Cihan Kılıç ve Göksu Gül göreve hazırdı. Bu arkadaşların kongrede titiz bir çalışmayla gerçekleştirdiği özgün çizimler internet ortamında geniş olarak paylaşıldığı gibi, kitabımızın ilgili bölümünde de yer alıyor.

human factor and cooperation were to be discussed in 4 parallel workshops. Each workshop titled "Open Discussion Workshops: Now It's Your Turn" was expected to have 250-300 participants.

The workshops were to last one and a half hours. They would not have a keynote speaker, and each participant would be given time to make his or her contribution. Everyone would be granted the right to speak for a maximum of 3 minutes.

To ignite the contributions and organize the time periods in the workshops, there would be two moderators - one male and one female. It was decided that the moderators would be chosen from among media professionals experienced in their respective areas to ensure a smooth flow. Each workshop would also have a summarizer to put sum up the contributions at the end of each session.

Bilgi Notları

Kongre ve toplantı düzenlemede alışılmış yöntem, dinleyicileri konuşmacılarla buluşturup, sunulan tebliğleri dinlemelerini ve arzu ederlerse konuşmacılara soru sormalarını sağlamaktan ibaret olagelmiştir. Birlikte fikir üretmeyi amaçlayan yeni nesil bir kongrede kuşkusuz farklı bir yol izlenmesi gerekiyordu.

Katılımcıların kongredeki arayış sürecine katkıda bulunabilmeleri ancak önceden konularla ilgili bir hazırlık yaparlarsa mümkün olabilirdi. Bu noktadan çıkarak Kongre Program Komitesi kongrede yapılacak 4 çalıştayla ilgili bilgi notları hazırlanmasına ve bu metinlerin katılımcı adaylarına önceden iletilmesine karar verdi. Böylece insanlar tartışılacak konuyla ilk olarak kongre günü karşılaşmış olmayacak ve kendi fikirlerini geliştirebilmek için zamanları olacaktı. Böylece kendilerine tanınacak 3 dakika içinde kendilerini rahatça ifade edebileceklerdi.

Hazırlanan ikişer sayfalık dört bilgi notunu kitabımızın bu bölümünde bulabilirsiniz.

Odaların Birlikte Katkısı

İSO önceki yıllardan farklı olarak 2015'te Sanayi Kongresini ülkemizdeki diğer sanayi ve ticaret odalarıyla birlikte hazırlamaya karar verdi. Bu bir ilk olacaktı.

Katılımcıların kongredeki arayış sürecine katkıda bulunabilmeleri ancak önceden konularla ilgili bir hazırlık yaparlarsa mümkün olabilirdi.

It is only possible for participants to contribute during a congress if they prepare in advance for the subject matter.

The concept of the workshops was finalized and shared with the moderators and summarizers before the congress.

Another contribution that the 13th Industry Congress made was the implementation of graphic recording methods in workshops, a technique which in the last few years has become common in other countries. In this way, the opinions put forward at the meetings were rendered as images and presented on boards for the whole of the meeting by a graphic artist. At the end of the meetings, a number of images summarizing the discussions appeared on the

İstanbul Sanayi Odasının bu doğrultudaki çağrısına; Ankara Sanayi Odası, Eskişehir Sanayi Odası, Denizli Sanayi Odası, Aydın Sanayi Odası, Sakarya Ticaret ve Sanayi Odası, Kocaeli Sanayi Odası, Ege Bölgesi Sanayi Odası, Adana Sanayi Odası, Mersin Ticaret ve Sanayi Odası, Gaziantep Sanayi Odası, Sivas Ticaret ve Sanayi Odası ve Kastamonu Ticaret ve Sanayi Odası olumlu yanıt verdiler.

Söz konusu illerdeki sanayi odalarından kongrede yapılacak 4 çalıştaya aktif katkıda bulunmaları istendi. Katılımcı sanayi ve ticaret odaları İSO 13. Sanayi Kongresine kendi bölgelerinden katılımcı gönderecekleri. Bu katılımcılar kongrenin ruhuna uygun olarak çok çeşitli kesimlerin temsilcilerinden oluşacaktı. Sanayi ve ticaret odalarının İstanbul'a gönderecekleri delegasyonlarda odaların üye ve yöneticisi sanayicilerin yanı sıra o ilden genç girişimciler, melek yatırımcılar, kadın girişimciler, akademisyenler, üniversite öğrencileri ve sivil toplum kuruluşlarının temsilcileri yer alacaktı. Odaların delegasyonlarından kongreye katılmanın ötesinde kongre çalıştaylarına aktif katkı talep edildi. Her odaya dört çalıştaydan birine hazırlanması önerildi. Bu amaçla 2015 yaz aylarında daha önce hazırlanan Çalıştay Bilgi Notları odalara iletildi. Bu bilgi notlarının metinlerini kitabımızın bu bölümünde bulabilirsiniz.

Gene önceden bir program çerçevesinde 2015 yılının Ağustos ve Eylül aylarında yukarıda sayılan odalarda 13. Sanayi Kongresi Hazırlık Toplantıları düzenlendi. Kongre Program Komitesi üyelerinden

board. These images could be copied digitally and shared instantly via virtual channels.

It was decided that in Turkey this kind of creative work could best be done by cartoonists who have experience with the best humour magazines, so artist Mehmet Çağçag was asked to organize a 4-person graphic recording group. After a short preparatory project, artists Emrah Ablak, Hakan Karataş, Cihan Kılıç and Göksu Gül were ready for work. The original drawings that resulted from the meticulous work of these artists were shared on the internet and are also included in this book.

Informational Notes

The usual method used in meetings and congresses is to bring together audiences with speakers who give speeches and then offer attendees the opportunity to ask questions if they so desire. It was clear that a next generation congress which aims to produce ideas collectively needed to follow a different path.

It is only possible for participants to contribute during a congress if they prepare in advance for the subject matter. In consideration of this, the Congress Program Committee decided to prepare informational notes about the 4 workshops to be held at the congress and submit these to potential participants in advance. In that way, people would know about the issues to be discussed prior to the congress and have time to think of the matters that would come up. This would make it easier for them to present their ideas within the three minutes given to them.

You can find these two-page informational notes in this section of the book.

The Collective Contribution of the Chambers

In contrast to previous years, the ISO decided to get ready for the 2015 Industry Congress together with other Chambers of Commerce and Industry. Istanbul Chamber of Industry made calls to the Ankara Chamber of Industry, Eskişehir Chamber of Industry, Denizli Chamber of Industry, Aydın Chamber of Industry, Sakarya Chamber of Commerce and Industry, Kocaeli Chamber of Industry, Aegean Regional Chamber of Industry, Adana Chamber of Industry, Mersin Chamber of Commerce and Industry, Gaziantep Chamber of Industry, Sivas Chamber of Commerce and Industry and Kastamonu Chamber of Commerce and Industry, and they all responded positively.
The chambers of industry of those regions were asked to actively contribute to the 4 workshops of the congress by sending representatives who fit the spirit of the congress. Apart from the industrialist

oluşan ve İstanbul'dan gelen bir kurul ile katılımcı odaların delegasyonları bu toplantılarda bir araya gelerek kendi çalıştay konularında bir tür mini-çalıştay yaptılar.

Gedik Üniversitesi Gençlik Çalıştayı "İnsan ve Teknoloji"

İSO 13. Sanayi Kongresinin gerek hazırlık süreci boyunca gerekse kongre oturumlarında en temel yol gösterici ilkelerden biri "gençlere özel önem verilmesi" oldu.

Bilimsel teknolojik gelişmeler öyle hızlı ve öngörülemez bir değişim içinde ki bir sonraki kuşakta bugün geçerli olan mesleklerin büyük bir kısmının ortadan kalkacağı ve bugün bilinmeyen birçok mesleğin gündeme geleceği görülüyor. O nedenle gelecek hakkında günümüz gençlerinin neler düşündüğü, neleri hayal ettiği özel bir önem kazanıyor. Gençlik artık önceki kuşaklardan öğrendiklerinden çok kendi geliştirdikleriyle dünyayı değiştirecek gibi görünüyor. Bu bağlamda gençlerin sözünün değeri daha da artıyor.

Bu nedenle Kongre hazırlık sürecine katılan Anadolu'daki sanayi ve ticaret odalarından bu hazırlıklara kendi bölgelerinden gençlerin katılmasına özel önem göstermeleri istendi. Bunun yanı sıra özel bir Gençlik Çalıştayı düzenlenmesi yoluna gidildi. Gedik Üniversitesiyle işbirliği içinde düzenlenen çalıştaya çeşitli üniversitelerden 200 kadar öğrenci katıldı.

Sanayi ve Sanat Yeniden Buluşuyor

13. Sanayi Kongresi sanayi ve sanat ilişkisinin Türkiye'de tarihsel olarak yeniden kurulmaya başlandığı bir etkinlik olarak da anılacak.

İSO 13. Sanayi Kongresinin gerek hazırlık süreci boyunca gerekse kongre oturumlarında en temel yol gösterici ilkelerden biri "gençlere özel önem verilmesi" ilkesi oldu.

"A special emphasis on youth" was one of the main principles as regards the whole preparation process and the congress sessions of the 13th Industry Congress.

members and managers of the chambers of commerce and industry to be sent to Istanbul, young entrepreneurs, angel investors, university students, academicians, female entrepreneurs and representatives of civil society institutions were also to take part.

In addition to participating in the congress, chamber delegates were also expected to actively take part in the workshops. It was advised that each chamber should prepare for one of the workshops. It was with this aim that "Workshop Informational Notes" were prepared and sent out in the summer of 2015.
In the months of August and September of 2015, together with the chambers mentioned above we organized Preparation Meetings for the 13th Industry Congress. At these meetings members of the Congress Program Committee from Istanbul and delegates from participating Anatolian chambers held mini-workshops on topics relating to their own workshops.

Gedik University Youth Workshop "The Human Factor and Technology"

"A special emphasis on youth" was one of the main principles as regards the whole preparation process and the congress sessions of the 13th Industry Congress.

Today, scientific and technological developments are happening so unpredictably and quickly that it would seem that most of today's professions may disappear by the next generation and new professions that we haven't even heard of yet will probably take their place. That is why it is critical that we know what young adults are thinking about. Today's new generation is more likely to change the world with what they themselves have developed rather than what they have learned from previous generations. Therefore what they say is becoming increasingly important.

For that reason, during preparations for the congress chambers of commerce and industry in Anatolia were asked to enable the participation of young adults. In addition, a special Youth Workshop was organized in Istanbul together with the help of Gedik University. 200 students from various universities participated in this event.

Industry and Art are Rejoined

The 13th Industry Congress will be remembered in Turkey as an event that started bringing industry and art back together again.

In relation to the new leading role of design in industry in the 21st century, the increasing role of art in education, the development of human

13. Sanayi Kongresi sanayi ve sanat ilişkisinin Türkiye'de tarihsel olarak yeniden kurulmaya başlandığı bir etkinlik olarak da anılacak.

The 13th Industry Congress will be remembered in Turkey as an event that started bringing industry and art back together again.

21. yüzyılda sanayide tasarım düşüncesinin yeni yeni kazandığı öncü rol, insan yaratıcılığının eğitim ve gelişiminde sanatın artan rolü, iş etkinliğinin imalat öncesi (Ar-Ge, inovasyon) ve imalat sonrası (iletişim, pazarlama, satış) aşamalarında sanatın artan nüfuzu tüm dünyada sanayinin sanata olan ihtiyacını hızla artırıyor.

Aynı şekilde sanat yaratım ve uygulama alanlarında giderek sanayinin araç ve gereçlerine, özellikle dijital medyaya daha çok ihtiyaç duyuyor. Sanatsal üretim bir tür sanayi üretimini andırır hale geliyor.

creativity, the growing penetration of art in pre-manufacturing (R & D, innovation) and post-manufacturing business activities (communication, marketing, sales), and the industry's need for art all around the world are all clearly on the rise. Similarly, in terms of creating and applying art, particularly in digital media, the use of industrial tools and equipment is becoming more and more critical. Artistic production is in a way becoming like industrial production.

Ultimately, science and art, and objects and media (and as a result art and industry) are becoming increasingly interlocked.

Thus our next generation congress needed to do justice to this new state of affairs. With this in mind, the Congress Program Committee asked that art consultants Melih Fereli and Bahattin Oztuncay of the Vehbi Koç Foundation provide guidance on this issue for the Istanbul Chamber of Industry. With the aim of explaining what could be done both in the long and short term, Melih Fereli and Bahattin Öztuncay were asked to put together various artistic elements for the ISO congress events and they prepared a report titled "A Document of Artistic Thought" which provided a comprehensive explanation of which artists and institutions could cooperate in this regard. The proposals in this document were extremely useful during the preparation of the congress.

The Message of the Venue

Special importance was placed on where the Industry Congress would be held. First and foremost

Sonuçta bilim ve sanat, nesneler ile medya ve dolayısıyla sanat ve sanayi iç içe geçiyor.

Yeni nesil kongre bu görece yeni olgunun hakkını vermeye çaba göstermeliydi. Kongre Program Komitesi bu amaçla Vehbi Koç Vakfı sanat danışmanları Melih Fereli ve Bahattin Öztuncay ile görüşerek bu konuda İstanbul Sanayi Odasına yol göstermelerini rica etti. Melih Fereli ve Bahattin Öztuncay bunun üzerine İSO'nun kongre etkinliklerini sanatın çeşitli biçimleriyle buluşturmak için kısa ve uzun vadede neler yapılabileceğini, bu amaçla hangi sanatçı ve kuruluşlarla işbirliği oluşturulabileceğini kapsamlı olarak ortaya koyan SANATSAL DÜŞÜNCE BELGESİ başlıklı bir rapor hazırladılar. Kongre hazırlık çalışmalarında bu rapordaki yönelimler temel alındı.

Mekânın Mesajı

Sanayi Kongresinin toplanacağı mekânı belirlemek özel bir önem taşıyordu. Mekân her şeyden önce katılımcılar arasında etkileşimli bağlantılar kurulmasına elverişli olmalıydı, hem binin üzerinde katılımcının olacağı ana oturumlar hem de çalıştaylar için uygun salonlara sahip olmalıydı, kongre boyunca gerçekleşecek çeşitli sergileme ve sunumlara olanak tanımalıydı ve kongrenin dijital araçlar ve sosyal medya aracığıyla izlenebilmesine imkân vermeliydi. Fiziksel mekân sanal mekânla tamamlanabilmeliydi.

Haliç Kongre Merkezi bütün bu kıstaslara uyduğu için iyi bir adaydı. Bunun da ötesinde mekân olarak Haliç'in tarihi bakımdan büyük bir önemi vardı. Haliç kıyıları Osmanlı'nın son döneminden başlayarak Türk Sanayinin doğduğu yerdi. Ülkemizin ilk sanayi tesisleri Haliç kıyılarında inşa edilmiş, tersaneler, elektrik santralleri, demir döküm tesisleri, ilk imalat işletmeleri hep bu bölgede kurulmuştu. 1970'li yıllara kadar neredeyse bir asır sanayimizin önemli yapılarını barındırmış olan Haliç'te bugün de sanayi tarihimizin birçok önemli yapısı yeni işlevlerle hizmet vermeye devam ediyor.

Sanayimizin geleceğine ilişkin vizyonların gündeme geleceği 13. Sanayi Kongresi işte bu tarihi mekânda toplanacaktı. Haliç'te sanayi tarihimizi canlı tutan ve bizi tarihle buluşturan özel bir mekân da endüstriyel mirasın aynası Rahmi Koç Müzesidir. Bu müze emsalsiz kurgusu ve mimarisiyle ziyaretçilere dünden bugüne sanayinin öyküsünü anlatır. Müze yönetimi aynı zamanda tesislerini ziyaret saatleri dışında kokteyl, yemek, konferans gibi çeşitli etkinliklere açarak bu hoş ortamda yaratıcı buluşmalar yaşanmasına imkân verir. Kongre katılımcılarının bu hoş ortamı deneyimlemesi düşünülerek kongre günü akşam yemeğinin Rahmi Koç Müzesi salonlarında düzenlenmesine karar verildi.

the location had to be suitable for enabling effective connection between the participants, it had to be able to accommodate over a thousand participants, and it needed to have halls suitable for workshops as well as venues for the various exhibitions and presentations to be held during the congress. In addition, it have digital equipment and be suitable for social media so that the physical location could merge with the virtual.

Haliç Congress Centre was a good candidate for the congress as it met all these criteria. Furthermore, it has historical importance because it is located on the shores of the Golden Horn and the region was the birthplace of Turkish industry starting in the final years of the Ottoman Empire. Shipyards, power plants, iron casting plants, and the first manufacturing companies were all established in the region. Haliç, which was home to important industrial buildings up till the 1970s, now has new functions in terms of industrial history.

It was decided that this would be the ideal place for the 13th Industry Congress where visions of our industrial future would be shared. Haliç is also home to the Rahmi Koç Museum, an institution that is keeping our industrial history alive. With its unique location and architecture, this museum tells the story of local industry from the past to the present day. After visiting hours, the museum hosts various activities such as cocktails, dinners and conferences, and as such it is great for having creative meetings

Sonuçta bilim ve sanat, nesneler ile medya ve dolayısıyla sanat ve sanayi iç içe geçiyor.

Ultimately, science and art, and objects and media (and as a result art and industry) are becoming increasingly interlocked.

Kongre günü ortak katkılarla ortaya çıkacak olan "Geleceği Birlikte Kuralım" başlıklı açık çağrı da bu yemek sırasında kamuoyuna açıklanacaktı.

Mizahın Gücü

Güldürüp düşündürterek topluma belli bir bakış açısı sunan mizah çoğu zaman en karmaşık gerçeklikleri en çarpıcı ve basit bir şekilde dile getirmede benzersiz bir sanat aracıdır. Ülkemizde söz söyleme eyleminin özgül tarihsel gelişimi içinde mizah her zaman olağanüstü bir rol oynamış ve

in a pleasant setting. In light of the experience of the participants, it was decided that the gala dinner of the congress would be held at the Rahmi Koç Museum.

It was during this dinner that the Open Call of the Congress titled "Let's build the Future Together", which was the result of many contributions, was announced to the public.

The Power of Humour

Humour, which prompts people to think in different ways through laughter, is a unique art that allows the most complicated realities to be portrayed in the most effective and simple ways possible. Humour has always played a leading role in Turkey as regards the historical development of the spoken word and it has led to the rise of popular performers in various fields of the comedy industry.

It was clear that encouraging humour at congress activities would improve perceptions of the 13th Industry Congress. We also knew that we needed to find a way out of mediocrity in a way that wasn't mediocre. This was why we worked together with BKM, a leading representative of Turkey's entertainment industry.

BKM performers Demet Akbağ and Sermiyan Midyat organized a sketch which was performed as the first activity of the afternoon session of the congress. As a humorous and critical approach to industry, this performance added colour to the congress.

The opening session of the congress began with a short animation film prepared by Mehmet Çağçağ which offered an interesting narrative of the mishaps that have occurred in the development of Turkish industry in the last fifty years.

Industry Meets the Maker Movement

The Maker Movement, which is a new phenomenon particular to the technological DIY subculture, has been spreading rapidly in Turkey in the last few years. This new movement represents an aspect of the future of industry through the use of 3D printers, new technological devices, and internet software, and it is leading to the production of new products. Apart from new technologies like electronics, robotics, 3D printers and CNC machines, traditional crafts such as metal and wood work also represent the re-emergence of handcrafts in this new era of industrial revolutions.

The 13th Industry Congress was a great opportunity to introduce the industrial community to the Maker Movement. After meetings with representatives of this movement, it was decided that the products

ülkemiz mizahın çok değişik türlerinden çok değerli sanatçılar yetiştirmiştir.

Kongre etkinliği boyunca mizaha çeşitli şekillerde yer verilmesinin 13. Sanayi Kongresinin algı etkisini ciddi şekilde artıracağı kesindi. Her alandaki vasatlığımızı vasat olmayan bir yoldan eleştirmeliydik. Bu amaçla ülkemiz sahne sanatlarında önemli bir birikimi temsil eden BKM ile işbirliğine gidildi.

Bu doğrultuda BKM sanatçıları Demet Akbağ ve Sermiyan Midyat kongrenin öğleden sonraki kısmının ilk etkinliği olarak sunacakları bir skeç hazırlayacaklardı. Sanayi dünyasının kendisine eleştirel bakışının mizahi bir ifadesi olarak bu etkinlik kongreye ayrı bir renk katacaktı. Kongrenin sabahki açılış oturumu da gene mizah sanatçısı Mehmet Çağçağ'ın hazırlayacağı kısa bir animasyon filmiyle başlayacaktı. Film, Türk sanayiinin yarım yüzyıllık gelişiminde geçirdiği yol kazalarının ilginç bir anlatımı olacaktı.

Sanayi Çevreleri Maker Hareketiyle Tanışıyor

Kendin-Yap altkültürünün teknolojik ilerlemeye dayalı yeni bir fenomeni olan Maker Hareketi son yıllarda ülkemizde de hızla yayılıyor. Sanayinin geleceğinin belli bir veçhesini temsil eden bu genç hareket 3 boyutlu yazıcıları ve diğer yeni teknoloji araçlarını kullanarak ve internet kaynaklı yazılımlardan yararlanarak yeni yeni harika nesneler yaratıyor. Elektronik, robotik, 3 boyutlu yazıcılar, CNC aletler gibi ileri teknolojilerin yanı sıra metal ve ahşap işleme gibi geleneksel zanaatları birlikte kullanarak bir yerde el zanaatlarının yeni sanayi devrimi çağında yeniden ortaya çıkışını temsil ediyor. 13. Sanayi Kongresi Türkiye sanayi çevrelerini maker hareketiyle tanıştırmak için iyi bir fırsat olabilirdi. Bu hareketin temsilcileriyle yapılan görüşmeler sonucunda kongre günü boyunca kongre mekânının değişik yerlerinde makerların eserlerini sergilemesine karar verildi.

Kongre günü fuayelerde sergilenen maker yapımı ilginç yaratımlar ve genç makerların izleyicilere verdiği ayrıntılı bilgi ve açıklamalar büyük ilgi görecekti.

21. Yüzyılın Teknolojileri

21. yüzyılın hızla gelişen teknolojileri kuşkusuz sadece mikro ve dağıtık imalata olanak tanıyan 3 boyutlu yazıcılar ve fablablerin çok ötesinde alanlara uzanıyor.

Bizi bekleyen hiper bağlantılı bir dünya – şirketlerin, müşterilerin, hatta günlük yaşam nesnelerinin kendi aralarında sınır ötesi dijital etkileşimlere girebildiği bir dünya...

Maker Hareketi bir yerde el zanaatlarının yeni sanayi devrimi çağında yeniden ortaya çıkışını temsil ediyor.

The Maker Movement also represent the re-emergence of handcrafts in this new era of industrial revolutions.

made by such producers should be exhibited in different places around the congress throughout the day.

The explanations of these young producers and their interesting creations exhibited around the foyers on the day of the congress garnered a lot of attention.

21st Century Technologies

The rapidly developing technologies of the 21st century are expanding far beyond the fablabs and 3D printers which enable micro and distributed manufacturing.

A hyper connected world awaits us, a world where companies, clients and even the objects in our daily lives will be able to engage in digital interactions across borders.

Technologies such as artificial intelligence, robotics, nanotechnology, wearable technology, biotechnology, driverless cars, smart buildings and the Internet of Things connecting all these as well as Big Data which is leading the way to deep learning are likely to affect all aspects of our daily lives.

When daily objects gradually become smart devices, all experiences are transformed into digital experiences. With the convergence of the physical world and the digital world, new channels penetrating the depths of all areas of human life are appearing.

In this way, the 13th Industry Congress had to address the issue of 21st century technologies and shed light on our future. Thus it was decided that the subject should have its own special session at the congress, and Emin Çapa was asked to give a special presentation, as he was well-qualified as a performer famous for his successful presentations of future technologies.

Burada; yapay zekâ, robotlar, nanoteknoloji, giyilebilir teknolojiler, biyoteknoloji, sürücüsüz arabalar, akıllı binalar ve bunların hepsini birbiriyle bağlantılandıran Nesnelerin İnterneti ve derin öğrenmenin yolunu açan Büyük Veri günlük hayatımıza kadar her alanı derinlemesine dönüştürmeye aday görünüyor.

Günlük yaşam nesneleri akıllı aletlere dönüştükçe her türlü deneyim de dijital bir deneyim haline geliyor. Dijital dünyayla fiziksel dünyanın yakınsamasıyla insan yaşamının her yanının en derinlerine uzanan kanallar ortaya çıkıyor.
O nedenle 13. Sanayi Kongresi 21. yüzyıl teknolojilerini gündemine alarak geleceğe ışık tutmalıydı. Bu amaçla kongrede bu konuya özel bir oturum ayrılmasına karar verildi ve izleyicilerini geleceğin teknolojileriyle tanıştırmada başarılı performanslarıyla haklı bir ün kazanmış olan Emin Çapa'dan özel bir sunum hazırlaması rica edildi.

Temellerin Temeli Matematik

Teknolojik gelişmeyle temel bilimler alanındaki birikim arasında kopmaz bir bağlantı olduğu açıktır. Son yıllarda ülkemizde teknolojiye dayalı yüksek katma değerli ürünlere yönelme zorunluluğu kendini dayattıkça, eğitimde temel bilimlere yeniden büyük bir önem verilmesi gerektiği fikri de giderek daha çok gündeme geliyordu. Temel bilimlerin gelişmediği koşullarda sanayide inovasyonun sıçrama yapması mümkün olamazdı.

The Fundament of Fundaments: Mathematics

Clearly there is a strong link between developments in the basic sciences and technological developments. In the last few years, it has become increasingly apparent that as Turkey needs to make a shift to technological products with high added value the role of basic sciences in education is becoming more and more important. If basic sciences are underdeveloped, it is not possible for innovation to spread in industry.

To focus attention on these indisputable issues, a decision was made to have a special session on this issue at the 13th Industry Congress. When you talk about mathematics in Turkey, one of the first names that comes to mind is Ali Nesin. As a well-known professor, Ali Nesin has dedicated lot of time over the years to his work on the Aziz Nesin Foundation's "Mathematics Village" in Şirince village in the Aegean with the aim of getting the younger generation to become more interested in mathematics.

The Congress Preparation Committee requested his help in organizing a special session on the subject of mathematics. The result was a concept developed by Ali Nesin that was turned into a session: "Life is a game, and the game is Mathematics". It was decided that Ali Nesin would play a "mathematical game" with primary school children as part of the project.

Bu tartışılmaz olgulara dikkati çekmek için 13. Sanayi Kongresinde özel bir oturum düzenlenmesi düşünüldü. Matematik denince ülkemizde akla ilk gelen misyoner isimlerden biri Ali Nesin'dir. Tanınmış bir matematik profesörü olan Ali Nesin aynı zamanda genç kuşaklara matematiği sevdirebilmek için yıllardır büyük bir özveriyle Aziz Nesin Vakfı bünyesinde Ege'nin Şirince köyünde "Matematik Köyü" etkinliğini sürdürmektedir.

Kongre Program Komitesi Ali Nesin'den Sanayi Kongresinde matematik konusunda özel bir oturum düzenlenmesinde yardımcı olmasını istedi. Sonuçta Ali Nesin'in geliştirdiği konseptle "Hayat Oyundur, Oyun Matematiktir" başlıklı oturumda Ali Nesin ile ilköğretim öğrencisi çocukların birlikte bir "matematik oyunu" oynamaları kararlaştırıldı.

Kongreye katılacak bu genç öğrenciler nasıl belirlenecekti? Bu soruya çok yaratıcı bir yanıt bulundu: Kongrenin hazırlık sürecinde işbirliği yapılan sanayi ve ticaret odalarının her birinden kongredeki matematik oturumuna katılacak öğrenciler bulmaları talep edilecekti. Değişik illerden gelecek bu öğrenciler önce Eylül ayında, henüz okulları açılmadan bir haftasonu Şirince'deki Matematik Köyünde ağırlanacak ve burada Ali Nesin ile birlikte matematik oynama alıştırmaları yapacaklardı. Böylece kongre sırasında yapacakları performansa en mükemmel şekilde hazırlanmış olacaklardı.

Farklı Bir Öğle Yemeği

Kongredeki bir başka ilginç deneyim de öğle yemeği organizasyonunda deneyimli sanayicilerle genç girişimci ve üniversitelilerin aynı masalarda buluşması olacaktı. Kongre katılımcılarına sunulan öğle yemeği sırasında her masada deneyimli bir sanayici ile on genç girişimci ve üniversiteli bir araya gelecekti.

Başarısızlık Olmazsa Olmaz

Başarılı insanların ya da şirketlerin (hatta ülkelerin) deneyimleri her zaman geniş bir ilgi kaynağıdır. İnsanlar onların geçtikleri yolları izleyerek kendileri için bir başarı modeli çıkarabileceklerini düşünürler. Başarılı insanların hayat hikâyeleri, başarılı şirketlerin strateji analizleri her zaman çok satan

But a question remained: How would young students participate in the congress? A very creative answer was found to this question. Each chamber of commerce and industry involved in the preparations for the congress would find students to take part in the congress' mathematics session. Those students travelled from various regions in Turkey to the Aziz Nesin Foundation "Mathematics Village" in Şirince village one weekend before schools opened in September and played mathematical games with Ali Nesin. In this way, they were prepared for the congress.

An Unusual Lunch

Another new experience at the congress was a lunch organized for industrialists, young entrepreneurs and university students. At the lunch, they came together and had discussions; each table had one experienced industrialist and ten young entrepreneurs and university students.

Failure is a Necessity

The experiences of successful people and companies (and even countries) always get a lot of attention. We think that by observing their ways of life, we can create successful models for ourselves. The life stories of successful people and the strategical analyses of successful companies are often turned into bestselling books, and such people are also in high demand at congresses and meetings as keynote speakers.
However, if we consider the specificities and unrepeatability of the experiences of individuals and institutions, it becomes obvious that it is not possible to formulate "models of success". Also, it is well

kitaplar arasındadır. Böyle kişiler aynı zamanda kongre ve toplantıların aranan konuk konuşmacıları arasında yer alır.

Ne var ki tekil kişi ya da kuruluşların deneyimlerinin özgül bireyselliği ve tekrarlanabilir olmaması dikkate alındığında "başarı modelleri" çıkarmak gibi bir şeyin pek mümkün olmadığı da görülmektedir. Öte yandan o kişilerin elde ettiği büyük başarıların yanına yaklaşmanın bile pek zor olduğu bilindiği için bu tür başarı örnekleri bir yerde moral bozucu bile olabilmektedir.

Oysa başarısızlık çok kolay tekrarlanabilir bir şeydir. Kaldı ki art arda başarısızlıklar yaşamadan bir çırpıda başarıya ulaşmak da hiç mümkün değildir. Başkalarının başarısızlıklarından öğrenebileceğimiz pek çok şey vardır.

Son yıllarda giderek daha çok kabul gören bu saptamalardan yola çıkarak 13. Sanayi Kongresinde "başarısızlıklara ayrılacak özel bir panel" düzenlemesi düşünüldü. Değişik sektörlerden saygın kişilerden kongrede konuşmacı olmaları ve kariyerlerinde yaşadıkları başarısızlıkları kongreyle paylaşmaları rica edilecekti. Onları dinlerken hem birçok şey öğrenecektik, hem de başarısızlıkları aşarak sonunda onlar gibi başarılı olmanın mümkün olduğunun canlı kanıtlarıyla tanışacaktık.

Ortak Aklın Ürünü: Açık Çağrı

Yeni Nesil kongrenin bilginin birlikte üretildiği bir platform olması amaçlandığı için kongrede AÇIK ÇAĞRI uygulaması yoluna da gidildi. Kongre sabahı internet ortamına bir taslak çağrı metni konacaktı. Günlerce önceden sosyal medya araçlarıyla tüm Türkiye'ye bu metne kongre günü katkı yapılabileceği duyurulacaktı. Gün boyu kongre salonundan ve ülkemizin dört bir yanından insanlar sosyal medya aracılığıyla salondaki tweetwall üzerinden bu metne değişik katkılarda bulunacaklardı. Böylece gelişen ve son halini alacak "açık çağrı" kongre akşamı düzenlenecek gala yemeğinde katılımcılara sunulacak ve kamuoyuna açıklanacaktı.

Kongre hazırlık süreci bütün bu aşamalardan geçerek Ekim 2015 başında programın son halini alması ve kongre davetiyelerinin ilgililere iletilmeye başlamasıyla tamamlandı.

Temel bilimlerin gelişmediği koşullarda sanayide inovasyonun sıçrama yapması mümkün olamazdı.

If basic sciences are underdeveloped, it is not possible for innovation to spread in industry.

known that it is very difficult to even come close to the successes of such people, and hence our attempts to succeed can lead to disappointment.

Furthermore, failure can often repeat itself. It is practically impossible to be successful without first experiencing failure, and we can learn a lot from other people's mistakes.

These facts have become more and more accepted over the last few years and thus the 13th Industry Congress decided to organize a special panel for failure. People from various sectors were requested to be guest speakers and share their experiences of failure at the congress. By listening to them we learned a lot and discovered that by overcoming failures we can eventually become successful, as they were living proof of what can be achieved.

The Product of a Collective Mind: An Open Call

As the aim was to organize our next generation congress as a co-creation platform, it was decided that an "Open Call" would be held. A copy of the text would be put on the internet on the morning of the congress. It would be declared ahead of time so that all of Turkey would be able to contribute to this text on the day of the congress via social media. Throughout the day various contributions to this text would be made on the tweet wall by people at the congress hall and others all around the country. The final version of the "Open Call" would then be presented to the participants at the gala dinner held on the evening of the congress and also released to the public.

Having gone through all these stages during preparations for the Congress, in October of 2015 everything was finalized when the final program and congress invitations were sent out.

SERBEST KÜRSÜ ÇALIŞTAYI BİLGİ NOTU
OPEN DISCUSSION WORKSHOP INFORMATIONAL NOTE

NASIL ÜRETİM?
PRODUCTION

Ekonominin kalbinde üretim bulunuyor. Üretimden önceki ve üretimden sonraki süreçlerle kıyaslandığı zaman görülüyor ki, en meşakkatli olan nokta, üretim aşaması. Katma değeri yaratan, ekonomide büyümeyi sağlayan da yine üretim. Üretime duyulan ihtiyaç daha da artacak. Uzmanlar, önümüzdeki 15 yılda dünyada 1.8 milyar insanın tüketici orta sınıfa dahil olacağını öngörüyor. Dünya pazarında oluşacak talep muazzam boyutta. Bu talebi karşılamak için ortaya konacak rekabet de çetin bir rekabet olacak. Bu koşullarda üretim her ülkelerin ekonomisinde daha çok önem kazanıyor.

Üretim değişiyor. Her şeyin hızla değiştiği günümüz dünyasında, üretimin her şeyden önce değişmesi gerekiyor. Çünkü sanayi devriminde olduğu gibi tarihi, toplumu, ekonomiyi ve günlük hayatı değiştirme ve dönüştürme kapasitesi aslında yeni üretim yöntemlerinde yatıyor.

Makinenin de, dijitalleşmenin de yenilik olduğu günler geride kaldı. Sanayi artık makinelerin makinelerle iletişim kurduğu bir aşamaya geçiyor. Günümüzde ihtiyaçları algılayan ve çözümler üreten yazılımlar, yüksek verimlilikle çalışan makineler, her koşula hızla uyum sağlayan esnek bir üretim

Production is the beating heart of the economy. When you compare phases before and after production, it can be seen that the most gruelling part is production itself. That which creates added value and helps the economy grow is production, and the need for production will increase further over time. Experts forecast that in 15 years 1.8 billion people in the world will become middle class consumers and demand in the world market will be huge. Tough competition will be needed to meet this demand. Given this situation, countries are placing more and more importance on production.

Production is changing. In a world where things are changing so rapidly, production must also change. Similar to circumstances during the industrial revolution, new production methods actually underpin historical changes, society, economics and the capacity for transformations in day-to-day life.

The days when machines and digitalization were a novelty have been left far behind. Industry is now entering a stage where machines are connecting with other machines. Nowadays, we have software that understands our needs and provides solutions, and we have highly efficient machines that open the way to flexible production approaches which can quickly adapt to changing conditions. Smart and interconnected products and production processes bring the customer, seller, manufacturer, and supplier closer to each other and enable the rapid transmission of demand and feedback. Companies that are making good use of the enormous accumulation of data which is created through Internet-based technologies are rapidly adapting to the needs of production. At the same time, consumers are no longer passive and are giving direction to the production process.

On the one hand, production volume is increasing, and on the other hand the rapid pace of automation in production and digitalization will continue. It is expected that soon many employees including white collar employees will be replaced by machines.

Countries that are advancing in technology and industry started planning long ago for this new approach to production so they could determine their places within the global production system.

Products are changing. We are quickly becoming used to products that were not previously available. Ideas that make our lives easier are creating a market that is rapidly developing but they can vanish just as quickly as they become popular. Products that already exist in a market of disruptive new innovations are becoming either unnecessary or old fashioned very quickly.

anlayışının yolunu açıyor. Akıllı ve bağlantılı ürün ve üretim süreçleri müşteriyi, satıcıyı, üreticiyi, tedarikçiyi birbirine daha da yakınlaştırıyor, taleplerin ve geribildirimlerin hızla iletilmesini sağlıyor. İnternete dayalı teknolojiler sayesinde oluşan muazzam veri birikimini iyi kullanan firmalar, üretimlerini ihtiyaçlara büyük bir hızla uyarlıyor. Tüketici, pasif konumundan çıkıp üretim sürecine yön veriyor.

Bir yandan üretim hacmi artarken, diğer yandan da üretimde otomasyonun ve dijitalleşmenin hız kesmeden devam edeceği ve makinelerin yakında beyaz yakalılar dahil pek çok çalışanın yerini alacağı öngörülüyor.

Teknoloji ve sanayide ileri giden ülkeler, bu yeni üretim anlayışının geleceğini planlamaya çoktan başladılar. Küresel üretim sistemi içinde kendi konumlarını belirlemenin çabası içindeler. Ürünler de değişiyor. Daha önce hayatımızda olmayan ürünlere hızla alışıyoruz. Hayatı kolaylaştıran yeni fikirler hızla yükselen yeni bir pazar yaratabiliyor. Diğer yandan ürünler hayatımıza girdiği hızla çıkabiliyor. Yıkıcı yenilikler piyasada var olan bir ürünü çok kısa sürede gereksiz ya da eski moda haline getiriyor.

Teknolojideki yeni eğilimler enerjide, iletişimde, sağlıkta ve hayatın her alanında büyük yenilikler getirecek. Daha temiz, daha güvenli, daha konforlu bir dünyada, daha sağlıklı, daha hızlı, daha kolay bir hayata giden yolda önemli adımlar atılıyor. Geleceğin üretimini düşünmenin zamanı geldi. Hatta geçiyor. Üretimde ve ürünlerde ayak seslerini duyduğumuz büyük değişimler bizi nasıl etkileyecek? Dünyadaki değişim, Türkiye için neler getirecek? Türkiye'nin küresel üretim içinde rolü ne olacak?

Yeni teknolojilerin topluma nasıl etkileri olacak? İşsizlik mi artacak yoksa yeni iş alanları mı açılacak? Üretkenlik mi artacak yoksa yeni üretim mekânları mı oluşacak? Ulusal teknolojiler mi gelişecek yoksa teknoloji transfer mi edilecek?

Ticarette korumacılık mı yoksa serbestlik mi ön plana çıkacak? Üretim planları kısa vadeli mi yoksa uzun vadeli mi olacak?

Üretimin geleceğine hazırlanırken gerekli altyapı nasıl sağlanacak? Bu altyapının fiziksel, teknik, finansal ve hukuki boyutları neler olacak? Geleceğin üretim anlayışına doğru yürürken devletin ve sivil toplum örgütlerinin hangi sorumlulukları üstlenmesi gerekiyor?

Üretimin asıl aktörlerine gelince: Sanayicilerimiz bu dönüşümlere hazır mı? Halihazırdaki üretim ve işletme alışkanlıkları, yakın geleceğin ihtiyacına

New advances in technology in the fields of energy, communication and health, just about all areas of life for that matter, bring about new innovations. Steps are being taken towards a healthier, faster and easier life in a cleaner, more secure and more comfortable world.

Now is the time to consider the future of production. All of this is happening very quickly. How are the impacts of major changes in production and products going to affect us? What will global change bring to Turkey? What will Turkey's role be in global production?

How will new technologies impact society? Will unemployment increase or will there be new employment opportunities? Will productivity increase or will there be new venues for production? Will national technologies be developed or will there be a transfer of technologies? Will there be protection of trade or will free trade come to the fore? Will production plans be long- or short-term?

How will the necessary infrastructure be organized in the course of preparations for future production? What will be the physical, technical, financial and legal aspects of this infrastructure? As we head towards future approaches to production, what responsibilities will the state and public institutions need to undertake?

And in terms of the main players in production, we should ask: Are our industrialists ready for this transformation? How will current modes of production and business habits respond to the needs of the near future? Will high value products be produced by the current entrepreneurs or by a new generation of entrepreneurs?
Under what conditions will innovative entrepreneurs who understand the world and act locally but think

Dünyadaki değişim, Türkiye için neler getirecek? Türkiye'nin küresel üretim içinde rolü ne olacak?

What will global change bring to Turkey? What will Turkey's role be in global production?

ne ölçüde yanıt verebilir? Yüksek katma değerli ürünleri mevcut girişimciler mi üretecek yoksa yeni nesil girişimciler mi?

Dünyayı okuyabilen, küresel düşünüp yerel davranabilen, yenilikçi girişimciler hangi koşullar altında ekonominin etkin aktörleri haline gelecekler?

Üretimde değişimin dinamikleri nedir? Hangi mekanizmaların bizi dönüşüme yönelteceğini sorgulamak gerekiyor. Bir yanda ihracat ve milli gelirde ideal hedeflere ulaşmak isteği, diğer yanda orta gelirde takılıp kalmak endişesi var. İstekler ve endişeler arasında harekete geçmek istiyoruz ama nereden başlayacağımıza karar vermekte zorlanıyoruz. Doğrusu, üretimde büyük bir reformu gerçekleştirmek adına çok az somut adım atıyoruz. Yeni üretim gerçeğine uyum sağlamaktan bizi alıkoyan nedir? Büyük değişimi başlatmak için harekete geçmemizi sağlayacak kıvılcım ne olabilir?

Tartışma soruları:

■ Türkiye dünyada üretim alanında yaşanan gelişmelerden nasıl etkilenecek?
■ Bu değişime uyum sağlayabilecek miyiz?
■ Hangi ileri teknoloji alanlarına yönelmeliyiz?
■ Yeni teknolojiler toplumu ve hayatımızı nasıl etkileyecek? Teknolojik gelişmelerin işsizlik, üretkenlik, üretim mekânları üzerinde nasıl bir etkisi olacak?
■ Sanayicilerimiz bu dönüşüme hazır mı?
■ Üretimde değişimin dinamikleri nelerdir? Değişim nereden başlamalı?
■ Üretimin uzun vadeli planlanmasını sağlayacak altyapının
● Teknik
● Finansal
● Hukuki boyutları neler olacak?
■ Dönüşüm için altyapıyı oluşturmakta
● Devlete,
● Sivil toplum örgütlerine,
● Sanayicilerimize hangi görev ve sorumluluklar düşüyor?

globally become active actors in the economy? What are the dynamics of change in production? We should ask which mechanisms will lead us to change. On the one hand we want to achieve our ideal aims as regards exports and national income, while on the other hand there are concerns about becoming stuck in the middle-income trap. We want to take action somewhere in between our aims and concerns but we are having trouble figuring out where to start. In fact, we are actually taking very few steps towards a major reform in production.

What prevents us from adapting to the new realities of production? What will be the spark that gets us started on the road to major change?

Questions for discussion:

■ How will Turkey be affected by developments in world production?
■ Will we be able to adapt to these changes?
■ Which areas of advanced technology should we focus on?
■ How will new technologies affect our lives and society? How will developments in technology affect unemployment, productivity and production venues?
■ Are our industrialists ready for this transformation?
■ What are the dynamics of change in production? Where should change begin?
■ What will be the:
● technical
● financial
● and legal dimensions of the infrastructure that will enable long-term planning of production?
■ What will be the tasks and responsibilities of:
● the government
● non-governmental organisations
● our industrialists in establishing infrastructure for change?

SERBEST KÜRSÜ ÇALIŞTAYI BİLGİ NOTU
OPEN DISCUSSION WORKSHOP INFORMATIONAL NOTE

NASIL SÜRDÜRÜLEBİLİRLİK?
SUSTAINABILITY

Yarın bugünkü imkânları bulup bulamayacağımız, herkesin ortak kaygısı. Bu kaygıyı sadece kişisel boyutta yaşamıyoruz. Şirketler, toplumlar, devletler de bugün sahip oldukları kaynakların ve değerlerin hızla tükenmesinden korkuyor. Kaynakları hızla tüketen, çevreye ve topluma zararlı, ekonomik açıdan kısa vadeli bir üretim anlayışıyla kendi sonumuzu hazırlamak istemiyoruz.

Alışılmış üretim biçimlerinin bütün dünyada sorgulandığına tanık oluyoruz. Bugünün ihtiyaçlarını, gelecek kuşakların ihtiyaçlarını karşılama kapasitesini azaltmadan, sürdürülebilir bir şekilde karşılamanın yol ve yöntemleri aranıyor. Sürdürülebilirliğe yönelik bu eğilim ve arayış, üretim ekonomisinin yakın zamanda yaşayacağı en büyük değişiklikleri de beraberinde getirmeye aday.

1970'lerin başlarında sürdürülebilirlik kavramı, uluslararası kurumların ve çokuluslu şirketlerin gündemine ilk girmeye başladığında, sadece çevresel boyutuyla ele alınıyordu. Hızla değişen iklim şartlarının, tükenen ve kirlenen doğal kaynakların, başa çıkılamayan atıkların, canlı türlerinin yok olmasının, havanın, toprağın ve suyun kirlenmesinin ekonomik ve insani etkilerine dikkat çekiliyordu. Başta sanayiciler olmak üzere herkes, bu sorunlara karşı tedbir almaya çağırılıyordu. Bu çağrı güncelliğini ziyadesiyle koruyor. Bunun yanı sıra, günümüzde sürdürülebilirlik, pek çok şirket için çevresel anlamının ötesinde, ekonomik ve toplumsal konuları da kapsayan bir içeriğe sahip.

Everyone is worried about whether or not we will find today's opportunities tomorrow. We don't just worry about this on a personal level. Companies, societies and governments all are concerned that they may quickly lose their current resources and assets. We don't want a short-term production approach that will rapidly dwindle, inflict harm on the environment and society, and be economically short-lived. It would be the end of us.

What we are seeing is a questioning of conventional forms of production all around the world. There is an ongoing search for means of sustainability that will meet our present needs without undermining future generations' ability to make sure their own needs are met. This should go hand in hand with prompt major changes in the production economy. The principle of sustainability came into being in the 70s, and at first it was put on the agendas of international institutions and numerous multinational companies. Initially it only dealt with environmental issues. People focused on the rapidly changing climate, depleted and polluted natural resources, hazardous waste, the extinction of species of animals, the pollution of the air, soil and water, and the impacts on people and the economy.

Everybody, with industrialists at the forefront, was called on to find a solution to these problems. The same holds true now. But as regards companies and sustainability in this day and age, economic and social issues have been added the concept, so it's no longer just about the environment. For companies, sustainability is becoming increasingly important with each passing day.

As awareness of sustainability increases, a number of issues are becoming more important for companies such as the right of present and future generations to use resources, monitoring the environment, and environmentally friendly economic and social developments.

How can we ensure sustainability? The world's population is growing. Alongside this, global demand and production to meet this demand is increasing. Due to the enormous scale of this increase, we need a change that will affect the basic concepts of industry. The times when copious and cheap natural resources were available is over, as are the times when environmental issues weren't a concern. All that is part of industrial history now...

Will industry be able to adapt to these difficult circumstances? Will it be able to succeed in using energy, raw materials and labour resources in a sustainable way?

Will a new approach to production be developed? In the standard approach to production, resources

Sürdürülebilirliğin şirketler için önemi gün geçtikçe arttı, artmaya da devam ediyor.

Sürdürülebilirliğe dair farkındalık arttıkça, çevrenin taşıma kapasitesini gözetmenin, kaynak kullanımında kuşaklar arası hakkaniyetin, çevreyle uyumlu bir ekonomik ve toplumsal gelişmenin önemi de şirketler tarafından daha çok benimseniyor.

Nasıl sürdürülebilirliği sağlarız? Dünya nüfusu artmaya devam ediyor. Nüfusla birlikte, küresel talep ve bunu karşılamaya yönelik üretim de artıyor. Bu artışın günümüzde ulaştığı muazzam boyutlardan ötürü, sanayi kavramının temellerini etkileyecek bir değişime ihtiyaç duyuluyor. Doğal kaynakların bol ve ucuz olduğu, üretimin çevre maliyetinin göz ardı edilebildiği dönemler artık ancak sanayi tarihinin bir parçası...

Sanayi, bu zor koşullara uyum sağlayabilecek mi? Enerji, hammadde ve işgücü kaynaklarını sürdürülebilir bir şekilde kullanmayı nasıl başaracak?

Yeni bir üretim anlayışı gelişebilir mi? Alışılmış üretim anlayışında kaynaklar işlenerek ürüne dönüşürken, ürünler de son aşamada atığa dönüşür. Bu süreci biraz olsun kırabilen geri dönüşüm zincirleri az sayıda sektörde gelişmiş olsa da, bunlar da sorunlar barındırıyor. Geri dönüşümle elde edilen bir ürünün kalitesi daha düşük oluyor, bu yolla sağlanan hammadde tasarrufu sınırlı kalıyor.

Hem kaynakları koruyan, hem de sıfır atık üreten yeni bir üretim ve tüketim anlayışını nasıl geliştirebiliriz? Şirketlerin ve insanların arasındaki ağ yapılarının gelişmesiyle, kaynakları tüketen ve atıkları üreten yöntemlerin önüne geçilebilir mi? Bir ürüne sahip olup, onu tüketip atığa dönüştürmek alışkanlığını nasıl aşabiliriz? Bunun yerine ürünlerin daha çok paylaşıldığı, daha çok dönüştürüldüğü, hammaddenin sürekli bir şekilde yeniden kullanılabildiği bir ekonomi mümkün mü?

Bir şirket sürdürülebilirliği neden ister? Önceleri, çevrenin ve doğal kaynakların korunmasına dair kaygıların, şirketler için masrafları artırıcı bir etkisi olduğu düşünülürdü. Artık bu anlayış, yerini kaynakların daha verimli kullanılmasıyla kâr sağlama eğilimine bırakıyor. Hammadde, enerji, insan gibi kaynaklar şirketler için daha zor bulunan ve daha iyi değerlendirilmesi gereken kaynaklara dönüştü. Pek çok şirketin çevresel, ekonomik ve toplumsal sürdürülebilirlik etiği geliştirdiğini, bunu bir kurumsal ilkeye dönüştürdüğünü görüyoruz. Şirketlerin sürdürülebilirliğe gösterdiği ilginin altında hangi dinamiklerin yattığını sorgulamamız gerekiyor.

Sürdürülebilir üretime hazır mıyız? Bütün dünyada sürdürülebilirlik odaklı bir üretim reformunun ayak sesleri duyulurken, biz değişime hazır mıyız?

If we consider the fact that the whole world is focusing on sustainability in terms of production reforms, are we ready for the change?

are processed and transformed into products and in the last stage become waste. In some industries, chains of recycling have altered this process, even if just a little bit. However, there are still problems. The quality of a recycled product can be much lower, and it is still difficult to reduce the amount of raw materials used.

How can we develop a new approach to production and consumption which does not create waste and also conserves resources? If we develop networks between companies and consumers, can we stop using methods that use up resources and create waste?

Sürdürülebilir üretime hazır mıyız? Ülkemizde sürdürülebilirliğe dair kavrayışın çok önemli aşamalar kaydettiği bir gerçek. Bununla birlikte bütün dünyada sürdürülebilirlik odaklı bir üretim reformunun ayak sesleri duyulurken, biz değişime hazır mıyız?

Şirketlerimizin ve sivil toplum örgütlerinin daha sürdürülebilir bir üretim anlayışının gelişmesi için hangi sorumlulukları alması gerekiyor?

Tartışma soruları:

■ Kaynakları sürdürülebilir bir şekilde kullanmayı nasıl başaracağız?
■ Hem kaynakları koruyan, hem de sıfır atık üreten yeni bir üretim ve tüketim anlayışını nasıl geliştirebiliriz?
■ Ürünlerin daha çok paylaşıldığı, daha çok dönüştürüldüğü, hammaddenin sürekli bir şekilde yeniden kullanılabildiği bir ekonomi mümkün mü?
■ Şirketler neden sürdürülebilirliği ister? Hangi dinamikler şirketleri sürdürülebilir üretime yöneltir?
■ Sürdürülebilir üretim,
● Masrafları arttırır mı?
● Kârı arttırır mı?
■ Şirketlerimiz ve girişimcilerimiz sürdürülebilir üretime hazır mı?
■ Sürdürülebilir üretim için
● Sivil toplum örgütlerine,
● Sanayicilerimize hangi görev ve sorumluluklar düşüyor?

How can we change the practice of buying a product, using it and then creating waste? Is it possible to have an economy in which products are shared and transformed more and which continually reuses raw materials?

Why would a company want sustainability?

Initially, there were concerns about protecting the environment and natural resources because it was believed that such an approach would increase costs for companies. Now this train of thought is changing. It can be more profitable for companies to use raw materials more efficiently. It is becoming increasingly difficult for companies to procure human resources, energy and raw materials, so we have to use such resources more efficiently. For many companies, an ethic of encouraging the sustainability of society, economics and the environment is becoming a main policy.

We need to question which dynamics underpin companies' interest in sustainability.

Are we ready for sustainable production?

Recognition of the importance of sustainability in Turkey is becoming more widespread. If we consider the fact that the whole world is focusing on sustainability in terms of production reforms, are we ready for the change?

What responsibilities need to be shouldered by our companies and civil society institutions so we can develop our understandings of sustainable production?

Questions for discussion:

■ How are we going to use our resources in a sustainable manner?
■ How can we develop a new approach to production and consumption which doesn't create waste and conserves resources?
■ Is it possible to create an economy that consistently reuses raw materials that can be transformed and shared more broadly?
■ Why do companies want sustainability? What dynamics direct companies towards sustainable production?
■ Will sustainable production,
●increase costs?
● increase profits?
■ Are our companies and entrepreneurs ready for sustainable production?
■ In the drive for sustainable production, which duties and responsibilities will have to be taken up by our:
● civil society organisations?
● industrialists?

SERBEST KÜRSÜ ÇALIŞTAYI BİLGİ NOTU

OPEN DISCUSSION WORKSHOP INFORMATIONAL NOTE

NASIL İNSAN?

THE HUMAN FACTOR

Geçmişte en önemli üretim faktörleri hammadde, ucuz işgücü ve sermaye oldu. Bütün dünyada ticari rekabet, bu faktörlerin maliyetleri düşürülerek sürdürüldü. Standart sektörlere, geleneksel sanayiye bunlar yetiyordu. Oysa yüksek katma değer yaratan, yenilik ve yüksek teknoloji odaklı üretim için artık bunlar yeterli değil. Çünkü fark yaratacak bir ürünü tasarlamak, bilgi birikimi, uzmanlık ve yaratıcılık gibi bireysel yetenekler istiyor. İşte bu nedenle çağımızın en önemli üretim faktörü, yüksek nitelik ve kabiliyetini üretime yansıtabilen "insan" olarak karşımıza çıkıyor.

Nitelikli insan gücünü geliştirebilen, bu kaynağı dünyadan kendisine çekebilen ve ekonomisine kazandırabilen ülkeler kazanacak. Donanımlı mühendisleri, bilim insanlarını, yetenekli teknisyen ve üretim işçilerini bulmak ve elinde tutmak hem çok kritik hem de eskisinden daha zor. Sanayiciler nitelikli insan bulmakta zorlanıyor. Onca işsizliğe rağmen, bütün dünyada milyonlarca pozisyon, nitelikli eleman bulunamadığı için açık kalıyor. Sanayisi gelişmiş ülkelerde dahi firmalar nitelikli işgücü eksikliği nedeniyle müşteri taleplerini yanıtlayamamaktan yakınıyor.

Üretimin ve ekonominin merkezinde konumlanan insanı sadece işgücü olarak değil, insani özellikleriyle de görmek gerekiyor. İşte bu çerçevede "Nasıl insan?" sorusuna yanıt arıyoruz.

Hangi özelliklere sahip bir insan? Ekonomik ve teknolojik gelişmelere uyum sağlayabilen, kendisini sürekli yenileyebilen, küresel düşünen, çevreye ve toplumsal sorunlara duyarlı, iletişim kurma ve ağ oluşturma yeteneğine sahip, inisiyatif alan ve "birlikte iş yapabilen" bir insan... Hepsi bu kadar mı? Sanayimizi, ekonomimizi, toplumumuzu, demokrasimizi, hukukumuzu, yaşam standardımızı çok daha ileriye götürecek insanlardan oluşan bir

Nitelikli insan gücünü geliştirebilen, bu kaynağı dünyadan kendisine çekebilen ve ekonomisine kazandırabilen ülkeler kazanacak.

Countries which have the ability to build up a quality workforce, attract workers from around the world and have a profitable economy will be the ones who are successful.

In the past, the most important factors of production were raw materials, cheap labour and capital. Commercial competition around the world reduced the cost of sustaining these factors. In standard sectors in the traditional industry these had been sufficient. However, for creating high added value and innovation-focused, high-tech products these are not enough anymore. This is because in order to design a product that will make a difference, individual abilities like knowledge, expertise and creativity are needed. That's why the most important production factor of today's era is people who can transform their abilities and high quality into production.

Countries which have the ability to build up a quality workforce, attract workers from around the world and have a profitable economy will be the ones who are successful. Thus, finding and keeping skilled engineers, scientists, technicians and production workers is critical and much more difficult than ever before. Industrialists are having trouble finding qualified workers. Despite so much unemployment, millions of positions around the world are not being filled due to a lack of qualified staff. Even industrial companies in developed countries complain that they are unable to respond to customer demand due to a lack of skilled labour.

People who are involved in production and the economy cannot be thought of as just labour, so their particular characteristics also need to be considered. In this context, we are looking for answers to the question, "What kind of people are needed?"

What are the necessary characteristics? A person who can adapt to economic and technological developments, constantly improve, is global-minded and sensitive to environmental and social issues, is able to communicate, is good at networking and taking the initiative, and is someone who you'd want to do business with..... Is that everything?

How can we become a society that will take our industry, economy, society, democracy, legal system and standard of living to a much higher level? Together, how will we achieve global development? How can we get out of the mediocrity in which we have become mired as a society and as human beings? How can we get out of the social shackles we have lived with since childhood, shackles that have never let us grow into individuals and cooperate with one another?

What type of environment is needed for skilled and productive people to flourish? How can the individual talents of our younger generation be developed? How can the capacity to tap into individual talents cooperatively be developed?

toplum olmaya doğru nasıl yürüyeceğiz? Hep birlikte bütünsel kalkınmamızı nasıl başaracağız? İnsan ve toplum olarak içinde bulunduğumuz vasatlıktan nasıl çıkacağız? Çocukluktan itibaren ne birey olmamıza ne de başkalarıyla işbirliği yapmamıza imkân veren toplumsal prangalarımızdan nasıl kurtulacağız?

Nitelikli ve üreten insan nasıl bir ortamda yetişir? Gençlerin bireysel yetenekleri nasıl gelişir? Bireysel yeteneklerini işbirliği içinde kullanma kapasitesi nasıl gelişir?

Bu soruların yanıtını ilk önce eğitim sisteminde aramak gerekiyor. Analitik düşünebilen, açık fikirli, yenilikçi, teknolojiye hâkim, yetenekli mezunların hangi okullardan çıkacağı önemli bir tartışma konusu. Üretime yönelik eğitim veren her düzeydeki okulun eğitim sistemi içinde hak ettiği yüksek noktaya gelmesi için ne yapmalı? Nitelikli bir nesli yetiştirmek, ancak en az onlar kadar nitelikli eğitmenlerin harcı olabilir. O halde her şeyden önce, eğitmenlerin eğitiminin nasıl olacağı ele alınmalı. Gençliğe yön veren eğitmenlerin toplumun en itibarlı kesimi olması için yapılması gereken çok iş var. Öğrencilerden önce eğitmenleri üretim kültürüne yeniden kazandırmalıyız.

Şu bir gerçek: Üretim kültürü gün geçtikçe unutuluyor, insanımız ikbalini üretimden başka yerde arıyor. Bu gidiş nasıl tersine çevrilebilir? Kendisini tüketim üzerinden değil, üretim üzerinden ifade eden bir gençlik nasıl yükselir? Üretimin yeniden bir toplumsal değer olarak yükselmesi için neler yapmalı? Gençlik politikalarında, medyada ve sosyal hayatta hangi adımların atılması gerekiyor? Devlete, sivil toplum örgütlerine, sanayicilere bu konuda hangi önemli görevler düşüyor?

Nasıl bir çalışma hayatı? Mühendislik fakültelerinden mezun olanların bile diğer sektörleri sanayiye tercih ettiği gerçeğiyle yüzleşmemiz gerekiyor. Genç ve yetenekli mezunların kendi kariyerleri için sanayi ve üretime yönelmesi nasıl sağlanır? Çalışanların tatmini bakımından sanayi firmaları kendilerini yeni üretim koşullarına nasıl hazırlayabilir?

Nitelikli çalışanların beklentilerinin git gide daha çeşitlendiği, çalışanların daha kolay yer değiştirebildiği günümüzde, işgücünü kazanmak kadar elinde tutmak da firmalar için üzerinde durulması gereken bir konu.

Çalışanların iş memnuniyetinin tüm dünyada azalmakta olduğunu, kendilerini işlerine veren çalışanların oranının düştüğünü de gözden kaçırmamak gerekiyor. Çalışanlar, çalışma koşullarının iyileştirilmesinin ötesinde artık yaşam boyu öğrenme, kendini geliştirme, anlamlı,

We need to search for the answer to this question in the education system first. The issue of which schools will produce analytical, open-minded, innovative, technologically adept and talented graduates is an important question for discussion. What should be done to help us create the education system we deserve in terms of providing education about production in schools at all levels? If we want a qualified new generation, we will need teachers who are at least as qualified as them. Thus, first and foremost we must consider the training of teachers because we need the instructors guiding our youth to be important in society, and we have our work cut out for us if we want to achieve that. We need to first instil in our instructors a culture of production.

This is a fact: Our culture of production is eroding with each passing day, and people are looking not to production but elsewhere for prosperity. How can this be turned around? How can we bring up a new generation that expresses itself through production rather than consumption? What needs to be done so that production can become a social value again? What steps should the young generation take towards politics, media and social life? What important responsibilities will thus fall upon the government, civil society institutions and industrialists?

What sort of work life? We need to face the fact that even the graduates of engineering schools are thinking that other sectors of the economy can be attractive as well. How can we ensure that young and talented graduates head towards industry and production in their careers? How can industrial companies prepare themselves for new production conditions as regards employee satisfaction?

The expectations of skilled employees are becoming increasingly more diverse, and employees can change jobs more easily than in the past. Companies should dwell on that issue, as finding suitable labour is just as crucial as keeping it.

Üretim kültürü gün geçtikçe unutuluyor, insanımız ikbalini üretimden başka yerde arıyor. Bu gidiş nasıl tersine çevrilebilir?

Our culture of production is eroding with each passing day, and people are looking not to production but elsewhere for prosperity. How can this be turned around?

ödüllendirici ve tatmin edici bir çalışma yapmayı talep ediyorlar.

Nitelikli işgücünün çalışma yaşamındaki mutluluk ve tatmini, firmaların bu en önemli kaynaklarını korumaları ve artırmaları için anahtar öneme sahip. Firmalarımız bu konuda dünyayla rekabete hazır mı? Her ülkede iş bulabilecek, dünyalılaşmış çalışanlarını ellerinde tutmaları, yenilerini çekmeleri için ne yapmaları gerekiyor?

Tartışma soruları:

■ Fark yaratan nitelikli insan hangi insani özelliklere ve hangi profesyonel özelliklere sahip olmalı?
■ Toplumsal vasatlığımızdan nasıl çıkabilir, nitelikli insanlardan oluşan bir topluma nasıl dönüşebiliriz?
■ Gençler olarak gelecekte kendiniz için hayal ettiğiniz işe hazırlanmak için nasıl bir eğitim almanız gerekir?
■ Eğitim sistemimizde hangi değişiklikler yapılmalı? Bu çerçevede;
■ Üretime yönelik eğitim veren here düzeyde eğitim kurumu nasıl çalışmalı?
■ Daha nitelikli eğitmenler nasıl yetiştirilebilir?
■ Genç mezunlar üretime nasıl çekilebilir? Üretim kültürü nasıl yeniden bir toplumsal değer haline getirilebilir?
■ Firmalar nitelikli çalışanlarının tatminini nasıl sağlayabilir? Çalışanların iş yerlerinden beklentileri nelerdir?

We need to remember that employee engagement is decreasing all around the world and that the number of employees who are working full time is decreasing. Employees, apart from wanting improved working conditions, also want to constantly learn, improve themselves and have jobs that are worthwhile, satisfying and rewarding.

The importance of the happiness and satisfaction of a qualified workforce means that companies now place much emphasis on protecting and increasing their most important resource – the workforce. Are our companies ready for global competition in this respect? What do they need to do to attract and keep employees who, if they wanted, could find work in other countries and are globally-minded?

Questions for discussion:
■ What characteristics and professional abilities are needed in a skilled worker who is able to make a difference?
■ How can we overcome our social mediocrity, and how can we become a society consisting of qualified people?
■ What kind of education does the young generation need in order to be prepared for their future dream jobs?
■ What changes need to be made to our education system? And, in this regard:
■ How should an educational institution work so that it can provide education about production at all levels?
■ How can we produce more qualified teachers?
■ How can we attract young graduates to the field of production? How can we make a culture of production a value cherished by society once again?
■ How can companies ensure job satisfaction for skilled employees? What are the expectations of employees from their employers?

SERBEST KÜRSÜ ÇALIŞTAYI BİLGİ NOTU

OPEN DISCUSSION WORKSHOP INFORMATIONAL NOTE

NASIL İŞBİRLİĞİ?

COOPERATION

İşimiz hiç kolay değil. Bir yandan, günümüzün sorunları geçmişe oranla çok daha karmaşık. Diğer yandan, her alanda geçmişte ulaşılandan çok daha ileri noktalara ulaşılıyor, daha da yüksek hedefler belirleniyor. Öyle ki günümüzde sorunların çözümü ve hedeflerin yakalanması artık kişilerin, kurumların ve şirketlerin tek başlarına ortaya koydukları çabayla mümkün olmuyor. Bu eğilimin sonucunda, bütün dünyada işbirliğine dayanan bir çalışma anlayışı yükseliyor.

Aynı amaç doğrultusunda birlikte çalışmak, sorunları işbirliğiyle çözmek hayatın her alanında bir ihtiyaca dönüşmüş durumda. İşbirliği, tek seferlik bir stratejik tercihin adı olmaktan çıkıp, kişisel ve kurumsal bir değere dönüşüyor. İşbirliği kültürü gelişiyor. Bu kültür ve anlayış, firmaların hem çalışanları arasında, hem de partnerleriyle ve müşterileriyle olan ilişkilerinde hayat buluyor. Dünyada, yukarıdan aşağıya katı bir hiyerarşiyle örgütlenmiş büyük yapıların dönemi sona erdi bile. Merkezileşmiş ve bürokratik karar alma mekanizmalarının günümüzün hızla değişen koşullarına ayak uydurması zor. Bunun yerine artık daha az merkezi, yatay örgütlenme biçimlerinin başarılı olduğu görülüyor. Bir tarafın diğerini kolayca kontrol edeceği dengesiz ilişkilerdense; insanların daha kolay bir araya gelebildiği, daha çok paylaştığı, kendi özgün katkılarını sürece katabildiği, esnek yapılar ortaya çıkıyor.

Kısacası çağımızın üretim ve iş yapma anlayışı çalışanlar, paydaşlar, partnerler ve müşteriler arasında işbirliği kurmaya dayanıyor. Kurumlar, kişiler, fikirler ve süreçler arasındaki bağlantılar ve ağlar hayati bir önem kazanıyor.

Çağımızın üretim ve iş yapma anlayışı çalışanlar, paydaşlar, partnerler ve müşteriler arasında işbirliği kurmaya dayanıyor.

Modern production and business philosophies are dependent on establishing cooperation among employees, stakeholders, partners and customers.

We've got a hard job to do. On the one hand, the problems of today are much more complex than those of the past. On the other hand, progress is occurring much more quickly now than it has ever been and our aims are much higher. Thus it is not possible for individuals, institutions or companies to work alone when attempting to reach goals and solve the problems of today. As a result, there has been an increase in cooperative approaches to work all over the world.

For the same reason, as regards working together it is now an accepted truth that cooperation is needed in all areas of life if we want to come up with solutions. Cooperation has ceased to be a one-time strategic choice and has now become a personal and corporate value, so a culture of cooperation is developing. This culture and understanding is emerging in companies through their relationships with their employees, partners and customers.

Around the world the era of large organized structures with a rigid hierarchy has come to an end. It is difficult for centralized and bureaucratic decision-making mechanisms to adapt to today's rapidly changing conditions. Less centralized, horizontal forms of organisation seem to be more successful. Instead of unbalanced relationships where one side can easily control the other, there is more flexibility so people can come together more easily, share more and make their own personal contributions.

In short, modern production and business philosophies are dependent on establishing cooperation among employees, stakeholders, partners and customers. The connection between companies, individuals, ideas and processes is becoming more and more important.

So, which factors can contribute to developing a culture of cooperation? What are the dynamics that can change old habits and tighten relationships? In this respect we need to ask how being open to cooperation benefits both individuals and companies.

Cooperation between people is a necessity. This is because humans are social creatures. We all need each other to express and improve ourselves and learn how to share, work and trust. People develop and improve themselves by connecting with others. Cooperation encourages creativity, open-mindedness and being different, and it helps us overcome prejudices about openness and dialogue.

Maybe this is why original and innovative ideas emerge not when individuals are separated but when they interact with one another.

Yükselen işbirliği kültürünün gelişmesinde hangi unsurlar etkili olabilir? Eski alışkanlıkları değiştiren, ilişkileri yoğunlaştıran dinamikler nelerdir? Bu bağlamda, işbirliğine açık olmanın kişilere ve kurumlara neler kazandırdığını sormamız gerek.

İnsanlar arasında işbirliği bir ihtiyaç. Çünkü insan sosyal bir varlık. Her insan kendini ifade etmek için, fikirlerini geliştirmek için, paylaşmak için, çalışmak için, güvenmek için başkalarına ihtiyaç duyar. Diğer insanlarla iletişim kurdukça gelişir. İşbirliği yaratıcılığı, açık fikirliliği, farklı olmayı teşvik eder. Açıklık ve diyalog önyargıları aşmayı ve kapalılıktan kurtulmayı sağlar.

Belki de bu nedenle özgün ve yenilikçi fikirler, bireylerin birbirinden kopuk ve izole olduğu ortamlarda değil, aksine birbirleriyle etkileşim içinde oldukları zaman ortaya çıkıyor.

Şirketlerin içinde işbirliği kültürünün gelişmesinde ve işbirliğinin kurumsal değer haline gelmesinde işte bu insan odaklı anlayışın etkisi var. Çünkü insanlar arasında işbirliği, her bireyin katkısının önemli olduğu fikrine dayanıyor. Çalışma sürecine kendi özgün katkısıyla katılmanın çalışanlara verdiği tatmin duygusu, önemli bir motivasyon sağlıyor. Şirketler arasında da işbirliği önemli. Şirketlerin partnerleriyle, çözüm ortaklarıyla, müşterileriyle, hatta rakipleriyle daha çok iletişim kurmalarının karşılıklı güveni artırdığı ve maliyetleri düşürdüğü biliniyor. Diyaloğa daha açık, başkalarıyla daha çok temas kuran firmalar kurdukları ilişkilerden daha verimli sonuçlar elde ediyor. İnsanlar için olduğu gibi, firmalar için de bir ağ yapısı kurup yönetmek günümüzde en geçerli kabiliyetlerden biri haline geldi.

Firmalar kendi duvarlarını aştıkça sorunlarının daha kolay çözüldüğünü görüyorlar. Ortaklıklar kuruyor, kimi zaman birleşiyorlar. Kurulan işbirliklerinden hangi tarafın daha kârlı çıktığının, kimin kendi talebini karşısındakine kabul ettirdiğinin, kimin lider olduğunun önemi azalıyor. Birlikte yaratmanın değeri artık daha iyi anlaşıldı. Bu süreçte firmaların gözünde müşteriler de tüketimin pasif birer son durağı olmaktan çıkıp, üretime yön veren paydaşlara dönüşmeye başladılar.

Belirsizliklerin hâkim olduğu günümüzde, kurulan işbirliklerinin getirdiği çeşitlilik ve farklılık, bir işletmenin ilişkiler ağı sayesinde her koşula hızla uyum sağlama yeteneğini artırıyor.

O halde sorulması gereken, işbirliği kültürünün getirdiği nimetlerden nasıl yararlanacağımız, işbirliğine nasıl daha fazla yöneleceğimiz olmalı.

If we want to develop cooperation and ensure that cooperation becomes a company value, we have to focus on humanity. This is because cooperation between people depends on the idea of everybody contributing. The satisfaction of employees who make their own unique contribution to the working process is an important motivation.

Cooperation between companies is also important. We all know that there is an increase in trust and a decrease in costs when companies communicate more with their partners, solution partners, customers and even their competitors. Companies that are open to dialogue and have more contact with others derive more productive results from their relationships. As with workers, the ability of a company to set up and manage networks has become very important.

Companies are beginning to see that once they overcome their own barriers they can solve problems with greater ease and establish new partnerships and even merge with other companies. When there is cooperation, it becomes less and less important which company becomes more profitable, or which side made the other accept its terms, or which one is the controlling leader. It is clear that joint creation is, in the end, much more valuable. During this process, in the company's eyes customers cease to be the last stop in consumption and become partners who are directing production.

With so much uncertainty nowadays, the diversity that comes with cooperation and networks of relationships increases our ability to quickly react to a given situation.

So in this case, we need to ask: How will we benefit from a culture of cooperation and how can we be more cooperation orientated?

Belirsizliklerin hâkim olduğu günümüzde, kurulan işbirliklerinin getirdiği çeşitlilik ve farklılık, bir işletmenin ilişkiler ağı sayesinde her koşula hızla uyum sağlama yeteneğini artırıyor.

With so much uncertainty nowadays, the diversity that comes with cooperation and networks of relationships increases our ability to quickly react to a given situation.

Tartışma soruları:

■ Şirketler için içeride ve dışarıda işbirliklerini artırmak hangi faydaları sağlar?
■ İşbirliği kültürü nasıl gelişir?
■ İşbirliğinin şirketler için kurumsal bir değere dönüşmesi nasıl sağlanır?
■ Şirketler ve kurumlar arasında verimli işbirlikleri nasıl kurulur?
■ Dünyada işbirliği kültürü gelişirken biz bunun neresindeyiz?
■ Türkiye'de işbirliği kültürü zayıf mı? İşletmelerin genellikle küçük olması bu eksikliğin bir sonucu mu?
■ Birlikte iş yapmayı hep bir risk olarak mı görüyoruz? Yoksa aksine işbirliği kültürünün temelleri toplumsal dokumuzda mevcut mu?
■ Firmalarımız, işbirliğini bir kurumsal değer olarak benimsemenin gerektirdiği dönüşümleri göğüslemeye hazır mı?
■ Şirketler arasında işbirliklerinin daha çok olması, dünya karşısında rekabet gücümüzü wwnasıl etkiler?
■ İşbirliği kültürünün daha çok gelişmesinin karşısında hangi engeller var?
■ Verimli işbirliklerinin artırılması için
● Sivil toplum örgütlerine,
● Sanayicilerimize hangi görev ve sorumluluklar düşüyor?

Questions for discussion:

■ What benefits can companies acquire from increasing internal and external cooperation?
■ How can a culture of cooperation be developed?
■ How can we ensure that cooperation becomes a company value?
■ How can productive cooperation be established between companies and institutions?
■ Considering the fact that around the world a culture of cooperation is developing, what is our position?
■ Is Turkey's culture of cooperation weak? Is this why businesses are generally small?
■ Do we always see working together as a risk? Or are there the foundations of a culture of cooperation existing in our social fabric?
■ Are our companies ready to face the transformations required to adopt cooperation as a corporate value?
■ How will engaging in more inter-company cooperation affect our competitive power in the world?
■ Which obstacles hinder the development of a culture of cooperation?
■ In order to increase productive cooperation, what tasks and responsibilities will have to be taken up by:
● non-governmental organisations?
● industrialists?

İSTANBUL
SANAYİ ODASI

PROGRAM

İSO SANAYİ KONGRESİ
VASATLIKTAN ÇIKIŞ İÇİN İNSAN ve KÜLTÜR
"Geleceği Birlikte Kuralım"

HALİÇ KONGRE MERKEZİ, 8 Ekim 2015, Perşembe

09:30-09:50
Açılış Konuşmaları
ERDAL BAHÇIVAN,
İstanbul Sanayi Odası Yönetim Kurulu Başkanı
ZEYNEP BODUR OKYAY
İstanbul Sanayi Odası Meclis Başkanı

09:50-10:00
Kısa Film: "Bir Yol Hikâyesi"

10:00-11:00
Konuk Konuşmacılar
"Finlandiya Nasıl Başardı?"
Onur Konuğu: NINA VASKUNLAHTI, *Finlandiya Büyükelçisi*

Moderatör: YAPRAK ÖZER, *İndeks İletişim*
RISTO E.J. PENTTILÄ, *Finlandiya Sanayi ve Ticaret Odası Başkanı*
"Finlandiya'nın Başarı Sırları"
Prof. HANNELE NIEMI, *Helsinki Üniversitesi Öğretim Üyesi*
"Özgürlük ve Sorumlulukla Alınan Sonuçlar"

11:00-11:30
Kahve Arası

11:30-13:00
Serbest Kürsü Çalıştayları: "Şimdi Sıra Sende"

Nasıl ÜRETİM?
Moderatörler: BERFU GÜVEN, *NTV* ve **DENİZ BAYRAMOĞLU,** *CNN Türk*
Aydın Sanayi Odası, Gaziantep Sanayi Odası, Kocaeli Sanayi Odası, Sakarya TSO
Konuk Konuşmacı: ZÜLFÜ DİCLELİ ve **PETTERI KOLINEN**

Nasıl SÜRDÜRÜLEBİLİRLİK?
Moderatör: ALİ ÇAĞATAY, *Bloomberg* ve **İNCİ ÖZKASNAK ÖZBEK,** *NTV*
Ankara Sanayi Odası, Eskişehir Sanayi Odası, Kastamonu TSO
Konuk Konuşmacı: Prof. Dr. EMRE ALKİN

Nasıl İNSAN?
Moderatörler: MEHMET ÇAĞÇAĞ, *Karikatürist* ve **ÖZLEM GÜRSES,** *Gazeteci*
Adana Sanayi Odası, Denizli Sanayi Odası, Ege Bölgesi Sanayi Odası
Konuk Konuşmacı: HÜSAMETTİN ONANÇ

Nasıl İŞBİRLİĞİ?
Moderatörler: SEDA ÖĞRETİR, *NTV* ve **ALİ AĞAOĞLU,** *Vatan Gazetesi*
Mersin Ticaret ve Sanayi Odası, Konya Sanayi Odası, Sivas TSO
Konuk Konuşmacı: ŞEREF OĞUZ

14:30
Öğle Yemeği
Masalarda deneyimli sanayiciler ile genç girişimci ve üniversiteliler bir arada

14:30-15:00
Özel Gösterim: "Vasatlıktan Çıkış"
DEMET AKBAĞ, SERMİYAN MİDYAT

BULUŞMALAR

15:00-15:45
Yeni Teknoloji Trendleri: "Gelecek Neler Getirecek"
EMİN ÇAPA, *CNN Türk Ekonomi Müdürü*

15:45-16:00
Kahve Arası

16:00-17:00
Bazen Olmaz!: "Başarısızlık da Hayatın Bir Parçası"
Moderatör: BALÇİÇEK İLTER, *Gazeteci*
AHMET ÇALIK, Çalık Holding Yönetim Kurulu Başkanı
AHMET NAZİF ZORLU, *Zorlu Holding Yönetim Kurulu Başkanı*
AGAH UĞUR, *Borusan Holding CEO*
MUSTAFA DENİZLİ, *Teknik Direktör*

17:00-17:40
Matematik: " Hayat Oyundur, Oyun Matematiktir "
Prof. Dr. ALİ NESİN, *Bilgi Üniversitesi Matematik Bölümü Öğretim Üyesi, Nesin Matematik Köyü Kurucusu*

18:00
Kapanış

KONGRE BOYUNCA
Açık Çağrı:
"Geleceği Birlikte Kuralım"
İlan edilecek "Açık Çağrı Taslak Metnimize" tüm Türkiye'den katılımcıların katkıları ile Kongre Sonuç Belgesi oluşturulacaktır.

Maker Hareketi:
"İçindeki Yeteneği Keşfet"
Maker Hareketi (Maker Movement), teknoloji ile "kendin yap" kültürünün birleşmesinden oluşan, dünyada hızla yayılan bir akımdır. Hayatın her alanına temas eden, üretim, sanat, teknoloji, eğitim ve eğlence gibi birçok alanda çoklu disiplinler olarak birlikte çalışılmaktadır. İstanbul Sanayi Odası olarak yeni nesil interaktif kongremizde gün boyunca bireysel katılıma açık seçkilerden oluşan bir Maker Sergisine ev sahipliği yapıyoruz.

İSTANBUL
SANAYİ ODASI

PROGRAM

ISTANBUL CHAMBER OF INDUSTRY CONGRESS
OVERCOMING MEDIOCRITY
THE HUMAN FACTOR and CULTURE
"Let's Build the Future Together"

HALİÇ CONGRESS CENTRE, 8th October 2015, Thursday

09:30-09:50 Opening Speeches
ERDAL BAHÇIVAN,
Chairman of the Board of Directors
ZEYNEP BODUR OKYAY
President of the Assembly

09:50-10:00 Short Film: "The Story of a Journey "

10:00-11:00
Guest Speakers:
"How did Finland succeed?"
Guest of Honour: NINA VASKUNLAHTI, *Ambassador for Finland*

Moderator: YAPRAK ÖZER, *Index Communications*
RISTO E.J. PENTTILÄ, *President of Finland Chambers of Commerce and Industry*
"Finland's Secrets of Success"
Prof. HANNELE NIEMI, *Helsinki University*
"The Results of Independence and Responsibility"

11:00-11:30 Coffee Break

11:30-13:00
Open Discussion Workshops: "The Floor is Yours"

PRODUCTION
Moderators: BERFU GÜVEN, *NTV* ve **DENİZ BAYRAMOĞLU,** *CNN Türk*
Aydın Chamber of Industry, Gaziantep Chamber of Industry, Kocaeli Chamber of Industry, Sakarya Chamber of Commerce and Industry
Guest Speakers: ZÜLFÜ DİCLELİ and **PETTERI KOLINEN**

SUSTAINABILITY
Moderator: ALİ ÇAĞATAY, *Bloomberg* and **İNCİ ÖZKASNAK ÖZBEK,** *NTV*
Ankara Chamber of Industry, Eskişehir Chamber of Industry, Kastamonu Chamber of Commerce and Industry
Guest Speaker: Prof. Dr. EMRE ALKİN

THE HUMAN FACTOR
Moderators: MEHMET ÇAĞÇAĞ, *Cartoonist* and **ÖZLEM GÜRSES,** *Journalist*
Adana Chamber of Industry, Denizli Chamber of Industry, Aegean Region Chamber of Industry
Guest Speaker: HÜSAMETTİN ONANÇ

COOPERATION
Moderatörler: SEDA ÖĞRETİR, *NTV* ve **ALİ AĞAOĞLU,** *Vatan Gazetesi*
Mersin Chamber of Commerce and Industry, Konya Chamber of Industry, Sivas Chamber of Commerce and Industry
Guest Speaker: ŞEREF OĞUZ

14:30 Lunch
Experienced industrialists have lunch with young entrepreneurs and university students

14:30-15:00
Special Performance: "Overcoming Mediocrity"
DEMET AKBAĞ, SERMİYAN MİDYAT

MEETINGS

15:00-15:45
New Technology Trends: "What The Future Will Bring"
EMİN ÇAPA, *CNN Türk Director of Economics*

15:45-16:00
Coffee Break

16:00-17:00
Not Always Possible!: "Failure is also a Part Of Life "
Moderator: BALÇİÇEK İLTER, *Journalist*
AHMET ÇALIK, Çalık Holding Chairman of the Board
AHMET NAZİF ZORLU, *Zorlu Holding Chairman of the Board*
AGAH UĞUR, *Borusan Holding CEO*
MUSTAFA DENİZLİ, *Technical Director*

17:00-17:40
Mathematics: "Life is a Game, and the Game is Mathematics"

Prof. Dr. ALİ NESİN, *Bilgi University Mathematics Department, Nesin Mathematics Village Founder*

18:00
Closing Remarks

THROUGHOUT THE CONGRESS
Open Call:
"Let's Build The Future Together"
The "Open Call Text" to be announced shall include contributions from participants from all over Turkey and will be the Final Congress Document.

The Maker Movement:
"Discover Your Inner Talents"
The Maker Movement, which has been established through the coming together of technology and "Do it Yourself" culture, is a rapidly growing trend around the world. Related to all aspects of life including production, art, technology, education and socializing, it brings all kinds of work together as multiple disciplines in various fields. As the Istanbul Chamber of Industry, our next-generation interactive congress is to host the Maker Exhibition which is open to individual contributions throughout the day.

SANAYİ KONGRESİ

İSO YÖNETİM KURULU BAŞKANI ERDAL BAHÇIVAN'IN 13. SANAYİ KONGRESİ AÇIŞ KONUŞMASI

OPENING SPEECH: ERDAL BAHÇIVAN, CHAIRMAN OF THE BOARD OF DIRECTORS, ISTANBUL CHAMBER OF INDUSTRY

İstanbul Sanayi Odası'nın "Vasatlıktan Çıkış İçin İnsan ve Kültür–Geleceği Birlikte Kuralım" temalı 13. Sanayi Kongresi'ne hoş geldiniz diyor, hepinizi saygı ve sevgiyle selamlıyorum.

Yepyeni değerlerle, yepyeni anlayışlarla yeni bir dünyanın şekillendiği dönemdeyiz. Toplumlar birçok boyutta hızlı, köklü ve büyük değişiklikler yaşıyor. Bu büyük değişimin ayak seslerini sizlerin de her gün daha yakından duyduğuna inanıyoruz.

Bizi de giderek içine çeken bu değişim; teknoloji, kültür, ekonomi, politika, iş, hiyerarşi, liderlik ve değerler gibi çok farklı alanları kapsıyor. Bu değişim aslında bir bütün olarak, yeni bir uygarlığın yaratılış sürecidir.

Bu yeni uygarlığın oluşum sürecinde bilgi, inovasyon ve teknoloji çok önemli bir role sahip. Bu role dikkat çekerken, insanlığın önünde muazzam olanakların açılmakta olduğunu da özellikle vurgulamak istiyorum. Bilmem fazla söze gerek var mı? Biz sanayiciler, bu gelişmeye her geçen gün daha fazla tanıklık etmekteyiz.

Winston Churchill'in büyük bir ileri görüşlülük sergileyerek geçen yüzyılda söylediği "Geleceğin imparatorlukları zihin imparatorlukları olacaktır" sözü, bugün gerçek oluyor.

Somutlaştıracak olursam, gelişmiş ülkelerin geride bırakmak üzere olduğu sanayi toplumunda bir şirketin değeri fabrika binaları, makine parkı ile ölçülürken; bugünün başarılı firmaları sahip oldukları Ar-Ge kapasitesi, patent sayısı, bilgi ve enformasyonu etkili kullanabilme, sosyal sermaye, insanların niteliği ve mutluluğu gibi özelliklerle değerlendiriliyor.

Yepyeni değerlerle, yepyeni anlayışlarla yeni bir dünyanın şekillendiği dönemdeyiz. Toplumlar birçok boyutta hızlı, köklü ve büyük değişiklikler yaşıyor.

The Istanbul Chamber of Industry welcomes you to the 13th Industry Congress which is themed "Lets Build the Future Together – Culture and The Human Factor As Regards Overcoming Mediocrity". I would like to extend to you all my regards and respect.

We are living in a period of time in which a new world is coming into being with new values and new perspectives. Societies are experiencing rapid, fundamental and major changes in many respects. You also hear the footsteps of this major change drawing closer with each passing day.

This change, which is drawing us in gradually, consists of many different aspects such as technology, culture, economics, politics, business, hierarchies, leadership and values. This transformation as a whole is actually the process of the creation of a new civilization.

In the formation of this new civilization, information, innovation and technology play a very important role. In considering this role, I want to emphasize that immense possibilities are opening up for humanity. Indeed, we industrialists are witnessing such developments more and more every day.

We are living in a period of time in which a new world is coming into being with new values and new perspectives. Societies are experiencing rapid, fundamental and major changes in many respects.

Yüksek katma değerli, ileri teknolojiye dayalı, verimli, güvenli, çevreye duyarlı ve dışa bağımlılığı azaltan ürünler yelpazesiyle dünya pazarlarında rekabet edebilen bir Türkiye hepimizin hayali.

We all dream of a Turkey that is able to compete in world markets with a range of products that have high added value.

Böyle bir süreçte Türkiye'nin yeni ve çok daha geniş ufuklu bir anlayışa yönelmesi gerektiğine inanıyoruz. Değişime direnerek hiçbir yere varılamaz. Değişim geçmişte nasıl durdurulamadıysa, bu yüzyılda da değişimi durdurmak mümkün değil. Örneğin, on dokuzuncu yüzyıl İngiltere'sinde işsiz kalacakları korkusuyla endüstri devrimine karşı çıkan ve çareyi makineleri kırmakta bulan işçiler dönüşümün yönünü tersine çevirememişti.

Eski cevapların, eski başarı modellerinin hiçbiri artık etkili ve geçerli olamıyor. Değişmenin bir zorunluluk olduğu konusunda hepimiz hemfikirsek, o halde ne yapmalıyız?

Yüksek katma değerli, ileri teknolojiye dayalı, verimli, güvenli, çevreye duyarlı ve dışa bağımlılığı azaltan ürünler yelpazesiyle dünya pazarlarında rekabet edebilen bir Türkiye hepimizin hayali. Bunun için, üretimde yapısal bir dönüşüm ve sıçramayı gerçekleştirmemiz gerekmektedir.

Altını çizerek söylemem gerekirse; bu bir temenni değil, bir zorunluluktur. Bu zorunluluğun üstesinden ancak işbirliği ve güç birliği yaparak gelebiliriz.

Dünyada bugün yaşanan büyük değişimlerin aynı zamanda büyük bir meydan okuma olduğunu dikkatlerden kaçırmamalıyız. Bu meydan okuma, birer birer bütün bireylerin, şirketlerin, kurumların ve sivil toplum örgütlerinin gücünü aşıyor. Bir kere daha vurgulayacak olursam; buna karşı ancak el ele verip birlikte hareket edersek başarılı olabileceğimizi artık daha iyi görüyoruz.

Winston Churchill, in a demonstration of great forward thinking, said in the last century, "The empires of the future will be empires of the mind". This is coming true today.

To be objective, industrial society's way of valuing a company in terms of factory buildings and industrial parks shall soon be left behind in developed countries. Today's successful companies are assessed in light of factors like their research & development capacity, the number of patents they have, their expertise and their ability to use information effectively. In short, what matters is their social capital and the nature and happiness of the people who work with them.

We believe that in such a period Turkey needs to be directed to a new and much more broad-minded approach. Resisting change will not get you anywhere. Just as change could not be stopped in the past, it will not be stopped in this century. For example, in nineteenth century England, out of fear of becoming unemployed some workers opposed the industrial revolution and would actually try to break the machinery at factories. But in the end, they were unable to reverse the winds of change.

Former answers and former models of success are no longer effective or valid now. If we all agree that change is imperative, what must we do?

We all dream of a Turkey that is able to compete in world markets with a range of products that have high added value. Such products are based on advanced technologies and they are efficient, safe and environmentally sensitive. Also, they should reduce external dependence. To achieve this, we need to carry out a structural transformation and execute a leap in production.

I would like to emphasise that this is not just a desire, it is a necessity. This obligation can only be carried out through cooperation and collaboration.

It should also be noted that the major changes taking place in the world today are in fact also great challenges. These challenges exceed the capabilities of singular individuals, companies, corporations and non-governmental organizations. To emphasize once more, I would like to say that it is clear now that only if we act together, hand in hand, can we succeed.

In summary, it is not possible to respond to today's challenges with partial and isolated changes. Our aim needs to be a fundamental and diverse transformation based on holistic development through a focus on people and culture.

Now I would like to draw attention to a concept which could play a very effective role in the realization of this transformation. This concept, which has been discussed in many settings, especially in the business world, media and universities, is the collaborative "co-creation" concept.

Özetle, kısmi ve tekil değişimlerle bugünün meydan okumalarına cevap vermek mümkün değil. İnsanı ve kültürü odağına alan, bütünsel kalkınmaya dayalı, temelden ve kapsamlı bir dönüşümü hedeflemek gerekiyor.

Şimdi bu dönüşümün gerçekleşmesinde çok etkili rol oynayabilecek bir kavrama dikkat çekmek istiyorum: İş dünyası, medya ve üniversiteler başta olmak üzere birçok çevrede tartışılmakta olan bu etkili kavram, işbirliğine dayalı "birlikte yaratmak" (co-creation) kavramıdır. Bu gelişmenin özünde ise teknolojideki gelişmeler yatıyor.

At the heart of this advancement are developments in technology.

People are no longer relegated to a passive and submissive position thanks to the opportunities provided by technological developments. Indeed, in today's world corporations are not at the centre of value creation; rather, it is the teams and individuals meeting through networks who are getting all the attention.

Through a focus on individuals, an understanding of the human factor has emerged that is different from that of the past. The ability to adapt to economic and technological

İnsanı ve kültürü odağına alan, bütünsel kalkınmaya dayalı, temelden ve kapsamlı bir dönüşümü hedeflemek gerekiyor.

Our aim needs to be a fundamental and diverse transformation based on holistic development through a focus on people and culture.

İnsanlar, teknolojik gelişmelerin verdiği imkânlarla artık pasif ve uysal konumundan çıkmaktadır. Öyle ki, günümüzün dünyasında değer yaratmanın merkezinde kurumların değil, ekip ve ağlarda buluşan bireylerin yer aldığına dikkat çekiliyor. Birey ön plana çıkarken, geçmiş dönemden farklı olan bir birey anlayışına vurgu yapılmaktadır: Ekonomik ve teknolojik gelişmelere uyum sağlayabilen, üretimi önemli bir değer olarak gören, küresel düşünen, birlikte yaratmak için paydaşlarıyla güçlerini birleştirebilen, katılımcı ve paylaşımcı bir birey anlayışı yükselen değer haline geliyor.

developments, see production as an important value, think globally, join forces with partners to create together, and take up a participatory and collaborative approach makes the individual more valuable.

Along with these standards, a culture of collaboration has also become prominent. It is important not only to establish relationships with others who are similar to us, but also with those who differ from us as well. As indicated by recent developments in the world, the best way to solve major problems is by ensuring that dialogue, negotiation and cooperation occurs with those who differ from us, not vice-versa.

We should bear in mind that mutual connections around the world, cross border relations and progress are growing at a phenomenal rate. At a time like this, people who develop a culture of collaboration are able to create together and they will be the ones who contribute to shaping the 21st century.

Taking into account the points I made earlier regarding the 21st century, our 13th Industry Congress being held here today has been organized in such a way that it truly is a next generation event.

At such events, a model in which one knowledgeable person speaks to participants who are passive listeners is a thing of the past. Day by day, events where everybody gets involved and voices their opinions, thus ceasing to be objects and becoming subjects of interactive meetings and discussions, are becoming more prominent.

By keeping these developments in mind, we have transformed our congress into a platform bolstered by the active participation of chambers of trade and industry from other cities, and hence it has become an interactive congress.

Ekonomik ve teknolojik gelişmelere uyum sağlayabilen, üretimi önemli bir değer olarak gören, küresel düşünen, birlikte yaratmak için paydaşlarıyla güçlerini birleştirebilen, katılımcı ve paylaşımcı bir birey anlayışı yükselen değer haline geliyor.

The ability to adapt to economic and technological developments, see production as an important value, think globally, join forces with partners to create together, and take up a participatory and collaborative approach makes the individual more valuable.

Bu yükselen değerle birlikte, işbirliği kültürü de öne çıkıyor. Burada önemli olan, sadece bize benzeyenlerle değil, bizden farklı olanlarla kuracağımız ilişkidir. Dünyadaki son örneklerin de gösterdiği gibi, herhangi bir önemli sorunu çözmenin yolu, bize benzeyenlerden ziyade benzemeyenlerle sağlanacak diyalog, müzakere ve işbirliğinden geçmektedir.

Unutmayalım ki; dünyada karşılıklı bağlantılar, sınırları aşan ilişkiler ve akışlar olağanüstü bir hızla artıyor. İşte bu süreçte işbirliği kültürünü geliştirerek birlikte yaratma gücünü kazananlar, 21. yüzyılı şekillendirmeye katkı yapacaktır.

21. yüzyılın biraz önce ifade ettiğim özelliklerini dikkate alarak, bugün burada gerçekleştireceğimiz 13. Sanayi Kongremizi, bu çağın ruhunu yansıtan yeni nesil bir kongre olarak tasarladık.

Bir kişinin her şeyi bildiği, sadece onun konuşup diğerlerinin dinleyici pozisyonda edilgen olduğu bir etkinlik anlayışı artık geride kaldı. Herkesin elini taşın altına koyduğu, kendini ifade ettiği, nesne olmaktan çıkıp bir özneye dönüştüğü etkileşimli toplantı ve etkinlikler öne çıkıyor. İşte biz de bu gelişmeyi dikkate alarak kongremizi Anadolu'dan ticaret ve sanayi odalarının aktif katılımıyla bir platforma dönüştürerek interaktif bir kongre haline getirdik.

Öte yandan Kongremiz, sanata, kültüre, eğitime önem veren yeni nesil sanayici anlayışını da ortaya koyan bir konsepte sahip.

Bu kongrede amacımız mutlak bir doğruyu bulmak değil. Böyle bir bilgi anlayışı da zaten günümüzün dünyasına uymuyor. Artık tek bir doğru değil, doğrular vardır ve bu doğruların her biri de sürekli gelişmeye ve iyileştirilmeye açıktır.

Bu yeni nesil kongremiz, yeni başlangıcı amaçlayan bir kıvılcım. Amacımız, çağın gerçeklerine, gezegenimizin yönelimine ve yeni eğilimlere dikkat çekmek, yapılması gerekenler konusunda farkındalık yaratmaya katkı sağlamaktır.

Kongremizin çok değerli bir emeğin ürünü olduğunu burada özellikle ifade etmek istiyorum.

Aylarca süren, özveriye dayalı, yorucu çalışma sürecinde Kongre Hazırlık Komitesi'nin yanı sıra çok sayıda kişinin takdire değer çabalarına tanıklık ettik.

Hazırlık sürecine ve bugün gerçekleştirilmekte olan kongremize emekleri, fikirleri, katılımları ve konuşmalarıyla katkısı olan herkese teşekkür ediyorum.

Sorunun kökeni de çaresi de bizde" diyerek, odağa insan ve kültürü alarak çıkışı hep birlikte denemeler yapa yapa arayıp bulmak zorundayız.

"We have both the basis of the problem and the remedy", we must focus on people and culture as we experiment over and over again until we find a way out.

Çağ dönüşümünün getirdiği kritik bir süreçteyiz. Bir kenarda durup gelişmeleri seyretme lüksüne hiçbirimizin hakkı olmadığına inanıyoruz. Atalet ve vasatlığa sığınmanın bedelini bugüne kadar çok ağır ödedik. Yaşadığımız kısır döngüyü kıracak adımları, gelecek kuşakları da düşünerek artık bir an önce atmalıyız.

Elimizde yaşadığımız vasatlık kısırdöngüsünü çözecek hazır bir reçete yok. Tolstoy, "Bütün mutlu aileler birbirine benzer, ama bütün mutsuz ailelerin mutsuzluğu kendi tarzındadır" diyor. O halde bu sözden hareketle, "sorunun kökeni de çaresi de bizde" diyerek, odağa insan ve kültürü alarak çıkışı hep birlikte denemeler yapa yapa arayıp bulmak zorundayız.

Büyük değişim dönemlerinde karamsarlık yerine hayalleri ve umutları ön planda tutanlar başarıya koşarlar. Ne mutlu bizlere ki bugün bu Kongrede, geleceği birlikte kurmak için bir arada bulunuyoruz.

Bir kere daha ifade edecek olursam, bu Kongremizin hayallerimizi gerçekleştirmek doğrultusunda bir kıvılcım olacağına yürekten inanıyorum. Bu inanç eşliğinde sözlerimi noktalarken hepinizi tekrar saygıyla ve sevgiyle selamlıyorum.

At the same time, our event is centred on a concept that places emphasis on the next-generation approach of industrialists who give importance to the arts, culture and education.

The aim of this congress is not to find an absolute truth, and in any case such an approach to knowledge does not conform to today's world. There is no one truth anymore; there are truths and each of these t ruths are open to continuous development and improvement.

This next-generation congress aims to spark a new beginning. Our objective is to draw attention to the realities of the age and the direction and new trends of our world, and to contribute to raising awareness about what should be done.

I would especially like to emphasise that our congress is the result of considerable efforts.

In addition to the work put into this by the Congress Preparation Committee, we have seen many people put in admirable hours of exhausting, dedicated work over a period of several months.

I would like to thank everyone who has been involved in today's congress and the preparation that went into its creation. They have made great contributions with their ideas, participation, hard work and speeches.

We are living in a critical era that has been brought about by the transformation of our day and age. We believe that none of us can enjoy the luxury of just standing aside and watching these developments. We have paid a heavy price for our inertia and mediocrity. While bearing in mind the needs of future generations, we need to take steps as soon as possible to break the vicious cycle in which we are living.

We do not have a ready formula to solve the cycle of mediocrity in which we live. Tolstoy once said, "All happy families are alike; each unhappy family is unhappy in its own way". So, taking into account the statement, "We have both the basis of the problem and the remedy", we must focus on people and culture as we experiment over and over again until we find a way out.

In times of great change, it is the people who hold onto their dreams and hopes who move towards success, not those who cling to pessimism. Blessed are we today here at this congress, as we have come together so we can build the future together.

I would like to reiterate that I believe with all my heart that this congress will be a spark that leads to the realization of our dreams. To conclude my speech, I would like to extend again my heartfelt regards and respect to everyone here.

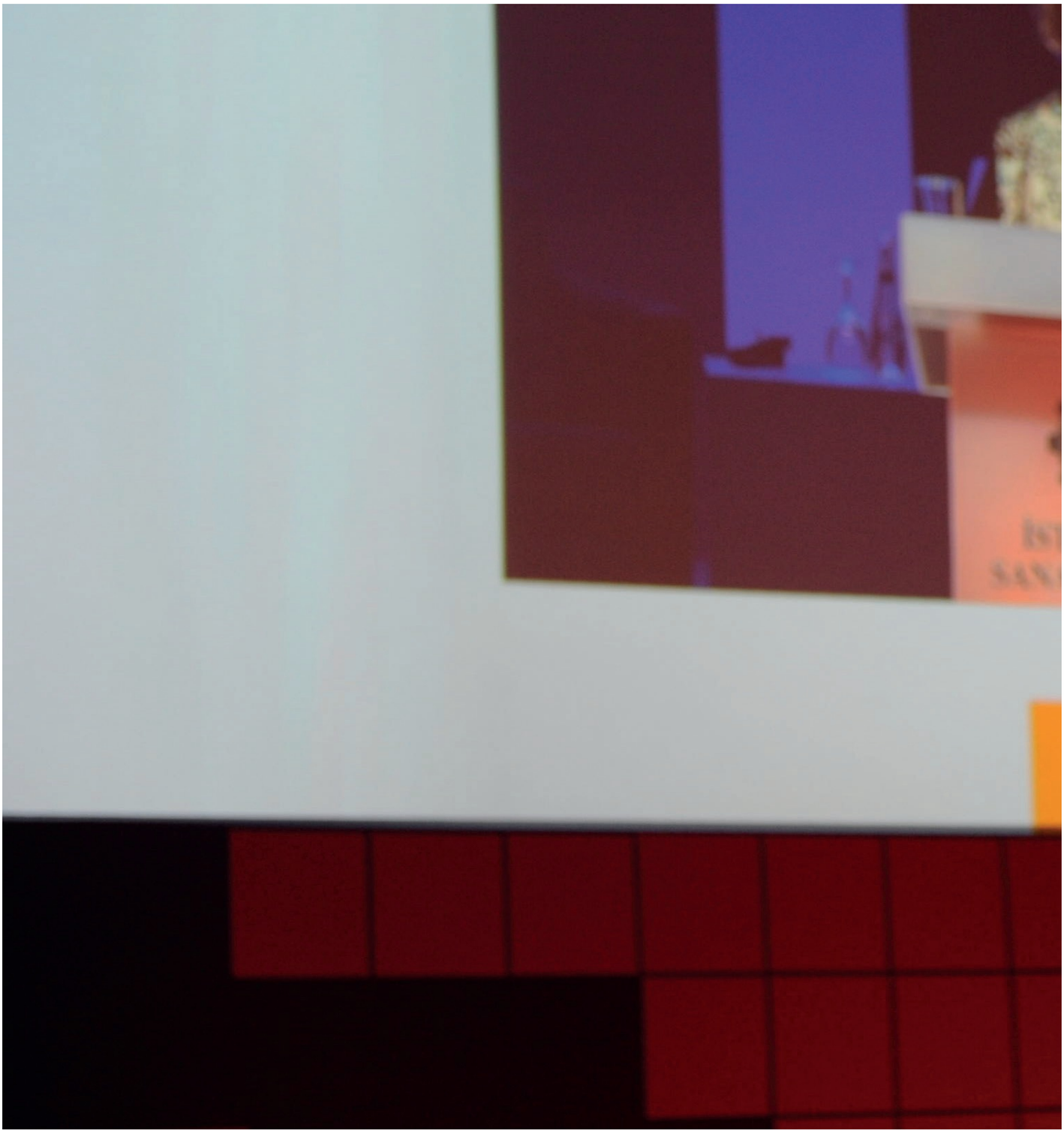

İSO MECLİS BAŞKANI ZEYNEP BODUR OKYAY'IN 13. SANAYİ KONGRESİ AÇIŞ KONUŞMASI

OPENING SPEECH, ZEYNEP BODUR OKYAY,
PRESIDENT OF THE ASSEMBLY OF ICI

Sayın Bakanım,

Türkiye Odalar ve Borsalar Birliği'nin Değerli Başkanı,

İstanbul Sanayi Odası'nın Değerli Başkan ve yöneticileri,

Kıymetli konuklar,

Sevgili medya mensupları,

Hepinizi şahsım ve İstanbul Sanayi Odası Meclisi adına saygıyla selamlıyorum.

Türkiye'nin aydınlık yarınları için büyük bir fikri misyonu olan İstanbul Sanayi Odası'nın 13. Sanayi Kongresi'ne hoş geldiniz.

Kongrenin arkasında çok emek var, katkı veren herkese çok teşekkür ediyorum.

İnsan, teknoloji ve sistem, konuşmamın taşıyıcı kolonları olacak.

Türkiye 2013 yılından bu yana yüksek teknoloji ticaretinde 55 milyar dolar açık verdi.

Esas olarak vasatlığı bundan daha iyi açıklayacak bir rakam aramak gereksiz.

Dünyada teknoloji ve yetenek üreten gelişmişler ve para ödeyip bu teknolojiyi/yeteneği kullanan ülkeler var.

Türkiye ne yazık ki henüz ikinci grupta.

Aradaki temel fark, üretim kültürünün egemen olup olmadığı.

Bu tür toplantıları, bu ilk grup ülkeler arasına girmek için neler yapmamız gerektiğini tartışmak üzere düzenliyoruz.

Bu yıl bu anlamda Türkiye için şanslı bir yıl.

G20 dönem başkanlığımız nedeniyle bütün dünyayı çok yakından ilgilendiren pek çok önemli konu ve sorunu derinlemesine tartışma ve fikir üretme imkânı bulduk.

G20'nin üç ana konusu olan kapsayıcılık, uygulama ve yatırım hususlarında çok değerli entelektüel tartışmalar ve uygulanabilir öneriler çıktı ortaya.

Kasım ayındaki G20 zirvesinde sonuçları/çıktıları ortaya konacak bu çalışmaların, Türkiye' nin ihtiyacı olan kapsayıcı büyüme yolunda önemli tortular bırakacağı inancındayım.

Dear Minister, Esteemed President of the Turkish Union of Chambers and Commodity Exchanges,

Dear President and Directors of the Istanbul Chamber of Industry,

Valued guests,

Dear journalists,

On behalf of the Istanbul Chamber of Industry, I would like to personally extend my warmest regards to you all.

Welcome to the 13th Industry Congress of the Istanbul Chamber of Industry, which has a great intellectual mission for Turkey's brighter tomorrows.

A lot of effort has been put into the Congress, and I would like to thank everyone who contributed to its realization.

People, technology and systems will be the main supporting pillars of my speech.

From 2013 to the present day, Turkey has acquired a $55 billion deficit in high-tech trade.

In fact, it is unnecessary to search far and wide for a fact to better explain mediocrity.

There are competency- and technology-producing developed countries around the world and then there are countries which pay to use this technology.

Dünyada teknoloji ve yetenek üreten gelişmişler ve para ödeyip bu teknolojiyi/yeteneği kullanan ülkeler var. Türkiye ne yazık ki henüz ikinci grupta.

There are competency- and technology-producing developed countries around the world and then there are countries which pay to use this technology. Unfortunately, Turkey is still in the second group.

Unfortunately, Turkey is still in the second group.

The main difference between the two is whether a culture of production dominates or not.

These types of meetings are arranged as a way to discuss what we should do in order to enter the first group of countries.

This year is a lucky year for Turkey in this regard.

Thanks to our G20 term presidency we have had the opportunity to have in-depth discussions and generate ideas about the many important subjects and issues that are of particular interest to the whole world.

The three main themes of the G20 are inclusion, implementation and investment, and these topics resulted in many valuable intellectual debates and much practical advice.

I believe that with the outcomes of the G20 summit in November these efforts shall set out Turkey's need for inclusive growth and the other issues that must be dealt with.

By making the November 1st elections a milestone, it is essential that we promptly enter a new period of progress as a lot of time has been lost.

Dear attendees,

With its history, traditions, the potential of its people, production power and entrepreneurial skills, Turkey is an important country.

We have been seeking a breakthrough for a long time.

We want to create a global effect that corresponds with our hearts, souls and bodies.

For this we need peaceful civility; we must solve problems democratically and form our relationships with love and respect.

In doing so, we must answer many pressing questions:

- **Why is there no Steve Jobs amongst us?**
- **Why is there no Turkish brand known around the world?**
- **By achieving the Nobel science award, Professor Aziz Sancar in the USA made us proud. So we need to ask: Why don't we have scientists nominated for Nobel science awards who graduated from our universities?**
- **Why aren't the works of Turkish artists the widespread subject of global auction sales?**
- **Why aren't we coming up with inventions on a global scale?**
- **Why is Turkish not becoming a dominant international language?**

1 Kasım seçimlerini bir milat yaparak yeni bir atılım dönemine girmemiz elzem görünüyor, çünkü çok vakit kaybettik.

Kıymetli hazirun,

Türkiye; tarihiyle, gelenekleriyle, insan potansiyeli, girişim becerisi ve üretim gücüyle önemli bir ülke.

Uzunca bir süredir bir atılım peşindeyiz.

Yeryüzünde, gövdemizle, ruhumuzla, yüreğimizle uyumlu bir gölgemiz olsun istiyoruz.

Bunun için barış içinde bir medeniyet yeşertmek; sorunlarımızı demokrasi içinde çözmek, ilişkilerimizi saygı ve sevgiyle biçimlendirmek zorundayız.

Bunu yaparken, pek çok yakıcı sorunun da cevabını vermek durumundayız.

- **Aramızdan niçin bir Steve Jobs çıkmıyor?**
- **Dünyada ezbere bilinen bir Türk markası niçin yok?**
- **Amerika'da yaşayan Prof. Aziz Sancar Nobel bilim ödülü alarak bizi onurlandırmışken sormamız lazım; niçin bizim üniversitelerimizden Nobel bilim ödülüne aday bilim insanları çıkartamıyoruz?**
- **Niçin Türk sanatçıların eserleri yaygın şekilde küresel mezatların satış konusu olamıyor?**
- **Niçin dünya ölçeğinde icatlar yapamıyoruz?**
- **Türkçe niçin baskın bir uluslararası dil haline gelemiyor?**

Bu soruların listesini uzatmak mümkün.

Ama cevabı çok kısa ve net:
Çünkü sistemimiz sorunlu.

Steve Jobs Türkiye'de bu sistem içine doğup burada yaşasaydı acaba aynı başarıyı yakalayabilir miydi, bir düşünün.

Benim cevabım hayır, çünkü Jobs'a "başarı hikâyesini" yazdıran sistemi, Türkiye'de mevcut kılamadık/kılamıyoruz.

Değerli Konuklar;
Hepimizin tanıdığı iktisatçı Daron Acemoğlu, dünyada referans alınan önemli bir bilim adamı.

Acemoğlu, *Ulusların Düşüşü* adlı kitabında; demokrasi içinde kapsayıcı ekonomik ve siyasi

It is possible to extend this list of questions.

But the answer is short and clear: Because our system is problematic.

Had Steve Jobs been born into this system in Turkey and lived here, would he have been able to capture the same success? Think about that.

My answer is "no", because the system which created Jobs' "success story" does not and could not exist in Turkey.

Valued Guests,

We all know economist Daron Acemoğlu, an eminent scholar recognized around the world.

In his book Why Nations Fail, Acemoğlu argues that countries which develop a democracy that has inclusive economic and political institutions enjoy sustainable development, while countries dominated by exclusive organisations do not.

According to Acemoğlu, this is the reason why the average US citizen is 7 times more richer than a Mexican citizen, 10 times more than a Peruvian and 20 times richer than a African.
Undoubtedly, the general state of a country is very relevant to individual achievements.

Indeed, a person's qualities have a major effect on their successes but the determinative influence of the society into which they are born cannot be ignored.

Yeryüzünde, gövdemizle, ruhumuzla, yüreğimizle uyumlu bir gölgemiz olsun istiyoruz. Bunun için barış içinde bir medeniyet yeşertmek; sorunlarımızı demokrasi içinde çözmek, ilişkilerimizi saygı ve sevgiyle biçimlendirmek zorundayız.

We want to create a global effect that corresponds with our hearts, souls and bodies. For this we need peaceful civility; we must solve problems democratically and form our relationships with love and respect.

kurumlar oluşturan ülkelerin sürdürülebilir kalkınmayı yakaladığını, dışlayıcı kurumların hâkimiyetindeki ülkelerin ise kaybettiğini ileri sürer.

Acemoğlu'na göre ortalama bir Amerikan vatandaşının bir Meksikalıdan 7 kat; Peruludan 10 kat; Afrikalıdan 20 kat zengin olmasının temel nedeni budur.

Şüphesiz ki bireysel başarılar da ülkelerin genel iklimiyle çok ilintilidir.

Evet, başarıda kişinin kumaşının kalitesi büyük etkendir ama içine doğulan toplumun belirleyici etkisi göz ardı edilemez.

Bunun böyle olduğunu ortaya koyan pek çok değerli çalışma var.

Malcolm Gladwell, *Outliers* adlı kitabında bu durumu "ekolojiyle" şöyle izah eder:

"Ormandaki en uzun meşe, sadece en sert palamuttan yetiştiği için en uzun meşe olmamıştır; diğer ağaçlar onun aldığı güneş ışığını kesmediği, çevresindeki toprak derin ve zengin olduğu, fidanken hiçbir tavşan onun kabuğunu kemirmediği ve hiçbir oduncu onu vakti gelmeden kesmediği için de en uzun meşe o olmuştur."

Evet değerli katılımcılar,

Ormandaki en uzun meşe ağacı bizim aramızdan çıksın istediğimiz için vasatlık üzerine tartışmaya devam ediyoruz.

There are many important studies that demonstrate this.

In his book Outliers Malcolm Gladwell explains this with the help of "ecology" in the following terms:

"The tallest oak in the forest is not the tallest oak simply because it has grown from the strongest acorn; other trees did not cut its sunlight, the surrounding soil was deep and rich, no rabbits nibbled its bark when it was a sapling and no lumberjack cut it before its time - that is why it became the tallest oak."

Yes, valued participants,

As we wish for the tallest oak in the forest to emerge from within ourselves, we shall continue to debate mediocrity.

Last year at this congress, many major names offered their views and suggestions for getting Turkey out of the trap of mediocrity.

In fact, the answer is obvious: in order to overcome this mediocrity it is essential that we establish a productive ecosystem that will produce many more extraordinary success stories in this part of the world.

- **Could Turkey create the most popular phones in the world?**
- **Could we produce life-support machines such as those used for legendary Formula 1 champion Schumacher who is currently sedated in intensive care?**
- **Could we have professors working at our universities who are capable of winning Nobel prizes?**

Geçen yıl bu kongrede pek çok değerli isim, Türkiye'nin vasatlık tuzağından çıkabilmesi için görüş ve önerilerde bulundu.

Aslında ortak cevap çok açık: Vasatlıktan çıkmamız için bu coğrafyadan çok daha fazla sıra dışı başarı hikâyesi çıkaracak bir üretim ekosistemi kurmamız şart.

- **Dünyada en çok kullanılan telefon Türk yapımı olabilir mi?**
- **Formula'nın yoğun bakımda uyutulan efsane şampiyonu Schumacher'i hayata bağlayan makineleri biz üretmiş olabilir miyiz?**
- **Üniversitelerimizin çoğunda Nobel bilim ödülü almış birkaç profesörümüz çalışıyor olabilir mi?**
- **Birkaç star şarkıcımız Wembley'i hınca hınç dolduran bir kalabalığa konser veriyor olabilir mi?**
- **Dünyanın 500 büyük kuruluşunun en az 10 tanesi Türk şirketi ve onlarca şirketin CEO'su bu topraklardan yetişmiş insanlar olabilir mi?**
- **Dünyanın Ar-Ge verimliliği en yüksek şirketleri arasında bizden birileri bulunabilir mi?**
- **Türkiye, yetenek ticaretinde cari fazla veren bir ülke haline gelebilir mi?**
- **Birleşmiş Milletler'in 2030'da öngördüğü kadın-erkek mutlak eşitliğine biz daha önce ulaşabilir miyiz?**
- **Maker hareketini gençlerimizin yeni nesil Silikon Vadisi olarak yeşertebilir miyiz?**

Bütün bunlar ve çok daha fazlası elbette olur.

Ama kapsayıcı düşünüp, dünyada yaratıcı açık denen, kısaca bir icatla onun başka faydalara dönüşümü arasında geçen olarak tanımlanan süreyi çok iyi değerlendirmemiz şart.

Evet, matbaayı Gutenberg keşfetmiş olabilir ama yayın sektörünü o kurmadı.

Evet, Lumière kardeşler film makinesini keşfetmiş olabilir ama sinema sektörünü onlar dizayn etmedi.

Tam olarak kastetmek istediğim şey şu: Bugün dünyada genom profili ile ilgili çalışmalar büyük ilerleme kaydediyor.

Ortalama yaşam süresinin bugünkünün iki katına çıkacağı varsayımına hazırlanıp geleceğin dünyasının kurallarına uygun bir yaşam kurgusunu ortaya koyabilenler yarını farklı kılanlar olabilir mi?

İnsanın ortalama 70 yıl değil 140 yıl yaşadığı bir

Yürüyen insanların adımlarından yaygın enerji üreten, tarım ve tıp sektörünü evlendirip ilaç gıdalar imal eden bir dünyada hiçbir olasılık uzak değildir.

In a world where electricity can be produced from footsteps and medicalized food can be created by combining the agriculture and medicine sectors, anything is possible.

- **Could some of our star singers perform at Wembley with a full crowd?**
- **Could at least 10 of the Fortune Global 500 be Turkish companies and the dozens of CEO's of such companies be people educated in this country?**
- **Could a Turkish company be among the world's most productive R&D companies?**
- **Could Turkey become a country that exports lots of talent?**
- **The United Nations predicts that by 2030 there will be absolute equality of women and men - could we reach that goal first?**
- **Could we support the Maker Movement and become the next generation Silicon Valley of our young people?**

All this and much more will surely take place.

But thinking more broadly, we need to successfully use the time between an invention and its translation into other benefits - the so-called creative gap.

Yes, Gutenberg may have invented the printing press but he did not establish the broadcasting sector.

Yes, the Lumiere brothers may have discovered the movie camera, but they did not establish the film industry.

What I mean is this: Today the world is witnessing great

dünyanın nasıl bir eğitim, nasıl bir üretim, nasıl bir çalışma düzeni, nasıl bir sosyal güvenlik sistemi gerektirdiğini öngörüp buna uygun bir gelecek perspektifi tasarlamak mümkün mü?

Ya da üretimde oyunun bütün kurallarını değiştirme potansiyeli olan yeni fikirlerin, prototip aşamasına getirilmesine de imkân vermesi açısından çok önemli işlevi olan 3D yazıcılarda ön alabilme şansımız ve irademiz var mı?

Bugün bu tür tartışmalar ütopik gibi gelebilir ama; yürüyen insanların adımlarından yaygın enerji üreten, tarım ve tıp sektörünü evlendirip ilaç gıdalar imal eden bir dünyada hiçbir olasılığın uzak olmadığını göz önünde bulundurmamız lazım.

Unutmayalım ki bir zamanlar "ütopik" diye adlandırılan sözler, bugün birer birer gerçek oluyor.

Pop-Art akımının efsane isimlerinden Andy Warhol, 1968 yılında "herkes bir gün 15 dakikalığına meşhur olacak" dedi.

Aradan 47 yıl geçti; ve o sözü gerçek oldu. Amerikan *Time* dergisi, 2006 yılında "Yılın Adamını", "BEN" olarak seçti.

Kapağına koyduğu ayna ile her bakanın "Yılın Adamı" olduğu bu kapak, Warhol'un yıllar

progress as regards the profiling of the genome.

Assuming that the average life span today could be doubled, could those who create the appropriate conditions for the future world in preparation for this be the ones who make tomorrow different?

Is it possible to predict what type of education, production, work system and social security system would be necessary in a world where the average life span is not 70 years but 140 years and to create an appropriate plan for this?

Do we have the will and opportunity to prioritise the new ideas that have the potential to change all the rules of the game in production in relation to the important function of 3D printers as regards prototypes?

Today these debates may seem utopian but we need to keep in mind that in a world where electricity can be produced from footsteps and medicalized food can be created by combining the agriculture and medicine sectors, anything is possible.

Let us not forget that statements that were once referred to as "utopian" are one by one coming true today.

The legendary Andy Warhol of the Pop Art movement stated in 1968 that "in the future everyone will be a celebrity for 15 minutes".

47 years have since passed and his statement has come true.

American Time Magazine in 2006 chose "YOU" as "Man of the Year".

With the mirror on the cover, everyone who looked at it could see the "Man of the Year" and it seemed to be the first proof of how right Warhol had been.

Today, global giants YouTube, Facebook, Twitter, and Instagram have millions of members and are followed on virtual platforms.

Every day millions of such platforms enjoy fame not for 15 minutes, but for years.

Dear attendees,

I think that today when confronting the issues of the century, the question ''How can we?'' needs to be asked as opposed to "Why didn't we?"

People drown not because they fall into the water but because they cannot get out.

Mediocrity means not searching for ways to get out of the water.

öncesinden ne kadar haklı olduğunun ilk kanıtı gibiydi.

Bugün dünya devleri YouTube, Facebook, Twitter, Instagram milyonların üyesi olduğu ve takip ettiği sanal platformlar.

Her gün bu platformlarda milyonlar, değil 15 dakika, yıllarca meşhurluğun keyfini çıkartıyorlar.

Kıymetli dinleyenler,

Bence bugün, yaşadığımız asırla yüzleşirken sorulması gereken soru "Niye yapmadık" değil, "Nasıl yaparız" olmalıdır.

Çünkü insan suya düştüğü için değil, çıkamadığı için boğulur.

Vasatlık, sudan çıkma yollarını aramamaktır.

Türkiye'nin ihtiyacımız olan kaynağı sağlamaya devam etmek için iyi bir eğitim sistemine, yüksek teknolojik donanıma, cesarete, kararlılığa ve yapılan ve yapılması gereken reformlarla çekim merkezi olmaya ihtiyacı var.

Stratejimizi doğru belirlemeliyiz.

Yaşadığımız coğrafyada, sanayi kültürüne sahip ender ülkelerden biri olarak, bizim en büyük zenginliğimiz genç nüfusumuz ve adaptasyon gücü yüksek insan kaynağımız.

Öncelikle bu kaynağı iyi beslemeli, çağın gerektirdiği bilgilerle donatmalı, doğru yönlendirmeliyiz.
Sahip olduğumuz demografik fırsat penceresini kaçırmadan zamanı, parayı ve insanımızı en iyi şekilde değerlendirmeliyiz.

Yarını bugünkünden anlamlı kılmak için Türkiye'yi bir fırsatlar ülkesi haline getirmeliyiz.

Bunun için, barış ve demokrasi içinde verimli bir dünya kurmak için dört kilit kelimenin; özgürlük, eğitim, teknoloji ve kadın olduğunu düşünüyorum.

Bu kongrede, Türkiye'nin nasıl bir fırsatlar ülkesi olabileceğine dair cevaplar aramak için kamuoyuna dört önemli soru soruluyor.

Ben kendi cevaplarımı kısaca paylaşmak istiyorum:

Nasıl İnsan?
Özgür, yenilikçi ve üretken.

Nasıl üretim?
Yenilikçi, katma değeri yüksek ve rekabetçi.

Nasıl İşbirliği?

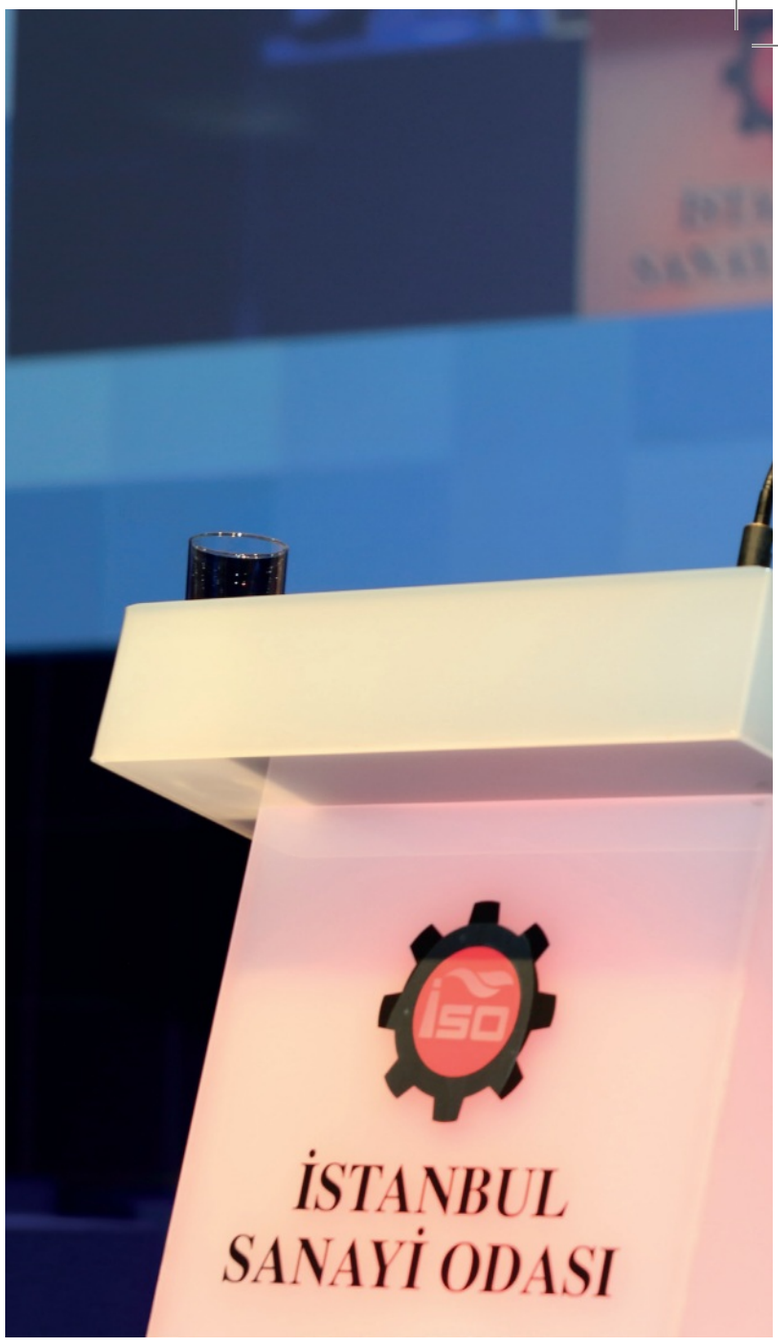

Bunun için, barış ve demokrasi içinde verimli bir dünya kurmak için dört kilit kelimenin; özgürlük, eğitim, teknoloji ve kadın olduğunu düşünüyorum.

To do this, and to establish an efficient world of peace and democracy, I believe that the four key words are: independence, education, technology, and women.

Demokratik, kazan-kazan anlayışına dayalı ve etik.

Nasıl Sürdürülebilirlik?
Kapsayıcı, kurallı ve inovatif.

Biz, bütün bu meselelerin üstesinden gelebileceğimiz yetenek, akıl ve vizyona sahibiz; buna hiç kuşku yok.

Dünyanın en zor coğrafyalarından birinde asırlardır ortaya koyduğumuz büyük direnç ortada.

Bütün meselemiz, varmayı hedeflediğimiz parlak geleceğe giden yola en kestirmeden nasıl gireceğimiz sorusudur...

Umarım bugün hepimiz evlerimize ufuk açıcı cevaplarla döneriz.

Tekrar hoş geldiniz diyor, hepinizi saygıyla selamlıyorum.

In Turkey, in order to continue to create the resources we need, a good education system, high-tech hardware, courage, determination and reforms that have been carried out and others that are yet to be implemented need to be the focal points.

We must determine our strategy correctly.

In our geographical region, as one of the few countries with an industrial culture our greatest strength is our young population and the great adaptability of our people.

First of all, they should be healthy, have the key knowledge of the era, and be guided in the right direction.

Without missing our demographic window of opportunity, we must make the most of time, money, and our people.

Today, in order to give meaning to tomorrow, we must make Turkey a country of opportunity.

To do this, and to establish an efficient world of peace and democracy, I believe that the four key words are: independence, education, technology, and women.

This congress asks the public four major questions in order to figure out what kind of country of opportunity Turkey can become.

I want to briefly share my own answers:

Which type of person?
Independent, innovative and productive.

What kind of production?
Innovative, high added value and competitive.

What form of cooperation?
Democratic, ethical and based on a win-win mentality.

What does it need to be if it is to be sustained?
Inclusive, regulated and innovative.

We have the ability to overcome all these issues. We have the ability, wisdom and vision, there is no doubt about that.

As regards the fact that we are situated in one of the world's most challenging geographical regions, let me just say that for centuries our endurance has been apparent.

Our main issue is the question of how we are going to attain the bright future we are aiming for, and in the quickest way possible...

I hope we all return to our homes today with answers that will broaden our horizons.

Once more, I would like extend my warmest welcome to you all.

NBUL SANAYİ ODASI
NGRESİ

FİNLANDİYA NASIL BAŞARDI?

HOW DID FINLAND SUCCEED?

Finlandiya Ankara Büyükelçisi Nina Vaskunlahti'nin kısa sunumuyla başlayan Finlandiya oturumu, Kongre'nin öne çıkarmak istediği mesajlar için oldukça etkili bir giriş özelliği taşıyordu. Bütünsel kalkınma modelinin başarılı bir örneği olan Finlandiya'nın, özellikle eğitim alanında söyleyecek çok şeyi var. Vaskunlahti konuşmasında bazı ipuçlarını verdi:

KENDİMİZİ YENİDEN İCAT ETTİK

Finlandiya 100 yıl önce tarıma dayalı ve yoksul bir ülkeydi. Bağımsızlığımızı 1917'dekazandık. 200 yıl önce Rus imparatorluğunun bir parçasıydık. Ondan önce de İsveç imparatorluğunun... 1917'de bağımsızlığımızı kazandık ve bugün modern bir toplum, kendini yeniden icat etmeye devam eden bir ülke haline geldik. Bugün neredeyse her gün kendimizi yeniden keşfetmemiz gerekiyor, dünyanın her yerinde sürekli değişiklikler oluyor.

Bu keşif sırasında değerlerimiz ne olmalı? Nasıl kendimizi yeniden yaratacağız? Öncelikle değerlerimiz arasında eşitlik olmalı. Finlandiya dünyada kadınlara oy hakkı tanıyan ilk ülke oldu. Aynı zamanda eğitime inanıyoruz. Eğitimde eşit fırsata inanıyoruz, herkesin bu sürece dahil olmasını önemsiyoruz. Hiyerarşiye dayalı değil açıklığa dayalı

This session started with Finland's ambassador Nina Vaskunlahti's short presentation and it was very effective as regards the messages that the congress wanted to get across. Finland, which is a good example of a global development model, has a lot to show for education in particular. Vaskunlahti offered some useful tips in her discussion:

WE HAVE REINVENTED OURSELVES

100 years ago Finland was a poor country dependant on agriculture. 200 Years ago we were part of the Russian Empire, and before that we were part of the Swedish empire.... But we won our independence in 1917. Today we are a modern society, and a country that continues to reinvent itself. Nowadays we have to rediscover ourselves nearly every day because all around the world things are constantly changing.

What should our values be in this process of discovery? How can we reinvent ourselves? First of all, we should have equality in our values. Finland was the first country in the world to give women the right to vote. We also believe in education. We believe in equal opportunities in education and it is important that everybody should be included in this process. We are a society based on openness, not hierarchy. Our population is just 5.5 million, so we are not a very populous country. When you are a

Bütünsel Kalkınma Örneği: FİNLANDİYA

Bu yıl Kongremizde farklı bir ülke örneğini ele alıyoruz. Yıllardır konuşulan Uzak Doğu başarı hikâyelerinden farklı, Avrupalı ve özellikle geçen yıl vurguladığımız bütünsel kalkınma konusunda deneyimlerini paylaşabilecek bir ülke üzerinde duruyoruz: Finlandiya.

Finlandiya, eğitimden sanayiye, kültürden sanata bütünsel bir kalkınmayı iyi yetişmiş insan kaynağıyla başarabilmiş az sayıdaki ülkelerden biri.
Her zaman vurguladığımız gibi Türkiye'nin gelişmesinin önündeki en önemli eşiklerden biri eğitim. Finlandiya bu anlamda incelenmesi gereken bir ülke... Eğer eğitimdeki patinajı atlatmak istiyorsak Finlandiyalı çocukların okul yaşamını, Finlandiya'nın bizzat uygulamakta olduğu gençlik ve eğitim politikalarını çok iyi incelemeliyiz.

Finlandiya Sanayi ve Ticaret Odası Başkanı Sayın Risto Pentilla işadamı gözlüğüyle Kongremizde bize "Finlandiya'nın başarı sırlarını" anlatıyor. Helsinki Üniversitesi'nin öğretmen yetiştiren bölümü olan eğitim fakültesinin dekanı Prof. Hannele Niemi'nin konuşma başlığı ise aslında eğitim alanında niye onlardan öğrenecek şeylerimiz olduğunu gözler önüne seriyor: "Özgürlük ve sorumluluk ile gelen başarı."

İSO BAŞKANI ERDAL BAHÇIVAN

AN EXAMPLE OF HOLISTIC DEVELOPMENT: FINLAND

This year we are taking a different country into consideration. Unlike the success stories of the Far East that have been talked about for years, we are talking about a European country that can share its experiences in holistic development, a subject we placed emphasis upon last year, and that country is Finland.

Finland is one of the few countries that has been successful in a range of fields, from education to industry and culture to art, in terms of raising a population that holds value in relation to global development.

As we always point out, one of Turkey's obstacles to development is education. Finland is a country that should be examined in this respect... If we want to overcome the gap in education that exists in Turkey we need to seriously examine the school life of children in Finland, as well as the young generation there and the country's educational policies.

The chairman of Finland's Chambers of Commerce and Industry, Risto Pentilla, told the congress about "Finland's secrets to success" through the eyes of a businessman. Professor Hannele Nieminen, who is the dean of the education faculty at Helsinki university, which has a department for training teachers, explained why we should learn from them as regards education, and the key of that was: "Success through independence and responsibility".

CHAIRMAN OF THE ISTANBUL CHAMBER OF INDUSTRY, ERDAL BAHÇIVAN

bir toplumuz. 5,5 milyonluk bir nüfusumuz var, çok kalabalık bir ülke değiliz. Ufak bir ülke olunca aslında herkesin önemli olduğunu biliyorsunuz, her bir bireye ihtiyacımız var. Kendini yeniden icat etmesine ve çalışmasına ihtiyacımız var. Ülkeler ve kişiler arasında eşitlik çok önemli."

Büyükelçinin ardından Finlandiya Sanayi ve Ticaret Odası Başkanı Risto Pentilla, Finlandiya'nın başarısının beş kilit noktasını açıklayan sunumuna başladı:

HEDEF: HERKES İÇİN İYİ YAŞAM

Kendimize çizdiğimiz yolda, çok tanınmayan, yoksul bir ülkeyken, şu an bulunduğumuz mertebeye geldik. Beş noktaya odaklanmak istiyorum.

1- Kadınlar: Kadınların işgücüne dahil edilmesi, çok çok önemli. Aslında bizim gizli silahımız bu. Finlandiya dünyada en fazla kadın yöneticisi olan ülkedir. Avrupa'da genel müdür yardımcısı ve yönetim kurulu üyesi kadınların oranı en yüksek ülke Finlandiya'dır. Okulda da işyerinde de erkeklerden daha başarılı oluyorlar. Kadınlar işgücünün önemli bir parçası.

2- Yeni Teknolojiler: Sanayi Türkiye ve Finlandiya'yı birleştiriyor. Sanayinin bizim ulusal ürünlerimizdeki rolü yüzde 20. Dolayısıyla biz mühendis ülkesi

Tek bir hedefimiz var. Herkes için iyi bir yaşam sağlamak. Finlandiya'nın hedefi budur.

There is one aim: Ensuring a good life for all. This is the aim of Finland.

small country, you realize how important everybody is because you need each and every individual. You need them to reinvent themselves and apply themselves to work. Equality between countries and individuals is very important.

Following the ambassador, the chairman of Finland's Chambers of Commerce and Industry, Risto Pentilla, began his presentation by describing the five key points to the success of Finland:

AIM: A GOOD LIFE FOR ALL

Along the path that we drew for ourselves, we evolved from a poor, not very well-known country to where we are in now. In that regard, I want to focus on five points.

olmaya devam ediyoruz. Başbakanımız bir mühendis, ülkeyi kendi şirketini yönetirmiş gibi yönetiyor. Sanayinin kendini yeniden keşfetmesi gerekiyor.

3- Herkes için Eğitim: Biz öğrencilerimizi zeki yetiştirmeye çalışıyoruz ama aslında en önemlisi öğretmenlerin zeki olması, akıllıca davranması. Ben öğrenciyken 3. olmuştum okul çapında. 1 ve 2.'nin ikisi de kızdı, benden daha iyiydiler. İkisi de öğretmen oldu. Finlandiya'da öğretmenlik en saygı duyulan mesleklerden biridir. Ben öğretmen olamadım ama 1 ve 2. öğrencimiz öğretmen oldular ve devam ediyorlar. Başarı hikâyesinin sırlarından biri de bu.

4- Düşük Hiyerarşi: Finlandiya'da herkese bir iki telefon görüşmesiyle ulaşabiliyorsunuz. Biriyle konuşmak istiyorsanız, en fazla 3 telefon görüşmesi yaparak herkesle konuşabiliyorsunuz. Dolayısıyla aynı seviyede çalışmak, hiyerarşi olmaması, ast üst ilişkisinin olmaması yine bizim inandığımız değerlerden biri.

5- Güven Kültürü: Şeffaflık endeksinde de en üst seviyedeyiz. Yolsuzluk yok. Neden, yapacak kadar yenilikçi değiliz. Başka nedenleri de vardır ama çok önemli bir şeffaflık anlayışı var. Özellikle işler biraz kötü gittiğinde bu sınanıyor. Böyle günlerden geçiyoruz aslında.

Özetleyecek olursak, üç önemli grup var. Kadınlar, mühendisler ve öğretmenler. Bu üç grubu unutmamalı, hiyerarşiden kurtulmalıyız.

Tek bir hedefimiz var. Herkes için iyi bir yaşam sağlamak. Finlandiya'nın hedefi budur. Oradan başlıyorsunuz, ondan sonra bunun için neye ihtiyacınız var; büyüme. Büyümeyi tetikleyebilmek için birtakım şeyleri yeniden yapılandırmanız gerekiyor. Sanayide, siyasette, birtakım şeyleri gözden geçirmek gerekiyor."

Gün içinde eğitime çok az zaman harcanıyor, ekstra bir özel derse ihtiyaç olmuyor. Zorunlu ev ödevi yok. Önemli olan tek şey okuldaki kalite.

Not much of the day is spent on education, yet the students do not need extra private lessons. There is no obligatory homework. The only important thing is quality.

1- Women: It is crucial that women are included in the workforce. This is actually our secret weapon. Finland has the highest number of female managers. We have the largest number of women on boards of directors in the world and the most female vice presidents. At work and at school they are more successful than men. Women are an important part of the workforce.

2- New Technologies: Industry is bringing Turkey and Finland together. Industry's share in our national products is 20%. In this way, we continue to be a country of engineers. Our president is an engineer, and he rules the country like it is his own company. Industry needs to rediscover itself.

3- Education for Everybody: We try to bring up our students to be intelligent but what is actually more important is that the teachers are intelligent and act knowledgably. When I was a student I had ranked 3rd in the whole school. The 1st and 2nd place students were girls and they were much better than me. Both of them became teachers. Teaching is one of the most respected occupations in Finland. I did not become a teacher but our top students did and they are still teachers today. This is one of the secrets to success.

4- Little Hierarchy: In Finland you can get in touch with everybody with a phone call. If you want to reach someone you can get hold of them with, at the most, 3 telephone calls. Working at the same level with no hierarchies is a value we believe in.

5- A Culture of Trust: We rank highest in the trust index. There is no corruption. Why? Because we are not

Konu Finlandiya olunca, ana konuşma maddesi de eğitim oluyordu. Helsinki Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dekanı Prof. Hannele Niemi, eğitimde atılım yapmak için bir reçete sunuyordu:

BÜTÜNSEL KALKINMANIN ANAHTARI: EĞİTİM

Öğrenci odaklı yaklaşım, bizim eğitim sistemimizin temelinde yer almaktadır. Finlandiya nüfusunun dörtte üçünün kapsamlı okul ve eğitim sisteminden faydalanması, en önemli refah anahtarlarından biridir. Sosyoekonomik ilişkiler, dilbilim alanı, kültürel geçmiş, bunların hepsine uygun bir eğitim sistemi sunuyoruz. Okul ağı bütün bölgelere ulaşıyor ve temel eğitim ücretsiz. Eğitim, okul yemekleri, ders malzemeleri, sağlık hizmetleri, engellilere özel hizmetler, hepsi ücretsiz. En iyi performanslı ve en kötü olan okullar arasında fark

Fırsat eşitliği her bir bireyin potansiyelinin sonuna kadar kullanılması anlamına geliyor. Finlandiya'daki eğitim sisteminin temel felsefesi budur.

Equal opportunity means using the potential of every individual fully. This is the basic philosophy of the education system in Finland.

inventive enough! There are other reasons as well but we have a crucial approach to transparency. In particular, when things go badly this is put to the test. Actually, we are going through such days at the moment.

To summarize, there are three important groups of people. Women, engineers and teachers. We must not forget these three groups, and we must shield them from hierarchies.

There is one aim in Finland: Ensuring a good life for all. That is where you start and then what you need to achieve is growth. To trigger growth, certain things must be reconfigured. In industry and politics, some things need to be reconsidered.

When the subject is Finland, education comes up as a major topic of discussion. The Dean of the Faculty of Education at the University of Helsinki Hannele Niemi offered a method for making progress in education:

THE KEY TO HOLISTIC DEVELOPMENT: EDUCATION

An approach focused on students is one of the basics of our education system. Three quarters of Finland's

Finlandiyalı Öğretmenlerin Sorumlulukları

- Öğretmenlerin kendi mesleklerini geliştirmeleri için sorumluluk almaları bekleniyor.
- Karmaşık konuları bir araştırmacı gibi ele almaları isteniyor.
- Herkesin öğrenme tarzı farklıdır. Öğretmenlerin bu tarzlara uygun sonuçlar çıkarıp karar almaları gerekiyor.

THE RESPONSIBILITIES OF FINNISH TEACHERS

- They are expected to take on the responsibility of developing their professional knowledge.
- They are expected to tackle complex subjects just as a researcher would.
- Everybody's way of learning is different. Teachers need to achieve results and make decisions based on these different approaches.

çok az. Eğitim sistemi her öğrenciye çok büyük bir esneklik tanıyor. Üçüncü kademe eğitime, yani liseye geçtiklerinde hiçbir zaman bir çıkmaza girmiyorlar.

Peki, Finlandiya bu başarıyı nasıl elde etti? 2000 yılından önce kimse Finlandiya'nın eğitim açısından nasıl bir ülke olduğunu bilmiyordu. Ancak ilk sonuçlar ortaya çıktı; PISA sonuçları. Uluslararası başarı sonuçları diyoruz buna. Bu sonuçlarda Finlandiya'nın okumada, matematiksel okuryazarlıkta, bilim okuryazarlığında, birçok alanda lider olduğunu gördük ve 12 yıl sonra bile hem Avrupa'da hem de dünyada en iyilerden biriyiz. Gün içinde eğitime çok az zaman harcanıyor, öğrencilerin ekstra bir özel ders almasına ihtiyaç olmuyor. Zorunlu ev ödevi yok. Önemli olan tek şey okuldaki kalite. Sonuçta bütünsel bir yaklaşım izlemeniz lazım. Tek bir alana odaklanmamalısınız.

1980'lerin başında Finlandiya, tamamen paralel bir sisteme geçti. Yani yeni bir eğitim anlayışına geçti ve güçlü bir şekilde eğitimde fırsat eşitliğine odaklandı. Bu da ne anlama geliyor. Herkes eğitim alabilir, her çocuk eğitim almalı ve her çocuğu kapsamalıyız, onlara göre sınıflar lazım ve yükseköğrenime erişim imkânı sağlamalıyız. Çıkmaz yok. Öğrenci bir şekilde başarısız olursa, hayatının belirli bir aşamasında, her zaman yeni seçenekleri var. Bu şekilde eğitim hizmetlerini daha sonra devam ettirebiliyorlar.

Bu da şu anlama geliyor. Çok büyük dramatik bir başarısızlıkla karşılaşmıyorsunuz. Her zaman desteğe ihtiyacınız var. Tabii ki ebeveynlerinizin desteği, yerel toplulukların desteği, ama bir taraftan da sağlık, sosyal hizmetler; bunların hepsinin el ele gitmesi lazım.

Fırsat eşitliği her bir bireyin potansiyelinin sonuna kadar kullanılması anlamına geliyor. Finlandiya'daki eğitim sisteminin temel felsefesi budur. Bütün eğitim sisteminde bu yaklaşımı görebiliyorsunuz.

Bir eğitim ekosistemimiz var, en önemli becerilerin öğrenilmesi sağlanıyor, daha sonra da öğrenciler bütüncül bir şekilde destekleniyor. Aynı zamanda bir insan olarak büyümelerini, gelişmelerini de destekleyen bir sistemimiz var. Bu esnek yapıların olması, yükseköğrenime erişimlerinin olması öğrencilerimize çok faydalı oluyor.

Ancak her şeyin ortasında güven yer alıyor.

Öğretmenlerimize duyduğumuz güven, yerel hizmet sağlayıcılarımıza duyduğumuz güven çok önemli. Biz de onlara destek sağlıyoruz. Öğretmenlerimizin mutlaka sorumluluk alması gerekiyor. Yerel olarak okullar, bir araya gelip kendi planlarını yaratıyorlar. Nasıl eğitim verecekler, hangi hizmetleri sağlayacaklar; bunu beraber değerlendiriyorlar.

Bizim için zenginlik iyi bir hayat yaşamanızı sağlamaktır. İyi hayat, bizim için fırsat demektir.

For us, wealth means having a good life. A good life means opportunity.

population benefits from a comprehensive education, and this is one of the most important keys to prosperity. Socio-economic relations, linguistics and cultural history - all of those are offered in our education system. The school network extends to all regions and basic education is free. Education, school meals, course materials, health care and special services for the disabled are all free. The difference between the best schools and the worst is very small. The education system permits much flexibility for all students. Students never find themselves at a dead end after finishing high school.

So, how did Finland become so successful? Before the year 2000, nobody knew what kind of country Finland was as regards its education system. Then the results came out - the PISA results: The Programme for International Student Assessment. It was apparent from these results that Finland was a leader in literacy, mathematics and science as well as other areas, and even 12 years later we are still one of the best in Europe and the world. Not much of the day is spent on education, yet the students do not need extra private lessons. There is no obligatory homework. The only important thing is quality. In the end you need to take a holistic approach. You must not focus on one thing alone.

In the 1980s, Finland switched to a completely parallel system. It took a new approach to education and focused on equal opportunities in education in a strong way. What does this mean? Everybody can get an education, every child should be educated, all children should be included, classes should be created in accordance with each other and possibilities for higher education should be available.

There should not be any dead-ends. If a student is unsuccessful in some way, at certain points in life there are always new choices. In this way they can continue with their educations at a later point. This basically means that they are not facing a critically unsuccessful situation. Support is always necessary. Of course, there is parental support and social support but at the same time we offer health and social services. These all should go hand in hand.

Equal opportunity means using the potential of every individual to the fullest extent possible. This is the

Sistem çok güzel, gayet eşitlikçi ama sivrilen insanların sivrilmesini nasıl sağlayacaksınız? Bunun için tabii ki birtakım piyasa mekanizmalarına ihtiyaç var.

The system is good, it's very fair; however, how can we make sure that those who are able to excel, can excel? There is obviously a need for market systems.

basic philosophy of the education system in Finland. You can see this approach in all education systems. There is an education ecosystem which ensures that the most important capabilities are learned and then supports students in a more productive manner. This is also a system which encourages personal growth and development, and this flexible system is very beneficial for students in higher education.

However, trust is at the centre of everything. Our trust in our teachers and in our local suppliers is very important. We give them support, and our teachers take on the necessary responsibilities. Locally, schools come together and create their own plans. They discuss how they will provide education and what services they will provide. Groups are created in various fields. Health care providers and social workers all come together and provide different services in education. The schools have the freedom to create their own programs, and we do not have a standard testing system. Nor do we have inspections in Finland.

Birçok alandan gelen gruplar kuruluyor. Sağlık hizmetleri verenler, sosyal çalışanlar, hepsi bir araya gelerek farklı öğrenim tiplerine farklı hizmetler sağlıyor. Okulların kendi programlarını oluşturmaları için özgürlükleri var, standart bir test sistemimiz yok. Finlandiya'da teftişimiz de yok.

FİNLİ ÖĞRETMENLER NEDEN FARKLI?

Finlandiya öğretmenlerini farklı kılan nedir? Hepsinin 5 yıllık bir akademik eğitime sahip olması gerekiyor. Hem içerik, hem de pedagoji kısmı var. Hepsinin bağlı olduğu bir öğretmen sendikası var. Çok yüksek maaşları yok, ortalama seviyede ama kendilerini mesleklerine çok adamış kişiler seçiliyor. Eğitim tabanımız bu öğretmenlerimiz. Sistemimizi nasıl geliştirebiliriz diye devamlı bir değerlendirme halindeyiz. Bilgiyi beraber nasıl yaratabiliriz diye düşündüğümüzde, her şey okulda başlıyor, tabanı orada oluşturuyorsunuz. Birlikte çalışmayı öğreniyoruz, aynı zamanda kişisel öğrenim için de destek sağlıyoruz.

Bilgiyi beraber nasıl yaratabiliriz diye düşündüğümüzde, her şey okulda başlıyor, tabanı orada oluşturuyorsunuz. Birlikte çalışmayı öğreniyoruz, aynı zamanda kişisel öğrenim için de destek sağlıyoruz.

Everything starts at school when it comes to sharing information, which is where we start setting our standards. We learn to work together and ensure that there are personal learning curves.

WHY ARE FINNISH TEACHERS DIFFERENT?

What makes Finnish teachers different? They all have to have 5 years of training. There are content sections and there are pedagogical sections. They all have a teachers' syndicate that they are involved in. Teachers' salaries are not high - they are more or less average - but people are chosen based on their dedication. We base our training on these teachers. We evaluate our system so that we can constantly improve it. Everything starts at school when it comes to sharing information, which is where we start setting our standards. We learn to work together and ensure that there are personal learning curves.

Teaching is changing and the subjects taught are changing, and we can learn absolutely anywhere. Our new classrooms are nothing like our old rooms. There are no formal classrooms anymore. What we are now trying to accomplish is the education of students and teachers together. We have no classic approach for this. If we need a new scheme so that we can improve education, then we immediately adopt it.

The most sought after system for the training of teachers and the training of trainers is the one we use. We have overqualified, very talented applicants. It is extremely important that the teachers have ideals and know that what they teach is important for both the individual and the country.

Pentilla began to discuss the similarities between Turkey and Finland and this part of her talk received a lot of attention:

We do not receive a lot of money from our national budget. We are in the middle as regards OECD levels. Success in education is not something that can be

Ekibin özerkliği önemli. Ekonomide de aynı şey geçerli, okulda da. Sorumluluğu da güveni de iyi aktarmanız gerekiyor.

We believe you should be doing your tasks even if there is no supervisor because team autonomy is important. The same applies to the economy and to schools. Trust and responsibility must be doubled.

Öğrenme artık değişiyor, öğrenim alanları değişiyor, her yerde öğrenebiliyoruz. Yeni sınıflarımız bizim oturma odamız gibi, resmi bir sınıf yok artık. Yapmaya çalıştığımız şey bugün itibariyle, öğretmen ve öğrencilerin birlikte öğrenmesi. Yani sabit uygulamalarımız yok. Yeni bir senaryoya ihtiyacımız varsa, eğitimi daha iyi hale getirebiliriz diye, hemen o senaryoyu ortaya çıkarıyoruz.

Öğretmen eğitimi, eğitmen eğitimi en çok istenen akademik programlardan biri bizim sistemimizde. Çok başarılı, çok yetenekli başvuranlarımız oluyor. Öğretmenlerin böyle bir ideale sahip olması ve öğrettiği şeylerin hem birey için hem de ülke için çok önemli olduğunu bilmesi önemli.

Söze giren Penttila, Finlandiya ile Türkiye arasındaki benzerliklere dikkat çekiyordu:

Ulusal bütçeden eğitime çok büyük bir para ayırıyor değiliz. OECD ortalamasındayız. Parayla sağlanan bir şey değil bu. Ama kilit konu şu aslında, sorumluluk ve özgürlüğün dengesi. Çünkü ekonomimize baktığınız zaman, Finli şirketlerin yaptığı şey net hedeflere sahip olmak ondan sonra da o işi çıkıp yapmak, ekibe güvenmek. Ekibin fikirlerine ve nasıl ulaşacaklarına güvenmek.

Biz görev veriyoruz. Görevlerini amirin orada olmasa bile yapmalısın diyoruz. Ekibin özerkliği önemli. Ekonomide de aynı şey geçerli, okulda da. Sorumluluğu da güveni de iyi aktarmanız gerekiyor. Bizim için zenginlik iyi bir hayat yaşamanızı sağlamaktır. İyi hayat, bizim için fırsat demektir. Kendi potansiyelinize ulaşabilmek, o potansiyelinizin karşılığını verebilmek, bu da eğitim sistemiyle desteklenen bir şey.

Finansal bazı ödüller olmalı sistemde ama kapılıp gitmemelisiniz. Finlandiya, dört yıldır büyümüyor ama çok dengelenmiş bir sistem var. Mutlaka ensured with money. The real key is a balance between freedom and responsibility. This is because when you look at the economy, Finnish companies have certain aims that they then go on to achieve by trusting in their teams. There must be trust in the teams' ideas and how they will carry out their work.

We provide specific tasks. We believe you should be doing your tasks even if there is no supervisor because team autonomy is important. The same applies to the economy and to schools. Trust and responsibility must be doubled. For us, wealth means having a good life. A good life means opportunity. Reaching your potential and being rewarded for this is something that is supported by the education system.

There should be financial rewards in the system but you shouldn't get wrapped up in them. Finland has not grown in four years but it does have a very balanced system. Of course growth is necessary, as is financial strength. There is a need for financial rewards so that everybody works but we should always remember that it is not all about the money.

EVERYBODY SHOULD BE GIVEN RESOURCES

Finland had previously thought that a GDP growth of 3% was automatic. If you start to think like that, if your public finances are set to this 3%, things will break down. That was a hard lesson for us. If we consider how Turkey is coming along in an economic sense, there are similarities with Finland's situation. We went through an awful crisis in the 90s. We held our heads high and went on carrying out major reforms and thus we were able to experience good growth again.

Niemi pointed out how important having economical plans are for education:

When an economic crisis takes place, the biggest danger is the risk that kids will drop out of school. Families may end up unemployed and for various reasons kids may begin to leave school. That is why it is so important that the schools act responsibly. As a small country we are focused on this. So, it is in this regard that economic plans are so important. We need resources. We need to be able to provide special education when necessary. And I'm not talking only about the weak students. Resources must be available for everyone so the students may anticipate the needs of the future and plan for this accordingly. Local level planning is very important, as are national plans... The ministry has plans but they cannot be put into operation without economic resources.

Penttila explained how they dealt with the issue of mediocrity:

Our competent staff is also one of the best parts of our system when it comes to competition and the school system. The main thing is to escape from mediocrity, to

büyümeye ihtiyaç var ve finansal güce de ihtiyacınız var. Finansal ödüllere de ihtiyaç var herkes çalışsın diye ama bunun aynı zamanda paradan ibaret olmadığı fikrini kabullenmek gerekiyor.

HERKESE KAYNAK SAĞLANMALI

Finlandiya halkı yüzde 3 büyümenin otomatik olduğunu düşünüyordu. Böyle düşünmeye başlarsanız zamanla kamu finansmanınız, yüzde 3'e göre ayarlıysa düşmeye başlayacaktır. Dolayısıyla sert bir ders oldu bizim için. Türkiye'nin nasıl gittiğini düşünecek olursak ekonomi anlamında, Finlandiya'da da benzer bir durum söz konusu. 90'ların başında ciddi bir krizden geçtik. Her zaman her şey bozulabilirmiş dedik ve ciddi bir reform yaptık, iyi bir büyüme çizgisi yaşadık tekrar.

Niemi ekonomik planlamanın eğitim için ne kadar önemli olduğunu vurguladı:

Ekonomik bir kriz yaşandığı zaman, en ciddi tehlike aslında okulu bırakma riski olan çocuklar. Çünkü ailesi işsiz kalabiliyor, başka sebeplerden dolayı da çocuklar okulu bırakmaya başlayabiliyor. O yüzden okulun sorumluluk alması çok önemli. Küçük bir ülke olarak biz buna odaklandık. Bu anlamda ekonomik planlama çok önemli. Yani kaynaklarımız olmalı. Özel eğitime ihtiyaçları olan kişilere eğitim verebilecek. Sadece zayıf öğrencilere dokunmaktan

Ekonomik bir kriz yaşandığı zaman, en ciddi tehlike aslında okulu bırakma riski olan çocuklar. O yüzden okulun sorumluluk alması çok önemli.

When an economic crisis takes place, the biggest danger is the risk that kids will drop out of school. That is why it is so important that the schools act responsibly.

get rid of mediocrity. We are facing a similar challenge. Our system is very good and nobody gets left behind, but at the same time nobody becomes superb either. Thus from basic to higher education we are trying to ensure that when students arrive at university, certain objectives are met. They should have opportunities and those who demonstrate the best performance and excel at university should not leave for other countries. The issue of mediocrity is an important matter for us. The system is

da bahsetmiyorum. Kaynakların herkese sağlanması lazım ki, öğrenciler geleceğin ihtiyaçlarını da baştan tahmin edip buna göre planlayabilsin. Mahalli düzeyde planlama çok önemli, ulusalda da... Bakanlığın planları var ama ekonomik kaynaklar olmadan da bu çalışmaları yapamıyorsunuz.

Penttila da vasatlıkla nasıl mücadele ettiklerini şu sözlerle özetliyordu:

Rekabet ve okul sistemine gelince bizim sistemimizin en iyi noktalarından biri de çalışanlarımızın çok yetkin olması. Asıl sorun sıradanlıktan kaçmak, vasatlıktan kurtulmak. Biz de benzer bir zorlukla karşı karşıyayız. Sistemimiz çok iyi, kimseyi geride bırakmıyoruz ama kimse de aşırı iyi olamıyor. Dolayısıyla temel eğitimden yükseköğretime, üniversiteye geçtiğiniz zaman şunu yapmaya çalışıyoruz biz artık. Birtakım fırsatlar yaratalım, üniversite seviyesinde en iyi performans gösteren kişiler sivrilsin ve başka ülkelere gitmesinler. Vasatlık konusu bizim için de çok önemli. Sistem çok güzel, gayet eşitlikçi ama sivrilmesi gereken insanların sivrilmesini nasıl sağlayacaksınız? Bunun için tabii ki bazı piyasa mekanizmalarına ihtiyaç var. Vergilerimiz çok yüksek, çok fazla düzenleme söz konusu olduğunda bu tür sıkıntılarla karşı karşıya kalabiliyoruz.

ANLAMLI İŞLER YAPABİLECEĞİNİZ BİR YER

Harvard'da bir profesör, eğitim ve zihin konusunda uzmanlaşan bir araştırmacı, bize bir ziyarette bulundu ve öğretmenlerle konuştu. Dedi ki sizin en önemli misyonunuz nedir, öğretmenler de demişler ki benim en önemli görevim, öğrencilerimin iyi vatandaş olmalarını sağlamak. Eğitim sistemimiz buna odaklanıyor. Sadece yetenekler değil, sadece bilgi değil aynı zamanda diğer insanlarla yaşamak ve çalışmak konusunda da öğrencilerimizi eğitiyoruz. Mesela mesleki eğitim; 15 yaşından itibaren insanlar lise, bir meslek lisesi ya da normal lise seçebiliyorlar. İlk adım bu. 18 yaşına geldikten sonra, hem mesleki yol hem akademik yol var seçebileceğiniz. Finlandiya eğitim sistemiyle ilgili güzel olan şey, mesleki yolu seçseniz bile daha sonra, mesela kitap okumayı sevdiğinizi fark ederseniz akademik yola geçebilirsiniz.

Niemi işin temelinde anlam arayışı olduğunu belirterek salondaki dinleyicilere düşünecek bir şeyler bıraktı:

Okulun bir çalışma ortamı olması lazım, anlamlı işler yapabildiğiniz bir yer. Öğretmenler, benim işim dünyaya ve dünyayı geliştirmeye katkıda bulunan bir iş diyor. Finlandiya'da öğretmenlerin tamamen kariyer değiştirmesi de çok nadiren karşılaşılan bir şey.

Asıl sorun sıradanlıktan kaçmak, vasatlıktan kurtulmak. Biz de benzer bir zorlukla karşı karşıyayız. Sistemimiz çok iyi, kimseyi geride bırakmıyoruz ama kimse de aşırı iyi olamıyor.

The main thing is to escape from mediocrity, to get rid of mediocrity. We are facing a similar challenge. Our system is very good and nobody gets left behind, but at the same time nobody becomes superb either.

good, it's very fair; however, how can we make sure that those who are able to excel, can excel? There is obviously a need for market systems. When taxes are too high, there is too much regulation then these kinds of problems may arise.

A PLACE WHERE YOU CAN DO MEANINGFUL THINGS

A professor at Harvard who specializes in education and the workings of the mind paid us a visit and spoke with our teachers. He asked them what their most important mission was, and the teachers replied that it was to ensure that the students become good citizens. This is what our education system focuses on. Not just capabilities, not just knowledge - they are also taught how to get along with and work with others.

For example, occupational education: At the age of 15, students may choose to go to an occupational high school or they may choose to go to a normal high school. This is the first step. Once they turn 18, they can then choose an occupational or academic path. The good thing about the education system in Finland is that even if you chose an occupational education, you can still go back to an academic education if you so desire.

After pointing out the main basis for all this - the search for meaning - Niemi left the listeners with some food for thought:

A school must have a working environment where you can do meaningful things. Our teachers say that such a job helps the world and contributes towards its development. It is extremely rare for teachers in Finland to change their occupations.

ÜRETİM?
Moderatörler
SANKO

SERBEST KÜRSÜ ÇALIŞTAYLARI

OPEN DISCUSSION WORKSHOPS:
THE FLOOR IS YOURS

NASIL ÜRETİM ÇALIŞTAYI
PRODUCTION WORKSHOP

Katılımcılar arasında Aydın Sanayi Odası, Gaziantep Sanayi Odası, Kocaeli Sanayi Odası ve Sakarya Ticaret ve Sanayi Odası delegasyonlarını da yer aldığı "Nasıl Üretim?" çalıştayı Berfu Güven ve Deniz Bayramoğlu moderatörlüğünde gerçekleştirildi. Konuk konuşmacılar ise Finlandiya Design Forum CEO'su Petteri Kolinen ve Optimist Yayın Grubu Kurucusu Zülfü Dicleli'ydi. Çalıştayın grafik kaydını Göksu Gül yapacaktı.

"2011'den bu yana bütün göstergelerimiz kötüye gidiyor. Dünya sıralamalarında geriye düşüyoruz. Dünya değişiyor, gelişiyor ve biz yerimizde sayıyoruz. Artık nasıl bir Türkiye istediğimize ve bu vasatlıktan nasıl çıkacağımıza karar verme zamanı" sözleriyle açılışı yapan moderatörlerin ardından Kolinen'in kısa sunumuna geçildi:

Kilit Kavramlar:
Sürdürülebilirlik ve Döngüsel Ekonomi

Tüm başarılı işletmeler için kilit nokta, dünyada neler olup bittiğini anlamaktır. Değişimlerin arka planında neler olduğunu kavramak gerekiyor. Küreselleşmeden bahsediyoruz, dijitalleşmeden bahsediyoruz. Şu anda tüm dünyanın üzerinde durduğu iki kavram sürdürülebilirlik ve döngüsel ekonomi. Küresel markalar bu iki kavramla çok yakından ilgileniyorlar ve günümüzde karşılaştığımız pek çok kriz artık bu iki kavram olmadan tartışılamıyor.

Küreselleşmenin yarattığı küresel pazarlar, rekabeti bambaşka bir seviyeye taşıdı. Tüm üreticiler artık küresel bir pazarda rekabet ettiklerini fark ediyorlar. Markalar bu rekabette farklılaşabilmek

The Production Workshop, which was attended by representatives from the Aydın Chamber of Industry, Gaziantep Chamber of Industry, Kocaeli Chamber of Industry and Sakarya Chamber of Commerce and Industry, was moderated by Berfu Güven and Deniz Bayramoğlu. Petteri Kolinen, the CEO of Design Forum Finland, and Zülfü Dicleli, founder of the Optimist Publishing Group, were the guest speakers. The graphic rendering of the workshop was carried out by Göksu Gül.

The moderators opened the workshop by saying, "The current situation indicates that things have worsened since 2011. We're falling behind in the world ranking. The world is changing and evolving, and we must consider our place in it. Now is the time to decide what kind of Turkey we want and how we are going to overcome this mediocrity". *This was followed by Kolinen's short presentation:*

Key Concepts:
Sustainability and the Circular Economy

The key to all successful businesses is understanding what is going on in the world. It is necessary to understand what is happening in the background of change. We are talking about globalization and digitalization. The two concepts that the whole world is focusing on are sustainability

Küreselleşmenin yarattığı küresel pazarlar, rekabeti bambaşka bir seviyeye taşıdı. Tüm üreticiler artık küresel bir pazarda rekabet ettiklerini fark ediyorlar. Markalar bu rekabette farklılaşabilmek için bütünsel bir bakış açısı geliştiriyorlar.

The global markets created by globalisation have taken competition to a whole new level. All producers now know that they are competing in a global market. Brands are developing global approaches in order to be different.

and circular economy. Global brands at the moment are taking great interest in these two principles and nowadays practically all crises bring about discussions of these issues.

Global markets created by globalization have taken competition to a whole new level. All producers now know that they are competing in a global market. Brands are developing global approaches in order to be different. They are trying to create an identity. They are making products that are more personal. Consumers want to see limited edition products. Thus, it is extremely important that the product portfolio and price are right. This marks the road to success.

Emphasising Kolinen's designer identity, Zülfü Dicleli broadened the subject:

Petteri comes from the design sector. Not long ago design was considered to be a process just like art, production design and architectural design. In the new economy created by new technologies, design has become a fundamental concept in economy. There are new approaches these days such as designing from start to finish, designing again and again until it is right and then designing it all over again. New technologies require this.

The Third Industrial Revolution

Petteri mentioned a very important concept in his speech, a concept that has been talked about around the world over the last few years: the circular economy. What this means is an economy that produces no waste. Instead of the produce-use-dispose approach, the process continues over and over again in a circular manner; one product's waste can be another product's raw material. It is

için bütünsel bir bakış açısı geliştiriyorlar. Bir kimlik kazanmaya çalışıyorlar. Ürünlerini daha da kişiselleştirilebilir hale getiriyorlar. Tüketiciler sınırlı sayıda üretilen ürünler görmek istiyor. Doğru fiyatlandırma ve doğru ürün portföyü burada kilit rol oynuyor. Başarılı olmanın yolu buradan geçiyor.

Zülfü Dicleli, Kolinen'in tasarımcı kimliğine vurgu yaparak konuyu genişletti:

Petteri tasarım sektöründen geliyor. Tasarım çok kısa süre öncesine kadar sanat, ürün tasarımı, mimari tasarım gibi süreçler olarak anlaşılıyordu. Yeni teknolojilerin geliştirdiği yeni ekonominin ortamında, tasarım ekonominin tümü için çok geçerli temel kavramlardan biri haline geldi. Bütün süreçleri baştan sona tasarlamak, tekrar tekrar, deneyerek yanılarak, bir daha tasarlamak gibi yeni anlayışlar gündeme geliyor. Yeni teknolojiler buna zorluyor.

Üçüncü Sanayi Devrimi

Petteri'nin konuşmasında bahsettiği çok önemli bir kavram var; dünyada birkaç yıldır konuşuluyor: döngüsel ekonomi. Atıksız ekonomi demek. Yap-kullan-at doğrusal anlayışının yerine, sürecin tekrar tekrar bir döngü olarak devam ettiği, bir üretimin atıklarının başka bir üretimin hammaddesi olarak işlenebildiği, sıfır atıklı ekonomiye giden ve sürdürülebilirlik açısından önem taşıyan yeni bir anlayış. Petteri'nin sözünü ettiği ikinci kavram, dijitalleşme. Yakın zamana kadar dijitalleşme daha çok eğlence, medya, telekomünikasyon gibi

a new approach which gives primary importance to an economy that is sustainable and creates no waste. The second concept that Petteri mentioned was digitalization. Until recently, digitalization was mainly used in the entertainment, media and telecommunication sectors. Recently digitalisation has penetrated services and manufacturing in all sectors, thus creating a new process of transformation. This is called the Second Machine Age, the Third Industrial Revolution or Industry 4.0 in Germany. In Turkey, all of this has brought about a need for a new industrial strategy. In light of new developments, let's start with the ideas of the participants.

Professionals, students and representatives of the Aydın, Gaziantep, Kocaeli and Sakarya Chambers of Industry were all excited about explaining their ideas.

We have changed our modes of production. We changed the design of the process. We stopped typical sales forecasting and don't bother with it anymore. We are not optimizing. We are no longer doing things according to the old paradigm. Instead we are keeping up with what's going on and opt to take fast action. In this way our stocks have gone down by 40% and there has been a 20% increase in sales. For the last 200 years people have been trying to learn how to be employees and managers. Everything we are used to, all we know, has been taught to us at school. Our main problem is clearly mediocrity and its limitations, so we need to take steps to rectify

sektörlerde çok etkindi. Birkaç yıldır hizmet ve imalatın bütün sektörlerine derinlemesine nüfuz eden yeni bir dönüşümün başlangıcı oldu. Buna İkinci Makine Çağı deniyor, Üçüncü Sanayi Devrimi deniyor, Almanya'da Endüstri 4.0 deniyor. Türkiye'de de tüm bunlar gündemimize yeni bir sanayi stratejisini getiriyor. Bu yeni gelişmeler ışığında katılımcıların fikirleriyle başlayalım.

Aydın, Gaziantep, Kocaeli ve Sakarya sanayi odalarının temsilcileri, öğrenciler ve profesyonellerle dolan salon, fikirlerini açıklamak için sabırsızlanıyordu.

Biz üretim yapma şeklimizde değişiklik yaptık. Sürece yönelik bir tasarım değişikliği yaptık. Alışılan satış tahminlerini bıraktık, artık satış tahmini yapmıyoruz. Optimizasyon da yapmıyoruz. Doğrusal dünyaya ait, eski paradigmaya ait pek çok şeyi bıraktık. Onun yerine gerçekleşen hareketleri takip ederek, hızlı aksiyon alma yolunu seçtik. Bu sayede stoklarımız yüzde 40 oranında azaldı, satışlarımızda da yüzde 20 artış var. İnsanoğlu son 200 yıldır işçi ve müdür olmayı öğreniyor. Alıştığımız, bildiğimiz her şey, bize okulda verilenler. Konumuz vasatlık, bir kısıtımız olduğu açık. Bu kısıta uygun hareket etmemiz gerekir. Bunun için farklı yaklaşımlar var ama biz yeni fikirlere çok kapalıyız.

Araya giren Kolinen de katılımcıya hak veriyordu:

"Ben de dönüşümün çok önemli olduğunu düşünüyorum. Kurum kültürü burada devreye giriyor. Kurum kültürü değişime açık olan şirketler daha başarılı olmaya başlıyor."

Markalaşma Sorunu

Öğrencilerin de yoğun ilgi gösterdiği çalıştayda markalaşma ve işbirliği kavramları öne çıkıyordu: İstanbul Ticaret Üniversitesi yüksek lisans öğrencisiyim. Türkiye'den moda sektöründe neden küresel bir marka çıkmadığı üzerine tez hazırlıyorum. Hazır giyim sektörü, Türkiye'nin en büyük ikinci sektörü. Türkiye'de ciddi bir markalaşma sorunu var. Bu sorunla ilgili bir program uygulandı; 10 yılda 10 marka hedefleniyordu. Onuncu yıl doluyor ve henüz istenen formatta bir tane bile küresel marka yok. Bunun nedenlerinden biri Ar-Ge ve tasarıma yeterince ödenek ayrılmaması. Vasatlığın en büyük nedenlerinden biri bu.

Çok farklı geçmiş ve sektörlerden gelen katılımcıların hepsi birbirini destekleyen tespitlerle konunun tüm yönlerini ele almaya başladı:

Ben melek yatırımcıyım. Birtakım alışkanlıklarımızı değiştirmek zorundayız. Kaynaklar kıtlaştı, tüketici artıyor. Bu kaynakları en verimli şekilde

Türkiye'de ciddi bir markalaşma sorunu var. Bu sorunla ilgili bir program uygulandı; 10 yılda 10 marka hedefleniyordu. Onuncu yıl doluyor ve henüz istenen formatta bir tane bile küresel marka yok.

There is a serious branding problem in Turkey. A program was established to deal with this problem; the aim was to create 10 brands in 10 years. The tenth year is nearly up and we still do not have even one global brand.

that. There are many different approaches that can be used but we are often closed to new ideas.

Kolinen interrupted and agreed with a participant:

"I also believe that transformation is very important. Corporate culture comes into play here. Companies open to change as regards corporate culture are becoming more successful".

The Branding Problem

At the workshop, which the students found very engaging, the issues of branding and cooperation were discussed:

I am a master's student at Istanbul Ticaret University. I am currently preparing a dissertation on why Turkey has not yet produced a global brand in the fashion sector. The ready-made clothing industry is the second largest sector in Turkey. There is a serious branding problem here. A program was established to deal with this problem; the aim was to create 10 global brands in 10 years. The tenth year is nearly up and we still do not have even one global brand. One of the reasons for this is the lack of allocation of funds for research and development and design. This is one of the main reasons for our mediocrity.

Participants from very different backgrounds and sectors supported each other with their contributions and began to cover all aspects of the subject.

I'm an angel investor. We need to break some of our old habits. Resources are scarce and the

kullanmak zorundayız. Bugüne kadar bize "başıma icat çıkartma" dendi. Biz "icat çıkart" demeye başlamalıyız. Bunun için de kültürel değişim gerekiyor. Birilerini taklit etmek, birilerini takip etmek yerine kendimiz geliştirmeliyiz. Ar-Ge'ye çok ağırlık vermeliyiz. Bunun ötesinde sanayici, üniversite, bilim adamları, devlet beraber çalışmanın yollarını bulmalı, işbirliği yapmalı. İnsanların özgürce çalışabilecekleri farklı bir bakış açısı geliştirilmeli.

İşbirliğinde Yeni Bir Kalite

Dicleli de böyle düşünüyordu:

Çok doğru bir noktaya temas ettiniz. Hep söyleniyor, bunu biraz somutlamamız lazım. Devlet ile özel sektör ve akademi arasında işbirliğinde yeni bir nitelik, yeni bir kalite lazım. Alışılmış metotlarla yürümüyor bu iş. Bunu gördük, bütün dünya da görüyor. Devlet ne yapacak, özel sektör ne yapacak, beraber ne yapacaklar... Bizim üniversite sistemimizde bunlar nasıl olabilir?

Fikirlerin özgürce açıklanabilmesi gerektiği konusunda salondaki herkes hemfikirdi:

Orada da alışkanlıklarımızı yıkmamız gerekiyor. Bugüne kadar neden olmadı, bunun üzerinde biraz daha özgürce duracağız. Biraz daha birbirimizi kırma korkusu duymadan yaklaşırsak belki... Bu devletin de, üniversitenin de, sanayicinin de, Türkiye'nin de çıkarınadır.

Küresel Pazarda Oyuncu Olmak

Kendi deneyimlerini paylaşan katılımcılar, somut önerilerle çalıştayı derinleştirmeye başladılar:

12 yıl önce telekomünikasyon sektörüne yazılım geliştirmeye başladım. Küresel bir markanın Türkiye'deki bir bankada çağrı merkezi kurması için operasyon başlattık. Yurtdışından gelen üründe bir hata vardı. Bu hatayı çözmek için uzaktan bağlantı ve 30.000 dolar istediler. Biz bu bedeli ödemek zorunda kaldık. O gün dedik ki, "Türk mühendisliği bu kadar ucuz değil. Türkiye'den de bir IP santral markası çıkar."

Bu iş kolay değil, şu anda yedinci senemizdeyiz. Çeşitli firmalarla anlaşmalar imzaladık, üç ülkeye kadar yayılabildik. Telekom sektöründe marka olabilmeniz için 15 yıla ihtiyacınız var. Bu kongre ve başlıklar açıklanınca "muhakkak konuşmalıyım" dedim. Dünya ve pazar gelişiyor, küresel pazara ulaşmak zorundayız. Özel sektör ne yapmalı: Yerli üretimi tercih etmeli. Mesela Finlandiya'da Nokia'nın özellikle tercih edildiğini biliyorum. Teknolojik üretim açısından yurtdışından çok daha iyi şeyler çıkartabiliriz. Küresel pazarda oyuncu

number of consumers is increasing. We must use these resources in the most efficient way. Up till today we have always been told "Don't invent new things" but now we need to start saying "Invent!" For this we need cultural change. Instead of copying and following others we need to develop ourselves. We need to focus much more on research and development. Furthermore, industrialists, universities, scientists and the government need to find a way to work together and cooperate. We need a new different approach so people can work together freely.

A New Quality of Cooperation

Dicleli said the following:

You have touched on a very important point. This is always being brought up so we need to define this. A new quality is needed as regards cooperation between academicians, the private sector and the government. We cannot move forward with the old methods. We have learned this and the world knows it, too. What will the government do, what will the

Küresel pazarda oyuncu olabilmek için düşük maliyetli üretim yapmanız gerekiyor, kaliteli ve hızlı üretim yapmanız gerekiyor. Bunun bir numaralı adresi yazılım sektörü.

In order to be a player in the global market we need to have low cost production that is quick and high quality. The first step for this is the software sector.

private sector do, what will they do together, how will this work in our university system?

Everybody in the hall agreed that ideas need to be freely expressed:

We also need to change our habits in this respect. Why hasn't this been the case up till now? We need to focus on this from now on. Perhaps we need to approach each other with fewer concerns about upsetting the other party. This would be in the interests of the government, universities, industrialists and the whole of Turkey.

Being a Player in a Global Market

By sharing their experiences, participants brought more depth to the workshops with their proposals:

12 years ago I began to develop software in the telecommunications sector. We started work with a global brand to create a call centre for a Turkish bank. There was a problem with the foreign product we were using. In order to solve this problem they

olabilmek için düşük maliyetli üretim yapmanız gerekiyor, kaliteli ve hızlı üretim yapmanız gerekiyor. Bunun bir numaralı adresi yazılım sektörü. Kamunun yapması gereken de budur; yazılım üretimini de bir sanayi üretimi olarak görmelidir.

Yatırım ve Ar-Ge öne çıkan kavramlardı:

Ar-Ge'nin sonuçlarını değerlendirecek sanayiciler yetiştirmemiz lazım. Nanoteknoloji ve biyoteknoloji alanında atılım yapmak istiyorsak, bunu araştıranların tatmin olması lazım. Bizim elimizde nano malzemelerle ilgili patentler var. Buna yatırım yapacak yatırımcıyı bulmak veya bu patentlerin bankalarca değer biçilerek kabul edilmesi lazım. Bunlar pahalı araştırmalar.

3D Yazıcılar ve Fablab'ler

Farklı bakış açılarıyla tartışma daha da zenginleşmeye başladı:

Biraz radikal bir önerim olacak. Markadan bağımsız fason üretimi de desteklemeliyiz. Küresel markalar dünya çapında binlerce üreticiyi örgütleyerek en uygun fiyata satın alma yapıyorlar. Zaten inovasyondan, 3D yazıcılardan söz ediyorsak, kişisel üretimden, tasarımdan söz ediyorsak büyük firmalardan ziyade, KOBİ'lere mikro-işletmelere dağıtılmış üretimden de söz etmeliyiz.

Dicleli de bu konunun açılmasını destekledi:

needed remote connections and 30,000 dollars. We were forced to pay for this. On that day we said "Turkish engineering should not be taken so lightly. Turkey will also have an IP PBX brand."

This is not easy. We are currently in our seventh year. We have signed agreements with various companies and spread into three countries. We need 15 years to be able to become a brand in the telecommunications sector. When this congress and the topics were announced, I said to myself, "I must speak there". The world and its markets are developing, and we have to reach the global market. What should the private sector do? It needs to opt for local production. For example, there is the case of Nokia in Finland. From a technological production point of view, we could create much better things than people in other countries. In order to be a player in the global market we need to have low cost production that is quick and high quality. The first step for this is the software sector. What the government needs to do is take up software production as form of industrial production.

Investment and R&D were the main concepts in the discussion:

We need industrialists who can evaluate the results of R&D. If we want to move towards nanotechnology and biotechnology, the people doing the research need to be satisfied with their work. We currently have patents for nano-based products. We need to find investors to invest in this or the patents need to be supported by banks which can measure their value. This kind of research is expensive.

3D Printers and Fablabs

With all these different points of view, the discussion acquired more depth:

Bazen eski dünyadan konuşmaya devam ediyoruz. Hâlâ çok büyük şeyler konuşuyoruz. Halbuki sizin de işaret ettiğiniz gibi, 3D yazıcıyla başlayan, FabLab'lerle devam eden yeni, yatay bir süreç yaşanıyor. Burada artık küçük, yerel üretim mümkün hale geliyor. Yeni stratejiler çizeceksek sadece eski büyük markalar, büyük tesisler, büyük organizasyonların yanında yeni küçük, çok daha dönüştürücü, hızlı araçlarla neler yapılabilir diye düşünmeliyiz.

Teknopark yöneticileri artık zaman kaybetmek istemiyorlardı:

Biz de küçük işletmelerin, iş ağlarının, işbirliklerinin gelişmesine önem veriyoruz. Kuluçka merkezlerinin, kamu-sanayi işbirliği alanlarının desteklenmesi gerektiğini düşünüyoruz.

Nesnelerin İnterneti

Nesnelerin interneti de artık üretim tartışmalarının merkezinde yer alıyordu:

Latincesi teknoloji üretmekte becerikli olan kişi anlamına gelen mühendis kelimesi bize Arapçadan geçti: Hesap bilen kişi demek. Bir tarafta icat etmekte kabiliyetli olan kişi var, diğer tarafta hesap bilen... Bu üniversitelerden, hatta ilkokuldan başlıyor. Ar-Ge'nin Türkiye'de tarifi yok. Herkes yapıyor ama ortaya çıkmış bir ürün yok. Bugünlerimiz iyi günlerimiz. Amerika'ya göre çok kötü, Avrupa'ya göre kötü ama birçok yere göre iyi durumdayız. Bu bir süreç. Üretimde nesnelerin interneti geliyor. Çok hızlı geliyor. Dünyada bütün üniversiteler bu konuya odaklandı, çalışıyorlar. Bizde kimsenin haberi yok. Endüstri 4.0 geliyor. Aynı hızla giderse 15 yıl sonra Endüstri 5.0'ı konuşacağız. Hepimiz bu işlerin içinde olan insanlarız, hiçbirimiz Endüstri 5.0'ın ne olacağını düşünemiyoruz bile. Bu toplumun her şeyiyle bir dönüşüm içine girmesi gerekiyor. Aksi durumda bundan çıkış yok.

Tarımsal üretim sanayi üretiminin ayrılmaz bir parçasıydı ve bu çalıştayda mutlaka ele alınmalıydı: Üretim dediğimizde ne yazık ki tek boyutlu olarak sanayi üretimini anlıyoruz. Sanayi üretiminin ayrılmaz bir parçası olan tarımsal üretimi de dillendirmeliyiz. Bugün istatistikleri incelediğimizde Hollanda'nın tarım alanları anlamında bizden onlarca kat küçük olduğunu görüyoruz. Ancak tarımsal üretimden kaynaklanan ihracatı 100 milyon dolar. İnovasyonların sadece sanayiyle sınırlı kalmaması gerekiyor. Entegre üretimle bunu aşabiliriz.

Akademik dünyanın serzenişleri de dikkate alınmalıydı:

Bir müjde vermek istiyorum. Bütün her şeyin

Endüstri 4.0 geliyor. Aynı hızla giderse 15 yıl sonra Endüstri 5.0'ı konuşacağız. Hepimiz bu işlerin içinde olan insanlarız, hiçbirimiz Endüstri 5.0'ın ne olacağını düşünemiyoruz bile.

Industry 4.0 is coming. Yet if it continues at this speed we will be talking about Industry 5.0 in another 15 years. We are all involved in this business and none of us are even thinking about what Industry 5.0 will be.

I have a slightly radical proposal. We need to support contract manufacturing regardless of the brands. Global brands are able to buy at the best price by working with thousands of manufacturers around the world. If we are to consider innovation, 3D printers, and personal production and design rather than big companies, we should also discuss production distributed to micro-enterprises.

Dicleli supported this idea:

Sometimes we go on talking about the old world. We still talk about very big things. Whereas, like you mentioned, a new process, one that started with 3D printers and continues with Fablabs, is just beginning to gain momentum. Finally small-scale local production is becoming possible. If we are to create new strategies as well as big brands, big facilities and organisations, we need to think about what can be done by way of new, small, more recyclable and rapid means.

The Teknopark managers didn't lose any time in offering their ideas:

We place importance on developing small businesses, networks and cooperation. We believe that support is needed as regards centres for the development of ideas and public and private industrial cooperation.

The Internet of Things

The Internet of Things became the centre of the production debate:

The Latin root for the word "engineer" means someone who is good at producing technology. In

sorumlusunu bulduk. Her şeyin sorumlusu üniversiteler. Ben üniversitede öğretim üyesiyim, sizin çocuklarınıza ders veriyorum. İktisatta dört tane üretim faktörü var: Emek, sermaye, doğal kaynak, girişimci. Devlet her türlü desteği veriyor. Değişim gerekiyor ama önce düşüncede değişim gerekiyor. Üretim kültürü yok. Bizim aile şirketlerimizin oranı hâlâ yüzde 60. Bir adam hem satın alma müdürü hem pazarlama müdürü hem insan kaynakları müdürü hem de muhasebe-finansman müdürü... Böyle olmaz. Sanayici, ihracatçı, medya sektörü, aileler omuz omuza vermeli.

Ar-Ge ve Yatırım

Ancak Ar-Ge ve yatırım sorunları merkezi önemini koruyordu:

Sanayi, herkesin bildiği gibi, iyi yaşam demek, prestij demek, ileri teknoloji demek. Türkiye de bunu hak ediyor. Son bir yılda dolar ve euroda bir kur artışı var. Peki, ihracat neden düşüyor? Her krizde Türkiye'deki ihracat artardı ve krizden bu şekilde çıkardık. Bu yıl çıkamadık. Türkiye'de ileri teknoloji ürünü son derece az. Ar-Ge de yeterince sonuç vermedi. Ar-Ge'nin başlangıç tarihi 2009'dur. Zaten sonuç vermesi 20 yıl sürüyor. Türkiye'deki büyük ölçekli firmaların oranı yüzde 1. Bu oran AB'de yüzde 83. Dolayısıyla Türkiye'nin en büyük problemi sanayide kümeleşme olmaması, kümelenmeleri limanlarla desteklemiş olmamamız, yatırım ortamının oluşturulmamasıdır. Yatırım çekecek kümelenme alanımız yok.

İnovasyon ve Ar-Ge için yeni makinelere ihtiyaç var. Aynı dikiş tekniğiyle üretim yaptığınızda tasarımda ne kadar büyük değişiklik yaparsanız yapın kısır döngüden kurtulamıyorsunuz.

New machines are necessary for innovation and R&D. If we carry on with the same techniques for production then it won't matter how much we change as regards design because we won't manage to get out of this vicious cycle.

Turkish, the word came to us from Arabic: Mühendis. It means someone who is good at calculus. On the one hand there are people who are good at inventing, and on the other there are those who are good at calculating... And this starts at university, even primary school in fact. There is no definition for R&D in Turkey. Everybody does it yet there is nothing to show for it. But we are getting better in this regard. Compared to America our state of affairs is rather poor and compared to Europe it is poor, but compared to many other places we are doing fairly well. It's a process. The internet is opening up into an internet of things, and this is happening quickly. All the universities around the world are focusing on and working on this. Yet in Turkey we're not very aware of this. Industry 4.0 is coming. But if it continues at this rate we will be talking about Industry 5.0 in another 15 years. We are all involved in this business and none of us are even thinking about what Industry 5.0 will be. Our society needs to change in a lot of ways. Otherwise we will be stuck here.

Agricultural production is an integral part of industrial production, and it is an issue that needed to be addressed at the workshop:

Unfortunately, when we consider the word "production" we only think of one-dimensional industrial production. We need to also consider agricultural production as an integral part of industrial production. When you look at the statistics, you can see that Holland is many times smaller than Turkey as regards areas of agricultural production. However, they have agricultural exports of $100 billion per year. Innovation must not be limited to industrial manufacturing, and we can solve this with integrated production.

The reproach of the academic world should also be considered:

I want to offer up some good news.
We have discovered who is responsible for everything - it is the universities. I work at a university, and so I teach your children.
In economics there are four production factors: labour, capital, natural resources and entrepreneurship. The government provides all possible support. Change is necessary but first we need to transform our way of thinking. We have no real production culture. Our percentage of family companies is still 60%. The same person is the purchasing manager, human resources manager, marketing director and accounting-finance manager... This cannot go on. The industrialists, exporters, media sector and families should all be coming together.

Bir başka katılımcı söze giriyordu:

Makine sektöründe çalışıyorum, 30 yıllık endüstri mühendisiyim. Makine sektörü lokomotif bir sektör. Desteklenmesi, büyütülmesi, geliştirilmesi gereken bir sektör. Zafer, makineciler teknoloji üreten firmaya dönüştüğünde sağlanacaktır. Biz köstek değil, destek bekliyoruz. 25 ülkeye ihracat yapıyorum. Devletin aldığı vergiler nedeniyle rekabet edemiyorum. Avrupalı firmalar Ar-Ge çalışmaları için destek alıyor, biz alamıyoruz. Çin, ihracattan getirilen dolara farklı kur uyguluyor, biz uygulamıyoruz. "Nasıl üretim"e gelirsek, 10 yıl önce üretim biçimimizi değiştirdik. Bölüp parçaladık. Önce proje üretiliyor. Bunun içine Ar-Ge'yi de kattık. Her birim projenin ufak parçalarını alıp hallediyor. Bu şekilde stoklarımızı, hammaddemizi minimize ettik, kârlılığımızı ve ihracatımızı artırdık.

Sektörün içinden gelen tasarımcılar kısırdöngünün kaynaklarına değiniyordu:

Ben tasarımcıyım. Bence konuyu ikiye ayırmak lazım. Tasarım çok uzun vadeli bir süreç istiyor. Ürün geliştirme ise o firmanın, o sezonluk işini ve getirisini sağlayacağı bir süreç. Bir taraftan tasarım yaparken bir taraftan şirketi hızlı bir şekilde kazanıma sokamıyorsunuz. Bu nedenle ciddi bir araştırmayla ürün geliştirme yapıyorsunuz. İnovasyon ve Ar-Ge için yeni makinelere ihtiyaç

Research and Development and Investment

The problems of R&D and investment became the focus:

As everybody knows, industry means a good lifestyle, prestige and advanced technology. Turkey also deserves this. In the last year there has been an increase in the dollar and euro exchange rates. So why the fall in exports? In every crisis Turkey's exports would increase and this is how we would survive the crisis. We haven't managed that this time. Turkey has very little in terms of advanced technological products. R&D has not yielded sufficient results. The true starting date of R&D in Turkey was 2009, and we need 20 years to get results. The percentage of large companies in Turkey is just 1%. In America that figure stands at 83%. Turkey's problem is that it doesn't have clustering in industry, and there is a lack of support for such clustering as regards ports and investment support. We just don't have enough clustering to attract investment.

Another participant noted:

I work in the machine manufacturing sector and have been an industrial engineer for 30 years. The machinery sector is a locomotive sector. It

var. Aynı dikiş tekniğiyle üretim yaptığınızda tasarımda ne kadar büyük değişiklik yaparsanız yapın kısır döngüden kurtulamıyorsunuz. Eğitim kurumlarıyla sektör arasındaki işbirliğini sağlayacak mekanizmaların esnetilmesi gerekiyor. Akademisyenler prosedürlere boğuluyor.

Bütünsel Yaklaşım Şart

Çalıştayın sonuna gelindiğinde söz alan onlarca katılımcı ve canlı tartışma ortamından çıkan fikirleri Zülfü Dicleli özetliyordu:

Finlandiya oturumunda beş nokta öne çıkmıştı. Birincisi kadınların ekonomideki rolünün yükseltilmesiydi. İkincisi yeni teknolojilere açıklıktı. Burada da hepimiz bundan bahsettik. Üçüncüsü hiyerarşinin aşağı inmesi. Yani bürokrasinin sahneden uzaklaşması. Dördüncüsü güven. Toplumdaki güven hissinin yükseltilmesi. Beşinci de eğitim. Kaliteli, iyi eğitimin ötesinde, herkese eğitim.

Bütün bu konuşmalarımızdan çıkan şey, bu soruların tek bir cevabının olmadığı. Bütünsel yaklaşmamız ve çok parçalı, çok şeyi birden düşünmemiz gerektiği. Türkiye üretimden uzaklaşıyor, üretimi artırmalıyız. Sanayiyi yeniden güçlendirmek, katma değerli ürün üretmek ve üretim kültürünü yeniden yükseltmek gibi hedeflerin her birini önümüze koyarken mutlaka bunun yazılım ayağını da düşünmek zorundayız. Yazılım sektörü ayrı bir sektör gibi görünüyor ama bütün sektörlerin içinde, birlikte ele alınması gerekiyor. Aynı şekilde, atacağımız her adımda tasarım tarafının da dikkate alınması gerekiyor. Ar-Ge de Türkiye'de hemen hemen yok. Türkiye'de daha çok Ür-Ge var, üretim geliştirme.

Tarımla entegre, kendi içinde entegre, kümelenme gibi kavramlardan bahsettik. Bunlar olmadan, sadece kendi fabrikamızı düşünerek yol almak çok zor. Bunun başka ayakları da var. Diğer oturumların konuları. İnsan faktörü, sürdürülebilirlik ve işbirliği. Kamunun rolünü düşünmeden bir şey yapamayız. Çok daha yaratıcı işbirliği alanları yaratmalıyız. Bir Steve Jobs efsanesi var. Bundan kurtulmak lazım. Sanki Steve Jobs bu teknolojiyi tek başına yaratmış gibi düşünülüyor. NASA'daki yatırımlar olmasa, yani Amerikan devletinin yatırımları olmasaydı bu teknolojiyi üretemezdi. Çığır açıcı teknolojileri herhangi bir özel sektör kuruluşunun tek başına yapması mümkün değil. Birlikte düşünmek lazım.

Hepsi geliyor, kendimizi yeniden icat etmeye dayanıyor. Merak etmek, soru sormak icat etmenin başıdır. Soru sormanın faydasını gören bir kültür, bunu fazilet olarak kabul eden bir kültür inşa etmemiz lazım. Bütünsel bakmak, yeniden başlamak lazım. Bu kongrenin iyi bir başlangıç olmasını umuyorum.

needs growth, development and support. Success will be achieved once this sector is filled with companies that produce technology. We don't want to be shackled; we expect support. I export to 25 countries. The reason I am unable to be competitive is the taxes the government imposes on us. European companies get support for R&D, yet we do not. China has a separate exchange rate for the dollar when it comes from exports, while we do not. In terms of "the issue of production", we changed our modes of production 10 years ago. We separated it into parts, and first a project is produced. Then we added R&D. Each part involves a smaller piece, and by doing things this way we minimized our stock and raw materials and increased our profits and exports.

The sector's designers mentioned the reasons for the vicious cycle that exists:

I am a designer. I think we need to separate the subject into two areas. Designing is a long-term process while product development is a short-term process that is tied to the company's seasonal business and its returns. We can't have a company making fast profits on the one hand and designing on the other. New machines are necessary for innovation and R&D. If we carry on with the same techniques for production then it won't matter how much we change as regards design because we won't manage to get out of this vicious cycle. Cooperation between the sector and educational institutions needs to be improved. Our academicians are suffering from the procedures that are imposed on them.

Hepsi geliyor, kendimizi yeniden icat etmeye dayanıyor. Merak etmek, soru sormak icat etmenin başıdır. Soru sormanın faydasını gören bir kültür, bunu fazilet olarak kabul eden bir kültür inşa etmemiz lazım.

In the end, it all depends on whether or not we can reinvent ourselves. Asking questions and being curious are the first steps in coming up with inventions. We need to create a culture that reaps the benefits of asking questions; we need to create a culture that sees this as a virtue.

A Holistic Approach is Needed

Zülfü Dicleli summarized the resulting ideas and opinions of the many participants and debates at the end of the workshop:

There were five important points of the Finland session. The first was that the role of women in the economy needs to increase. The second was the matter of being open to new technologies. We all talked about this. The third is about doing away with hierarchies. Basically, bureaucracy should not get involved. The fourth is trust. We need to increase the amount of trust in society. The fifth is education. Apart from high quality education, we need to ensure that everybody gets a solid education.

One thing that has come out of all these talks is this: there is no single answer to the problems that exist. We need a global approach and we need to change and consider many different things. Turkey is moving away from production, but in fact we need to increase production. We need to make industry strong again, produce high quality products and develop a production culture; when considering each of these aims, we need to also think about the software side of things. The software sector may appear to be a completely different sector but it is involved in all sectors and needs to be considered as well. In the same way, we also need to consider the design side of production in every stage. There is no real research and development in Turkey, which is more involved in production development.

We have discussed matters such as integration with agriculture, integration within industry and clustering. Without these, and if we only think of our own factories, it would be very difficult to make any headway. There are various aspects to this issue, as reflected in the themes of the other sessions which are the human factor, sustainability and cooperation. Also, we cannot do anything without considering the role of the government. We need to develop more creative cooperation. There is the Steve Jobs legend. We need to escape from this. He is thought of in such a way that you would think he created this technology alone. Without NASA's investments or US government investments, the technology could not have been produced. It is not possible for a private sector company to create ground-breaking technology alone. We have to work together.

In the end, it all depends on whether or not we can reinvent ourselves. Asking questions and being curious are the first steps in coming up with inventions. We need to create a culture that reaps the benefits of asking questions; we need to create a culture that sees this as a virtue. We need to start again and take a global approach. I hope this congress will be a good start.

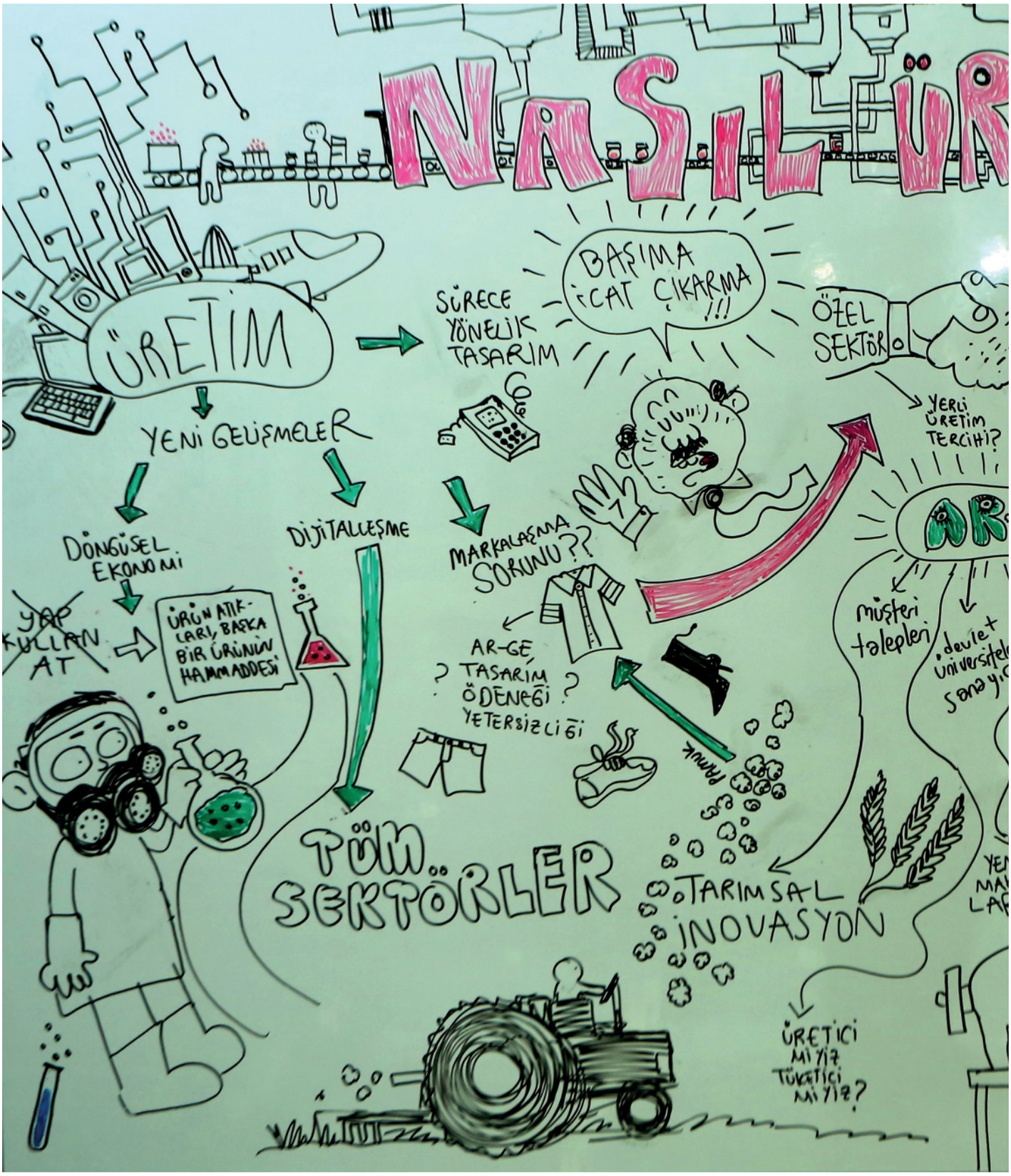

NASIL ÜRETİM ÇALIŞTAYI

PRODUCTION WORKSHOP

RETİM?
DEVLET VERSİN!
KAMU
KÜÇÜK YEREL ÜRETİM
KENDİ KÜLTÜRÜMÜZDEN BİR ŞEYLER KATMAK
FİNANSMAN SIKINTISI
SÜRDÜRÜLEBİLİRLİK
NEREDE ÜRETİM?
YENİ MAKINALAR
NEDEN 20 YIL SONRAYA YATIRIM YAPALIM?
BAŞARININ 5 MADDESİ
KADINLARIN EKONOMİDEKİ YERLERİNİN YÜKSELTİLMESİ
YENİ TEKNOLOJİLER
GÜVEN
HİYERARŞİLERİN AZALTILMASI
EĞİTİM
GÖKSU GÜL
goksugul@hotmail.com

NASIL SÜRDÜRÜLEBİLİRLİK ÇALIŞTAYI
SUSTAINABILITY WORKSHOP

Sanayiciler, iş insanları, akademisyenler, Ar-Ge uzmanları, çok sayıda genç ve kadın ile Ankara Sanayi Odası, Eskişehir Sanayi Odası ile Kastamonu Sanayi ve Ticaret Odası yönetici ve temsilcilerinin bir araya geldiği çalıştayın moderatörleri Bloomberg'den Ali Çağatay ve NTV'den İnci Özkasnak Özbek'ti. Bu çalıştayın grafik sanatçısı Cihan Kılıç'tı. Konuk konuşmacı Prof. Dr. Emre Alkin katılımcıları selamladı: Vasatlıktan çıkış için en yüksek binayı yapmakla değil, bilim–teknikle öğünmemiz gerek. Ortagelir tuzağı değil, ortalama zihniyet tuzağı bizdeki. Konumuz sürdürülebilirlik. Sürdürülebilirlik ile istikrar aynı şeyler değildir!

Sürdürülebilirlik Nedir?

Moderatörler salona tartışacak bir konu veriyorlardı:

Tekstil 17. yüzyılın, kömür ve demir 18. yüzyılın, makine motor 19. yüzyılın, enerji 20. yüzyılın konularıdır. 21. yüzyıl bilişim çağıdır. Tekstil ve moda sanayiyle öğünürseniz, 17. yüzyıldasınız demektir. O tekstile farklı, yepyeni özellikler kazandırabilmelisiniz. Vasat ortam bütün dünyanın meselesi. Kısa süre önce yapılan B20 toplantısında IMF Başkanı Christine Lagarde da vasatlığın bütün dünyanın meselesi olduğunu söylemişti. Yeni büyüme modelleri gerekiyor.

"Sürdürülebilirlik nedir" sorusuna verilecek o kadar çok yanıt vardı ki:

İsraf yaparak sürdürülebilir olunamaz.
Yolsuzluk demek değildir. Olumsuz bir şeyin

The workshop participants consisted of industrialists, academics, R&D experts, students, women entrepreneurs and representatives of the Ankara Chamber of Industry, Eskişehir Chamber of Industry, and Kastamonu Chamber of Commerce and Industry. The workshop was moderated by Ali Çağatay from Bloomberg and İnci Özkasnak Özbek from NTV. Cihan Kılıç was in charge of creating the graphics. The guest speaker was Professor Dr. Emre Alkin and he greeted the participants by saying, "The way to escape from mediocrity is not by boasting that we built the largest building - rather, we need to learn to be proud with the advancements of our science and technology.
Our problem is not the middle-income trap, it is the trap of an average mentality. Our issue is sustainability. Stability and sustainability are not the same thing!"

What is Sustainability?

The moderators provided a topic for discussion:

The theme of the 17th century was textiles, in the 18th century it was coal and iron, in the 19th century it was machines and engines, and in the 20th century it was energy. The 21st century is the age of information. If you are boasting about your textile and fashion industries, you are still in the 17th century. You need to be able to bring something new to textiles. Mediocrity is a pressing matter for the whole world. Even IMF president Christine Lagarde said recently at the B20 meeting that mediocrity is a problem for the whole world. New growth models are needed.

İnovasyon, sürekli yenilikçiliktir, yerinde saymamaktır. Dünyayı yaşanabilir kılan her şey sürdürülebilirliğe giriyor, yaşanamaz hale getiren her şey sürdürülemezliğe girer.

Innovation is continuous renewal. Everything that makes the world aliveable place falls into the concept of sustainability. Everything that makes the world unliveable is unsustainable.

There were many alternative answers to the question "What is sustainability?":

Sustainability cannot be achieved with wastefulness. It has nothing to do with corruption. The concept of sustainability cannot be connected to anything negative. Sustainability is an understanding of nature and the future. Only when we begin to use the term "we" instead of "I" can we begin to pass down what we have produced to the next generation. Innovation is continuous renewal. Everything that makes the world a liveable place falls into the concept of sustainability. Everything that makes the world unliveable is unsustainable. It involves institutionalization and companies not depending on certain people. It is profitability. It is crawling, walking, running, breaking the record for the hundred-meter dash. It is addition, multiplication, division and finding solutions to the Pythagoras theory. To ensure a sustainable world you need a balance of people and production so you can maintain natural resources while continuing with production. It is conscientiousness and a learned awareness. Sustainability has an economic side, a social side and an environmental side.

Whatever the subject at hand, sustainability is about protecting and sustaining. If we want to watch over nature, humanity, consumption, production and natural resources, we need to create a new growth model. There is a philosophical aspect to this and a technical aspect, and there is an entropy side to it as well. This is about bringing yesterday's assets to tomorrow together with our stakeholders. It is a solid marketing argument in the 21st century and

ardına sürdürülebilirlik kavramı eklenemez. Sürdürülebilirlik gelecek ve doğa farkındalığıdır. Ben değil, biz dediğimiz zaman gelecek kuşaklara yaptıklarımızı aktarabiliriz. İnovasyon, sürekli yenilikçiliktir, yerinde saymamaktır. Dünyayı yaşanabilir kılan her şey sürdürülebilirliğe giriyor, yaşanamaz hale getiren her şey sürdürülemezliğe girer. Kurumsallaşmadır, şirketlerin kişilere bağımlı olmamasıdır. Kârlılıktır. Emeklemek, yürümek, koşmak, yüz metrede rekor kırmak. Toplama, çarpma bölme yapmak, Pytagoras'ı bulmak. Sürdürülebilir bir dünya için insan ve üretim dengesini sağlamak, doğal kaynakları üretimle kaynaştırarak devam ettirmek. Bilinçtir, öğrenilen bir bilinçtir. Sürdürülebilirliğin ekonomi tarafı var, sosyal tarafı var ve çevreyle ilgili tarafı var.

Hangi konuda olursa olsun, bir şeyi koruyabilmek ve yaşatabilmektir. Doğa, insan, tüketim, üretim ve kaynakları korumak: Yeni bir büyüme modeli oluşturmamız lazım. Felsefi boyutu var, teknik boyutu var, entropi boyutu var. Düne ait değerleri paydaşlarla birlikte geleceğe taşımaktır. 21. yüzyılda iyi bir pazarlama argümanıdır. Toplumsal ataletin ortadan kalkmasıdır. En iyi sürdürülebilir şey insan, insana yapılan eğitim en iyi sürdürülebilirliktir.

Emre Alkin "Sürdürülebilirlik nedir?" sorusuna gelen yorumları özetliyordu:

Ekonomik, sosyal çevresel faktörleri göz önüne alarak, ben değil biz diyerek dünyayı yaşanır hale getirecek şekilde Ar-Ge, inovasyon ve insan odaklı kalkınmayı eğitim, ahlak ve adalet içinde gerçekleştirmek.

the liquidation of social inertia. The most sustainable thing is humanity, and the best sustainability is education.

Emre Alkin summarized the responses to the question, "What is sustainability?"

It is development while bearing in mind the economy and social environmental factors. It is saying "we" instead of "I". It is R&D, innovation, human-orientated education and morals and justice.

What Prevents Sustainability?

The moderators asked the attendees to consider the topic from a different angle:

Let's say you start a new company and when the boss leaves in the evening he asks the secretary "How much cash is in the safe?" She replies "250,000". The boss takes 200,000 and leaves. Such behaviour results in a company which even from the point of view of the boss is unsustainable, and for the employees it is most certainly is an unsustainable model. There are still many bosses in Turkey who walk around with their companies in their pockets. We will talk about what needs to change. We can also evaluate this as a cultural matter. We firstly will identify the problem and then go on to see what can be done.

The attendees liked this idea very much:

A love of nature is missing. A lack of being open to ideas, formalism and admiring the package... These

Her inovasyon sürdürülebilirlik demek midir?
ON BİN YILLIK SİYEZ BULGURU

Kastamonu Sanayi ve Ticaret Odası sözcüsü Kastamonu'da yaklaşık on bin yıllık geçmişi olan Siyez buğdayından söz ediyor:

Yapısı itibariyle hastalık ve zararlılara dayanaklıdır. Karbonhidrat değeri oldukça düşük, protein değeri çok yüksektir. Lifli yapısı sindirimi kolaylaştırır. Glisemik indeksi düşüktür. Üstelik küresel ısınma karşısında kuraklığa yabancı tohumlardan daha dayanıklıdır.

Her inovasyon sürdürülebilirlik anlamına gelmez!

Does all innovation mean sustainability?
Ten Thousand Year-old Siyez Bulgur

A representative from the Kastamonu Chamber of Commerce and Industry talked about Kastamonu's ten thousand-year-old Siyez bulgur:

It is resistant to diseases and pests. It has a very low carbohydrate content and it is very high in protein. Its high fibre content nature facilitates digestion, and its glycaemic index is low. Moreover, it is more resistant than foreign seeds to droughts brought on by global warming.

Sustainability is not achieved just through new innovation!

Nüfusun yarısı ekonominin dışında duruyorsa, nüfus 250 milyon olsa bir işe yaramaz. Sanayici, genç kadın olmak, hele genç ve kadın sanayici olmak çok zor. Üstüne bir de aile şirketindeysen Türkiye'deki şirketlerin hepsi aile şirketi, aile şirketlerinin devamlılığı da üçüncü nesilde olmuyor.

If half of the population is not involved in the economy, even if the population were 250 million we would still be in trouble. It is difficult to be an industrialist or a young woman, and most difficult of all is being a young female industrialist. Moreover, if you are in a family-owned company things get more complex (and all the companies in Turkey are family companies). In Turkey, family businesses tend to die out by the third generation.

Peki, Sürdürülebilirliği Neler Engelliyor?

Moderatörler bu sefer salonu konuya başka bir açıdan bakmaya davet ediyorlardı:

Şirket kuruyorsunuz, patron akşamları çıkarken, elini cebine koyuyor, sekretere soruyor, kasada kaç para var. 250 bin lira diyor sekreter, patron 200 bini alıp gidiyor. Bu patron açısından da sürdürülemez bir şirket ortaya çıkarıyor, çalışanlar için ise olağanüstü sürdürülemez model. Şirketini cebinde gezdiren adamlar var Türkiye'de. Neyi değiştirmemiz gerektiğini konuşacağız. Bunu biraz kültürel bir mesele olarak da değerlendirebiliriz. Önce sorun tespiti yapıp, sonra da nasıl olabilire geçeceğiz.

Salon büyük bir zevkle bu davete icabet ediyordu:

Doğa sevgisi eksik. Fikirlere açık olmamak, şekilcilik, ambalaj merakı... Bizde bunlar önemli. Oysa bunlar vasatlık göstergesi. Fikirlere önem verilmiyor. Sanayici sürdürülebilirliği sağlamak are important issues. But in fact they are all signs of mediocrity. No importance is given to ideas. In order to ensure the sustainability of their companies, industrialists come to depend on their own pockets. No chances are given to creative people to make a difference. Teamwork is scarce. If women were representing half of the workforce, then we would not be talking about all these issues. Women are not participating enough in working life. The female contribution to the workforce is a mere 30% in Turkey. Carpet workshops and catering are what is understood by women entrepreneurship. Of course these are important fields but so is supporting women who could set up companies which can provide employment, contribute to the economy and help close the balance of the budget deficit.

We are Straying from Nature, We are Imitating

If half of the population is not involved in the economy, even if our population were 250 million we would still be in trouble. It is difficult to be an industrialist or a young woman, and most difficult of all is being a young female industrialist. Moreover, if you are in a family-owned company matters get more complex (and all the companies in Turkey are family companies). In Turkey, family businesses

için işine kendi kaynaklarını aktarmak durumunda kalıyor. Farklılık oluşturacak yaratıcı insanlara şans verilmiyor. Takım çalışması eksik kalıyor. Kadınlar iş yaşamının yarısına hâkim olsalar bunları konuşmayız. Kadınlar iş hayatında yer almıyor. Kadın nüfusun işgücüne katılımı yüzde 30. Kadın girişimciliğinden halı atölyeleri, yemek yapma anlaşılıyor. Bunlar da önemli, ama istihdam sağlayan, ekonomiye katkı yapan ve cari açığı kapatacak firmaları kurabilecek kadınların desteklenmesi gerekiyor.

Doğamızdan Şaşıyoruz, Taklit Ediyoruz

Nüfusun yarısı ekonominin dışında duruyorsa, nüfus 250 milyon olsa bir işe yaramaz. Sanayici, genç kadın olmak, hele genç ve kadın sanayici olmak çok zor. Üstüne bir de aile şirketindeysen Türkiye'deki şirketlerin hepsi aile şirketi, aile şirketlerinin devamlılığı da üçüncü nesilde olmuyor. Nedeni de aşırı gelenekçi olmamız. Gelenekçiliği aşar ve gençlere güvenirsek gerisinin geleceğini düşünüyorum. Annelerimiz, babalarımız bize güvenmiyorken, bir şeyleri sürdüremeyiz. Bir de insan gücünüzü ihtiyacınız olandan daha yavaş ilerletiyorsanız, sorunlarınız olacaktır. Türkiye'nin bu iki noktada sorunları var: Hayatın akışkanlığı içinde kendimizi kanalize edememe ve herkesin kendi işini yapmaması. Enerji verimsizliği, kaynak verimsizliği çok önemli. Doğamızdan şaşıyoruz, taklit ederek

Anaokulundan başlamak gerekir. Kişisel, toplumsal ve dünya olarak sınırlarımızı belirlemek gerek, ne kadarı gelecek için sıkıntı yaratıyorsa, bunları değiştirmenin yolarını bulmalıyız; çalışmak ter dökmek suretiyle. Eğitimin iyileştirilmesi, eğitime yatırımın artması sağlanmalı.

We need to start with children. We need to set boundaries as individuals, society and the world, and we must change everything that is threatening the future. We must do our best through sweat and hard work. We need to ensure that education will be improved and that more money will be diverted to education.

yapmaya çalışıyoruz, kendi iyi yaptığımız şeyleri geliştiremiyoruz.

Değerler sistemimiz ne? Hangi değerlere göre yeni nesil yetiştiriyoruz? Sanayicilerde var oluş sebebi eksik. İnsanlık, teknoloji vb. için varım demeliler, sadece kâr için var olmak yetmiyor. Ülkemizde siyasetin sanayici üzerindeki baskısı nedeniyle sürdürülemeyen bir sanayi söz konusu. Siyasetin sanayiye etkisi olmaması gerekiyor.

Etik nerede? Türkiye'de etkin davranmıyoruz. Büyüme mal ve hizmet miktarının artırılması. Başka endeksler eklemek gerek: Kalkınmışlık, kadın-erkek eşitliği, insan değeri gibi. Sevgi eksikliği söz konusu. Kendimizi seviyoruz, insanları ve çevreyi sevmiyoruz. Sanayici üniversite işbirliği eksik. Devletin sürdürülebilirlikle ilgili politikaları, planları olmalı. İnsanlara sorumluluk veriyoruz, yetki vermiyoruz.

Emre Alkin gelen bunca fikri bir süzgeçten geçiriyordu:

Fikre önem verilmiyor - üretemiyoruz - neyi sürdürülebilir kılmak istiyoruz -takım çalışması yok - kadın girişimciliği ve istihdamı düşük – gelenekçilik - kendi işini kimse yapmıyor - icat çıkmıyor - verimlilik sorunu var - markalaşma ve liderlik eksikliği - akılcılık yok – çevreyi, insanı ve kaynakları hoyrat kullanıyoruz - kurumların varlık felsefeleri eksik ya da unutulmuş - kurumların üzerinde siyasi baskı var- üniversite iş dünyası işbirliği yok - demokrasi eksik - ahlak eksikliği var - sevgi ve saygı eksikliği var.

"Şimdi İcat Çıkarma"

Çalıştayda bir katılımcı televizyonda yayınlanan "Seksenler" dizisini hatırlatıyor. Dizideki baba karakterinin çocuklarına sürekli olarak "şimdi icat çıkarma" demesinden yola çıkarak konuyu eğitim ve çocuk yetiştirme tarzımıza getiriyor. Hem ailelerde hem de öğrenim kurumlarında çocukların yaratıcılığının önlendiğini vurguluyor.

"Don't Bother with Inventions Now"

One participant in the workshop mentioned a TV show called "The Eighties". The father in the series constantly says to his children "Don't bother with inventions now". This is very suggestive of our education system and the way we bring up our children. It emphasizes how in both families and schools the creativity of children is supressed.

tend to die out by the third generation. The reason for this is because we are so traditionalist. If we could get over being so old fashioned and trust the younger generation, then I believe the rest would fall into place. Without the trust of our own parents we cannot sustain anything. Furthermore, if you are developing your human resources more slowly than necessary, you will certainly have problems. Turkey has problems with these two points: We can't seem to be able to orient ourselves well within the flow of life and nobody seems to be able to do their own job. Energy inefficiency and resource inefficiency are major issues. We are straying from nature, we are trying to accomplish things by imitation, and we are not developing those things we are really good at.

What is our system of values? With which values do we bring up our children? What is our reason for existing? Industrialists don't ask themselves such questions. They have to say we are here for humanity, for developing technologies. Sheer profit is not enough. We have an unsustainable industry because of the pressure put on industrialists by politics. Politics should not influence industry.

Where are our ethics? Turkey is not ethical. We need to increase growth and expand in terms of goods and services. We should also include other matters like development, gender equality and the value of human life. There is very little love out there. We love ourselves but not others or the environment. There is no cooperation between industrialists and universities. The government should have plans and policies for sustainability. We are giving people responsibilities but not authority.

Emre Alkin began sorting through all the ideas that had been discussed:

No importance is given to ideas – no proper production – what do we want to sustain – no teamwork – women's entrepreneurship and employment is at low levels – traditions – nobody is doing their own job – no inventing – efficiency problems – a lack of branding and leadership – no rationality – vulgar utilization of the environment, resources and people – corporate philosophy is either lacking or has been forgotten – political pressure on companies – no cooperation between universities and the real world of work – no democracy – lack of moral values – lack of love and respect.

How Will We Attain Sustainability?

The attendees responded to the question of "How will we attain sustainability?":

We need to start thinking about what kind of world

Sürdürülebilirliğe Nasıl Ulaşacağız?

Kritik soru 'Sürdürülebilirliğe nasıl ulaşacağız'a da salonun yanıtı vardı:

20 yıl sonra çocuklara nasıl bir dünya bırakacağımızı düşünerek başlamalıyız. Mutluluğa, insan odaklılığa göre yaşamak gerek. Gerek kendimize, gerek toplumumuza değişime uyum sağlama yeteneğini kazandırmalıyız. Değişimi toplumsal olarak kavramak gerekiyor. Toplumsal olarak doğru işi yapmaya karar vermek. Harekete geçmek önemli, hemen şimdi! Sürdürülebilir demokrasi, hukuk, bağımsız hâkimler. Siyasi parti kanunu, tapu sistemi değişmeli. Servet barışı olmalı; sanayiciye vergi reformu gerçekleştirilmeli. Orkestra şefi gibi liderlere ihtiyaç var. Kabiliyetleri yükselten, en zor parçayı bile çalabilecek koordinasyonu sağlayabilecek liderlere.

İnsan kaynakları zirvelerinde sürdürülebilir marka yönetimi geliyor ilk akla. İSO amblemindeki dumanın değiştirilmesi önerisini getiriyorum çevreye uyum açısından. Sorunu bir günde çözemeyiz. Anaokulundan başlamak gerekir. Kişisel, toplumsal ve dünya olarak sınırlarımızı belirlemek gerek, ne kadarı gelecek için sıkıntı yaratıyorsa, bunları değiştirmenin yolarını bulmalıyız; çalışmak ter dökmek suretiyle. Eğitimin iyileştirilmesi, eğitime yatırımın artması sağlanmalı. Hukuk düzeninin sürdürülebilir olması ve adalet anlayışının yaygınlaşması gerek. Farklılıkları yönetmeyi, farklı fikirlere açık olmayı öğrenmeli, aynı olmanın gücüne inanmaktan vazgeçmeliyiz. Para ile değeri ayırt edebilecek bir eğitim sistemi oluşturulmalı.

Emre Alkin, çalıştayı kapatırken kültür meselesinin önemini vurguluyordu:

Demokrasi, özgürlük, insan hakları - yarın çocuklar ne yapacak - bunu düşünen; mutluluk, huzur ve insan odaklı, değişime uyum sağlayan - toplumsal olarak doğru işi yapmaya karar verecek şekilde kendisinden başlayarak ve ayrıca proje üretip ekip olmayı başararak adalet hukukun, üstünlüğü ve bunun öncesinde de üstün bir hukuku yaratarak şeffaflığı sağlayan ve bunun üzerine vergi ve diğer engelleri bu doğrultuda düzelten, lider odaklı, lider yetiştiren, emeğin kıymetini bilen kültürel evrimi gerçekleştirecek, para ile değer arasındaki farkı öğretebilecek bir eğitim sistemiyle ortaklık kültürünü, adalet ve şeffaflık çerçevesinde, sabırlı aynı zamanda güvenli bir şekilde uzmanlaşmayı da merkeze koyacak bir sistemle yola devam etmeliyiz.

we are going to leave our children in 20 years. We need to live our lives focused on people and happiness. We need to be able to adapt to change whether as a society or within ourselves. We need to understand change as a whole. As a society we have to decide to do the right thing. It is important that we take action now! Sustainable democracy, law and independent judges are needed. The law of political parties and the land registry system should be changed. There needs to be a tax reform carried out for industrialists. We need leaders like orchestra conductors, leaders who can increase the capabilities of the players and encourage coordination so that even the most difficult parts can be played well.

The first thing that comes to mind is sustainable brand management. I would like to recommend that the ISO change the smoking chimney on its logo in order to show its respect for the environment. We cannot solve all of our problems immediately. We need to start with children. We need to set boundaries as individuals, society and the world, and we must change everything that threatens the future. We must do our best through sweat and hard work. We need to ensure that education will be improved

20 yıl sonra çocuklara nasıl bir dünya bırakacağımızı düşünerek başlamalıyız. Gerek kendimize, gerek toplumumuza değişime uyum sağlama yeteneğini kazandırmalıyız.

We need to start thinking about what kind of world we are going to leave our children in 20 years. We need to be able to adapt to change whether as a society or within ourselves.

and that more money will be diverted to education. The legal system needs to be sustainable and ideas about justice need to be more widespread. We must be able to manage diversity and learn to be open to different ideas, and we should stop believing in the supposed power of sameness.

As he wrapped up the workshop, Emre Alkin emphasised the importance of culture:

We need a system of democracy, freedom and human rights. We have to think what the coming generations will do. How can we achieve happiness and peace? How can we adapt to change and be people oriented? How can we do the right thing in society and work as a team successfully so as to ensure that justice, the rule of law and even the supremacy of law can function? We need to be focused on leadership and training future leaders. We need to know the value of labour and be able to carry out a cultural revolution. What is needed is a common culture that has an education system which teaches the difference between money and value, one that has a framework of justice and transparency that puts the focus on specialization in a trustworthy and secure way. That's what we need.

NASIL SÜRDÜRÜLEBİLİRLİK ÇALIŞTAYI

SUSTAINABILITY WORKSHOP

DEGİŞİME UYUM SAGLAMA
AHLAK
HAREKETE GEÇMEK
GELENEKSELCİLİK
KASTAMONULULAR NEDEN BİR ARADA OTURUYOR?
FARKLILIĞA SAYGI
ASIL
RÜLEBİLİRLİK ?
İSTİKRAR
BİLİNÇ
ESKİ + YENİ
AR-GE
DOĞAL KAYNAK KULLANIMI
SÜRDÜRÜLEBİLİRLİK
EĞİTİMİ
ÜNİVERSİTE - SERMAYE
İŞBİRLİĞİ
Döngüsel Ekonomi
NASIL SÜRDÜREBİLİRİZ
TAKIM ÇALIŞMASI
SERGİ SALONU
LİKÇİ
RASİ
HUKUKİ EŞİTLİK

NASIL İNSAN ÇALIŞTAYI
THE HUMAN FACTOR WORKSHOP

Moderatörler karikatürist Mehmet Çağçağ ve gazeteci Özlem Gürses ile konuk konuşmacı Hüsamettin Onanç sahneden salona girenleri selamlıyordu. Adana Sanayi Odası, Denizli Sanayi Odası ve Ege Bölgesi Sanayi Odası temsilcilerinin de yer aldığı salonun girişinin hemen solunda çalıştayın grafik uygulamasını gerçekleştirecek Emrah Ablak tahtasının başındaydı.

Çalıştayı açan Özlem Gürses salonu birlikte düşünmeye davet etti:

Milli gelirin oluşmasında sermayenin yüzdesi kaç, işgücünün yüzdesi kaç? Salondan tahminler yükseliyordu. "Sermaye yüzde 70, işgücü yüzde 30. Sermaye yüzde 20, işgücü yüzde 80." Ancak yanıt: Milli gelirin oluşmasında sermayenin yüzdesi 30, işgücünün yüzdesi 70.

Eşit Eğitim Olmadan Olmaz

Mehmet Çağçağ Finlandiya oturumunda belirtilen öğretmenlerin önemi üzerinde durdu. Aynı zamanda Fransızca öğretmeni olan resim öğretmeninin nasıl yeteneğini keşfettiğini, 12 yaşındayken kendisine güzel sanatlar akademisine girme hedefini nasıl koyduğunu anlattı.

Söz alan Hüsamettin Onanç "Nasıl İnsan"a örnek olarak 2015 Nobel Kimya Ödülü'nü alan Prof. Dr. Aziz Sancar'ı gösteriyor. Finlandiya oturumundan aklında kalanları sıralıyor:

Bireyin kendisi için öğrenmesi için eğitim. Eşitlik. Herkesin kendini eşit hissettiği ortamda öğrenmek. Benim testim 100, seninki 80 olmayan bir eğitim.

Moderator cartoonist Mehmet Çağçağ, journalist Özlem Gürses and guest speaker Hüsamettin Onanç waved to everyone entering the hall. To the left of the hall entrance, where there were also representatives from the Adana Chamber of Industry, Denizli Chamber of Industry and Aegean Region Chamber of Industry, Emrah Ablak was standing at the board as he was going to do the graphic recording for the workshop. Özlem Gürses started the workshop and invited everyone in the hall to put their heads together:

How big is the role of capital in the production of national income? And how much is that of labour? Murmurs began filling the hall as people made suggestions: "Capital is 70%, labour is 30%, capital is 20% and labour is 80%". However, the correct answer was: The percentage of capital in the national income is 30% and labour is 70%.

Equal Education is a Must

Mehmet Çağçağ highlighted the importance of teachers, as mentioned in the Finland session. He said that his art teacher, who was at the same time his French teacher, discovered his talent and urged him when he was 12 years old to study at a fine arts academy. Hüsamettin Onanç cited Professor Dr. Aziz Sancar, the winner of the Nobel Chemistry Prize 2015, as an example of "which type of person" was needed. Then he began to note other things he found interesting in the Finland session:

In order to learn about themselves, people need education. We need equality. Everybody needs to learn in an environment where they feel equal.

Herkesin kendini eşit hissettiği ortamda öğrenmek. Benim testim 100, seninki 80 olmayan bir eğitim. Bu arada doğal bir şeyi biz Türkiye'de özel olarak konuşuyoruz. Kadın.

Everybody needs to learn in an environment where they feel equal. An education system that consists of "my test score is 100 and yours is 80" will not do. In fact, we talk about this in Turkey as if it is something really special when in fact it is perfectly natural. And there's the issue of women.

An education system consisting of "my test score is 100 and yours is 80" will not do. In fact, we talk about this in Turkey as if it is something really special when in fact it is perfectly natural. And there's the issue of women. Finland has placed much importance on this. We should use this as an example of the road to success.

Why Do We Work?

A heated discussion broke out about why we actually want to work:

To produce. To discover our potential. To be of use. To attain better economic standards. To improve our quality of life. To survive. To avoid boredom. To learn. To hone our skills. To achieve a better social standard. To acquire respect and dignity. To achieve our aims. Because we have to. To achieve independence. To serve a purpose.

Özlem Gürses shared her opinion:

People work for a position, not to be a general manager but for a better quality of life. To dream of something is important, and paving the way for dreaming is important. You need a strategy to work for that dream... The answers here demonstrate the following: that people have motivations other than earning money and getting a car, for example.

Bu arada doğal bir şeyi biz Türkiye'de özel olarak konuşuyoruz. Kadın. Finlandiya buna çok önem vermiş. Bunlardan yola çıkalım.

İnsan Neden Çalışır?

Ve salon konuşuyor: Bir insan neden çalışmak ister?

Üretmek için. Potansiyelini keşfetmek için. Faydalı olmak için. Daha iyi ekonomik koşullara kavuşmak için. Yaşam kalitesini artırmak için. Yaşamak için. Sıkılmamak için. Öğrenmek için. Paslanmamak için. Daha iyi bir toplum oluşturmak için. İtibar ve saygı görmek için. Hedeflerine ulaşmak için. Şartlandığı için. Özgürlük için. İşe yaradığını görmek için.

Özlem Gürses de kendi fikrini söylüyordu:

Makam için, genel müdür olmak için değil, kaliteli bir yaşam için çalışmak. Bir şeyin hayalini kurmak, hayallerin önünü açmak çok önemli. Hayallerimiz için yürürken de strateji sahibi olmak... Gelen yanıtlar şunu gösteriyor: İnsanlar para kazanmak, araba sahibi olmak dışında başka motivasyonlara sahipler.

Onanç salonun katılımından memnundu. Zengin bir cevap kalitesi vardı:

Finlandiyalı konuşmacı şunu vurgulamıştı: "Biz insanı kaliteli bir yaşam için eğitiyoruz. Kaliteli bir yaşam kazandırmak için çalışıyoruz."

Söz tekrar salondaydı: İnsanlar neden üniversiteye girmek istiyor?

Doğayı anlamak, insanı anlamak gibi üniversitenin hayalleri arka planda kalmış durumda. Kısa yoldan memurluk peşinde üniversite öğrencileri. Resmi rakam 600 bin, benim tahminim 900 bin üniversiteli işsizlerin oranı. Üniversite insanları mesleğe hazırlamadığı gibi hayata da hazırlamıyor. Sadece içerik nakli yapıyor, vatandaş yetiştirmiyor. 'Dur sus otur'la yetiştirilmiş bir gençlikten bahsediyoruz. Her şeyin doğrusunu bildiğine inanan, kendi ideolojisi

Bireysel özgürlüklerin ve kurumsal özerkliklerin olmadığı bir ortamda iyi bir öğretim sistemi oluşturulabilir mi?

Can a good education system be created when there is no individual or institutional independence?

Onanç was pleased with the insightful comments being made:

The Finnish speaker emphasised the following: "We educate our students so they can achieve a high quality of life. And we work to achieve a high quality of life".

Discussions broke out among the attendees: Why do people want to go to university?

A vision of university as a means of understanding nature and humanity has been left behind. University students now look for short cuts to public jobs. The official number of unemployed graduates is 600,000, maybe even closer to 900,000. Our universities are not preparing students for occupations or for life. Education is simply content transfer, not actually a process of developing citizens. We are talking about a young generation that was brought up on a regime of "stop, be quiet, sit down". What we are talking about here is a government which thinks it knows everything and is trying to educate others with its own ideology.

doğrultusunda insan eğitmeye çalışan bir devletten söz ediyoruz.

Bireysel özgürlüklerin ve kurumsal özerkliklerin olmadığı bir ortamda iyi bir öğretim sistemi oluşturulabilir mi? 70'li yıllardaki eğitim sistemini getirelim, Türkiye ilk 10'a girer. İlkokuldan, ortaokuldan, liseden sonra sınavlar vardı. Meslek okulları vardı.

Neden Üniversitede Okuyalım?

Salondaki çok sayıda üniversite öğrencisi neden üniversiteye gittiklerini şu sözlerle açıklıyorlardı:

Her şeyin birazını, bir şeyin her şeyini bilmek için. Uzmanlık, ama ortalama bilgi edinmek için. Siyaset ile eğitimi birbirinden uzaklaştırmak lazım. Finler öğrenciye değer veriyorlar, bizde verilmiyor, İSO'nun öğrenci çalıştayı vardı geçen gün; bir öğrenci şunu anlattı: Hoca 'kim iki dersime gelmiyorsa, bir daha gelmesin' demiş. Korku yüzünden hiç kimse de itiraz edememiş. Çalıştayda çok fazla şey öğrendim. Böyle şeylerin daha sık olmasını istiyorum.

Can a good education system be created when there is no individual or institutional independence? If we were able to bring back the education system of the 70s, Turkey would be in the top 10. There were exams at the end of primary, middle and secondary school in those days. There were technical schools as well.

Why Should We Go To University?

The students in the hall explained why they went to university:

In order to gain a little knowledge about everything and a certain expertise in one area... To achieve expertise but also general knowledge. Politics need to be separated from education. In Finland they care about their students, but we don't. The Istanbul Chamber of Industry had a workshop recently; there a student who stated the following: "The professor says that anyone who misses two lectures shouldn't come again". Nobody wanted to contradict him. I learned a lot at the workshop. I would like to attend more events like that. There used to be a student council at our high school in Kadıköy. We were able to express our thoughts and ideas to the administration without fear. After high school I started my undergraduate studies at Marmara University's Faculty of Communication. There all the

Kadıköy Anadolu'da eskiden öğrenci meclisi vardı. Biz isteklerimizi yönetime korkmadan iletebilirdik. Sonra Marmara İletişim Fakültesine girdim liseden sonra. Asarım keserim sözcükleri bütün hocaların dilinde. Bir hocamız var, yoklama almıyor, sınavlarda her şeyi kullanabilirsiniz diyor. Ondan çok şey öğrendik.

Çağçağ eğitim sisteminin temel meselesine farklı bir bakış açısı getiriyordu:

Bu toplum kahramanlara dayanıyor, oysa iş böyle yürümüyor. Kahramanların hoca olduğu bir eğitim sistemi yapmış Finlandiyalılar. Mutluluk zekâyı coşturan bir şey. Okul mimarilerine dikkat edin. Kamusal alanlara bakın. Son derece asık suratlılar. Oysa okullar geleceğin ağaçlarının, fidanlarını yetiştiği yerler.

Tartışma kışkırtıcı sorularla derinleşiyordu:

Üniversite yok, iyi okuldan meslek sahibi olarak mezun edeceğiz seni. Meslek sahibi oldun, bir yere çalışmaya devam edeceksin. Tekniker, marangoz, tasarımcı olarak; ama mutlu olacaksın. İyi bir iş yerinde çalışmaya devam edeceksin, marangoz olmaktan mutlu, IT uzmanı olmaktan mutlu olacaksın. Gene de üniversiteye gitmek ister miydiniz?

Değer Yaratabiliyorsam Bana Yeter

Mutluysam, sağlıklıysam, değer yaratabiliyorsam yaptığım işle, üniversiteye gitmek istemem. Taksi şoförü, marangoz işini iyi yapmalı. Bu insan nasıl yetişir? Bürokrasiye insan yetiştirmeye şartlıyor üniversite, oysa insan olma bilincini geliştirmesi gerek. Şartlanma var, bürokrasinin hoşuna gidecek şekilde. İngilizce biliyorlar, ama tercüme yapamıyorlar.

İlk ve orta öğretim gibi üniversiteler de 50 yıl öncesinin müfredatıyla, talep olmayan alanlarda mezun veriyor. Sonra da işsiz kalıyor gençler. Programlar birbirinden kopyalanmış. Şu anda talep olmayan alanlarda mezun veriliyor, ama talep olan alanlarda mezun yok. Kendini geliştir, İngilizce öğren, teknolojik okuryazar ol, bol kitap oku, üniversitenin seni kandırmasına izin verme. Balık tutmayı öğretmiyoruz, masa üstüne koyuyoruz,

teachers were like little dictators. We had only one teacher who didn't take roll and whose exams were open book. We learned a lot from him.

Çağçağ put forward a different point of view on the main points of the education system:

Our society worships heroes but that is not how things work. Finland has an education system where the teachers are heroes. Happiness gets the brain working. Look at the architecture of our schools and public places. They are all very gloomy but schools are actually where the seeds of future trees are planted.

The discussion was getting more heated and interesting questions were raised.

Consider this scenario: There are no universities but you can graduate from a good school and then take up your occupation. You now have a profession, and you will go to work somewhere, say, for example, as a technician, carpenter or designer. But you are happy. You continue to work at a good place, and you are happy as a carpenter or as an IT expert. Would you still want to go to university?

If I Can Create Value, That's Enough for Me

If I were happy, healthy and doing valuable work then I wouldn't want to go to university. A taxi driver and carpenter must do their jobs well. How are such people brought up? Universities try to prepare students according to the needs of the bureaucracy when it really needs to improve students' awareness of human civility. Everything is organized in a way that suits the bureaucracy. They study English but are not able to do a single translation. Universities, like primary and secondary schools,

Mutluluk zekâyı coşturan bir şey. Okul mimarilerine dikkat edin. Kamusal alanlara bakın. Son derece asık suratlılar. Oysa okullar geleceğin ağaçlarının, fidanlarını yetiştiği yerler.

Happiness gets the brain working. Look at the architecture of our schools and public places. They are all very gloomy but schools are actually where the seeds of future trees are planted.

sadece yemeyi öğretiyoruz. Fatih projesi çok güzel, öğrencilere tabletler verildi, ama öğretmen bu süreci nasıl yöneteceğini bilemiyor. Devlette öğretmen olunca 25 yıl maaş garanti. Özel okullarda ise öğretmenler kendilerini yetiştiriyor, çünkü sözleşmeli çalışıyorlar.

Üniversite mezununu kim istiyor? Sanayiciler mi? Patronlar meslek lisesi mezunlarını istemiyor. Çocukları da iyi yetiştiriyorlar Finlandiya'da. Etik, ahlak değerleri baskıcılıkla öğretilmeye çalışılırsa tepki olur. Etik değerler çocuklara ikna yöntemiyle öğretilmeli. Sanayicinin her noktada işçiye ihtiyacı var. Makinede çalışacak meslek lisesi mezununa ihtiyacı var. Mühendis ile işçi arasında köprü kuran teknikere ihtiyaç var. Mühendise çok az ihtiyacı var.

Her Şeyin Odağında İnsan

Onanç odağında insan olmayan her sisteme karşı temkinliydi:

Konu insan. Biz de insanı odak noktasına koymalıyız, eğitimde de. İnsana güveneceğiz, bir numaralı unsur. Talebemize, öğretmenimize, eğitim kurumumuza güveneceğiz. Güvendiğiniz zaman sonraki unsurları da geliştirebiliyorsunuz. Bütün yetkinlikleri karıştırarak kendi arasında çarpıştırarak başarı elde etmek mümkün değil. Eğitimi geliştirirken kendi içinde rekabet olmaz, yetkinlikleri ortaya çıkarma işlevi var. Yetkinlikler, uzmanlıklar, ustalıklara göre insan yetiştireceğiz, devletin belirlediği özelliklere göre değil. Eğitimin ölü biten noktası yok, başarısız olunca başka bir alana yönelmek gerek. Tek bir noktaya yönelmemeliyiz.

Araya giren Çağçağ deneyimin öneminin göz ardı edilmemesini istiyordu:

follow a curriculum that is 50 years old and offers degrees in subjects for which there is no longer any demand. Then the young generation ends up unemployed. The programs are just copied from one another. At the moment there are graduates in areas that have no real demand and there are no graduates for jobs that are in demand.

Improve yourself, learn English, be technologically literate and read plenty of books; do not let the university system trick you. We do not teach people how to fish; we simply put fish on the table and only teach them how to eat it. The Fatih Project was great; students were given tablets but the teachers did not know how to manage the process. When you are a teacher for the government, you are guaranteed a 25-years tenure whereas teachers at private schools need to improve themselves because they work on a contract basis.

Who needs university graduates? Industrialists? Bosses do not want graduates of occupational high schools. In Finland they bring up their children very well. If you try to teach ethics and moral values by force, people will react. Children need to be taught ethical values by means of persuasion. An industrialist always needs workers. They need graduates from occupational schools to work their machines. They need the means to build bridges between engineers and workers. In fact, they don't need so many engineers.

The Focus of Everything is People

Onanç was wary of any system that didn't have people as its main focus:

The main subject is people. We should have people as our main focus, and education too. Trust is the first issue. We need to trust our students, our educational institutions and our teachers. Once we have trust, we can develop the other factors. It is not possible to achieve success by letting various competencies compete with each other. There is no competition in education; rather, you have to increase competencies. We should bring up people according to competencies, expertise and skills, not according to how the government wants them to be brought up. Education is never-ending; if something doesn't work out, you head in another direction. We need to head in a certain direction.

Çağçağ intervened, pointing out the importance of experience:

Let's consider the example of Steve Jobs. When Jobs was at university, he took a semester off and attended a calligraphy course. This education was useful for him years later when he was creating Apple. Nothing learned goes to waste, and it will all

Steve Jobs örneğine bakalım. Jobs üniversiteye giderken bir dönem ders boşluğu bulunuyor. Kaligrafi dersine gidiyor. Yıllar sonra bu konudaki bilgisi Apple'ı kurarken işine yarıyor. Öğrenilen bir şey boşa gitmiyor. Karşınıza çıkıyor. Deneyim insana en küçük şeylerin bile ne kadar etkili olduğunu gösteriyor.

Salon hem eleştiriyor hem de özeleştirisini yapıyordu:

Kendimize de güvenmiyoruz. Girişimci ruhta, yaratıcılıkta güven eksikliği kaybetme korkusu etkili oluyor. Cesareti körüklemek, yani kendine güveni aşılamak gerekiyor. Herkes için eşit eğitim hakkı devletin temel görevidir. Anayasada da var. Bunun için aşırı paralara ihtiyaç yok, zihniyet değiştirirsin, başarabilirsin. Pay ayırmayı artırmalı bütçeden. OECD ortalamasının yarısındayız.

Çağçağ tekrar araya girip mizahın gücünü hatırlatıyordu:

Mizah katılıktan doğar, gülmek de katılığa verilecek en büyük cezadır. Katı olan her şey buharlaşır, ölümcüldür, hareket doğanın kendi içinde var. Farklı sesler diyelim, çatlak sesler değil. Çok ezberci toplumuz.

Nasıl İşyeri? Böyle Değil!

"Nasıl bir işyeri' sorusunun tek bir cevabı vardı: Böyle değil!

Kişiler kendi stratejilerini belirlemeli. Çalışanlar sınırlandırılmamalı. Ortalaman yüksek olsun, sosyal ol. Yapılan işlere bakılan bir işyeri olmasını isterdim. Musk rol modelim. Tesla'nın sahibi. 'Çalışanlarım benden daha yaratıcı olmalı, rahat olmalı' diyor.

be used in life. Experience shows how important even the smallest of things are.

The attendees debated and critiqued this idea:

We don't believe in ourselves in this country. Our entrepreneurial spirit and creativity are negatively affected by a fear of losing confidence. Courage is needed, so you must have confidence. It is the basic duty of the government to give everybody an equal education. This is also stated in the constitution. You don't need to be rich for this; you can be intelligent and successful. In this regard, the budget share should be increased because we are way below the OECD average.

Çağçağ again reminded the audience about the power of humour:

Humour often is a reaction against rigidity, and laughter is the best way to introduce more flexibility. Everything that is rigid breaks down and is brings about death, while movement is nature itself. We have a very rote-based type of society in this country. We need different voices.

Eğitimi geliştirirken kendi içinde rekabet olmaz, yetkinlikleri ortaya çıkarma işlevi var. Yetkinlikler, uzmanlıklar, ustalıklara göre insan yetiştireceğiz, devletin belirlediği özelliklere göre değil. Eğitimin ölü biten noktası yok, başarısız olunca başka bir alana yönelmek gerek.

There is no competition within education; rather, you have to increase competencies. We should bring up people according to competencies, expertise and skills, not according to how the government wants them to be brought up. Education is never-ending; if something doesn't work out, you head in another direction.

What Kind of Workplace? Not this Kind!

The question of what kind of workplace received only one answer: "Not this kind!"

People need to create their own strategies. Workers should not have limitations. Have a high average and be social. I would like to be employed in a workplace that cares about the work that is done. Musk - the owner of Tesla - is my role model. He once said, "My workers need to be more creative than me, and they should be more comfortable". The workplace needs to be a place where employees enjoy working. As a human resources expert, I look at the bank where I am working. A nice desk and computer do not make employees happy. We are trying to give young employees creative projects but we can't make them happy.

In the old days it was said that "the big fish swallows up the smaller fish". Now we need to say that "the fast fish swallows up the slow fish". You can achieve customer satisfaction when employees are happy. In the Turkish family system we don't teach children to be individuals. They do not learn to be individuals in their families or at school. Teachers receive pedagogical training, but the kids do not listen; in fact, they do not really listen to themselves. Managers at workplaces are in a similar position. First they need to know themselves and only then can the employees begin to know themselves. In my ideal workplace, happiness would be taken seriously. If you are happy with your work, then you make others happy by working.

People don't listen to industrialists, but the contributions of industrialists need to be supported. We need to solve the problem of training qualified workers. I have a foodstuffs factory and 3,000 employees, of which 100 are chefs. But we can't find workers who graduated from occupational schools or universities who are able to cook. This should be better managed. The instructional skills of teachers are also weak. We have to learn to empathize. There needs to be empathy between employers and employees.

It's a Matter of Culture

For a person to be happy, they need to have had a happy childhood. Courage and equality is necessary. At the United Nations school there were 72 children, including Turkish children. When the teachers would ask the children something, the Turkish children would always say that they understood. Yet their exam results were weak. It's a matter of culture. This is because when someone in our schools asks a question they are called an "idiot". I sometimes go to Japan, where I see elderly employees in the subway station sweeping the

Çalışanların çalışmaktan keyif alacağı bir ortam sağlanmalı. İnsan kaynakları uzmanı olarak çalıştığım bankaya bakıyorum. İyi masa, bilgisayar mutlu etmiyor çalışanı. Gençlere yaratıcı projeler vermeye çalışıyoruz, ama onları mutlu edemiyoruz.

Eskiden, "büyük balık küçük balığı yutar" denirdi. Şimdi: "Hızlı balık yavaş balığı yutar" demek gerekiyor. Çalışanları mutlu edersen ancak müşteri memnuniyeti sağlayabilirsin. Türk aile sisteminde çocuklara birey olmayı öğretemiyoruz. Ailelerde çocuk birey olmayı öğrenemiyor. Okulda da. Öğretmenler pedagojik eğitim alıyorlar, ama çocukları dinlemiyorlar, aslında kendilerini de dinlemiyorlar. İşyerlerinde de yöneticiler aynı durumda. Kendilerini tanımaları gerekli, ancak o zaman çalışanların kendilerini yeşertmelerini sağlayabilirler. Hayalimdeki işyerinde mutluluk esas alınacak. İşyerindeki mutluluğu eve götürmeliyim. Çalışarak mutlu olursan çalışarak mutlu edersin.

Sanayiciye çok az kulak veriliyor. Sanayicinin katılımının desteklenmesi gerekiyor. Uygulamalı eğitimi halletmemiz gerek. Benim yemek fabrikam var, 3000 kişi çalışıyor, 100 tanesi aşçı. Meslek okullarından üniversitelerden mezun olan ve yemek pişirecek eleman bulamıyoruz, çünkü uygulama yok. Organizasyonlar yapılmalı. Öğretecek öğretmenlerin de vasıfları zayıf. Empati kurmayı öğrenmemiz lazım. İşçi ile işveren arasında bir empati olması gerek.

Kültür Meselesi

Mutlu insan olmak için mutlu çocukluk gerek. Cesaret ve eşitlik gerek. Birleşmiş Milletler Okulunda Türk çocuklarıyla birlikte 72 çocuk vardı. Öğretmenler sorduklarında, Türk çocuklar anladım diyorlardı. Ama sınavlarda notları düşüktü. Kültür meselesi. Çünkü bizde sınıfta soru sorana

Gençler sanayici olmak istemiyor, gençler memur olmak istiyor. Milli gelirin motorunda görev almak istemiyor çocuklar. Üretim yerlerini çocuklara açın. Şu anda doğan çocukların yüzde 65'i hiç bilmedikleri bir alanda çalışacaklar.

Younger generations don't want to be industrialists, they want to be public officers. They don't want to have a role in the engine of the national income. Why not open up manufacturing sites to children? At the moment 65% of children born will go on to work in fields they know nothing about.

gangways. I asked my Japanese friends why they were always so serious. They answered, "Because it is very serious work. People want to be the best at what they are doing. They want to be able to say 'I am the best sweeper out there'".

In 1961 I went to America. My friend was having trouble on his mathematics exam so I wanted to let him copy my work but he didn't want to. After the exam I asked him why he did that. He responded by saying, "Why should I copy your work? We are going to be professionals". Our moral and conscientious obligations are in a terrible state. Consider the situation with universities here. We have opened all

"salak" denir. Japonya'da da bulunuyorum. Metroda yaşlı insanlar temizlik yapıyor. Japon dostlarıma bu ciddiyetin nedenini sordum. Yanıt, "Son derece ciddiler. Bizde insanlar yaptıkları işi iyi yapmak ister, örneğin ben en iyi çöpçüyüm der" oldu.

1961 yılı Amerika'dayım. Matematik dersinde baktım arkadaşım zorlanıyor, kopya vermeye çalıştım. Hiç oralı olmadı. Sınavdan sonra kendisine neden aldırmadığını sordum. "Niçin kopya alayım ki biz profesyonel olacağız" dedi. Ahlaki ve vicdani sorumluklar bizde yerlerde sürünüyor. Üniversite statü. Çok üniversite açtık, laboratuvar olmadan okul açtık, çocuklar mezun olunca işveren almıyor. Çocukların orta eğitiminde yeteneklerinin belirlenmesi, öğrenimlerin buna göre devam etmesi gerek. Bütün çocuklar sanatçı doğar, önemli olan büyüdüklerinde sanatçılıklarını muhafaza etmektir.

Japonya'da patent patlaması var. Bizde ise patent kopyalaması var. Karar alınmış, bilim müzeleri yapılmış. Müzelerde çocuklar makineleri görmüş, kolları çekmiş, üretim yapmış, ufukları genişlemiş ve bu ilerideki yıllarda patent patlamasına yol açmış. Türkiye'de kültürel program yok bilim müzeleriyle ilgili. Gençler sanayici olmak istemiyor, gençler memur olmak istiyor. Milli gelirin motorunda görev almak istemiyor çocuklar. Üretim yerlerini çocuklara açın. Şu anda doğan çocukların yüzde 65'i hiç bilmedikleri bir alanda çalışacaklar. Geleceğe hazırlanmalıyız. Muhtar Kent söylemiş. Şu andaki CEO'ların yüzde 70'i üniversiteli değil.

En Önemli Yatırım İnsana Yapılandır

Yoğun katılımla geçen ve pek çok konuda hemfikir olunan çalıştayın sonunda Hüsamettin Onanç konuyu özetleyerek çalıştayı kapatıyordu:

Biz insanları kalıplara sokmamalıyız. Modeller, kalıplar buna alıştık, ekonominin de mühendisliğin de insan için olduğunu unutuyoruz.

İnsanlara kendine ve çevreye güvenmeyi öğreteceğiz. Eşit fırsatlar vermeliyiz ki insanlar yeteneklerini geliştirsinler, iş ortamını bulsunlar ve işi en iyi yapsınlar.

Hayattaki en önemli yatırım insana yapılan yatırımdır. Sanayiye yapılan yatırımı değerli kılacak şey budur. En uzun süreli yatırım. En verimli ve en iyi yatırımdır bu.

Özgürlük, fırsat, vereceğiz, kalıplardan çıkaracağız. İnsanı odak noktasına koyduktan sonra insanı özür bırakacağız. Kendine çevresine güvenmeyi öğreteceğiz ki kendilerine en uygun işi bulsunlar,.

Sanayinin ihtiyacı olan insan bu şekilde oluşur.

these universities and schools without laboratories. But there is no work for students who graduate. Children's talents need to be identified early on and they should continue their education in accordance with those competencies. All children can be born artists but what is important is they maintain that artistry when they grow up.

In Japan there is a boom in patents whereas here in Turkey we are copying patents. In Japan they decided to open science museums. At those museums children see machines and products, and their horizons are broadened. This led to a boom in the patent industry in later years. In Turkey there is no cultural program as regards science museums. Younger generations don't want to be industrialists, they want to be public officers. They don't want to have a role in the engine of the national income. So why not open up manufacturing sites to children? At the moment, 65% of children born here will go on to work in fields they know nothing about. We need to prepare for the future. Muhtar Kent pointed out that today 70% of CEOs are not university graduates.

The Most Important Investment is Investment in People

At the end of the workshop, which prompted a lot of participation and the sharing of many ideas, Hüsamettin Onanç summarized the subjects discussed and concluded the workshop with the following words:

We should not try to mould people. We have become used to moulds, and we are even forgetting that the economy and engineering are actually geared for people.

We should teach people to trust themselves and their environments. We need to provide equal opportunities so people can develop their competencies, find their place in their work and do their best.

The most important investment is investment in people. This is what will make investments in industry valuable in the long run.

We should encourage independence and the creation of opportunities, and we need to free people from existing moulds. Once people have been made the main focal point, we should then set them free. We need to teach people to trust in their environments so they can find the work that is best suited to them.

This is how to create the kind of person that industry needs.

NASIL İNSAN ÇALIŞTAYI

THE HUMAN FACTOR WORKSHOP

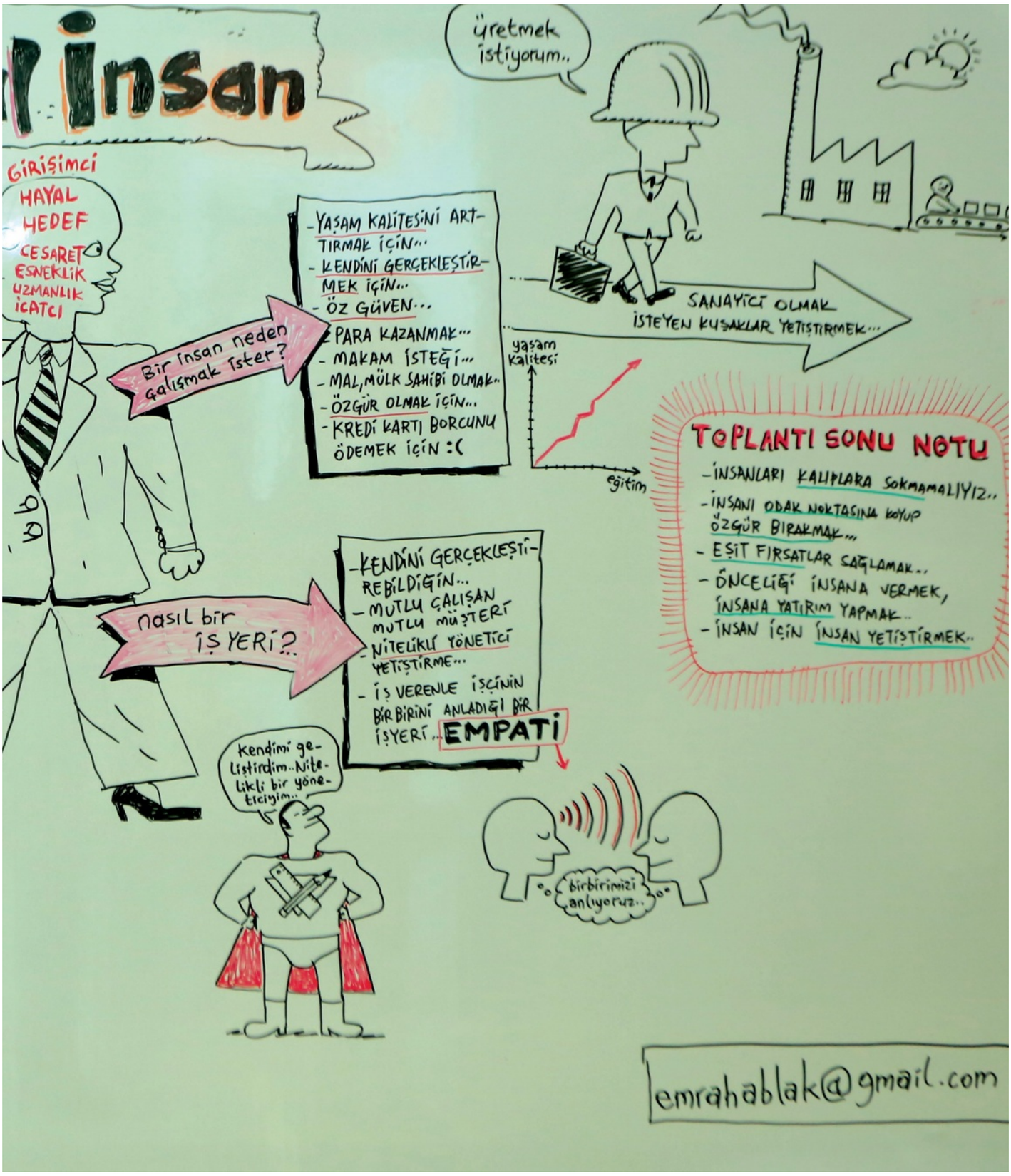
İnsan
Girişimci
HAYAL
HEDEF
CESARET
ESNEKLİK
UZMANLIK
İCATCI
Bir İnsan neden çalışmak ister?
- YAŞAM KALİTESİNİ ARTTIRMAK İÇİN...
- KENDİNİ GERÇEKLEŞTİRMEK İÇİN...
- ÖZ GÜVEN...
- PARA KAZANMAK...
- MAKAM İSTEĞİ...
- MAL, MÜLK SAHİBİ OLMAK..
- ÖZGÜR OLMAK İÇİN...
- KREDİ KARTI BORCUNU ÖDEMEK İÇİN :(
nasıl bir İŞYERİ?
- KENDİNİ GERÇEKLEŞTİREBİLDİĞİN...
- MUTLU ÇALIŞAN MUTLU MÜŞTERİ
- NİTELİKLİ YÖNETİCİ YETİŞTİRME...
- İŞ VEREN İLE İŞÇİNİN BİR BİRİNİ ANLADIĞI BİR İŞYERİ... EMPATİ
Kendimi geliştirdim..Nitelikli bir yöneticiyim..
birbirimizi anlıyoruz..
üretmek istiyorum..
SANAYİCİ OLMAK İSTEYEN KUŞAKLAR YETİŞTİRMEK...
yaşam kalitesi
eğitim
TOPLANTI SONU NOTU
- İNSANLARI KALIPLARA SOKMAMALIYIZ..
- İNSANI ODAK NOKTASINA KOYUP ÖZGÜR BIRAKMAK...
- EŞİT FIRSATLAR SAĞLAMAK..
- ÖNCELİĞİ İNSANA VERMEK, İNSANA YATIRIM YAPMAK..
- İNSAN İÇİN İNSAN YETİŞTİRMEK..
emrahablak@gmail.com

NASIL İŞBİRLİĞİ ÇALIŞTAYI
COOPERATION WORKSHOP

Seda Öğretir ve Ali Ağaoğlu'nun moderatörlüğünde gerçekleştirilen "Nasıl İşbirliği?" çalıştayı Mersin Ticaret ve Sanayi Odası, Konya Sanayi Odası ve Sivas Ticaret ve Sanayi Odası ve akademik dünyadan katılımcılarla gerçekleştirildi. Grafik uygulamayı Hakan Karataş yapacaktı. Çalıştay gazeteci Şeref Oğuz'un kısa sunumuyla açıldı:

Beraber Çalışmayı Öğrenmeliyiz

Konumuz çok basit: İşbirliği. Nasıl İşbirliği? Dün müthiş bir haber vardı: Nobel kimya ödülünü bizden biri aldı. Bugün bununla ilgili dünya raporu geldi. Bütün dünya "yaşlılığa son veren Türk" diye tartışırken bizler Türkiye'de ırkını, yerini, yurdunu, cinsini tartışıyoruz. Uzun zamandır Nobelleri birkaç kişi alıyor, işbirliğiyle alıyor. Tek kişi bu konularla baş edecek durumda değil. İşbirliğine gitmek zorunda kalıyorlar.

Türkiye'de "azıcık aşım, kaygısız başım" gibi bir kültürden geliyoruz. Ancak sanayiciyseniz, küresel aktör olmak istiyorsanız "azıcık aşım" olmuyor; başınız belaya giriyor demektir. Bizler işbirliğinin olmadığı bir yapıdan geliyoruz ama bunun kader olmadığını biliyoruz. Beraber çalışmadığımız zaman ölçeği sağlayamıyoruz, küresel bir güç haline gelemiyoruz, vasatlıktan çıkamıyoruz.

Kastamonu'da bir köye gitmiştim. 21 hane var. Toprakları da küçücük, bir futbol sahası kadar. Köyde 21 traktör var. Aslında bütün köyün işini iki traktör yapabiliyor. 5-6 yıldır 150.000 liralık bir sulama kaynağı bekliyorlar. Muhtar ve köylülerle toplandık, konuşuyoruz: "Birkaç traktörü tutup diğerlerini satsanız çok paranız olur, neden

Beraber çalışmadığımız zaman ölçeği sağlayamıyoruz, küresel bir güç haline gelemiyoruz, vasatlıktan çıkamıyoruz.

When we don't work together, we cannot achieve things on a larger and we cannot afford to become a global power. In short, we cannot escape from mediocrity.

The cooperation workshop was moderated by Seda Öğretir and Ali Ağaoğlu, and among the participants there were delegations from the Mersin Chamber of Commerce and Industry, the Konya Chamber of Industry and the Sivas Chamber of Commerce and Industry as well as numerous academicians and students. The graphic recording of the session was carried out by Hakan Karataş. The workshop began with a short presentation by Şeref Oğuz:

We Need to Learn to Work Together

Our subject matter is quite simple: Cooperation. What form of cooperation? Yesterday there was a great piece of news. A Turk won the Nobel Science Prize. All around the world news channels reported on this. While the whole world was talking about "the Turk that ended agedness", in Turkey we were discussing race, territory and gender. People have been winning Nobel Prizes for a long time and they do this through cooperation. One person alone, however, cannot be successful in such matters.

yapmıyorsunuz?" "Ben kardeşime bile güvenmiyorum, komşuma neden güveneyim?" diyorlar. Köylük yerde verecekleri zarar kendileriyle sınırlı ama söz konusu Sanayi Odası, söz konusu ülkeyse işbirliğine gitmeden başaracak gibi değiliz.

Teknoloji Transfer Ofisleri

Çalıştay katılımcıları sanayici-akademisyen birlikteliğinin bir türlü sağlanamamasından şikâyetçiydi:

En büyük sıkıntımız sanayicilerle akademisyenlerin fazla bir araya gelememesi. Son dönemde özellikle teknoloji transfer ofislerinin çalışmalarıyla bu sağlanıyor. Ancak yeterli değil. Yıldız Teknik Üniversitesi biyo-mühendislik son sınıf öğrencisiyim. Piyasa bizi hâlâ tanımıyor. Sanayiciler ve sanayi çalışanları bir biyo-mühendisin ne yapabileceğini bilmiyor.

Üniversiteler bu alandaki ilk mezunlarını vereli 12 yıl oldu. Bu konuda bir kopukluk var. Biz mezun olunca nerede çalışacağımızı, ne yapacağımızı bilemiyoruz. Akademik çalışmalar yapılıyor. Dünya takip ediliyor ama sanayicilerle ne yazık ki bir bağlantı sağlanamıyor. Bu köprüyü teknoloji transfer ofisleri kurmaya çalışıyor. Bu ofislere ve staj meselesine destek verilmesi gerekiyor.

Sanayi odalarının daha etkin olması konusunda salon hemfikirdi:

Batıda en büyük sivil toplum kuruluşu hangisiyse, onun önderliğinde birtakım sivil toplum kuruluşları ve üniversiteler bir araya gelir, ardından o şehrin veya o yörenin gelişmesi için işbirliklerine gidilir. Bugün akıllı şehirler kavramı bu işbirliği kültürünün etkisiyle doğmuştur. Şu anda en büyük örnek Barselona. Barselona'da 400 sanal enstitü bulunuyor. Peki, bizde nasıl yapılabilir? Türkiye'de de en etkin olabilecek sivil toplum kuruluşları sanayi odalarıdır. Sanayi odaları üniversiteleri de yanlarına alarak, belediyelerle beraber topluma katkı verecek şekilde bir araya getirmelidir.

Güven Sorununu Aşmalıyız

Kuralsızlık ve büyük firmaların yetersiz destekleri sorunu daha da derinleştiriyordu:

İşbirliğine çok başlandığını ama bir türlü sonunun getirilmediğini görüyoruz. En büyük sorunumuz, sözleşme hukukunu hiçbir şekilde bilmememiz. En baştan kuralları koymamamız. Küçük ve orta ölçekli firmalar için hayat çok zor. "Küçük olsun benim olsun" devri kapandı. Burada en büyük katkı büyük firmalara düşüyor. Küçük firmalara kapılarını açarken aynı zamanda gönüllerini açmalılar.

Cooperation with others is necessary.

Turkey is based on a culture of "if I have a little to eat, no worries". However, if you are an industrialist and want to be a global player then "a little to eat" does not work; you're in trouble if you start thinking that way. We grow up in a framework that has no place for cooperation but we know this does not have to be our fate. When we don't work together, we cannot achieve things on a larger scale and we cannot afford to become a global power. In short, we cannot escape from mediocrity.

I went to a village in Kastamonu that had 21 households. The plot of village land was about the size of a small football field but the village had 21 tractors. The work of the whole village could have been done with 2 tractors. And for 5 or 6 years they were waiting for a fund of 150,000 Lira for irrigation. We got together with the villagers and village head and started talking: "Why don't you just keep a few of the tractors and sell the rest? That way you could afford the irrigation costs". They responded by saying things like, "I don't even trust my brother - why should I trust my neighbour?" In a village like that, they are only hurting themselves; however, when it comes to the Chamber of Industry and our country, without cooperation we cannot be successful.

Technology Transfer Offices

Workshop participants complained of a general failure to provide a kind of industrialist-academic partnership:

Our biggest problem is that academicians and industrialists do not come together much. Recently, technology transfer offices have begun to manage that work but it is far from being handled in a satisfactory manner. I am a senior student in bioengineering at Yıldız Technical University. The market still does not acknowledge us. Industrialists and industry workers do not know what a bioengineer can do.

It has been 12 years since the first graduates in this field left university. There is still a major disconnection. When we graduate, we don't know where we can work or what we can do. We do research and closely watch what is happening in the world, but unfortunately no connection is being made with industrialists. The technology transfer offices are trying to build bridges in this respect. Support needs to be given to these offices and to interns.

The attendees agreed that Chambers of Industry need to be more effective:

Biz demokrasiyi Batı demokrasileri seviyesine nasıl getiririz meselesini hiç düşünmeden işbirliği konusunu çözemeyiz. Bu süreci hızlandırmanın yolu düşünce ve ifade özgürlüğünden geçer.

We cannot solve the issue of cooperation without first considering how we can attain a level of democracy that is similar to what exists in the West. The way to achieve this quickly is through freedom of thought and expression.

In the West, a number of non-governmental organizations and universities come together under the largest non-governmental organizations, and then they cooperate to support development in a local city or region. Today's smart city concept is a result of this. These days, the best example is Barcelona. Barcelona has 400 virtual institutes. So, how can we do the same? In Turkey the most suitable civil society institutions for this kind of work are the Chambers of Industry. The Chambers of Industry, hand in hand with universities and public authorities, need to cooperate so they can contribute to society.

We Need to Overcome Our Trust Issues

The issues of a lack of support for large companies and normlessness complicated the problem:

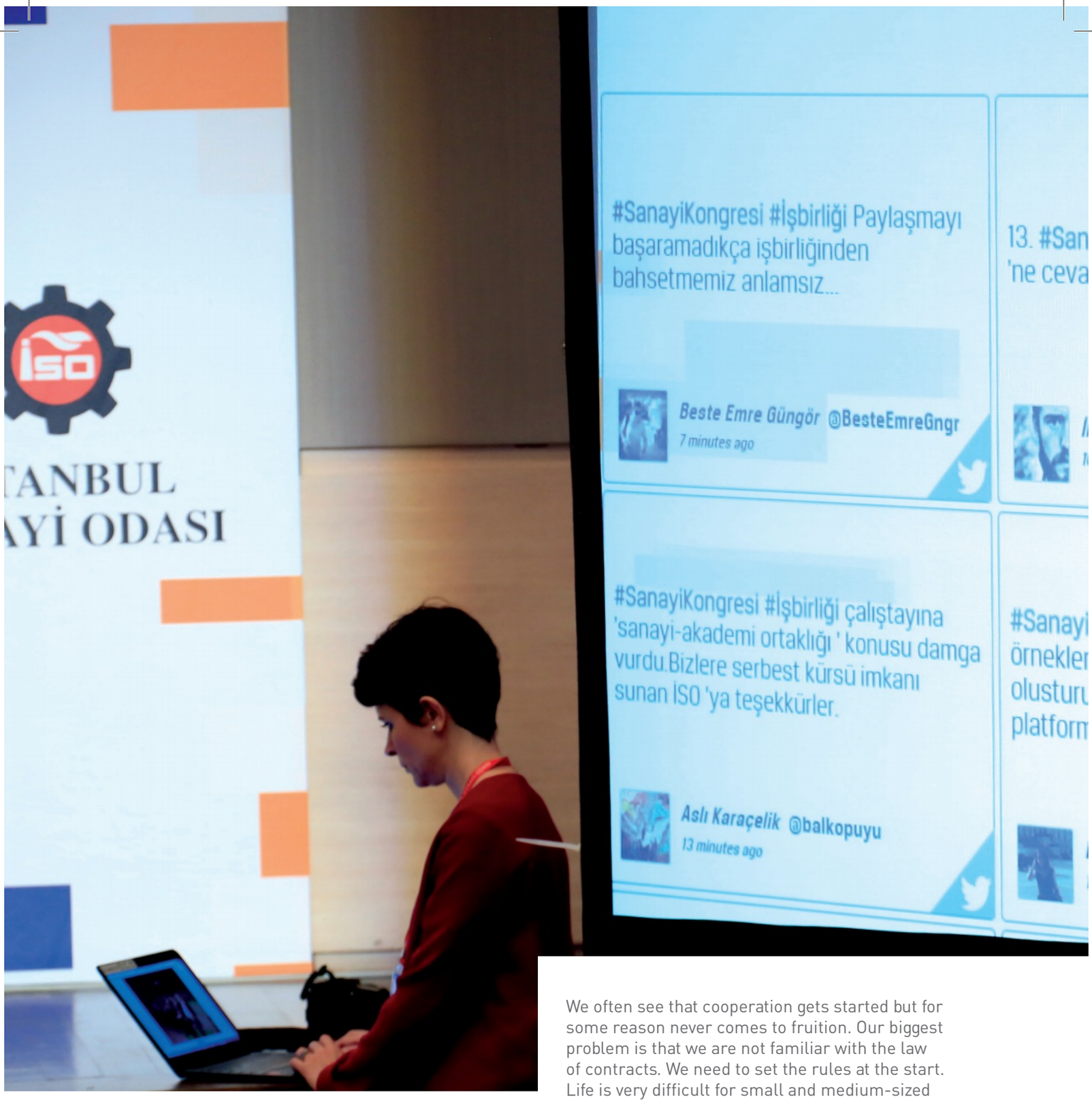

Ülkemizin güven endeksi yüzde 3,8. Yani hepimizin güven sorunu ve paylaşma sorunu var. Büyük sanayiciler olarak bu kapıyı açarsak, küçükler de buna mutlaka katkı sağlayacaktır.

Bir başka katılımcı söz alıyor:

Ben genç bir girişimciyim. Yaklaşık beş yıldır organizasyon ve etkinlik alanında çalışıyorum. Bir buçuk yıldır Türkiye'deki dev şirketlere pazarlama faaliyetinde bulunuyoruz. "Hazırladığınız proje çok güzel ama siz bir buçuk yıllık bir firmasınız. Biz sizinle çalışmaya güvenemeyiz" gibi bir cevapla çok

We often see that cooperation gets started but for some reason never comes to fruition. Our biggest problem is that we are not familiar with the law of contracts. We need to set the rules at the start. Life is very difficult for small and medium-sized companies. The age of "let it be small but let it be mine" is over. Big companies are the ones that need to contribute most in this regard. When opening their doors to small companies they should also open their hearts. Turkey has a trust index of only 3.8%. Basically we all have a problem with trust and sharing. If we open our doors as large companies, then the small ones will surely follow.

Another participant spoke up:

I'm a young entrepreneur. For nearly 5 years now I have been working for organisations and in operations. We have been carrying out marketing

sık karşılaşıyoruz. Şu anda kırka yakın firmayla çalışıyoruz ve bunun sadece bir tanesi Türk firması. Türkiye'de çok önemli bir eksiklik var: Genç girişimciye destek verilmiyor, güvenilmiyor. Büyük firmaların veya devlet temsilcilerinin genç girişimcilere destek vermesi gerekiyor.

Etik Değerlerle Yönetim

Güven ve fikirlerin özgürce gelişebileceği ortamlar yaratmak herkesin ortak kaygısıydı:

Şirketlerde etik değerlerle yönetim kavramının tekrar ele alınması gerekiyor. İşbirliği, etik değerler içinde yer alan bir kavram. İçini açtığımızda bireyler ve bireylerin ego çatışmalarından kaynaklanan birtakım sorunlardan dolayı işbirliğinde zorluk yaşanıyor. Bugün dünyada hesaplanamayan tek maliyet ego maliyetidir. Şirketlerde en fazla Y ve Z

activities with Turkey's largest companies for a year and a half now. Often we hear people say, "Your work is very good but you have only been in business for a year and a half. We could not possibly trust your work". We now work with about 40 different companies and only one of these is a Turkish company. Turkey has a serious problem in this regard: no trust or support is given to young entrepreneurs. Government representatives and big companies need to lend their support to young businesses.

Ethical Values in Management

Everyone was concerned about how to create an environment in which confidence and ideas can develop freely:

The concept of ethical values in business management needs to be reconsidered. Cooperation is a concept that is part of ethical values. Problems arise in cooperation because of the ego clashes that occur when people open up. The one cost that cannot be calculated in the world right now is the cost of the ego. Companies have a maximum of two generations, Y and Z. The main problem occurs when generation Z does not sit down at the table and doesn't cooperate.

Creative people's thinking shifts to where there is freedom. Silicon Valley didn't come into being through mere coincidence. There are no limits on freedom there. Different ideas can be expressed freely. We cannot solve the issue of cooperation without first considering how we can attain a level of democracy that is similar to what exists in the West. The way to achieve this quickly is through freedom of thought and expression. Turkey is on an important path. Look at Turkey from either the East or the West - our biggest obstacle is the lack of free thought and expression.

Is a Confidentiality Agreement the Solution?

The failure to keep promises is not an issue that is exclusive to Turkey:

Only in recent times has Turkey begun hearing of something called a confidentiality agreement.

kuşağı bulunuyor. En önemli sorunları da Z kuşağının masaya oturtulamaması ve işbirliğinden kaçınması.

Yaratıcı insanlar farklı düşüncelerin, özgürlüklerin olduğu yerlere giderler. Silikon Vadisi tesadüf değil. Özgürlükleri sınırsız uygulayan bir bölge. Farklı düşünceler çok rahat ortaya çıkabiliyor. Biz demokrasiyi Batı demokrasileri seviyesine nasıl getiririz meselesini hiç düşünmeden işbirliği konusunu çözemeyiz. Bu süreci hızlandırmanın yolu düşünce ve ifade özgürlüğünden geçer. Türkiye önemli bir yol alıyor. İster Batıdan bakın Türkiye'ye, ister Doğudan. Önümüzdeki en büyük engel, düşünce ve ifade özgürlüğünün yetersizliğidir.

Gizlilik Sözleşmesi Çözüm mü?

Sözünde durmamak sadece Türkiye'ye özgü bir durum değildi:

Türkiye'de yeni yeni duyulmaya başlanan gizlilik sözleşmesi diye bir şey var. Avrupa veya Amerika'daki şirketlerle iş yapmaya gittiğimiz zaman, yıllardır, daha kahvelerimiz bitmeden hemen önümüze bir kâğıt uzatırlar. Burada gördüklerimi, öğrendiklerimi hiç kimseye anlatmayacağım diye bir imza. Şirketlerin bir kredibilitesi vardır. Bankaya gittiğinizde banka müdürü size kredi vereceği zaman buna bakar. Bir firmanın piyasada başarılı olması için, kredibilitesinin yüksek olması gerekir. Türkiye'de bu maddi konuları kapsar. Avrupa'da ise gizlilik sözleşmelerine ne kadar sadık kaldığınıza... Şu anda teknoloji üretiyoruz, makine üretiyoruz. Dışarıdaki şirketlerden hizmet aldık. Bizim işimizi bitirmeden aynı ürünü rakiplerimize sattıklarını gördük. Bizim bu gizlilik sözleşmesi kültürünü edinmemiz gerekiyor. Bunu etik değer olarak kabul edip uygulamamız gerekiyor.

En geniş pencereden bakıldığında, iyi bir işbirliği için ülkenin adalet sistemine güvenmeniz gerekiyor. Toplumsal açıdan bakıldığında, yurttaşlık bilincinizin yeşermiş olması gerekiyor. Grup bazında bakıldığında, çıkarların çakışmaması gerekiyor. Yani farklı alanlardan üretim veya katkı olacak işbirliklerinin sağlanması gerekiyor. Kişisel bazda bakıldığında ise, "ilişkilerinize tüm musluklarınızı açarak mı başlarsınız, yoksa tüm musluklar kapalıyken mi başlarsınız" sorusuna cevap vermek gerekiyor. Musluklar açıkken başlayan ilişkiler bir süre sonra suiistimale de açık hale geliyor.

İşbirliği Öğrenilebilir

İşbirliği kültürünün gelişmesi ve birlikte çalışmayı öğrenmek için herkese görev düşüyordu. Artık zaman, neler yapılabileceğine odaklanma zamanıydı:

Ben gümrük müşaviri olarak çalışırken çok başarılı olamadım. Neden? Dünya artık lojistiğe döndü. Bir

İşbirliği öğrenilebilir ve geliştirilebilir bir olgu, doğuştan gelen bir yetenek değil.

Cooperation is something that has to be learned and developed - it is not something that occurs naturally.

For years when we went to Europe or America for business we had papers pushed under our noses before we had even finished our coffee. We had to sign papers that stated that we wouldn't talk about anything we had seen or heard there. Companies have credibility. When you go to a bank, the bank manager also considers this when giving you a loan. For a company to be successful in the market, it must have credibility. In Turkey this depends on financial issues. In Europe it is also important how long a partner has been loyal to a confidentiality agreement.... These days we are creating technology and machines at our company. We have outsourced some aspects of production but then we have seen those companies selling the same products to others before we even finished ours. We need this culture of confidentiality agreements. We need to accept it as an ethical value and apply it.

Considered objectively, for good cooperation you need to trust the country's justice system. From a societal perspective, your citizenship has to be developed. From a group perspective, there shouldn't be conflicts of interest. So we need to ensure valuable cooperation and contributions from different areas. From an individual perspective, the main question is: "Do you start your relationships by opening all your doors or leaving them closed?" Relationships that start with open doors can lead to abuse of that trust.

Cooperation Can Be Learned

It is up to everybody to develop a culture of cooperation and to learn to work together. Now it is time to focus on what can be done:

When I worked as a customs consultant I was not very successful. Why? Because the world had turned to logistics. I had to cooperate. When cooperating we must first have trust. We need to meet in the middle. Since I could not manage all the

işbirliği yapmam gerekiyordu. İşbirliği yaparken de öncelikle inanmamız gerekiyor. Ortak paydalarda buluşmalıyız. Benim gücüm tek başıma kara veya deniz taşımacılığına yetmediği için arkadaşlarımla birlikte hareket ettim. Bugün hem onlar kazanıyor hem ben kazanıyorum. En önemli şey inanmak ve güvenmekti.
İşbirliği eksikliğinin iki kaynağı var: Birincisi, işbirliği öğrenilebilir ve geliştirilebilir bir olgu, doğuştan gelen bir yetenek değil. Diyelim ki öğrendik ve geliştirdik. Bunu nasıl uygulayacağız? Bir de bunun işleme sistemi gerekli. İşletmelerin işbirliğine ihtiyaçları olduğunu hissetmeleri gerekiyor.

İşbirliğini bilen ve ihtiyaç hisseden, o kültürü almış demektir. Yani bir talep kısmı var bir de arz kısmı. Bunu nereden temin edecek? Teknoparklar, teknokentler gibi aracı kuruluşlar; gelişmekte olan illerdeki yerel yönetimler, ticaret ve sanayi odaları, esnaf odaları ya da sivil toplum kuruluşları bu arz ve talebin bir araya gelmesinde yardımcı olabilirler. Bunlar geliştirilebilir. Olumsuz bakmaktan ziyade, neler yapılabileceğine odaklanmalıyız."

transport by land or sea alone, I worked together with some friends. Today both I and my associates are making money. The most important thing is to believe in others and have trust.

There are two reasons for a lack of cooperation: The first is that cooperation is something that has to be learned and developed - it is not something that occurs naturally. Let's say we have learned and developed this. How will we apply it? And it requires a processing system. Businesses need to feel that they must cooperate. People who need and understand cooperation have become used to a culture of cooperation. There is a supply aspect and a demand aspect to this. Where can this be sourced? Intermediary institutions like techno-parks, techno-towns, local governments in emerging provinces, chambers of commerce and industry, and chambers of artisans or civil organizations can all help this demand and supply be united. They can be developed more. Instead of thinking negatively, we need to focus on what can be done.

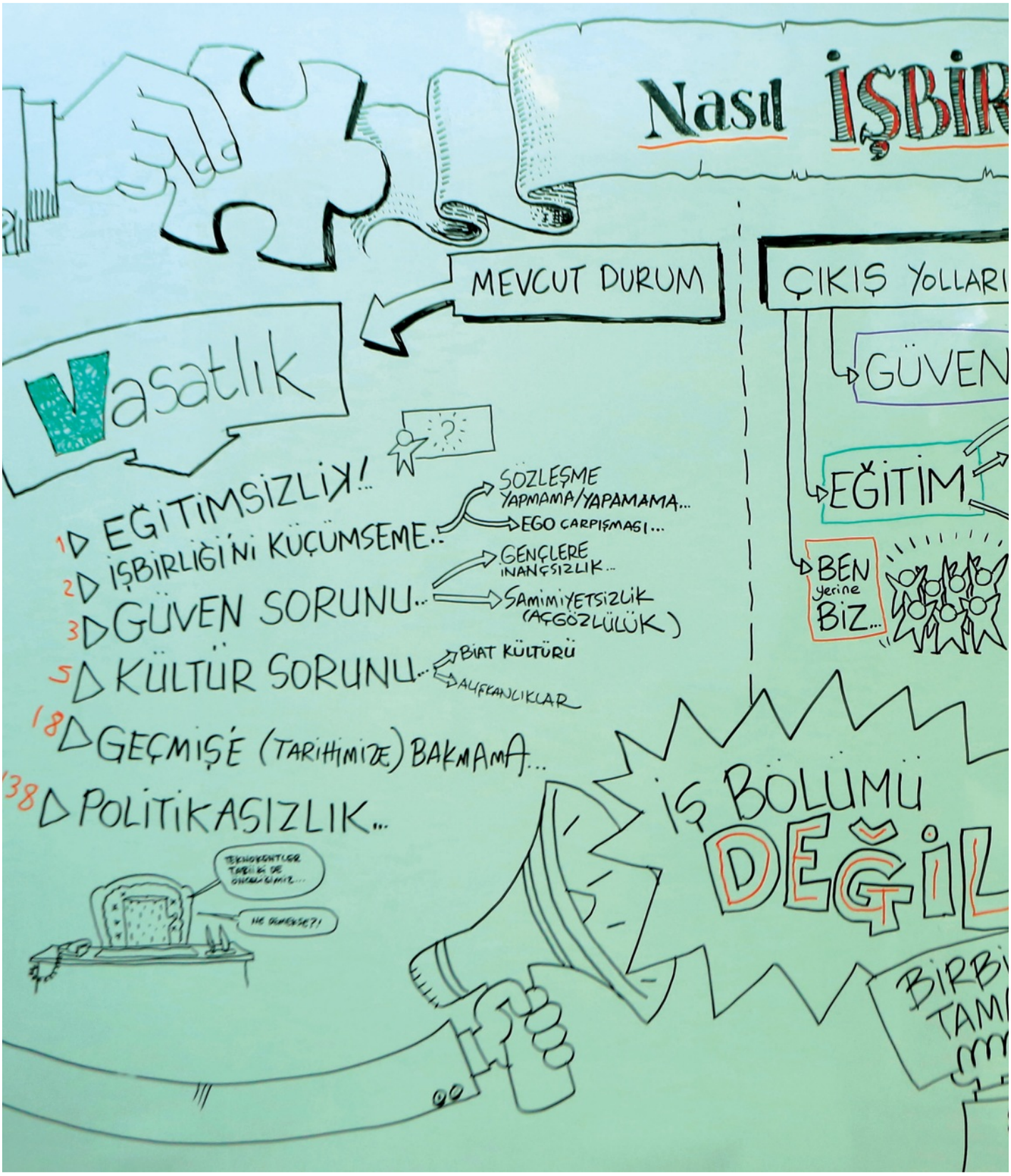

NASIL İŞBİRLİĞİ ÇALIŞTAYI
COOPERATION WORKSHOP

IRLIĞI?
İFADE ÖZGÜRLÜĞÜ
LARI
MERSİN!
SÖZLEŞME HUKUKU
EN
DEVLET DESTEĞİ
TEKNOPARKLAR
TEKNOKENTLER
İHALELER
AKILLI ŞEHİRLER
VİZYON
İHTİYAÇ
TEKNOLOJİ TRANSFER OFİSİ
ÜNİVERSİTE ile SANAYİCİLER'in BİRARAYA GELMESİ
EĞİTİMCİ'NİN EĞİTİMİ
HUKUK'UN ÜSTÜNLÜĞÜ
ADALET MÜLKÜN TEMELİDİR
TARAFSIZLIK...
PAYLAŞIMCILIK...
BİLİNÇ SEVİYESİNİ YÜKSELTME...
FIRSAT EŞİTLİĞİ...
AR-GE & İNOVASYON
BİRİNİ TAMAMLAMA
FARKLILIKLARIN VURGULANMASI
ÖZELLİKLE

ÖĞLE YEMEĞİ
GENÇLERLE DENEYİM PAYLAŞIMI

LUNCH
EXPERIENCE SHARING WITH THE YOUNGSTERS

OTOPARK ÖDEME NOKTASI
OTOPARK ÖDEME NOKTASI

Kongredeki öğle yemeğinde her masada deneyimli bir sanayiciyle on genç girişimci ve üniversiteli bir araya geldi.

At lunch each table one experimencent industrialist and ten young entrepreneurs and university students came together.

STANBUL CHAMBER OF IND
NDUSTRY C
NEXT GENE

DEMET AKBAĞ - SERMİYAN MİDYAT
VASATLIKTAN ÇIKIŞ

DEMET AKBAĞ - SERMİYAN MİDYAT
OVERCOMING MEDIOCRITY

İlk cep telefonu 1973 yılında Amerikalı Martin Cooper tarafından icat edilmiştir. İlk sms mesajı 1992 yılında Finlandiya'da gönderilmiştir. Tiyatroda ilk çalan telefon sesi ise güzel yurdumuzda duyulmuştur.

The first mobile phone was invented in 1974 by an American named Martin Cooper. The first SMS message was sent in Finland in 1992. And it was in our country that a phone rang in a theatre for the very first time.

Vasatlıktan çıkış için bu toplantıya niçin ben çağrıldım? Adım vasataltı da ondan mı acaba diye düşündüm. Sermiyan! Böyle isim mi olur? Sonra düşündüm, şu sonuca vardım. Demet Akbağ'ı da çağırmışlar. Demek istiyorlar ki. İşte vasat işte çıkış. Demet de çıkış oluyor. Onun için ikimizi beraber çağırdılar.

Why was I invited to this meeting about overcoming mediocrity? I thought it might be because of my name, which happens to be mediocre. Sermiyan! What kind of name is that? Then I thought about it and came up with this conclusion: They also invited Demet Akbağ. What they are trying to say is this: One mediocrity and one solution. Demet is the solution. That is why they brought us together here.

Vasatlığın bizim sektördeki muadili nedir, Türk sinemasındaki karşılığı? "Yani... Böyle deriz, 'yani..' ne iyi ne kötü demek istiyordur. Vasat demek istiyor."

Bir de başarılı filmleri tarif etmek için şey derler: Herkesin kendisinden bir şeyler bulduğu bir film. Avatar'da, adam mavi renkli hani, kim kendisinden bir şey bulur bilmem.

What is the equivalent of mediocrity in our sector, the equivalent in Turkish cinema? "We say 'kind of'... It means something that is neither good nor bad. It means mediocre." "The following definition is often used is used to describe a successful film: everybody should be able to relate it. In the film Avatar, the main character is a blue man. I mean, seriously - who can relate to that? I've got no idea.

Bizim onlara benzeyerek bir şeyler yapacağımızı düşünmüyorum. Biz biziz. Biz iyiyiz. Ve onlara benzersek onlarlaşırız. Biz biz oldukça bize faydamız var.
Çok da karmaşıkmış ya....

I don't think we can be like them and do anything. This is just how we are. We are alright. If we become like them we will turn into them. We are good for ourselves as long as we are true to ourselves. Gosh, it really is complicated...

Ben bir tek sanayi bilirim memleketimde, bir numaradır her zaman: yan sanayi. Bizdeki kadar yan sanayi nerede var.

In this country of mine, I only recognise one industry, which is always the best: the components industry. Where else can you find so many components industries?

Bizde bir dizi tutar, mesela aşiret konuludur, haydi herkes art arda aşiret filmi çekmeye başlar. Biz lokomotif olmayı sevmiyoruz, vagon olmayı seviyoruz galiba.

With us, once a soap opera about a particular subject, say family groups for example, becomes popular, then everyone starts to make films about the same subject. We don't like to be locomotives - we prefer to be wagons.

Kolaycılığımızdan kaynaklanıyor galiba bütün bunlar. Kolayı seviyoruz. Kolay olunca da vasat olmaktan öteye gidemiyor. Kısa vadeli çözümler buluyoruz hep. Kısa vadeli olunca da o çözüm sonrası gelmiyor. Vasatı kabullenince başarı gelmiyor. Kötü olalım vasat olmayalım diyorum ben.

I think all of this is the result of our preference for effortless work. We like things that are easy and we always find short-term solutions. But when the solution is short-term, problems ensue. If you accept mediocrity, you cannot be successful. We'd be better off being bad all around than being mediocre.

Denemekten kaçınmayalım. Beckett'in dediği gibi, 'Deneyin, bir daha deneyin, en iyi siz yenilin.' Zaferler yenilgilerle öğreniliyor. Zaferler hiçbir şey öğretmiyor insana. Özgüven aşılamalıyız gençlere: Yapabilirsin! Yapabiliriz!

We shouldn't avoid trying new things. Like Beckett said, 'Try again, fail again, fail better'. Triumph is learned through defeat. Victory teaches us nothing. We need to instil self-confidence in young people: You can do it! We can do it!

İSTANBUL SANAYİ ODASI
SAN KONGRESİ
yeni nesil

YENİ TEKNOLOJİ TRENDLERİ
EMİN ÇAPA / CNN TÜRK EKONOMİ EDİTÖRÜ

NEW TRENDS IN TECHNOLOGY: WHAT WILL THE FUTURE BRING?
EMİN ÇAPA / CNN TÜRK ECONOMY EDITOR

İki Büyük Kırılma

Dünyada son sekiz yıldır iki büyük kırılma yaşanıyor. Biri dünyanın son 500 yılına şekil veren güç olan Avrupa'nın gücünü kaybetmeye başlamasıyla görülen ekonomik kırılma. İkincisi de daha dipten gelen ve kaçıranların matbaa ve sanayi devrimlerini kaçıranlar gibi çok geride kalacağı bir bilimsel patlama.

Türkiye bu kırılmanın neresinde olabilir? Elementler tablosundaki her bir elementi, onu keşfeden kişilerin ülkeleriyle işaretlediğimizde neredeyse tamamının bugün zengin refah ülkelerinde yaşayanlar tarafından keşfedildiğini görüyoruz. Yani Avrupa ülkeleri, ABD ve Rusya. Bu grafik aslında zenginliğin sırrını ifade ediyor. Gümüş, altın, demir gibi tarihsel olarak bildiğimiz elementler dışındakileri keşfederek zengin olan ülkeler var. Bunu sağlayan ise aklın ve bilimin gereğini yapmaları. Ama biz bu tabloda yokuz. Kendimize sormamız gereken soru şu: Biz neyi değiştirmek istiyoruz? Biz kendimizin, ülkemizin, şirketlerimizin kaderini değiştirmek istiyoruz. Peki, bunu nasıl yapabiliriz?

Türkiye'nin milli geliri 2008 yılında 10 bin dolar seviyesine geldi ama yedi yıldır yerinde sayıyor. Çünkü mevcut yapımızla buraya kadar gelebiliyoruz.

Two Major Breaking Points

Two major breaking points have occurred in the world in the last eight years. The first was an economic one that came about through a demise in the power of Europe which had shaped the world for the last 500 years. The second was an explosion in scientific development, exclusion from which could result in major losses similar to those suffered by societies that were late in taking part in the printing and industrial revolutions.

Where is Turkey in all this? When you look at the table of elements and note down the people who discovered them, you find that almost all of the elements were discovered by people from places which today are prosperous such as European countries, the US and Russia. This shows us the secret to becoming rich. There are countries that have become wealthy by discovering elements other than the well-known elements of silver, gold and iron. Intellect and science were requisites for this. We, however, are not on this chart. What we need to ask ourselves is this: What do we want to change? We want to change ourselves, our country and our companies' destinies. So, how do we go about this?

In 2008, Turkey's national income per capita was 10,000 dollars but unfortunately it has been stuck there for seven years. Our current structure only lets us to go so far. To go further we need new reforms and a new mentality, and we need to understand the new world. One of Turkey's aims for 2023 is to be in the top ten world's economies. We must do whatever is necessary to accomplish this.

Bundan sonrası için yeni reformlara, yeni bir zihniyete, yeni dünyayı anlamaya ihtiyacımız var. Türkiye'nin 2023 hedeflerinden biri dünyanın ilk 10 ekonomisinden biri olmaktı. Bu hedefi tutturmak için gereğini yerine getirmemiz gerekir.

Türkiye'nin yüksek teknolojili ürün ihracatı sadece 7 milyar dolar. İstanbul Sanayi Odası'nın açıkladığı Türkiye'nin 500 Büyük Sanayi Kuruluşu araştırmasının geçen yılki tablosuna baktığımızda Türkiye'deki en büyük 500 şirketin 186'sı en düşük teknolojili, 163'ü düşük teknolojili mal üretirken, sadece 12'si yüksek teknolojili mal üretiyor. Bu tablo da bize vasat olduğumuzu söylüyor. Peki, bu tabloyu değiştirebilir miyiz?

Değiştirme isteği ile değiştirme kudreti farklı kavramlardır. Tüm dünyada uygulanan Pisa Testi öğrencileri kendi dillerinde eşdeğer fen, matematik ve kendi dilinde okuduğunu anlama konularında teste tabi tutuyor. Türk öğrenciler fen bilimlerinde 43, matematikte 44, okuduğunu anlamada 42. sırada yer alıyor. Matematikte 44. olan öğrenci sizi dünyanın en büyük 10 ekonomisi içine sokabilir mi? Eğer hastaysak doğru teşhisi koymakla başlıyor her şey. Türkiye'deki öğrencilerin yüzde 68'i bu testte en kötü ve kötü kategorisindeyken sadece yüzde 1,2'si en iyi kategorisinde yer alıyor. İşte bizim sorunumuz budur. Bu da maalesef "Değiştirebilir miyiz" sorusuna evet diyemememizin nedenidir.

Turkey's high-tech product exports are only worth 7 billion. When we look at the table from last year's survey of 500 of the largest industrial enterprises in Turkey that was published by the Istanbul Chamber of Industry, of the 500 largest companies in Turkey 186 of them produce very low-tech goods, 163 produce low-tech goods and only 12 produce high-tech goods. This table shows us that we are mediocre. Can we transform this picture?

The will to change and the power to change are two very different concepts. The Pisa test, which is applied all around the world, tests students equally in science, mathematics and reading comprehension in their own languages. Turkish students rank 43rd in science, 44th in mathematics and 42nd in reading comprehension. Can a student who ranked 44th in math get us into the world's top 10 economies? Everything begins with an accurate diagnosis. Of the students in Turkey, 68% fell into the worst category of the test and only 1.2 made it into the test's top category. This is our problem and this is why we are unable to answer "yes" to the question, "Can we change this situation?".

Bilgi ve Büyük Veri

Dünyada bilgi artık aritmetik değil geometrik olarak artıyor. Dünyanın kullanımdaki en büyük teleskobu olan Alma'ya bakalım. 66 teleskop tek bir teleskop gibi hareket ediyor. Tek bir yıldıza bakılacaksa bu teleskoplar birleşiyor, bir galaksiye bakılacaksa ayrılıyorlar. Bir süper bilgisayar saniyede iki kez bunların her birinin ne kadar titrediğini ölçüyor. Alma her 5 günde insanlık tarihinde üretilmiş tüm bilgi kadar bilgi üretiyor. Bundan önceki en büyük teleskop, bu miktarda bilgiyi 10 yılda üretiyordu. Dünyadaki en büyük kütüphane ABD Kongre Kütüphanesi. Wal-Mart her 1 saatte o kütüphanedeki bilginin 167 katını üretiyor. Soru şu: Bu ölçekte Büyük Veri'den kim anlamlı bilgi çıkarabilir? ABD Sağlık Bakanlığı, gribal bir enfeksiyon dalgası geldiğini artık Google'dan öğreniyor. Çünkü insanlar doktora gitmeden önce Google'a girip "ateş", "grip" gibi sözcükleri aratıyorlar. Mesela Sabancı Üniversitesi'nde Türkiye'nin büyük operatörlerinden birisi için bir yazılım geliştirildi. Bir ay içinde hangi müşterilerin o operatörü terk edeceğini söylüyor. Büyük Veri geleceğin ana anahtarlarından biri.

Knowledge and Big Data

Knowledge around the world has begun to increase geometrically instead of arithmetically. Let's take a look at Alma, the world's largest telescope. It consists of 66 telescopes working together as one. If one star is to be observed, then they all come together. If a whole galaxy is the focus, then they work independently. A super-computer measures twice a second how much each of them deviate from their positions. Alma produces a total amount of information every 5 days which is equivalent to the amount of information gathered together throughout the whole of human history. The largest telescope before it had produced that amount of information in 10 years. The American Library of Congress is the largest library in the world. Wal-Mart produces in 1 hour 167 times the amount of information as this library. The question is: Who can significantly benefit from such enormous amounts of data? Even the US Department of Health finds out from Google when a wave of influenza infections is on the way. This is because people research words such as 'flu' and 'temperature' on Google before going to the doctor. Another example would be the software developed at Sabancı University for one of Turkey's largest operators. It shows which customers will leave a given operator within a period of one month. Big Data is one of the main keys to the future.

Sağlık ve Biyofabrikasyon

Bildiğimiz insanın sonu geliyor, insana organ basımı noktasındayız şu an itibariyle. Timüs bezi savunma sistemimiz için kilit önemdeki T hücrelerini üretir. Bu hücreler ilk kez laboratuvarda üretildi, bir fareye nakledildi. İnsanlık tarihini değiştirecek olaylardan biri dünyada biyofabrikasyon döneminin başlaması. Bu kadar büyük bir şey yapamayız diye düşünüyorsunuz. Hayır, yapabiliriz. Örneğin Malatya Üniversitesi'nde bu sene bir organ nakli kongresi vardı. Almanya'nın en iyi nakilcileri geliyorlar, teknik öğrenmek için bizim hocalarımızla ameliyatlara giriyorlar. Dünyada organ nakli alanında şehir ismiyle anılan tek teknik var: Malatya.

Health and Biological Reproduction

Humanity as we know it is nearing an end point. We are on the verge of creating organs for people. The thymus gland creates T cells necessary for our immune system. These cells have been produced for the first time in laboratories and were transferred to a mouse. One of the things that will change human history is the beginning of bio-manufacturing. You may think it is impossible to do such a thing but we can. For example, this year at Malatya University there was an organ transplant congress. The best specialist doctors from Germany took part and together with our doctors they undertook operations to hone their techniques. There is only one transplant technique in the world that is referred to by a city name: The Malatya technique.

Robotik

Türkiye'de farkında değiliz ama robot çağı gerçek anlamda başladı. Bunlardan biri olan Pepper insana çok benziyor. Bu şundan önemli: Japonya yaşlanan nüfusa karşı göç almak istemiyor. Yaşlılara nasıl bakacak? Tekerlekli sandalye olarak tasarlanmış bir robotları var. Tuvalete gidiyor, arkası ayağa kalkıyor, sizi oturtuyor, sonra tekrar sizi alıyor ve yatağınıza getiriyor. Yatmak istediğinizde düğmesine basıyorsunuz, uzuyor ve yatağa dönüşüyor.

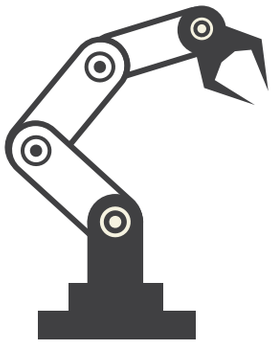

Robotics

We don't realize it yet in Turkey, but the robotic age has already begun. There is a robot called Pepper which is very human. This is important for Japan because the government does not want more immigration but at the same time it has an aging population. How will it take care of the elderly? They have robots that have been designed like wheelchairs. They take you to the toilet, seat you there, and then take you back. When you want to go to sleep you press a button and it stretches out, transforming itself into a bed.

Uzay Çağı

Neden sürekli astronomiye dair haberler duyuyoruz? Çünkü uzay çağı yeni başlıyor. Alçak yörünge dediğimiz ay-dünya arasındaki yörünge için NASA artık hiçbir araç geliştirmeyecek. O alanı tamamen özel sektöre bıraktı. Artık alçak yörüngenin öbür tarafına, yani Mars'a çalışacak. İnsanoğlu artık Mars'a yerleşmeyi düşünüyor. Bir sorun var: Nadir elementler 40 yıl içinde bitecek. Cep telefonlarımızdan bilgisayarlara, MR cihazından lazere, radara kadar her şey nadir elementlerle üretiliyor. Çin nadir element ihracatını yasakladı, artık ham halde nadir element satmıyor, işlenmiş halde satıyor. Çözüm nerede? Dört tane uzay madenciliği şirketi kuruldu. Bunlardan biri de Google. Göktaşlarını yakalayacaklar, dünya-ay yörüngesine yerleştirecekler ve işleyecekler. Ortalama maden yüklü bir göktaşının 5 trilyon dolarlık madeni var. Bunu getirmesi 5-10 yıl sürecek. Bunlar dünyanın nereye gittiğini gösteren örnekler.

The Space Age

Why do we constantly hear news about astronomy? Because the space age is just now really getting started. NASA will no longer develop technologies for low-earth orbit. It has left that completely to the private sector. Now it will work on larger-scale projects, such as travel to Mars. Humanity is beginning to consider migration to the red planet. You see, there is a problem: rare elements will be depleted in 40 years. Devices such as mobile phones, computers, MR machines, lasers and radars are all made with rare elements. China has even banned the export of rare elements and won't sell the raw versions of such elements anymore, only the processed versions. What is the solution? Already four space mining companies have been founded. One of these belongs to Google. They will catch meteors, place them in low-earth orbit and mine them. One meteor can have roughly 5 trillion dollars' worth of minerals. It will take about 5-10 years to pull such a meteor into orbit. These examples indicate where the world is heading.

Enerji

Bir de tabii işin enerji tarafı var. Şu anda dünyada herkes küresel ısınmaya yol açmayacak enerji peşinde. Türkiye'yi de yakından ilgilendiriyor. Biz bunları hiç düşünmezken insanların neler düşündüğünü görmemiz gerekiyor. Şu anda bütün dünyanın peşinde olduğu konu enerjiyi depolamak. Eğer enerjiyi depolamaya dair bir fikriniz varsa ve bu uygulanabilir bir fikirse kesinlikle zengin oldunuz. Sony'den otomotiv firmalarına kadar herkes enerji depolama meselesine bir çözüm bulmaya çalışıyor. Enerji depolama sorunu çözüldüğü anda gerçek bir devrim olacak. Gündüz güneşin enerjisini saklayıp akşam evde kullanabileceksiniz.

Energy

Of course there is also the energy side of things. At the moment everyone is in pursuit of energy that won't cause further global warming. This also concerns Turkey. We should see what people are doing in this respect. The whole world is trying to store energy. If we could develop applicable ideas about storing energy, we would become quite wealthy. Everybody, even Sony's automotive companies, is looking for a solution to ways to store energy. Once that has been solved, there will be a revolution. We will be able to store the energy of the sun and use it at home at night.

Akla, bilime ve vicdana ihtiyacımız var

İnsanlık bir kuyruklu yıldıza inmeyi başardı. Aracı kuyruklu yıldıza Avrupa Uzay Ajansı indirdi ve üyesi olan 17 ülkenin dilinde teşekkür etti. Bunların içinde Türkçe yoktu. Olmamasının nedeni Avrupa Uzay Ajansı'na 17 milyon euro para ödememiz gerekiyor. Bunu ödediğinizde onların ihalelerine girebiliyorsunuz, çocuklarınız oralarda eğitim görebiliyor ve dünyanın bilimsel bir parçası oluyorsunuz. Bu bizim vasat olduğumuz için parçası olamadığımız bir alan. Hindistan olamayabiliriz, 70 milyon dolara Mars'a sonda yollayamayabiliriz ama en azından bunu yapabiliriz. Demek ki sorun para değil. Bu ülkede kaynak yok diyemezsiniz. Kaynakları doğru kullanmıyoruz ve doğru yönlendiremiyoruz. Akla, bilime ve vicdana ihtiyacımız var. Küçük küçük yapabileceğimiz bir yığın şey var. Örneğin Türkiye'nin en iyi hocalarının kurduğu Bilim Akademisi. Destek bekliyor ama bir tane destekçi yok. Lütfen elimizi vicdanınıza koyalım. Bu ülkeyi Almanya'dan, Fransa'dan, Japonya'dan gelenler kurtaramaz. Bu bizim geleceğimiz, bu bizim ülkemiz. Onu sadece biz kurtarabiliriz.

We need wisdom, science and a conscience

Humanity has managed to land a spacecraft on a comet. The European Space Agency landed its vehicle on a comet and thanked the agency's member countries in 17 different languages. But you see, Turkish was not among them. The reason for this is that member countries have to pay the European Space Agency 17 million Euro for membership. When that is paid, we will then take part in their tenders. Then our children will be able to be educated there and we will be part of global science. This is one of the areas we are excluded from because of our mediocrity. We are not India and we cannot send a craft to Mars with a budget of 70 million dollars but we should be able to. Clearly the issue is not about money. You can't say that Turkey doesn't have resources. It's just that we are not using or managing our resources correctly. We need wisdom, conscience and a drive for science. There are many small things that we could do. For example, there is the Science Academy which is waiting for support but no support seems to be forthcoming. So please, let's develop more awareness about these issues. Things that come from Germany, France and Japan will not save Turkey. This is our future, our country. Only we can save it.

İSTANBUL SANA

BAZEN OLMAZ
“BAŞARISIZLIK DA HAYATIN BİR PARÇASIDIR”

SOMETIMES IT DOESN’T WORK OUT
“FAILURE IS A PART OF LIFE”

İstanbul Sanayi Odası'nın 13. Kongresi'nde öğleden sonra Balçiçek İlter'in moderatörlüğünde yapılan dörtlü oturuma katılan işadamları Ahmet ÇALIK, Ahmet Nazif ZORLU ve Agâh UĞUR ile teknik direktör Mustafa DENİZLİ başarıya giden yolda başarısızlığın önemini ve kişisel tecrübelerini anlattılar.

On the afternoon of the 13th Industry Congress, there was a panel discussion moderated by Balçiçek İlter which included Ahmet ÇALIK, Ahmet Nazif ZORLU and Agâh UĞUR, all of whom are businessmen, as well as technical director Mustafa DENİZLİ. They discussed the importance of failure on the path to success and talked about their own personal experiences.

AHMET ÇALIK
Çalık Holding Yönetim Kurulu Başkanı

"Başarısızlıklarımızdan ders çıkardık"

"Büyük ustaya sormuşlar, 'Nasıl büyük usta oldun?' diye. 'Doğru kararlar vermekle' diye yanıtlamış. 'Doğru kararları nasıl alıyorsunuz peki' diye sormuşlar arkasından: 'Aldığım yanlış kararlarla' demiş büyük usta."

Çalık Holding Yönetim Kurulu Başkanı Ahmet Çalık bu küçük anekdotla başladı başarısızlığın iş hayatında sanılanın aksine ne kadar önemli olduğunu anlatmaya. Sonra da iş hayatındaki uzun tecrübesi boyunca yaşadığı kendi farklı olaylara getirdi sözü:

"Bizim de hayatımızda tabii birçok yanlış kararlarımız, başarısızlıklarımız var. Fakat bunlar bizim tecrübemiz, gücümüz, en büyük birikimimiz oluyor."

Çalık'a göre buna en iyi örnek Saddam dönemi sonrasında iş yapmak için gittiği Irak'ta yaşadıklarıydı:

AHMET ÇALIK
Chairman of the Board of Directors, Çalık Holding

"We learned from our failures"

"The great master was asked, 'How did you become a great master?' He responded, 'By making the right decisions'. He was then asked 'So how do you make the right decisions?' He replied, 'By learning from all my wrong decisions'".

Ahmet Çalık, Chairman of the Board of Directors of Çalık Holding, started with this anecdote to explain, contrary to popular belief, just how important failure is on the path to success. He then went on to speak of his own various experiences in business:

"Naturally, we too have experienced many failures and made wrong decisions in life. However, those are our experiences, our strength and the source of our greatest knowledge".

Çalık said that the best example of this occurred when they went to Iraq to do business in the period following the fall of the Saddam regime:
"At that time, you would travel from the airport to the city by passing walls 6-8 meters high. There was a checkpoint every three kilometres. We were quite disturbed, and we had only been in the city a short

"Havaalanından şehre 6-8 metrelik duvarlar arasında gidebiliyordunuz, üç kilometrede bir kontroller vardı. Bu bizi çok üzdü daha şehre ilk girerken. Şehre girdiğimizde de dünyanın en büyük hidrokarbonlarına sahip olan ülkesinde günde 5-6 saatlik elektrik vardı. Bizim ilk teklifimiz, bu duvarları kaldırın, şehrin girişini Bağdat'a yakışır hale getirin oldu. Bu önerilerimizi yönetim kabul etti. Tabii onların bu yönde kendi kararları da vardı. Duvarlar kalktı, fakat kupkuru çöl. 18 kilometrelik girişin komple peyzaj işini inşaat firmamız aldı."

Buraya kadar her şey olumlu görünse de sonrasında yaşananlar işin rengini biraz değiştirmiş:

"Roketler atıldı, bir arkadaşımız vefat etti ve ticari olarak da o işten zarar ettik. Bir başarısızlıktı. Tabii orada çalışan binlerce arkadaşımın güvenliği de önemliydi."

Bu başarısızlığın sağladığı avantajı ise Irak'ı tanımak olarak değerlendiriyor Ahmet Çalık.

"Bu başarısızlık neticesinde edindiğimiz tecrübelerle 4500 megavat elektrik kapasitesi olan Irak'a, elektrik ihtiyacınızı da giderelim dedik. Yöneticiler bunun için 20 milyar dolar harcadıklarını fakat yapacak firma olmadığı için bütün türbinlerin depolarda durduğunu söylediler. Biz talip olduk fakat bunun için ihale yapmaları gerektiğini söylediler. Bir yıl süren ihalenin sonunda 2000 megavatlık ihaleyi aldık. Elektrik santralini zamanında iyi bir şekilde bitirdik. Günde 17-18 saat elektriğe kavuştular. İlk başladığımızda karşılaştığımız bir başarısızlık bizim ülkeyi tanımamızı sağladı, işini bitirmiş ender firmalardan biri olduk. Güvenliğin olmadığı, hiçbir şeyi ölçemediğiniz bir kaos ortamında iş yapmanın ne kadar zor olduğunu tecrübe ettik. Bugün öyle bir karar alacağımız zaman daha tecrübeliyiz."

while. The country may be one of the world's most hydrocarbon rich countries yet there was electricity for only 5-6 hours each day. Our first suggestion was that they pull down those walls and rebuild the city entrance in a way that would make the people of Bagdad proud. The administration accepted our recommendations. Of course they also had their own thoughts in this respect. The walls were demolished but everywhere was bone-dry desert. Our construction company took on the landscaping job for the 18-kilometre road into the city."

Up till that point everything seemed to be going well but what happened later changed things:

"Missiles were launched and a friend of ours was killed. We were also hurt commercially. It was a failure. Naturally the safety of the thousands of my friends working there was very important to me."

Ahmet Çalık said that the advantage of this failure was that he had the chance to get to know Iraq.

"With the experience gained from this failure, we thought we should try to meet the electricity needs of Iraq. The infrastructure had a capacity of 4500 megawatts. The administration explained that they had spent 20 billion dollars on that but as there was no company who could finish up the job, and all the turbines were left in storage. We wanted to do the job but they said that they had to auction it. We won the 2000 megawatt tender after a year-long auction. We finished the power plant on time and did a good job of it. They now have electricity for 17-18 hours per day. The failure that we faced at the beginning helped us learn about the country and thus we were one of the few companies that actually finished their jobs there. We experienced how difficult it is to do business in a place where nothing is certain and where there is no security. Now when we make decisions, we have more experience backing us."

İLTER: What other lessons can be learned from failure?

AHMET ÇALIK
Çalık Holding Yönetim Kurulu Başkanı
Çalık Holding Yönetim Kurulu Başkanı

İLTER: Başarısızlıklardan başka ne gibi dersler alınabilir?

"Hayatımızda başardıklarımızdan daha çok başarısızlıklarımız var. Bu da doğal. Bugün bulunduğumuz iki sektörden örnek vereyim. Bir tanesi petrol sektörü. Petrol sektöründe yüz milyonlarca dolar harcarsınız, petrol bulma ihtimaliniz ortalama altıda birdir. Bu dünya ortalaması. Madencilikte bugün dünyada bin sahada araştırma yapıyorsunuz, tutturma oranınız binde bir. Biz hep petrol bulanı görürüz fakat onu çok büyük başarısızlıkların sonucunda bulabiliyorsunuz.

"Yaşamımızda da başarısız olmadan bir şey öğrenmeniz mümkün değil. Bazen biz arkadaşlarımıza hata yapmalarını emrederiz. Tabii burada riskleri ölçmemiz lazım, hedeflerimiz belli olmalı. Kendi imkânlarımıza göre riskleri almamız lazım. Buna da risk yönetimi diyoruz.

"Bunun dışında biz on yılda bir şirket olarak stratejilerimizi belirleriz, hedefler koyarız. 2000'lerin başında hedef koyduk. Türkiye'de Türk Telekom, Tüpraş gibi önemli büyük kurumların özelleştirilmesinde en az ikisini, üçünü alırız dedik fakat hiçbirini alamadık. Türk Telekom'da son iki kalan firma televizyonların önünde ihale yarışmasına katıldık. En yüksek değeri biz vermiştik. Yabancı bir ortağımız vardı. Kesin alırız diye bakıyorduk. Bugünkü Öger Grubu. Fakat 300'le başladığımız ihale 6,5 milyar dolara gitti. Biz devam etmek istedik ama ortağımız durmak istedi, durduk. Biz burada kaybettik, ama ülkemize 2 milyar dolar fazla para kaldı. Bu da iyi bir şey.

"Öğrendiğimiz şu oldu: Bir ihaleye girerken ortağınızla aynı fikirde olmayabilirsiniz, biriniz devam etmek isteyebilirsiniz. Bu önemli bir tecrübe. Yaptığımız bütün eksikler, yanlışlar, başarısızlıklar bizi yaşamımızda güçlü kılar. Ben ilkokulu okurken yarım gün okula gidiyordum, yarım günü Sultanhamam'da işte geçiriyordum. 17 yaşına geldiğimde, amcalarım 'Ahmet de ortak olsun' dediğinde, işin sahibi olarak babam 'Olmaz sen yedin içtin, okudun, masrafına say' dedi. 'Eğer sermaye verirsen ayrılayım o halde' dedim. 'Sen yetiştinse sermayen o, yetişmedinse buyur gel maaşlı çalış' dedi babam.

"O zaman benim için zor bir durumdu. Sonra niye yaptığını anladım. Şimdi babama teşekkür ediyorum. Çünkü üç nesil sonra şirketler yaşamıyor. 1900 yılında ABD'nin en büyük 100 firmasının 100 yıl sonra sadece 4'ü ayakta kaldı. Hayata girişimci olarak başlamaktan da büyük mutluluk duyuyorum. Bir kişiyle Türkiye'de başladığımız işimizde, bugün 27 bin arkadaşımızla global pazardayız."

"In life we experience more failures than success. This is natural. Let me give some examples from two sectors we are involved in these days, one of which is petroleum. In this sector hundreds of millions of dollars are spent and the possibility of finding petrol is roughly one out of six. That is the world average. As regards mining, a thousand areas are being explored around the world today but the chance of finding the correct place is just one out of a thousand. We always hear about it when someone finds petroleum; however, that always happens after many major unsuccessful attempts have been made.

"In life it is not possible to learn anything without experiencing failure first. Sometimes we tell our friends to be open to making mistakes. Of course, in this case we must measure the risks first and our aims must be clear. We need to take risks in accordance with our personal resources. We call this risk management.

"Apart from this, every ten years we as a company determine our strategies and set our goals. At the beginning of 2000 we had one particular aim. We said that we would take over three or at least two big companies in Turkey such as Türk Telekom or Tüpraş when they were privatized. However, we were unable to buy any of them out. We were one of the last two companies involved in a final auction bid. We offered the highest bid. We had a foreign partner, the Öger Group. We thought we would definitely get it. However, the auction that we started at 300 million went up to 6.5 billion dollars. We wanted to continue but our partner did not so we backed out. We lost, but our country pocketed an extra 2 billion dollars. That is also a good thing.

"This is what we learned: When you get involved in an auction, you and your partner may not be of the same idea, and one of you might want to take things further. This is an important experience. All of our failings, mistakes and defeats make us stronger in life.

"When I was in primary school I would go to school for half a day and spend the other half working at Sultanhamam. When I turned 17 my uncles said 'Ahmet should be a partner now'. However, the boss, who happened to be my father, said: 'No, you have been brought up and sent to school, consider those your costs'. So I replied, 'Well give me a share then, and I'll quit school'. My father said, 'Bringing you up was your share. If you weren't brought up well then you are welcome to work for a salary'.

"That was a difficult time for me. Later I understood why he had acted that way. Now I thank my father. This is because family companies don't survive by the third generation. Of the 100 largest companies in America in 1900, there are only 4 left today. I am very glad I started life in an entrepreneurial way. The business which we started in Turkey with only 1 person now has 27,000 employees and is in the global market. "

AHMET NAZİF ZORLU
Zorlu Holding Yönetim Kurulu Başkanı

"Hesap kitap yapmadan işe girişmem"

Moderatör Balçiçek İlter Pamir'in ilk başarısızlığını sorduğu Ahmet Nazif Zorlu ise "Başımdan aşağı kaynar sular döküldü" diyerek tarif ettiği bir anısını paylaştı kendisini merakla dinleyen kalabalıkla.

"Babam dört, beş ortaklı bir şirkette ortaktı, ben de Trabzon'da bir şirketin başındaydım. O senenin sonunda bir hesap çıkardık, 10 bin lira zarar çıktı. Bir yanlışlık vardır diye düşündük, malları saydık, her şeyi topladık, yine fark etmedi. Kaynar sular başımdan aşağı döküldü. Otele gittim, uykum gelmedi, tekrar malları saymaya dükkâna gittim. Birer birer çarşafları yine saydım, adet ve rakam aynı çıktı. O zaman Denizli'den mal geliyordu, ihtilal olmuştu ve Denizli'de fiyatlar düşmüştü ve bizim elimizdeki fiyatlar pahalıydı ve ucuza sattık onları. Bu başarısızlık bana daha büyük bir kamçı oldu. Sattığım malları haftalık olarak bir bir toplamaya, kârımı ve zararımı çıkarmaya başladım. Bu bende senelerce devam etti. Hesabımı yapar ve ondan sonra işe girerim."

İLTER: Ama yine de bazen olmuyor. Hastane yazılımı konusu, Rusya'da yatırımlar var...

"Tabii bizim tekstil, elektronik, gayrimenkul, maden işlerimiz var. Biz yazılım işine girdik, maalesef büyük bir zarar yazdık üç sene sonra. Zararın neresinden dönersen kârdır dedik, üzerine çarpı çektik, yolumuza devam ettik. İhracatımız arttı, daha büyük yerlere gittik."

AHMET NAZİF ZORLU
Chairman of the Board, Zorlu Holding

"I never undertake anything without first arranging my finances"

When the moderator Balçiçek İlter Pamir asked Ahmet Nazif Zorlu about his first failure, he talked about an incident that had a major impact on him. Everybody listened intently.

"My father was in a partnership of about 4 or 5 people and I was running a company in Trabzon at the time. At the end of that year, we did our calculations and found that we had suffered a loss of 10,000 lira. We thought that there must have been some kind of mistake, so we tallied the merchandise, calculated everything again and it was still the same. A chill went down my spine. I went to the hotel but I couldn't sleep so I went back to the workplace to count the merchandise again. I counted everything one by one yet the numbers and items still came out the same. At that time the merchandise was coming in from Denizli. In those days the military had taken over and following this the prices in Denizli had dropped so we had to sell our goods at really low prices. This failure hurt me deeply. I began to calculate the goods I sold one by one and to work out my exact profits and losses weekly. I continued to do that for years. I always arrange my finances before I undertake any business."

İLTER: Yet sometimes it still doesn't work out. There was the issue of hospital software, investments in Russia...

"Sure, we have textiles, electronics, real estate and mining businesses. We got involved in the software business and unfortunately three years later ended up suffering huge losses. We said that we needed to cut our losses and underscored the situation, and then we moved on. Our exports grew and we went on towards much bigger things. "

AHMET NAZİF ZORLU
Zorlu Holding
Yönetim Kurulu Başkanı
Zorlu Holding Yönetim Kurulu Başkanı

İLTER: Israr etmemek mi gerekir?

"Olmuyorsa bırakmayı bilmek gerekiyor. Devam ettikçe zarar ediyorsun. Diyorsun ki, bunu burada keselim, yeni işlere bakalım."

İLTER: Olmadığı zaman, "Benim yüzümden mi olmadı, başka bir şey yüzünden mi olmadı" dersiniz. Ne düşünüyorsunuz?

"Devamlı arkana bakıp kaybettiğini düşünürken, gelecekte yapacağınız işleri düşünemez oluyorsunuz. 'Kaybettiniz, tamam. Arkanıza dönüp bakmayın, ileriye bakın' derim."

AGÂH UĞUR
Borusan Holding CEO'su

"Ortalama insan ortalama kurumu getiriyor"

Borusan Holding CEO'su Agâh Uğur ise sözlerine başarısızlık kavramına ilişkin düşüncelerini anlatarak başladı.

"Başarmak için büyük resme bakmak, sonuna kadar tutkuyla uğraşmak gerekiyor. Malcolm Gladwell'in *Outliers* adlı meşhur kitabında bahsettiği 10 bin saat felsefesi önemlidir. Beatles'dan örnek vermiş. Daha kariyerlerinin ilk günlerinde, Hamburg'ta bir iş teklifi geliyor, bir barda günde 16 saat çalıyorlar. 6 ay boyunca müzik yapıyorlar orada ve Beatles çıkıyor ortaya. 10 bin saat fikrine çok inanıyorum. Başarısızlık onları daha çok denemeye zorluyor. ABD'de bir üniversitede, iki tane ellişer kişilik grup seçiyorlar ve bunlar kilden vazo yapıyorlar. Birinci gruba

İLTER: Is it better not to persist?

"If it's not working, then you need to know when to stop. The longer it drags on, the more damage is caused. You need to leave it and get on with new business."

İLTER: When it doesn't work out, you asked yourself: "Was it my fault it didn't work? Or was it something else?" What is your opinion on the matter?

"If you constantly look back and think about what you lost, you will not be able to think about the work you are going to do in the future. Okay, you failed. 'Don't look back, look forward'. That's what I say. "

AGÂH UĞUR
CEO of Borusan Holding

"The average person creates an average organisation"

Agâh Uğur, the CEO of Borusan Holding, began by explaining his thoughts on the concept of failure.

"If you want to be successful, you need to look at the bigger picture. You need to passionately make a go of it till the very end. It's like Malcolm Gladwell's 10,000-hours philosophy, which he discussed in his famous book Outliers. That's important. He gave the example of The Beatles. In the early days of their careers, there was a job offer in Hamburg and they played at a bar for 16 hours a day. They were there for 6 months and eventually the Beatles' true music emerged. I very much believe in the idea of 10,000 hours. Failure forces people to experiment more. At a university in the US, two groups of fifty people were chosen to make vases from clay. The first group was told to make the best quality vase and the second group was given the task of making as many vases as possible.

AGÂH UĞUR
Borusan Holding CEO'su
Borusan Holding CEO'su

en kaliteli vazoyu yapma, ikinci gruba ise en çok vazoyu yapma hedefi veriliyor. Sonunda en çok vazoyu yapan en iyi vazoyu yapıyor. Çünkü o kadar çok deniyor ki, bütün hatalarını görüyor, düzeltiyor ve en mükemmelini çıkartıyor. En kaliteli yapmaya çalışan bir türlü onu pratiğe geçiremediği için, yeteri kadar ekspertiz yaratamadığı için, en iyisini yapmaya çalışsa bile olmuyor. Bunlar ciddi öğretiler."

Bu noktada moderatör İlter başarısızlıkla ilgili kendi hayatından örnekler olup olmadığını sorunca Uğur iki başarısızlığını, kendi deyimiyle "pişmanlıklarını" samimi bir şekilde konuklarla paylaştı:

"Genç yaşlarımda daha talepkâr olmayı isterdim. Bir de, kariyerimin orta dönemlerinde ortalama insanlara daha az tahammül etmeyi tercih ederdim, çok tahammül etmişim. Çünkü ortalama, ortalamayı getiriyor. Bu kazananın dünyası, sizi zorlayacak insanlarla çalışacaksınız. Bu konuda çok özel bir çaba sarf etmezseniz, kurumlar ortalamaların yönettiği kurumlar oluyor. Neticeleri de ortalama oluyor."

İlter: Agâh Bey sizin için başarı nedir, başarısızlık nedir?

"İkiye ayırmamda fayda var. Birincisi kurumumun başarısı ki onun örneklerini demin konuştuk. Bir de kendim profesyonel bir kurum inşa ediyorum. Asım Bey'den sonraki yapıda bir patron yok, onun için patronsuz bir kurumun yöneticilerinin kendilerinin girişimci olmasını sağlamaya çalışıyorum. Muhtemelen beş yıllık süre daha ben görev alırım ama kendime koyduğum hedef kurumumuzu kârlı büyümeye devam ettirirken, inovatif olmaya da devam ettirmek. Bunu yaratamazsak, Borusan kendi posası içinde küçülmeye başlayabilir. Kurucu mentalitesiyle iyi profesyonellerin tamamlayıcılığını sağlamaya çalışıyoruz. İyi profesyonellerin üzerine kurucu mentalitesinin üç tane ana unsuru var. Birincisi, pazardaki fırsata duyulan bir kişisel açlık. İkincisi, Ahmet Bey 'Üç büyük ihaleyi alacağım' dedi. Bu başka bir açlık duygusu, içerideki azim duygusu. Üçüncüsü, işinizi en önde örnek olarak yönetmek. Mesela beş yıl sonra kurumumuzun girişimcilik ruhunu tepedeki 50 kişiye yaymış ve rakamlara da yansıtmış şekilde devam ettirebilirsem bu benim için çok özel kişisel bir başarı olacak. Zannediyorum ki böyle bir misyonu üstlenen profesyonel de yoktur. Çünkü profesyoneller 'nasılın' peşinde koşarlar, 'neyi' patronlar söyler. Bizim kurumumuzda bizler hem neyi hem nasılı yapmaya çalışıyoruz. Bunu başarırsam çok faydalı olacak."

In the end the ones who were asked to make the most vases actually ended up making the best quality ones. This is because through trial and error they corrected all their mistakes and created the most perfect vase. The group that was expected to make the highest quality vase, even though they tried, were unable to create the best vase because they didn't have the experience or achieve the expertise that was needed. These are important teachings."

At this point, the moderator asked whether or not they had any personal experiences of failure. Uğur casually shared with the attendees two failures which he referred to as his 'regrets':

"I wish I had been more demanding in my younger years. Furthermore, in the middle period of my career I should have had less tolerance for average people. I put up with a lot. You see, average people bring average standards. In the world of winners, you need to work with people who will test your limits. If you don't work hard in this regard, organisations become institutions managed by average people. And thus the outcome is average, too."

İLTER: Mr Uğur, what is success to you and what is failure?

"It would be a good idea to split this in two parts. The first is a company's success. We talked about such examples earlier. I am also personally creating a professional organisation. After Asım Bey there is no boss structure, so I am trying to ensure that at a company without a boss the managers become entrepreneurial themselves. I will probably continue to work there for another five years and my wish is that our company will continue to be innovative as it continues to grow profitably. If we don't manage to do this, then Borusan will start to go downhill. With a start-up mentality we strive to work with good, complementary professionals. Such a mentality has three main elements. The first is a personal hunger for opportunities in the market. As for the second, as Mr. Çalık said: 'I will get three big auctions'. This is another type of hunger, an inner sense of perseverance. The third is to manage your business in the best way possible. For example, if I can ensure that in five years the entrepreneurial spirit will have spread to the top 50 people and this is reflected in the figures, then this will be a huge personal achievement for me. I think no other professional is taking on such a mission. This is because professionals are in pursuit of the 'how', while the bosses declare the 'whereto' of matters. In our company we are trying to deal with both the 'whereto' and 'how'. It will be great if I am successful in this regard. "

MUSTAFA DENİZLİ
Teknik Direktör

Başarıyı sürekli kılacak bir şey icat edilmedi daha.

Agâh Uğur'dan sonra söz sırası kariyerinin 50. yılını kutlayan ünlü teknik direktör Mustafa Denizli'ye geldi. İmza attığı başarılarla Türk futbolunun ilerlemesinde pay sahibi isimlerden biri olan Denizli'nin başarısızlık konusunda anlatacakları herkesi meraklandırıyordu. Denizli meslek yaşamına adımlarını attığı ilk gençlik yıllarında yaşadığı başarısızlığı çekinmeden konuklarla paylaşmaya başladığında, başarı yolunda başarısızlığın hırslı insanlar için nasıl bir itici güç olabileceği somutlaşıyordu.

"Ben meslek hayatıma başarısız başladım. Altay kulübünden içeri girdiğimde tarih 1965'in Haziran ayıydı. Çeşme'den İzmir'e giderken öyle hayaller kurdum ki... Genç takıma gidiyorum ama iki ay sonra A takımda oynamaya başlayacağım. Yıl sonunda Türkiye liginin gol kralı olarak Çeşme'ye döneceğim. 15 yaşında böyle de başarılı bir futbolcu profili ortaya çıkaracağım. 1966'nın Mayıs

MUSTAFA DENİZLİ
Coach

Nothing has been invented that can perpetuate success.

After Agâh Uğur, well-known technical director Mustafa Denizli was up next. He was celebrating the 50th year of his career. Everybody was curious about what Denizli, who is known for his contributions to the progress of Turkish football, would say about failure. Once Denizli began to openly speak about his failures during the early years of his career, it became apparent how failure could be a driving force for ambitious people on the road to success.

"I started my career as a failure. I joined the Altay club in June of 1965. I had such dreams when travelling from Çeşme to İzmir... I was going to play on a youth team but in two months I would start playing on an A team. At the end of the year I thought I was going to return to Çeşme as Turkey's top scorer in the league. At 15 I was going to create a successful footballer profile for myself - in any case, that was my plan. In May of 1966 they called me aside, politely thanked me and sent me on my way: 'You will come to nothing', they said. 'We have spent quite a bit on you. You stay at our lodgings, go back and forth to school and eat three meals a day here, including breakfast. But in the last 10 months it has become clear that you will not succeed."

ayında çağırdılar beni ve teşekkür ettiler bana: "Senden hiçbir şey olmayacak, sana yaptığımız harcamalar şu kadar, burada lojmanda kalıyorsun, okula gidip geliyorsun, kahvaltı dahil üç öğün burada yiyorsun ama bu geçen 10 ay gösterdi ki, senden hiçbir şey olmaz."

Henüz 15 yaşında hırslı bir futbolcu adayı için yıkıcı olabilecek bu sözler Denizli için aksine kamçılayıcı olmuş.

"Altay kulübüyle ilişkimi kestiler, ben Otogar'ın yolunu bulamadım. Çeşme'ye nasıl giderim ben? Hiç olmazsa güneş battıktan sonra gideyim Çeşme'ye, kimse görmesin dedim. Eve gittim. Annemle babama Ilıca'daki dayımın yanına gideceğimi söyledim. Dayıma gittim, 'Senden bir şey olmaz' diyerek beni postaladılar ama benden bir şey olacağını göstermem lazım. Senin yanında kalacağım, sen beni erken uyandırırsan, ben plaja gidip koşu yapacağım, güçlenmem lazım dedim. Bu şekilde çalışmaya başladım ve kimse görmesin diye erkenden plaja gidip güneş doğmadan geri dönüyordum. Hayata böyle başladım. Benim için tam bir hayal kırıklığıydı."

İLTER: Vazgeçmeme nedeniniz neydi?

"Fıtratımda var. Bu kabul edilebilir bir şey değil. Bunu yapmam lazımdı. Gelmek istediğim nokta şu: Başlangıçta başarısız başlamayı da başarılı başlayıp yarı yolda başarısızlığı tatmayı da yaşadım ama böyle büyük bir ders herhalde olamazdı. Plajdaki çalışmalarımı yaptım. İzmir Genç Karma Takımı seçmelerine bireysel olarak başvurdum ve seçildim. Ama kendimi de farklı hissediyordum. Üç ay sonra Türkiye Genç Milli Futbol Takımı'na seçildim. Kovulduğumdan dört ay sonra genç milli takım forması giydim. Sonra federasyondan Altay kulübünü aradılar, niye gönderdiniz diye. Düşünceler değişti bir anda. Meşhur Kıbrıs Şehitleri Caddesi'ni 1965 yılında yürüyerek beş dakikada geçiyordum. 1967 yılında Altay A Takımı'nda oynamaya başladım. O caddeyi 35-40 dakikada geçmeye başladım. Şöhretin nasıl bir duygu olduğunu orada yaşadım. Dört ay sonra yine beş dakikada geçmeye başladım o caddeyi. Bana o caddeyi tekrar beş dakikada geçiren olayların başarısızlık olduğunu tekrar yaşadım. O benim hayatımda bir daha yanlış yapmamak için yaşadığım en büyük derstir."

Denizli'nin son cümleleri ise herkes için ilham kaynağı oldu:

"Başarıyı sürekli kılacak bir şey icat edilmedi daha. Başarının devamlı olması mümkün değil. Başarısızlıklar ders çıkarmak içindir, başarısızlıktan çıkarttığın dersi başarıya çevirirsin."

Normally for an aspiring 15-year-old footballer such words would be devastating. However, for Denizli the contrary happened and he took them as a challenge.

"They cut me off from the Altay club. I couldn't even find my way to the bus terminal. How would I get to Çeşme? I thought of waiting till dark before leaving so nobody would see me. I eventually found my way home. I told my parents that I was going to stay with uncle in Ilıca and went to my uncle's place. They sent me off saying, 'Nothing will become of you', but I felt that I needed to prove that someday I would be somebody. I said to my uncle 'I will stay with you. If you wake me up early I will go for runs on the beach because I need to stay strong'. I started working out like that. I would leave for the beach and be back before sunrise so that nobody saw me. That is how my life really got started. For me it was a huge disappointment in the beginning."

İLTER: Why didn't you give up?

"Because of my character. The entire situation was unacceptable for me. I had to do it. My point is this: I failed in the beginning. I have also been successful and tasted failure later down the road but I didn't take any such failures as badly as I did that first one. That was a hard lesson. I worked out at the beach. I applied to the İzmir Youth Team try-outs and was accepted. But I felt different in the end. Three months later I was selected to play for the Turkish Youth National Team. Four months after having been thrown out, I was wearing the national youth team uniform. Then the federation called the Altay club and asked why they had sent me away. Their way of thinking changed instantly. In 1965 I was able to pass the famous Kıbrıs Şehitleri Caddesi in five minutes. In 1967 I began playing for the Altay A Team. It was taking me 35-40 minutes to pass the same street. That is where I learned about fame. After four months I was passing it in five minutes again. It was failure that drove me to pass that street in five minutes again. That was the hardest lesson I ever learned but it taught me not to do make such mistakes again. "

Denizli's last words were a source of inspiration for everyone:

"Nothing has been invented that can perpetuate success. Lasting success is not possible. Failures teach us lessons and you can transform those lessons into successes. "

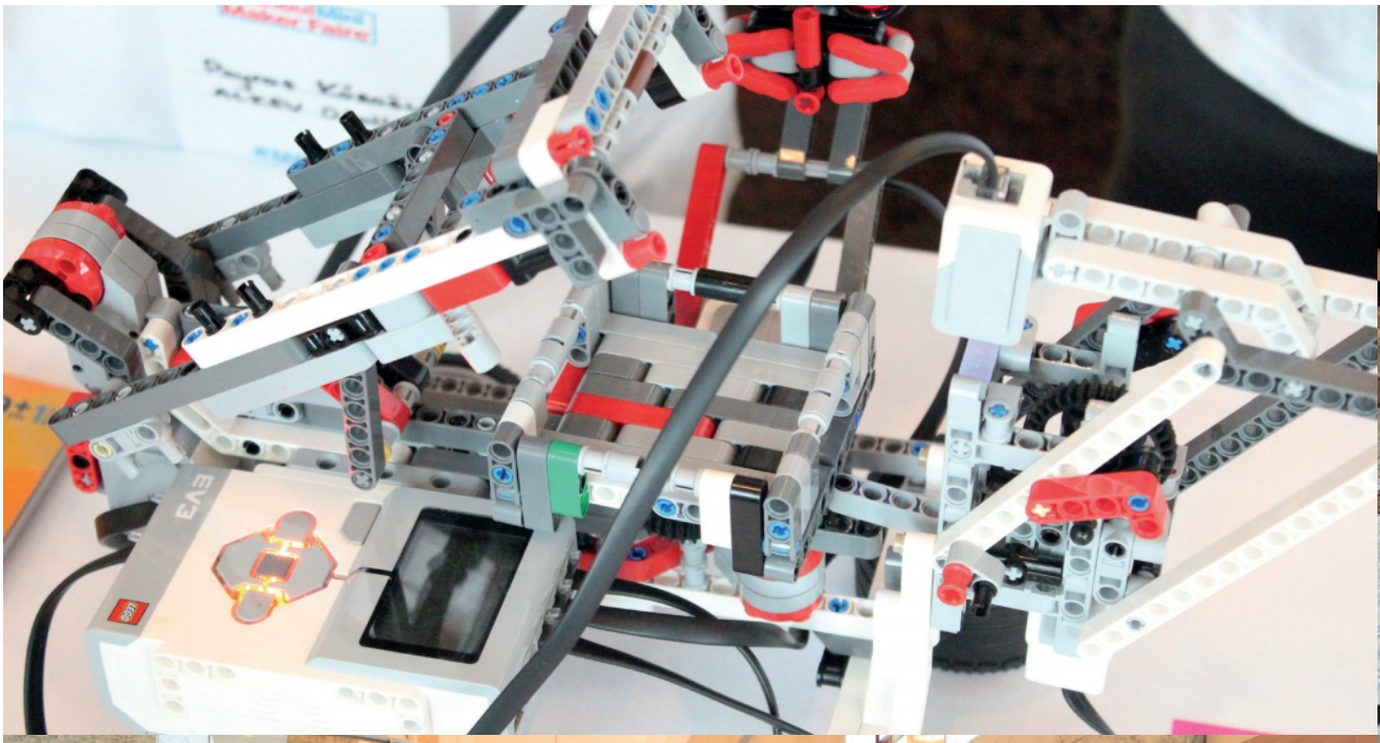
EV3

Akıllıyım Yıldız
Paraşüt

ZANAATKÂR 2.0 GELİYOR
MAKER HAREKETİ SANAYİ KONGRESİNDE

CRAFTSMAN 2.0 IS ON THE WAY
THE MAKER MOVEMENT AT THE INDUSTRY CONGRESS

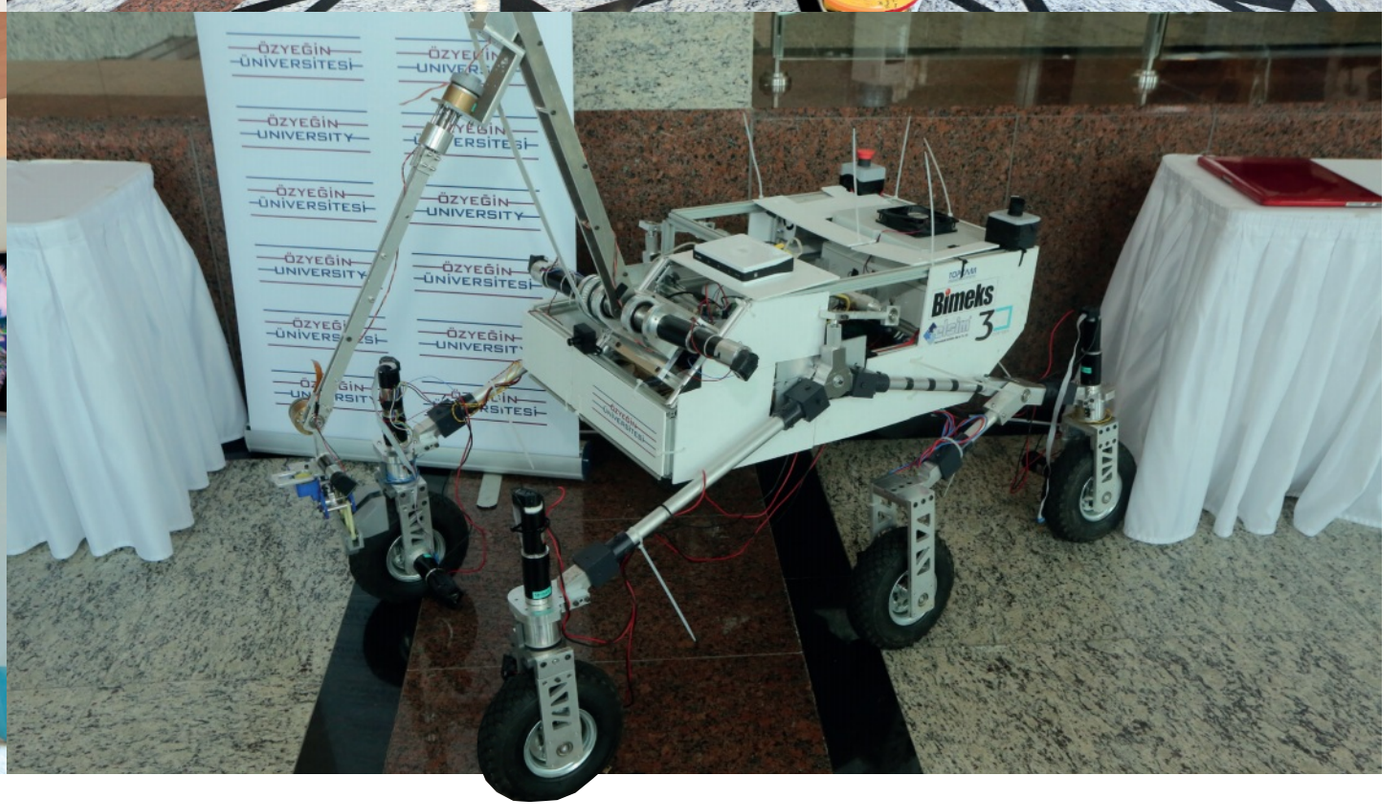

2000'li yılların başından beri tüm dünyada giderek yayılan Maker Hareketi son yıllarda Türkiye'de de istikrarlı bir gelişim gösteriyor. Maker Hareketi elektronik ve robotik aygıtlar, 3 Boyutlu Yazıcılar ve nümerik takım tezgâhları gibi üretim araçlarının ve internette yazılımların paylaşımı temelinde maddi ürünlerin imalatına yöneliyor. Bu sayede dijital dünyadaki temel birim olan bitin potansiyellerini, yazılımın maddesizliğini fiziksel dünyadaki temel birim olan atoma, maddi ürünlerin imalatına dönüştürüyor.

Kendin Yap geleneği üzerinde yükselen Maker Hareketi kişisel imalatı yazılımla birleştirmektedir. Her insanda içkin olan üretme eğilimini ve merakı, topluluğun ve gelecek kuşakların esenliği için paylaşma ve işbirliği yapma yönelimini yansıtmaktadır.

The Maker Movement, which first arose in the early 2000s and is now steadily spreading in Turkey, brings together the manufacture of material goods and the sharing of means of production via electronic and robotic devices, 3D printing, numerical machining tools, and so on. The vitality of the Maker Movement has been proven by the growth of the number of makerspaces on a global scale. According to data provided by the site hackerspaces.org, it seems that there has been an increase in the number of such places of production from around 20 in the year 2000 to around 1,700 in 2014.

The term "maker" is used to refer to the culture and subculture associated with Do It Yourself (DIY) approaches to creation which involve the activities of crafting and self-production. It is a reflection of our innate desire to fabricate things, our curiosity, and our intrinsic need to share and cooperate for the welfare of the community and future generations.

Bir maker olarak her birey binlerce başka bireyle işbirliğine girebilir ve kendi katkılarını sayıları giderek artan maker mekânlarında diğerleriyle paylaşabilir. 2000 yılında tüm dünyada sadece 20 civarında olan maker mekânlarının sayısı 2014 yılında 1700'e çıkmıştı. Böylece işbirliğine dayalı çalışma imalat sanayindeki itici inovasyon olarak öne çıkmakta ve sektörü aşağıdan dönüşüme uğratmaya başlamaktadır.

Sonuçta yüksek teknolojiye dayalı zanaatkâr, Zanaatkâr 2.0 tarih sahnesine çıkmaktadır. Yüksek beceri sahibi tasarımcılar ve imalatçıların genel amaçlı makineleri kullanarak işbirliği yapması temelinde geniş bir yayılıma sahip yatay bir imalata tanık olmaya başlıyoruz.

3 Boyutlu yazıcılar internet üzerinden paylaşımın getirdiği aşırı üretkenliğin örneklerinden biridir. Üreticinin doğrudan üretim aracına erişimini mümkün kılarak imalatın demokratikleşmesine büyük imkân sağlamaktadır. Bu, geleneksel sanayinin önemsizleşeceği anlamına gelmiyor, sadece 3 Boyutlu yazıcılarla bağlı sürecin yaygınlaşmasının imalat dünyasını değiştireceğini gösteriyor.

The strength of the Maker Movement is situated in the way it has managed to translate the potential of the bit, which is the elementary unit in the digital world, i.e. the immateriality of software, into the capacity to arrive at the atom - in other words, the production of material goods.

As a maker, everyone can cooperate with thousands of individuals and spread his or her know-how through an ever denser network of makerspaces. In this way, collaborative work is becoming the driver of innovation in the manufacturing industry and changing it from the bottom up. We can witness the transition to widespread horizontal production based on collaboration between skilled designers and producers using general-purpose machines, and this represents the creation of a high-tech craftsman, or Craftsman 2.0.

The possibility of being able to print in 3D is one of the "extreme productivity" examples of sharing over the Internet. It makes possible direct access to the means of production which in turn makes it a powerful instrument of democratisation in production. This does not mean that traditional industry will become insignificant; however, the spread of 3D printers is changing the world of production.

3 Boyutlu Yazıcıların Uygulama Alanları

■ **EVSEL KULLANIMDA:** Yaygınlaşmaları ve RepRap projesi (kendi kopyasını basabilen yazıcı) sayesinde yemek tabaklarından oyuncaklara kadar çok çeşitli nesnelerin üretimi mümkün olmaktadır.

■ **GIDA KULLANIMINDA:** Değişik makarna çeşitlerini ve başka taze gıdaları basmak mümkün hale gelmektedir.

■ **İNŞAAT SEKTÖRÜNDE:** Kontur çekme teknolojisi sayesinde bir yapının bütün parçalarını şantiyede üretmek mümkün hale gelmektedir. Bu özellikle deprem ve başka çevresel felaketler gibi aşırı durumlarda büyük olanaklar sunmaktadır.

■ **OTOMOBİL İMALATINDA:** 3 Boyutlu yazıcıyla ve yerel tasarımla imal edilen ilk otomobil Aralık 2014'te Chicago'daki İmalat Teknolojileri Fuarında (IMTS) sergilendi.

■ **TIP ALANINDA:** Özellikle protez ve tıbbi implantlar imalatında ve insan dokusu basımında (bioprinting) büyük olanaklar sağladıkları için hızla yaygınlaşmaktadır.

■ **UZAY TEKNOLOJİLERİNDE:** Yeryüzünden sürekli yardım ve malzeme istemeden uzay projelerini sürdürme imkânı verecek 3 Boyutlu yazıcılar geliştirilmektedir.

Fields of application of 3D Printers

■ **HOME:** Thanks to their increasingly widespread use and the RepRap project (3D printers capable of printing a copy of themselves), 3D printing makes possible the production of a variety of objects.

■ **FOOD:** It is possible to print different types of pasta and other fresh products.

■ **CONSTRUCTION:** Contour crafting technology makes it possible to produce all the parts of a building onsite and notably this is being directed towards usage in extreme cases such as earthquakes and other environmental catastrophes.

■ **CAR MANUFACTURING:** The first car produced by 3D printing was presented at the International Manufacturing Technology Show (IMTS) in Chicago in December 2014.

■ **MEDICINE:** The field of medicine is making use of 3D printers especially because of its importance in the production of prosthesis and medical implants, as well as the sector involved in printing human tissue (bioprinting).

■ **SPACE TECHNOLOGIES:** NASA is developing projects to use 3D printers in space that won't rely on help from Earth.

DESTEK SPONSORU

HAYAT OYUNDUR, OYUN MATEMATİKTİR

LIFE IS A GAME, GAME IS MATHEMATICS

Çeşitli illerden gelen otuz orta öğrenim öğrencisi iki gün süreyle Şirince'deki matematik köyünde kaldı ve Profesör Ali Nesin'den matematik dersi aldılar.

Thirty primary school students from various provinces around Turkey stayed at the Şirince "Mathematics Village" for two days and took part in math lessons with Professor Ali Nesin.

"HİÇ BU KADAR GENİŞ BİR TOPLULUĞA BİLİMSEL KONUŞMA YAPMAMIŞTIM."

"I HAVE NEVER GIVEN A SCIENTIFIC TALK TO SUCH A LARGE GROUP BEFORE."

BOSCH
dirinler
FIRAT
ANA SPONSOR

"BEN OKULDA ÇOK KÖTÜ BİR ÖĞRENCİYDİM. DERS DİNLEMEK BANA ÇOK ZOR GELİRDİ. ASLINDA ÇALIŞKAN ÖĞRENCİYDİM. AMA SÜREKLİ BİLGİ BOMBARDIMANI BİR ŞEKLİNDE BİR EĞİTİM VARDI. BEN DÜŞÜNMEYİ DAHA ÇOK SEVERDİM."

"I WAS A TERRIBLE STUDENT AT SCHOOL. I FOUND IT DIFFICULT TO PAY ATTENTION DURING LESSONS EVEN THOUGH I WAS, IN FACT, A HARD-WORKING STUDENT. HOWEVER, BECAUSE OF THE WAY WE WERE TAUGHT, WE WERE CONSTANTLY BOMBARDED WITH INFORMATION. I MUCH PREFERRED TO MULL THINGS OVER."

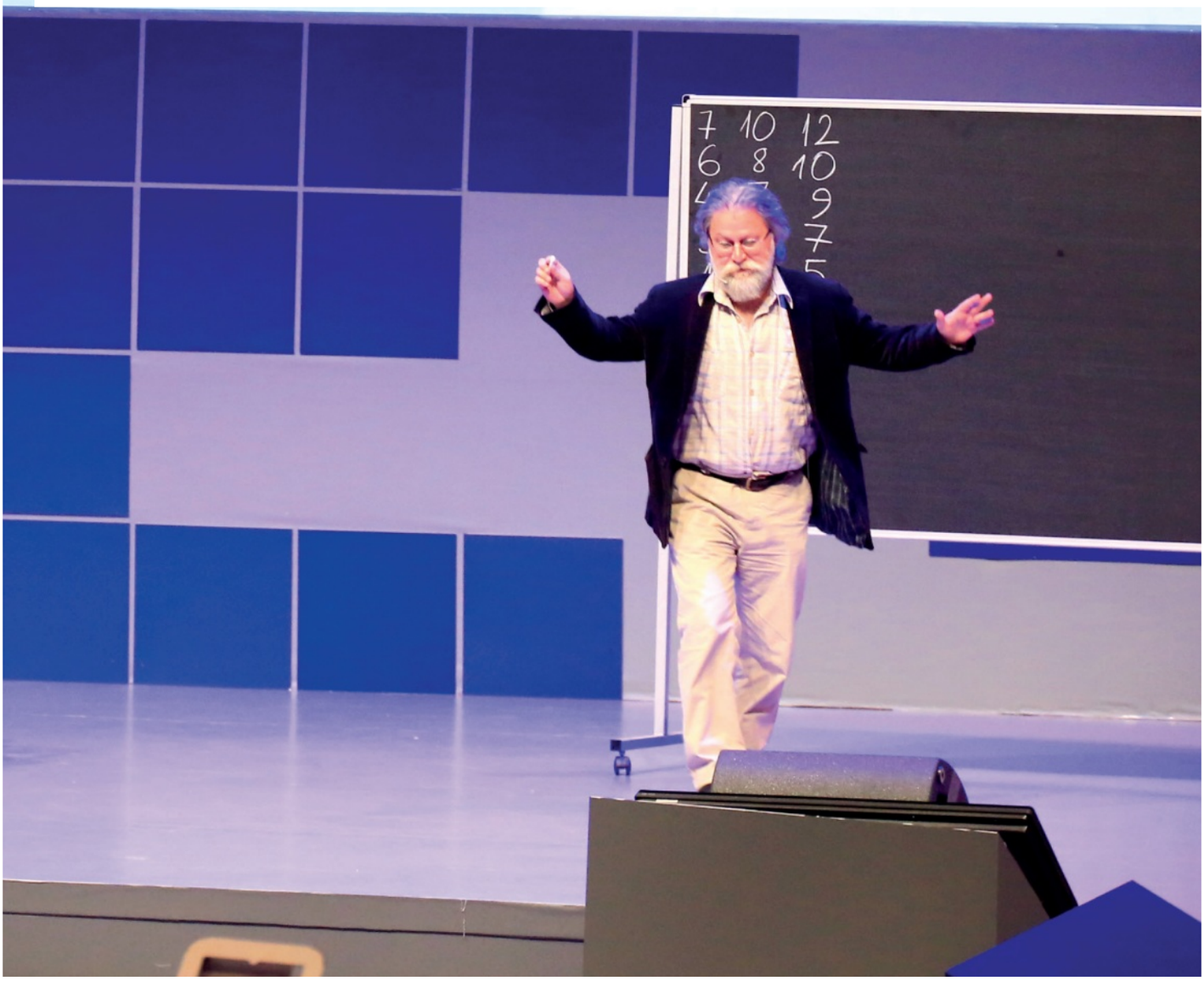

"KIRK DAKİKA BOYUNCA SİZİNLE OYUN OYNAYACAĞIZ. HEP SİZİ YENECEĞİM. VAR MI YENİLMEK İSTEYEN?"

"LET'S PLAY A GAME FOR FORTY MINUTES. I WILL WIN EVERY TIME. SO, WHO FEELS LIKE LOSING?"

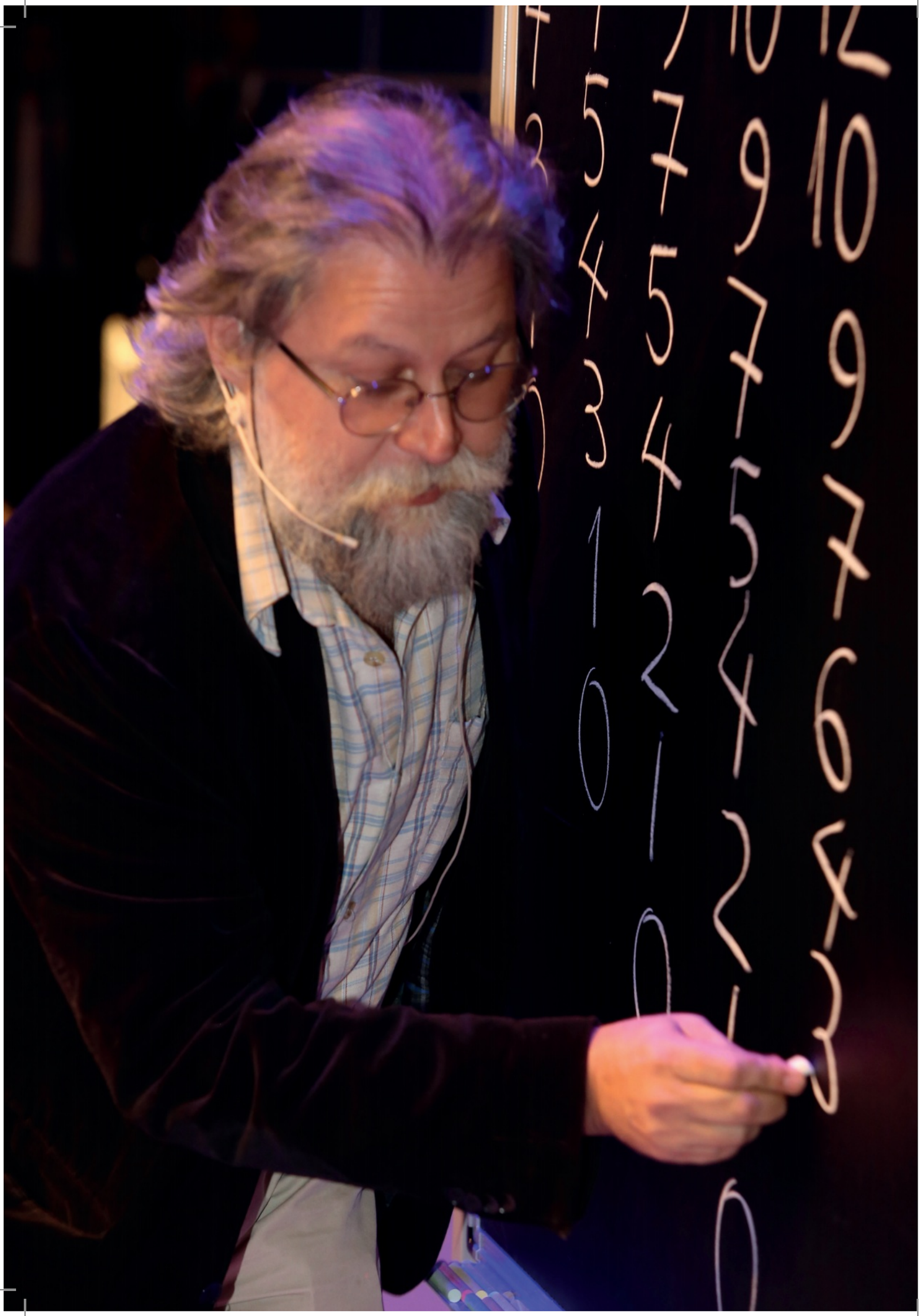

"BİR SAYI SÖYLE. SIRAYLA SÖYLENEN SAYIDAN 1 VEYA 2 ÇIKARACAĞIZ. SONUNDA 0 DİYEN KAYBEDİYOR. KİM BAŞLAYACAK? SEN DE BAŞLAYABİLİRSİN BEN DE, NASIL İSTERSEN."

"GIVE ME A NUMBER. WE'LL SUBTRACT 1 OR 2 FROM THE NUMBERS SAID IN TURN. THE ONE WHO SAYS 0 AT THE END LOSES. WHO WANTS TO START? YOU CAN START OR I CAN, EITHER WAY IS FINE WITH ME."

"GELİN ŞİMDİ BU İŞİN SIRRINI ÇÖZELİM. KAZANAN STRATEJİYİ BULALIM. NASIL BİR KAZANAN SAYI SÖYLEMELİYİZ? ÜÇE BÖLÜNCE 1 KALAN SAYILAR.
3N + 1 ŞEKLİNDEKİ SAYILAR."

"NOW, LET'S DISCOVER THE SECRET TO ALL THIS, THE WINNING STRATEGY. WHAT KIND OF NUMBER IS A WINNING NUMBER? NUMBERS WHICH WHEN DIVIDED BY 3 LEAVE A REMAINDER OF 1. NUMBERS LIKE 3N + 1."

"KAZANAN STRATEJİNİN ÖZELLİKLERİ: 1) KAZANAN SAYI 3N + 1 TÜRÜNDEN OLMALI, 2) SÖYLEYEN SIRASI GELDİĞİNDE BİR ÖNCE SÖYLEDİĞİ SAYIDAN 3N ÇIKARARAK KALAN SAYIYI SÖYLEMELİ, 3) KARŞI TARAF STRATEJİYİ SİZDEN ÇALACAK BİR SAYI SÖYLEME İMKÂNINA SAHİP OLMAMALI."

"HERE ARE THE FUNDAMENTALS OF THE WINNING STRATEGY: 1) THE WINNING NUMBER MUST BE IN A FORM OF 3N + 1. 2) THE PERSON WHOSE TURN IT IS MUST SUBTRACT 3N FROM THE PREVIOUS NUMBER AND SAY THE NUMBER REMAINING. 3) THE OPPOSING TEAM SHOULD NOT BE ABLE TO SAY A NUMBER THAT WOULD UNDERMINE YOUR STRATEGY."

764
İSTANB
Yİ KON
INDUSTRY
CONGRESS

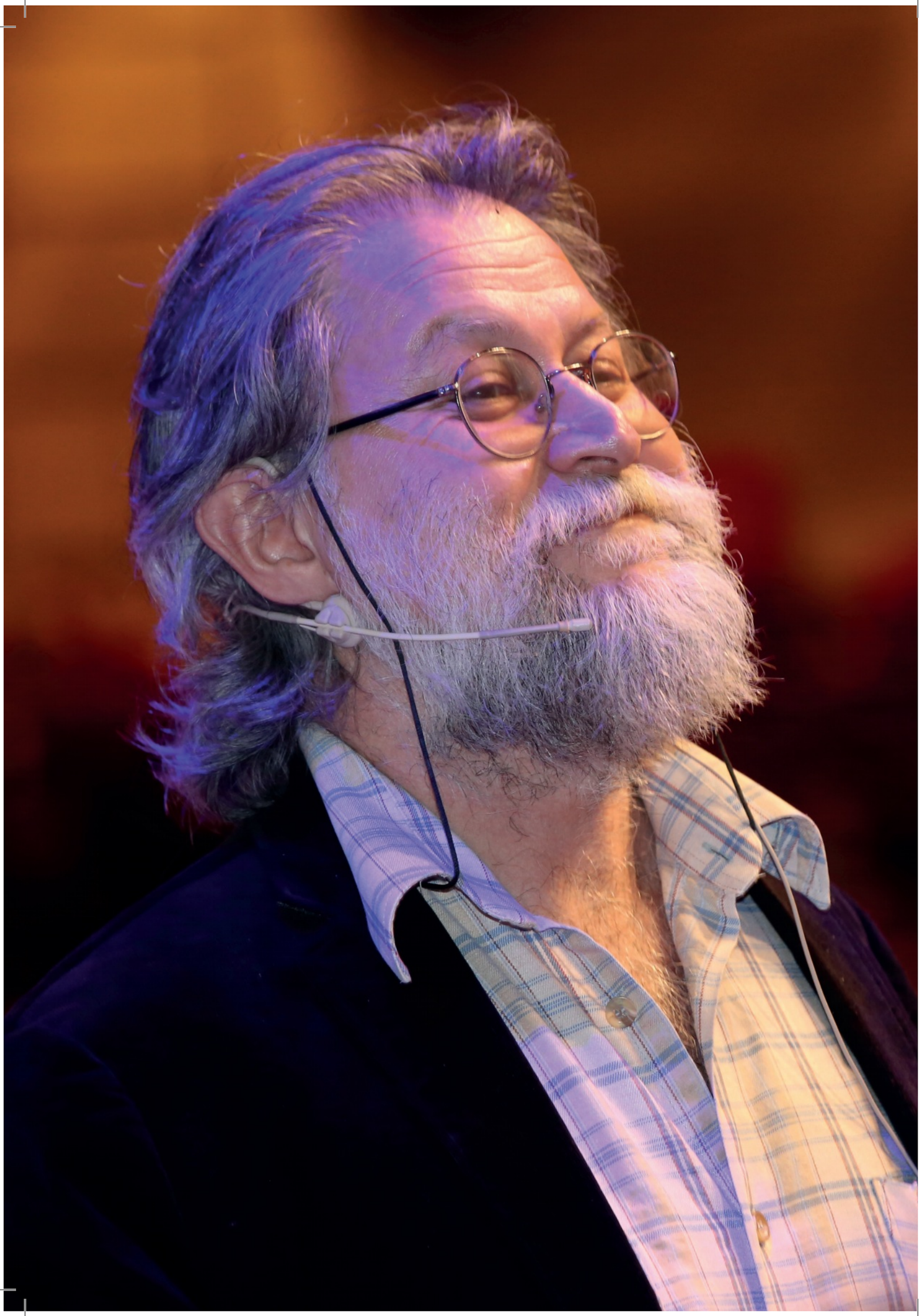

"KAFADAN ATMA! EĞİTİM SİSTEMİMİZ KAFADAN ATMAYA ZORLUYOR. ÇÜNKÜ ÖĞRENCİ KENDİSİNİ CEVAP VERMEYE MECBUR HİSSEDİYOR. CEVAP VERMELİ, ÇÜNKÜ BAŞARMAK ZORUNDA. SINAVDAN NOT ALACAK. BİLMEYİNCE KAFADAN ATIYOR. OYSA KAFADAN ATMAK BİLİMDE AHLAKSIZLIKTIR. KÖTÜDÜR. MATEMATİK DERİN, KAVRAMSAL BİR ŞEYDİR. HESAP KİTAPTAN ÇOK FELSEFEYE, EDEBİYATA DAHA YAKINDIR."

"DON'T TAKE A SHOT IN THE DARK! OUR EDUCATION SYSTEM COMPELS US TO TAKE SHOTS IN THE DARK. THIS IS BECAUSE STUDENTS FEEL THAT THEY MUST PROVIDE AN ANSWER. THEY MUST ANSWER BECAUSE THEY MUST BE SUCCESSFUL. THEY ARE FOCUSED ON EXAM RESULTS. WHEN THEY DON'T KNOW SOMETHING, THEY SIMPLY TAKE A LONG SHOT. IT'S ACTUALLY UNETHICAL TO JUST 'GUESS' WHEN IT COMES TO SCIENCE. IT IS WRONG. MATHEMATICS IS DEEP. IT IS CONCEPTUAL. IT IS CLOSER TO LITERATURE AND PHILOSOPHY THAN ACCOUNTING."

"MATEMATİK OYUNLARINDA TÜM BİLGİLER ORTADADIR. ORTADAKİ BİLGİYLE ÇÖZÜMÜ BULURSUNUZ. İSKAMBİLDEN, TAVLADAN FARKLIDIR. ORADA ZARIN KAÇ GELECEĞİNİ, KÂĞIDIN HANGİ KÂĞIT ÇIKACAĞINI BİLEMEZSİNİZ."

"IN MATHEMATICAL GAMES, ALL THE INFORMATION IS LAID OUT. IT IS POSSIBLE TO SOLVE SUCH GAMES WITH THE INFORMATION YOU HAVE. IT IS DIFFERENT FROM PLAYING CARDS OR BACKGAMMON. WITH SUCH GAMES, YOU CANNOT KNOW THE RESULT WHEN YOU ROLL THE DICE OR WHAT THE NEXT CARD WILL BE."

AKŞAM YEMEĞİ

DINNER

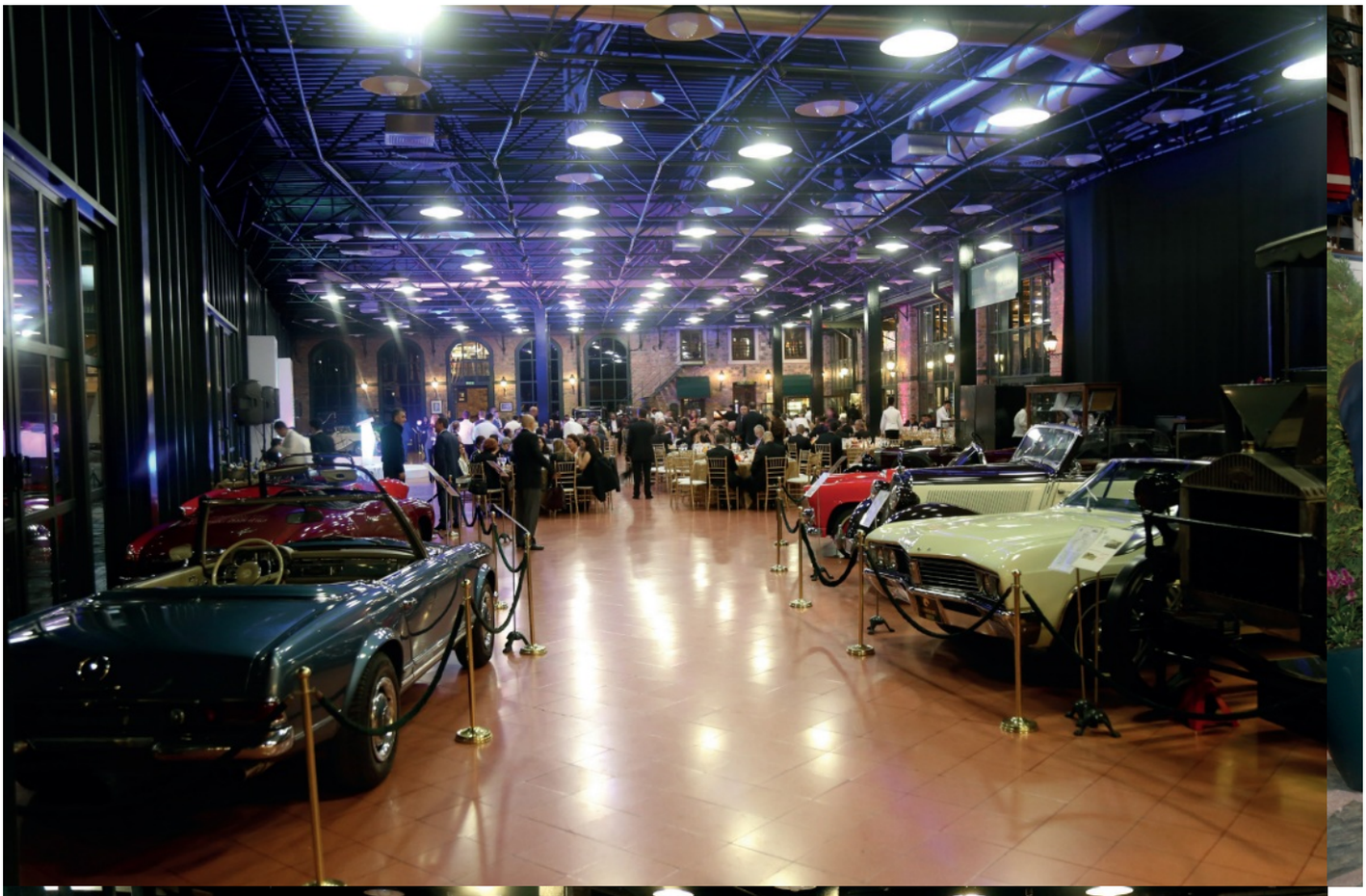

Geniş katılımla ortaya çıkan Kongre'nin AÇIK ÇAĞRISI Rahmi Koç Sanayi Müzesi'nde düzenlenen akşam yemeği sırasında katılımcılara ve kamoyuna sunuldu.

The OPEN CALL OF THE CONGRESS was presented to the participants at the dinner held on the evening at the Rahmi Koç Industry Museum.

İSTANBUL
SANAYİ ODASI

AÇIK ÇAĞRI

"Bu Kadim Topraklarda Çözüm Birlikte Üretilecek"

Dünya, yeni bir büyük devrim döneminden geçiyor. Odağında insanın ve bilginin olduğu yeni bir dünya şekillenirken eski cevapların, başarı modellerinin artık etkili olmadığını herkes kabul ediyor.

Bilimsel-teknolojik gelişmelerin hızlandığı, dijitalleşmenin sanal âlemden sonra fiziksel âlemi de dönüştürmeye başladığı, insanlığın önünde muazzam olanakların açılmakta olduğu koşullarda bulunuyoruz. Eskimiş, etkisini yitirmiş paradigmalarla şekillenmekte olan yeni dünyayı anlamaya çalışmak yapılabilecek en büyük hatadır. Bildiğimiz dünyanın sona erdiğini zamanında fark edip kabul eden ülkeler, değişim konusunda bir hayli mesafe kat edecekleri gibi, değişime yön veren ülkeler olma özelliğine de sahip olacaklar.

Türkiye'de yaşayan insanlar olarak sadece üretim boyutunda inovasyona odaklanmak yerine, hayata bakış açımız başta olmak üzere, her alanda inovasyona önem veren, bunu gerçekleştirmeye çalışan bir anlayışa çok ihtiyacımız var.

Sınırların hızla aşıldığı, mesafelerin kısaldığı ve her şeyin karmaşıklığının arttığı dünyada işbirliğini, birlikte çalışmayı, birlikte yaratmayı gerçekleştirmekte zorlanıyoruz. İnsanlık olarak ve Türkiye olarak bunun yeterince farkında değiliz. Sistemlerimizi, kuruluşlarımızı, pratiklerimizi, zihniyetlerimizi insanların işbirliğinin yararlarını görebileceği şekilde yeniden düzenlememiz gerekiyor.

Odağına insanı koymadığımız hiçbir girişim başarıya ulaşamıyor. Bizim anlamlı ve değerli bulduğumuz dönüşüm; insanı özgürleştiren, refahını artıran dönüşümdür.

Böyle bir dönüşüm de içinde bulunduğumuz çağda tekil çabalarla değil ancak birbirini tamamlayan işbirlikleri ile gerçekleşebilir. Bu Kongre, böyle bir anlayış için bir kıvılcım olmuştur.

Bu ülke hepimizin!

Bu ülke güzel ve değerli!

Ne mutlu bize pırıl pırıl gençlerimiz var!

Değişmemiz gerektiğine artık inanıyoruz. Bu inancı ifade ederken, çözümleri başka diyarlardan beklemek yerine, hep birlikte bu kadim topraklarda üreteceğiz."

İSTANBUL
SANAYİ ODASI

OPEN CALL

Jointly we will produce solutions in these ancient lands

The world is going through a time that is bringing about a great revolution. As this new world is being shaped by people and knowledge as the focus, the same old responses and the same old models of success will no longer work.

We are living in an era in which scientific and technological advancements are happening ever so quickly, digitalization is starting to shape the psychical world after having already impacted the virtual one, and enormous possibilities are opening up for humanity.

Trying to understand this emerging world with ineffective old paradigms would be the biggest mistake that could possibly be made. Countries that realize this situation and accept the fact that the world as we know it has changed will advance on the path to change and also have the distinction of being a guiding force.
As the populace of Turkey, in particular we need an understanding of innovation that is not limited by production. Rather, we need one that emphasizes innovation in all fields, including first of all an innovative outlook on life.

In a world where borders are transcended, distances are shorter than ever and complexity is on the rise, we are not cooperating, working together or creating things together to a sufficient extent. As a country, and to a larger extent as humanity as a whole, we are not sufficiently aware of this state of affairs. We need to reorganize our systems, institutions, practices and ways of thinking to ensure that people can realize the advantages of cooperation.

If humanity is not the focus, attempts to rectify matters are condemned to failure. If a transformation is to be meaningful and valuable, it must liberate people and improve their welfare.
In today's world, such a transformation cannot be achieved by individual efforts - only cooperation can bring it about. This congress has been a spark for inspiring such an understanding.

This country belongs to us all!

This country is good and has value!

Happily for us, we have a young generation that is vibrant!

Ultimately we believe that we need to change. As we put this belief forward, instead of waiting for others, jointly we will come up with solutions in these ancient lands.

Kalkınmanın anahtarı kadınlardan geçiyor

İSO Sanayi Kongresi'nde konuşan Finlandiya Ticaret Odası Başkanı Risto Penttila, kalkınmanın anahtarının kadınlardan geçtiğini söyledi. Penttila "Dünyada en fazla kadın yönetici bizde" dedi.

İSTANBUL Sanayi Odası'nın (İSO) düzenlediği 'Vasatlıktan Çıkış için İnsan ve Kültür-Geleceği Birlikte Kuralım' temalı 13. Sanayi Kongresi Haliç Kongre Merkezi'nde gerçekleştirildi. Kongreye son yıllarda büyük bir kalkınma başarısı gösteren ve birçok dünya markası çıkaran Finlandiya iş dünyasından isimler de katıldı.

İZE BENZEMEYENLER

Açılış konuşmasını yapan İSO Başkanı Erdal Bahçıvan Türkiye'nin insanı ve kültürü odağına alan bütünsel kalkınmasında işbirliğinin önemine dikkat çekerek "Önemli bir sorunu çözmenin yolu, bize benzemeyenlerden ziyade benzemeyenlerle sağlanacak diyalog, müzakere ve işbirliğinden geçmektedir" dedi. Bahçıvan ayrıca, "Hiçbirimizin bir kenarda durup uygarlığın yaratıldığına, dönüşüm sürecinde bir

Churchill'in "Geleceğin imparatorlukları zihin imparatorluklarını olacaktır" sözünü hatırlattı.

ŞİRKET GİBİ ÇALIŞMAK

'Finlandiya Nasıl Başardı?' başlıklı oturumda konuşan Finlandiya Sanayi ve Ticaret Odası Başkanı Risto E.J. Penttila ise ülkenin başarı formülünü beş maddede özetledi. İlk maddenin kadınlar olduğunu söyleyen Penttila, katılımcılardan büyük alkış aldı. Penttila "Kadınların iş gücüne dahil edilmesi önemli. Dünyanın en fazla kadın yöneticisi olan ülke biziz" dedi. İkinci unsur olarak sanayiyi işaret eden Penttila, şöyle konuştu: "Sanayinin başarıda yüzde 20'lik bir rolü var. Mühendis ülkesiyiz. Başbakanımız da bir mühendis. Ülkeyi, şirketini yönetir gibi yönetiyor. Üçüncü unsur; herkes için eğitim. Öğretmenlerimiz öğrencilerden daha akıllıdır. Dördüncüsü

Okulda kaliteli eğitim önemli

Helsinki Üniversitesi Öğretim Üyesi Prof. Hannele Niemi da Fin...
2000 yılı öncesinde nasil bir eğitim ...

2000 kişi vasatlıktan çıkışı tartıştı

İSO'nun düzenlediği "Vasatlıktan Çıkış İçin İnsan ve Kültür: Geleceği Birlikte Kuralım" temalı 13. Sanayi Kongresi gerçekleştirildi. Başkan Bahçıvan, "Türkiye'nin kapsamlı bir dönüşüm hedeflemesi gerek" dedi

İstanbul Sanayi Odası'nın (İSO) düzenlediği "Vasatlıktan Çıkış İçin İnsan ve Kültür: Geleceği Birlikte Kuralım" temalı 13. Sanayi Kongresi Haliç Kongre Merkezi'nde gerçekleştirildi. 13 ticaret ve sanayi odasının katkısıyla İSO'nun ev sahipliğinde düzenlenen kongreye, 2 bine yakın kişi katıldı.

Kongrenin açılış konuşmasını yapan İSO Yönetim Kurulu Başkanı Erdal Bahçıvan, Türkiye'nin insanı ve kültürü odağına alan, bütünsel kalkınmaya dayalı, temelden ve kapsamlı bir dönüşümü hedeflemesi gerektiğini söyledi. Bahçıvan, "Bu dönüşümde ise işbirliğine dayalı 'birlikte yaratmak-co-creation' kavramı etkili. Herhangi bir sorunu çözmenin yolu bize benzemeyenlerle sağlanacak diyalog, müzakere ve işbirliğinden geçiyor" dedi. Günümüzde mutlak doğru kavramının kalmadığını belirten Bahçıvan, "Artık tek bir doğru değil, doğrular var. Bunların her biri sürekli gelişme ve iyileştirilmeye açık. Çağ dönüşümünün getirdiği kritik bir süreçteyiz. Hiçbirimizin bir kenarda durup gelişmeleri seyretme hakkı yok. Atalet ve vasatlığa sığınmanın bedelini bugü... Yaşadığımız kısır... kuşakları da düşünerek artık bir an önce atmalıyız" ifadelerini kullandı.

"NASIL YAPARIZ?" SORGULANMALI

İSO Meclis Başkanı Zeynep Bodur Okyay, Türkiye'de yıllardır eğitim sisteminin sorunlu olduğunu belirtti. Okyay, "Steve Jobs, Türkiye'de bu sistem içinde doğup, burada yaşasaydı acaba aynı başarıyı yakalayabilir miydi? Bence hayır. Çünkü Jobs'a başarı hikâyesini yazdıran sistemi, Türkiye'de mevcut kılamadık. Vasatlıktan çıkmamız için çok daha fazla sıra dışı başarı hikâyesi çıkaracak bir üretim eko sistemi kurmamız şart" diye konuştu. Vasatlıktan çıkış yolu aranırken "Niye yapmadık" yerine "Nasıl yaparız"ın sorulması gerektiğini belirten Okyay, Türkiye'nin ihtiyacı olan kaynağı sağlayabilmesi için iyi bir eğitim sistemine, yüksek teknolojik donanıma ve yapılması gereken reformların hayata geçirilmesi gerektiğine dikkat

İşbirliğinin temeli güven

13. Sanayi Kongresi'nde dünyada ve Türkiye'de önemi giderek artan yeniden üretim ekonomisi konusu, "Nasıl üretim?", "Nasıl insan?", "Nasıl işbirliği?" ve "Nasıl sürdürülebilirlik?" başlıkları altında 4 ayrı çalıştayda ele alındı. Çalıştaylara, 'birlikte yaratmak' ve 'İşbirliği' kavramlarından hareketle Anadolu'dan çok sayıda sanayici, genç, kadın girişimci ve melek yatırımcılar katıldı. "Nasıl işbirliği?" çalıştayında konuşmacı olarak yer alan SABAH Gazetesi Ekonomi Müdürü Dr. Şeref Oğuz, işbirliğin temelinde güven duygusunun yattığını söyledi. Oğuz, "20 haneli bir köye 21 yeterken bir bakıyorsunuz ki 20 tane var. Bunun nedeni insanların birbirine güvenmemesi. Güven olmadan süreçte işbirliğini hayata geçiremezsiniz" dedi.

FİNLANDİYA'NIN BAŞARI SIRRI EĞİTİMDE

KONGRENİN ana oturumunda dünyanın en iyi örnekleri...
rinden biri sayılan Finlandiya eğitim modeli tartışıldı. Finlandiya Sanayi ve Ticaret Odası Başkanı Risto E.J. Penttila, ülkesinin başarısını 5 maddede şöyle özetledi: "Kadınlar... iş gücüne dahil dilmesi çok önemli. İkincisi mühendis ülkesiyiz. Üçüncüsü eğitime çok önem veriyoruz. Güçlü bir eğitim sistemimiz var. Dördüncüsü da hiyerarşi kavramı bizim... rimize güveniyoruz. Sonuncusu da motivasyonu artırıyor."

Sorunu çözmek bize benzemeyenle işbirliğinden geçer

İSO Başkanı Bahçıvan, Türkiye'nin kalkınmaya dayalı kapsamlı dönüşüm hedefinde işbirliğine dayalı 'birlikte yaratmak' kavramının etkili olacağına dikkat çekti.

İSTANBUL Sanayi Odası'nın (İSO) düzenlediği 'Vasatlıktan Çıkış için İnsan ve Kültür-Geleceği Birlikte Kuralım' temalı 13. Sanayi Kongresi başladı. İSO ev sahipliğinde Anadolu'daki sanayi ve ticaret odasının katkısıyla düzenlenen kongreye, iş insanlarından gençlere, girişimcilerden bilim insanlarına 2 bine yakın kişi katılıyor. Açılış konuşmasını yapan İSO Yönetim Kurulu Başkanı Erdal Bahçıvan, Türkiye'nin insanı ve kültürü odağına alan, bütünsel kalkınmaya dayalı, temelden ve kapsamlı bir dönüşümü hedeflemesi gerektiğine, bu dönüşümde ise işbirliğine dayalı 'birlikte yaratmak' (co-creation) kavramının etkili olacağına dikkat çekti.

KISIRDÖNGÜ...

Bahçıvan, "Dünyadaki son örneklerin de gösterdiği gibi, herhangi bir önemli sorunu çözmenin yolu, bize benzeyenlerden ziyade benzemeyenlerle sağlanacak diyalog, müzakere

lendirmeye katkı yapacaktır" dedi. Bahçıvan, "Çağ dönüşümünün getirdiği kritik bir süreçteyiz. Bir kenarda durup gelişmeleri seyretme lüksüne hiçbirimizin hakkı yok. Yaşadığımız kısırdöngüyü kıracak adımları, gelecek kuşakları da düşünerek artık bir an önce atmalıyız" de

Finlandiya'nın SIRRI NE?

KONGREDE 'Bütünsel Kalkınma' kavramında dünyanın en iyi örneklerinden biri sayılan Finlandiya eğitim modeli tartışıldı. Finlandiya Sanayi ve Ticaret Odası Başkanı Risto E.J. Penttila, Başarıda temel unsurlarımız; kadınlar, mühendisler ve öğret-

İSO vasatlıktan çıkış yollarını arıyor

HABER MERKEZİ

İstanbul Sanayi Odası'nın (İSO) düzenlediği "Vasatlıktan Çıkış için İnsan ve Kültür – Geleceği Birlikte Kuralım" temalı 13. Sanayi Kongresi Haliç Kongre Merkezi'nde başladı. İSO ev sahipliğinde Anadolu'daki 13 sanayi ve ticaret odasının katkısıyla Türkiye sanayisinin vasatlıktan çıkış yolları interaktif bir ortamda tartışılacak. Kongreye, iş insanlarından gençlere, girişimcilerden ve kapsamlı bir dönüşümü hedeflemesi gerektiğine, bu dönüşümde ise işbirliğine dayalı 'birlikte yaratmak' (co-creation) kavramının etkili olacağına dikkat çekti. Günümüzde ekonomik ve teknolojik gelişmelere uyum sağlayabilen, üretimi değer olarak görülen, katılımcı ve paylaşımcı bir birey anlayışının yükselen değer haline geldiğini söyleyen Bahçıvan, "Dünyadaki son örneklerin de gösterdiği gibi, herhangi bir önemli sorunu çözmenin yolu, bize benzeyenlerden ziyade benzemeyen-

İSO Yönetim Kurulu Başkanı Erdal Bahçıvan

çağın ruhunu yansıtan yeni nesil bir kongre olarak tasarladıklarını ifade eden Bahçıvan, "Kongrede amacımız, mutlak bir doğruyu

dönüşümünün getirdiği kritik bir süreçteyiz. Bir kenarda durup gelişmeleri seyretme lüksüne hiç birimizin hakkı yok. Atalet ve vasatlığa sığınmanın bedelini bugüne kadar çok ağır ödedik. Yaşadığımız kısır döngüyü kıracak adımları, gelecek kuşakları da düşünerek artık bir an önce atmalıyız" dedi.

Giderek değişen dünyada yeni bir uygarlığın yaratıldığına, bu oluşum sürecinde bilgi, inovasyon ve teknolojinin başrol oynadığına dikkat çeken Bahçıvan, İngiliz devlet adamı Winston Churchill'in "Geleceğin imparatorlukları zihin imparatorlukları olacaktır"

rika binaları, makin... ile ölçülürken; bu... Ar-Ge kapasitesi... sayısı, bilgi ve e... yonu etkili kull... sosyal sermaye... niteliği ve mut... özelliklerle değ... yor. Bu süreçte... çok daha gen... anlayışa yön... kiyor. Değiş... rek hiçbir y... Yüksek katm... teknoloj... li güvenli... ve daşa ba... ürünler y... pazarlarn... bilen bir... hayali. B... de yapa... sıçram... miz ge...

Vasat...

Yıllık 5...

İSTANBUL Sa... si'nın (İSO) düzenle... lıktan Çıkış için İnsa... Geleceği Birlikte ... malı 13. Sana... Haliç Kongre ... yapıldı. İSO ev ... Anadolu'daki ... ticaret odasın... zenlenen kon... sanayisinin v... yolları intera... tartışıldı.

Kongre...

BASIN YANSIMALARI

REFLECTIONS IN THE PRESS

onomide işbirliğini öğrenmeliyiz'

birimizin hakkı yok" dedi.
Kongrede bir konuşma yapan İSO Meclis Başkanı Zeynep Bodur Okyay ise "Steve Jobs, Türkiye'de bu sistem

gre Merkezi'nde başladı. İSO ev sahipliğinde Anadolu'daki 13 sanayi ve ticaret odasının katkısıyla düzenlenen kongrede, Türkiye sanayisinin vasatlıktan çıkış yolları interaktif bir ortamda tartışılacak. Kongreye

BAŞARISIZLIKLAR
iş dünyasına yön veriyor

VASATLIĞIN
BEDELİ AĞIR OLDU

Lokomotif değil vagon oluyoruz

sat üretimin bedeli

ık 55 milyar dolar açık

Erdal Bahçıvan

Bazen olmaz!

Şeref OĞUZ
ÖNERİ-YORUM

Jobs Türkiye'de yaşasaydı Apple diye bir şey olmazdı

İSO Meclis Başkanı Zeynep Bodur Okyay, "Apple'ın kurucusu Steve Jobs Türkiye'de bu sistem içinde yaşasaydı aynı başarıyı yakalayamazdı" dedi

İSO Meclis Başkanı Zeynep Bodur

Finlandiya'dan marka uyarısı

Nokia kendine çok güvend

Risto E.J Penttila

Başarısızlıkları ile büyüledi

İSTANBUL
SANAYİ ODASI

STRATEJİK ORTAK

BORSA İSTANBUL

ANA SPONSORLAR

arçelik

FORD OTOSAN

İSTANBUL Gedik Üniversitesi

SABANCI

TEB

vodafone

Ziraat Bankası

İKRAM SPONSORU

ÜLKER

DESTEK SPONSORLARI

AYDINLI

BOSCH Yaşam için teknoloji

CAN

dirinler since 1952

FIRAT PLASTİK, KAUÇUK SAN. ve TİC. A.Ş

Hobium

ISUZU

Kazlıçeşme AR-GE MERKEZİ VE TEST LABORATUVARLARI

EY Building a better working world

SANKO

TÜRAŞ GAZ ARMATÜRLERİ SANAYİ VE TİCARET A.Ş.

İSTANBUL
SANAYİ ODASI